આનંદ વીલાસ રતનાવળી

અથ કુરણાદાસ કૃત

રચી છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

કુરણાદાસ બેહેચર સાંમી

રેહેવાસી ગામ ઘેણુંજ તાલુકે ચાણસમાના

આવૃત્તિ ૧ લી પ્રત ૧૦૦૦ હજાર

અમદાવાદ

સીવીલ હોસપીતાલ સામે પાનાભાઈની વાડીના મેડાઉપર

વીશ્વેશ્વર પ્રેસમાં ઇશ્વરદાસ જેકણુદાસે છાપી

સંવત ૧૯૬૮ સને ૧૯૧૨

કીમત ૦—૧૨—૦

ગુરૂ બેચર સ્વામી
ચેલા કરૂણા દાસ

આનંદ વીલાસ રતનાવળી

અથ કુરણાદાસ કૃત

રચી છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

કુરણાદાસ બેહેચર સાંમી

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા એકટ પ્રમાંણે રજીસ્ટર કરાવી છે માટે કોઇએ છાપવી અગર છપાવવી નહી.

અમદાવાદ

સીવીલ હોસપીતાલ સામે પાનાભાઇની વાડીના મેડાઉપર
વીશ્વેશ્વર પ્રેસમાં ઇશ્વરદાસ જેકણદાસે છાપો

સંવત ૧૯૬૮ સને ૧૯૧૨

કીમત ૦—૧૨—૦

ૐ गुरु.

દોહા

શામ રૂગુનાથહે, અરૂપ રામ અપાર;
રામ સરણુ સાચનું, રામ ભયા કીરતાર;

દોહા

રાંમ નાંમ રટ રહો, રાંમ આવરણુ સબ જાય;
રાંમ પારસ પરતાપથી, પલા પકડેન કોય;

દોહા

શંકર ભયા કીલાસમાં, લીયા સરોદા જ્ઞાન;
ઇગલા પીગલા મીલ રહી; સુખમણાકુ ધાંન;

સંત માળા વંદન

હે માહાતમા જનો હમારો પહેલો પ્રીયાસ છે તે ભુલ ચુક સુધારીને વાંચશોજી. હે મહાતમા જનો પુરણુ પ્રકાસી પંડીત પુરાણી અક્ષર ભેદમાં ચરણુમાં બાદ હોયતો સુધારી લેશોજી એવો અમારો ઘણો વંદન મંગળાચરણુ નમસ્કાર દંડવત છે.

દોહા

મીત કરૂ પ્રેમશું, સંત ચરણુ રજ શીર;
પાવ ધોઇ પાવલ કરૂ, ધારણુ રહ્યાં રગુધીર;

દોહા (૩)

હે ગુરૂ ધારણુ તુમારા વંદન શીશ સુકું મુજ મનસું
મારૂ મુજ કયા કહું, એ તોરા હે બક્ષીસ;

સવૈયા છંદ

સંત તારણ સંત સુધારણ સંત માત સંત તાત સંત સંગત
સુખ સત્રાંત સંત સધીરા સંત સુરા સંત પુરા પ્રગટ હે
સંત શીળા સંત લીળા સંત સંતે જાન્યા હૈ.
એતો ગુરૂ દારૂણુ જેસા લકડી જલત હે સોય ઉડી જાય
તાકો પવન લગતહે કાહા મુખ બોલુ કશું મેરે મુખ નહીહે
કેત્વત સુનત ગુરૂ બોલત તોલત ગુરૂ પારગતી પાઇ હે
સંત દીયો સુદ ગતી સંત દીયો મહામતી જુગતી લડાઇ હે
મુંઝ મેમા ગુરૂ મલે સમજ બતાઇ હે દાવા ધંકા તોડ દીયા
વંદના કરાઇ હુ સૌસંતે સાન દીયા બ્રહ્મ સુખ પાઇ હે
રામરામ સુખ વંચુ મુંળતો દેખાયુ હે વલન વંદન કરી
શીશતો ઝુકાયુ હે થોરૂ ઘણુ માંની લેજો ચરણે શીશ અંયુહે
સ્વામી બેચર સંગ મીલ્યો સૂદ ગતી આઇ હે
કુરસુદાસ લગી રહયા ગુરૂગમ પાઇહે રણછોડદાસજી રણ ખેદયાં
બ્રહ્મ સુખ માંહી હે માયા બ્રહ્મનો તોલ કરી રૂપમાં રોળાયાહે
ભગવાંનદાસ ભરપુરા જીત્રરાંમ જગ યા હે
એકામેક મીલી રહયા અરૂપાં અજાયા હે
હેમાનંદ રામાનંદ સુખાનંદ છાયા હે ભરપુર ભાંણુ ઉગ્યા
રોમે રોમે રહયા હે જીત્રરાંમ જોગ મેળાયા હરીદાસે ચેતાયાહે
ભરથી રેવા બ્રહ્મ હોહો પુરણુ પ્રકાસા હે
જીતાભારથી ગુરૂ ભયા ચીતમાં લગાયા હે ભીખારાંમ

દાંનારામ અવચળદાજી ઉર હે વીહારામ વરત્યા પુરા
નખ શીખ ન્યારા હે લકડદાજી લહેર લગાયા રોગ દુર ડાર્યા કે
આપતો આનંદ ભયા અનુભવી માંન્યા હે
ઘેલારાંમ ગોવીદરામ મોતીરાંમ ગુરૂ હે વીરમદાજી સુરાસંત
ગુરૂ ગમ આલી હે માહા મોક્ષ મર્મ કહયા સુદ સંધી ઝાલીહે
બીહારીલાલ બરાબર ભરપુર ભર્યા હે
ચંદા શીળા ઉગીયાતો નીરાકાર ન્યારા હે ડુંગરદાજી દયા કરી
જુગતો જનાંના હે હરીદાજી ઉર લગ્યા મહામંત્ર માંન્યા હે
સેજથી મલીન ગયા ગુરૂ ગતી માંની હે સંત મળયા સુરાપુરા
મોક્ષ ગતી જાંની હે મહાસાગર સાંકળદાજી સેંધારામ શીળા હે
દેવગતી જાંની ગુરૂ અનુભવ લીધા હે
નરભેરામ નીકલંકગ આદય જોગ જાંન્યા હે
દુરમતી દુરકરી વદેહી વરતાણા હે અનુભવ ઝાળા છુટી
પાપ પરલે ગયા હે અંગમાં અનંદ થયા સાવ સુખ છાંયા હે
કેશરી સંગ સુરા પુરા બુરા ગઢ ઘેર્યા હે સાવધાંન સીધા રહી
મુળ મંત્ર માર્યા હે અંગમાં અનંર થયા શાંના સીળો આઈહે
કર જોડી આગે ખડી મુળમતી પાઇ હે
હેંદુજી અરૂપ ગુરૂ રવી જેસા ન્યારા હે હમેરા તીમર ગયા
ચરાચર ભર્યા હે ભારથી પીતાંમર પરાપાર પુરા રસ પીના હે
સમજ પીસાંણી નીધી અનુભવ ચીન્યા હે
અનવરકાજી જ્ઞાન કીયા ગેબી ગોળા માર્યા હે
ઉરમાં અમલ થયા બ્રહ્માકાર ભાળયા હે

અંબારાંમ માંજ મળીયા ગુરૂ ગુણુ ગાયા હે
સમાગમ સાંન મલી અનુભવ લાયા હેં વીરમદા વલન કરૂ
મોહોર છાપ આલી હે રીધી સીધી ખુટે નહી જ્ઞાન ગતી ડાલીહે
પુંજીરામ પુરણુ મળા અનંદ બતાયા હે સાંન સીડી આલી
ગુરૂ જુગત જગાયા હે ભગવાનદાજી પ્રેમી પુરા પરમારથ વહોર્યા
દાવાદોસ મુકી દીયા નીરાકાર ન્યારા હે
જ્ઞાની મીલે રણુછોડદજી સાવધાંન રહા હે વચર વવેક લીયા
અનુભત્ર આયા હે મોહુનદાજી રામદાજી જાંનકીદાસ મીલ્યા હે
મહાસુખ માંની રહયા ગુરૂ ચરણુ ઝાલ્યા હે
પગડવાળા નથુનંદ મોરબી હમારા હે પુરેપુરા રહયા ગુરૂ
પુર્વે સુરા ન્યારા હે રણુછોડદાસ માંનદાસ દાસ ગતી આઇ હે
જાલમદાસ ગુરૂ ચરણે પ્રેમ ગતી પાઇ હે સો સંત શીર ધણી
ગુરૂ મેરા ઉર હે રોમે રોમે રમી રહયા બહાર ભીતર સુર હે
જોગ ગામ પીલવાઇ સાંન સીડી પાઇ હે વંદન વચન કરી
ગુરૂ ગમ ગાઇ હે વેગે ચાલ્યા વર્તત્રાતો પળાશણુમાં આયા હે
દાળીદ્ર દુર કર્યાં મહા મણી પાયા હે પાટણુવાડે પુરો મેમા
સંતો ભેળા ભળયા હે પુજારાધે પળાશણુ બ્રહ્મ સુખ મળયા હે
સાંમી એચર રમી રહયા નીરગુણુ પુરા હે કુરણાદાસ કર જોડી
મુળ મંત્ર માંગા હે ગુરૂ દીયો મહા મેમા અગોચર લાગા હે
ગુણુ ગાઉ ગુરૂ તણા મલીલ મટાડયા હે
સો સંતે સાંન દીયા કર જોડી ખડા હે

પ્રેમી હરીજન મંડળી

મણીલાલ સવજી પ્રેમીજન સામેતરાના સદારાંમ સવજી પ્રેમીજન ભાઈચંદ પ્રેમીજન લાખપોરના દેવજી પ્રેમીજન રાજપુરના રાંમજી પ્રેમીજન ડોડીવાડાના ધુલાજી પ્રેમીજન ખેરવાના રૂપશંગ પ્રેમીજન વડોદરાજીલ્લાનારાઠોડોનાપચચાના ખોડજી પ્રેમીજન નેહુડાના રવજી પ્રેમીજન સુંઢીઆના નેનજી પ્રેમીજન સુંઢીઆના બાદરજી પ્રેમીજન ડઢીઆળના વરવાજી પ્રેમીજન હાજીપુરના હીરાજી પ્રેમીજન લીંબોદરાના કશુજી પ્રેમીજન જોરાજીનાજુનાવાડાના રણછોડદાસપ્રેમીજનઆદરજના દાજી પ્રેમીજન લોયણના ભવાનજી પ્રેમીજન અનતોલીના દેવજી પ્રેમીજન ઉનાવાના દાંનાજી પ્રેમીજન ઊંવારસદના બીજોલ પ્રેમીજન સાંણોદાના બેહેચર પ્રેમીજન સાંણેદાના પુંજાજી પ્રેમીજન લવાડના કાલાજી પ્રેમીજન લવાડના જેઠાજી પ્રેમીજન કુકરવાડાના માધાજી પ્રેમીજન શેરીસાના મોતીજી પ્રેમીજન શેરીસાના કોટવાળ ચેલાજી પ્રેમીજન કજોડાના મોતીજી પ્રેમીજન પરાંતીઆના બારોટ. મોતીરાંમ ડુંગર પ્રેમીજન અડાલજના નંદરાંમ પ્રેમીજન તારાપરના બાલાજી

પ્રેમીજન જમેતપ ના ધુલાજી પ્રેમીજન અચીએરના હીરાજી
પ્રેમીજન શેરીશાના રાંમરતન પ્રેમીજન ગામ. આગરાંના

એ સરવે પ્રેમ મંડળી મળીને રૂ. ૧૨૫) અંકે સવાસો
પુસ્તક છપાવામાં આશ્રય આપ્યો છે

એ પ્રેમ મંડળી સંત માહાતમાજનોને આધીન છે જે વાંચે તેમને અમારો ઘણો ઘણો વંદન છે બાવા બેચરસ્વામીના બાળકા કુરણાદાસની સેવક મંડળી બેહેચર સ્વામીની કીરપાથી પરંતુ તેમના સરૂપમાં આનંદ કરે છે સઘળે સુંતર ગુરૂ કીરપા છે ગુરૂ કીરપાવીના કશી વસ્તુ સીધ નથી ગુરૂકકીરપાથી સઉ વસ્તુ પ્રકાસ છે સઉ સંતને વંદન ગુરૂ શીસ સારૈ.

ૐ

આનંદ વિલાસ રતનાવળી.

અથ શ્રી સ્વામી કુરણાનંદ કૃત

દોહા.

સરસ્વતી માતા સમરીએ, ગુણપત રહો હજુર;
સ્વામી બેચર કે ચરણમે, ભાજ્યા બ્રહ્મ ભરપુર;
સંત મહાતમા કવીજનો, મહા મોટા મુની જન.
ભુલ ચુક હોય તો આપ કરજો સહન.

હે જ્ઞાની ધ્યાની પંડીત પુરાણી સંત મહાતમાઓ અમારા કરતયેમાં ભુલ ચુક હોય તે આપ માફી કરસોજી, આવો અમારો વંદનકાર નમસ્કાર હે.

રાગ સામેરી.

ભજન પદ (૧)

ગુરૂ ગણપત મને રૂદ સુદ આપી, મહા જ્ઞાનકા મર્મે કહયા;
કરમ ભરમકા ભે મીટાયા, સૂધ સંભાળી સમરણ પાયા. (૧)
પારસમણી પલક દરસાયા કપટ કલેસ ગુરૂએ કાટ દીયા;
મેરા અજ્ઞાનકું દુર હઠાયા, અરૂપ ધુનમાં હોમાયા; (૨)
ગગન વેંધીને ગમ કરી ગાયા, ભમર ગુફામાં ઘેરાણા;
વીર કુટી મહેલમાં તાર મીલાયા, ધુન મંડળમાં સમાણા. (૩)

જગમગ જગમગ હીરલા ઝળકે, કોટીક ભાણુ ભયા ઉજીયારા;
ઓહન્ગ સોહન્ગની ઓહી ધુન લાગી, દરસા દેસ ગુરૂ ચોધારા.
અંક નાળના નાળ નગરમાં, નુર ઝરે અપરંમ પારા;
સૂરતા સવાગણુ પીવન લાગી, અનંદ ઉરમાં ઉભરાણા. (૫)
કુરણાદાસને બ્રહ્મ જ્ઞાની મળીયા, પુરણુપદ ગુરૂ નીજ પાયા;
બેચર સ્યામી ગુરૂ હમેરા, અરસ પરસ એ દરસાયા.

સાખી. ૧

ભુત ભવીસને વરતમાને તરૂ, વીધી તેનો નહી નાપ;
સ્યામી બેચર પુરણુ મળીયા, વરત્યા આપો આપ.

ભજન પદ (૨)

ઝરમર ઝરમર નુરજ વરસે, રણુજણુ રણુજણુ રણુંકારા;
પ્રેમ પીયાલા મારા ગુરૂજીએ પાયા, સુન સખર ઘડ વરતાયા; ૧
તરકટ તોડયા તાર મીલાયા, અરસ પરસ જેણે એમ ભાળયા;
પન્ડ બ્રમન્ડમાં થયા અજવાળા, સાવ સંતનતર નુર નાળયા;
કળા અકળ સેજની છાયા, સીતલ સવા તે સૂખ પાયા;
અનંદ ધારા ધુન અમીરસ ઝરીયા, પ્રેમપીઆલા સૂરા સંતલાયા.
એકાસુર આતમ દરસાણા, અરસ પરસ થયા અજવાળા.
સાવ સતનતર સતગુરૂ મળીયા, નીરાકાર અપરમપારા. ૪
પન્ડ બ્રમન્ડમાં સકલ નીરંતર, સમાઇ રહા સતગુરૂ ન્યારા;
જગમગ જગમગ જ્યોત જગાયા, અરૂપ દેખ્યા નીત નુરધારા

કહે ફુરણાદાસ ગુરૂગમ છાયા, સુખ સતનતર વરતાણા;
બ્રહ્મ મુરતી ગુરૂ બેચર સ્વામી, મળીયા અરૂપ ધુનમાં હોમાણા.

સાખી. ૨

સંત સમાગમથી છેટે રહયો, ભુલી ગયો જબ ભાન;
સંસાર સવાનકી પુંછડી, કબ નહી આવે સાન.

ભજન પદ (૩)

સતગુરૂ સાથે મારી સોબત લાગી, ગુરૂ મળયા મને નીવાસી
તીકુટી મહેલપર આસન રખના, ઝરે નુર નીરાધારી. (૧)
પ્રીત બંધાણી મારે પીઉની સંગાથે, પ્રેમ પુરસ પ્રગટ ભાળયા;
ઓહન્ગ સોહન્ગની ઓહી ધુનલાગી સેજમાં દેખ્યા સતગુરૂ ન્યારા;
ભમર પલંગના ભેદુ હરીજન, ઓહન્ગ સોહન્ગના દોરેઆયા.
સોહન્ગ સબ્દની લગી ગોળીયો. કામ ક્રોધ ભેહ દુર ભાગ્યા. ૩
આઠો પહોર અગમ ટંક સાલી, ગેબી ધુન ઘટમાં લાગી;
તીરકુટીનો તાર મીલાયો, ગુરૂ દેખ્યા જેને ધુન ધારી. (૪)
ઈંગલા પીંગલા સેજપર આઈ, સૂખમણામાં સમાઇ રહીયા;
ગુરૂ અપનેકા મર્મ બતાયા, અલખ નીરાલમ્બ નીત ધાયા.૫
સત સરૂપી સતગુરૂ મળીયા, અરસ પરસ અપરમપારા;
ફુરણુ દાસને ગુરૂ બેચર શ્યામી મળીયા, પન્ડ બ્રમન્ડમાંછે ન્યારા.

સાખી. (૩)

આતન અક્ષર સબ્દે બાંધ્યા. નીરબંધ બંધન નહી;

સચરાચરમાં રમી રહયા, બાહીર ભીતર માહી.

ભજન. [૪]

રોમ રોમના રંગ મેલમાં, સતગુરૂ સેજપર છે ન્યારા;
સગળે સૂતરમાં સૂધ સરૂપમાં, ભાણુ ભયા અપરંમપારા. (૧)
આઠો પહોર ત્યાં લગ રહી તાલી, સોહુન્ગ સબ્દની ધુન લાગી;
આપો આપો તાં રમતાં ભાળયા, સીરવની સૂરતા ત્યાં લાગી.
ભરા કટોરા અમીરસ પાયા, આનંદ થયા ઉર અજવાળ
અજબ તમાસા ભયા અગમથી, ભાણુ ભયા બ્રહ્મ ચોધારા. ૩
અખંડ ગરજના ગાજી ગગનમાં, બીજલી ચમકતી ચોફેરી;
ઝરમર ઝરમર નુરજ વરસે, જોત ગગનમાં જટ જાગી. (૪)
પછમ દસાના પુરમાં ચડીયા, જ્ઞાંન સંધુમાં ઘોરાણા;
અગમ અગોચર અરૂપ અજાયા, સુખ સાગરમાં સમાણા. (૫)
બ્રહ્મ સુરતી ગુરૂ બેહચર સ્યામી મળીયા, આદ પુરસ અપરમપારા;
કુરણુદાસ કહે સુખની છાયા, રોમ રોમ ગુરૂ છે ન્યારા.

સાખી. (૪)

કયા તમારા ગુણ ગાવુ, નીરગુંગુ નીરમળ સાંમ;
કહા દેખ્યામાં આવે નહી, રહા સતનતર ધાંમ.

ભજન પદ. (૫)

લગી લગી ચોટ લગન મગનમાં, નીરાધાર નુર વરતાણા;
ધડ ધડ ગરજના ગાજી ગગનમાં, અરૂપ ધુનમાં હોમાણા. ૧

પુગ્યા ગગન ફેલાણું પાણી, રણુકારમાં રમી રહયા;
દસમા દવારે દેદાર દરસાણા, નીરાકાર નુર વરતાયા (૨)
લગી ચોટને ભયા અજવાળા, અખંડ આતમ એક બ્રહ્મ છાયા;
અરૂપ અજંપા થયા અગોચર, અરસ પરસ આપ દરસાયા (૩)
થાવર જંગમમાં પન્ડ બ્રમન્ડમાં, અરૂપી રહા અપરંમપારા;
દુર નીરાધાર નેણામાં નરખયા, વાચ અવાચ નીરગુણ ન્યારા ૪
સરવંતરમાં રૂપ તમારૂ, કોટીક ભાણુ નુર નીરધારા;
એમ અરૂપી આદ અપારા, માંયને બારા અપરંમપારા (૫)
ખેચર સ્વામી કૃપા કીધી, પ્રગટ પુરણ બ્રહ્મ દરસાણા;
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ દેદાર તમારા, બાહીર ભીતર બ્રહ્મ ચોધારા.

સાખી. (૫)

બુઢો થઇ બકવા કરે, ભુલી ગયો જગ ભાન;
કાળાં ફાટી ધોળાં થયા, તો હજુ ન આવી સાન;

ભજન પદ (૬)

સતગુરૂ મળીયા જેની સૂરતા લાગી, અગમ દસામાં જઈ પેઠી
અધર તખતપર ગગન વેંધીને, સૂરતા સેજમાં જઈ બેઠી, ૧
મોહભરમકા ભાગ્યા મોરચા, માર્યો મહીપતી અહંકારી;
કામ ક્રોધકુ દુર કરી ડાર્યો, ભુલ ભ્રાંતી ભ્રમના ભાગી (૨)
આઠુ પહોર ત્યાં લગી રહી તાળી, બ્રહ્મ અગનીમાં હોમાણું;
સતગુરૂ મળીયા દેદાર દરસાયા, સૂખ સવાતમાં સમાણી (૩)

ઓહન્ગ સોહન્ગ બીચ ઓહી ધુન લાગી બંક નાળમાં રસવાળા;
ઝરમર ઝરમર અમીરસ ઝરીયા, બ્રહ્મ ચરાચર ત્યાં ભાળયા. ૪
ગગન ચડીને જેને મહા રસ પીધા, સીતલ સાંન્તી વરતાણી
અનંદ ઉરમાં વાધે ઘણેરો, રણુંકાર રૂપમાં રોલાણી; (૫)
અરસ પરસ ગુરૂ આદ અપારા, શ્યામી બેચર ભરપુર ભાળયા
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ ગમ આઇ, નેણા ભરી જેને નીતી નાળયા

સાખી (૬)

બુઢા થયો ને બળ ઘટયું, થર થર કંપે દેહી;
કાળા ફીટી સફેદ ભયા, ઉડ ગઇ તારી દેહી.

ભજન પદ (૭)

સત ગુરૂ મળયા મને, સાન બતાઈ ઉલટા અમૃત મર્મ પાય;
ધાર ઘેરમાં આપ ઘોરાણા, દરસન દેદાર ગુરૂ દરસાય, (૧)
નુર ખતપર નરખીને જુઓ, આદ પુરસ મમ ચોધારા;
માંહીને બારા છે સતનતર, નીરાકાર એક છે ન્યારા (૨)
ગગન ચડીને ગમ કર જ્ઞાની, નહી આયા કોઇ નહી જાય;
સામા હમેરા ગુરૂ બેઠા સતનતર, અરૂપ સરૂપ એ નુરધારા; ૩
આદ અરૂપી સુખ સરૂપી, નહી ગુપત કોહી નહી છાના;
પરા પારથી અપરંમ પોતે, અરસ પરસ એ વરતાના (૪)
અગમ અવાચ થયા અગોચર; સરવંતરમાં ગુરૂ છાઇ રહયા;
માંહીને બારા દીસે નીરાલા, માપ અમાપ અધવીતે નારા (૫)

બ્રહ્મ ખેચર શ્યામી મર્મ બતાયા, અનંદ ભયો માંહી અજવાળા;
કુરણાદાસ કહે અગણીત આપે, સીતલ સતોકી બ્રહ્મ ન્યારા;

સાખી (૭)

અગમ અગોચર નુર ઝરે, પાયા પ્રેમ અપાર,
શ્યામી ખેચર પુરણ મળયા, બાહીર ભીતર એકધાર;

ભજન (૮)

તીન પાંચશ્ તાર મીલાઇ લો, સુરતા સવાગણ ઘોરાણી,
પચીસ પ્રક્રતીને પાર પહોચાઇ, બ્રહ્મ અગનીમાં હોમાણી(૧)
નવ દસ ને એક ઘર લાયા, ધાર ઘેરમાં ઘોરાણી,
અનંદ ધુનમાં થયાં અજવાળાં, અરૂપ સરૂપમાં રોળાણી.(૨)
બાવન અક્ષર સબ્દે બાંધ્યા, અગમ સબ્દેથી લાગી ઝડીઃ
અરૂપ અગોચર આપ વરતાણા,ગગન મંડળમાં નોબત ઘડીરેજી;
નીરગુણ ધારા છુટી અગમથી, પ્રેમ પુરસ માંય પારસમણી,
તેનુ અજવાળુ થયોરે અગોચર. ધાર્યા મે ગુરૂ અલક ધણીરેજી;૪
આઠો પહોરમે ફેરૂ અલમસ્તા, પરાપારથી લીધી મણી;
સરવતરમાં સાહેબ હમેરા, રોમે રોમે દેખ્યા ધુન ધણીરેજી.૫
શ્યામી ખેચરની સીતલ છાંયા, અગમ વરતી કહુ ઘણી,
કુરણાદાસ કહે ચરણે સમાયા, ભાળયા ગુરૂ જેને સમજ કરીરેજી;

સાખી (૮)

ઉલટ અગ્ની દઉ બળે, ચોદસ લાગી લાય,

ઘેરેઘર ભડકા લગ્યા, કુણ હોલાવા જાય.

સાખી (૯)

સતગુરૂ મળીયા, સીતલ છાયા, ઉલટી આગ હોલાય;
સુખ સંધુંમાં સમાઇ રહયા, કુરણાદાસ ગુણ ગાય,

ભજન (૯)

ધીરપ કરોતો ધ્યાન થાય, ઘટમાં અજબ કલા દરસાય,
જરણાનો જાપ અમીરસ ઝરીયો, જે પીએ તે સુંખી થાય;
આઠો પહોર જેને હુઆ અચંબા, અગમ દસાપર જાય ઘટમાં ૧
ધીરપ કરી મહા રસ પીધાં, અગમ ધારા ઉલટાય;
ગગનં મંડપમાં રાસ રચાંચો, ઘેરી ઘેરી નોબત ઘોરાય (ઘટમાં)
ભજન કરીને જેને મહા રસ પીધા, સીતલ સવાંત વરતાય,
બીના વાદળીએ બીના વીજળીએ, અમીરસ મેવલા થાય (ઘટમાં
ઝરમર ઝરમર નુર વરસે, તુક ચોક ભીલાય,
મહા રસ પીધા જેને લગન મગનમાં, સીતલ સંવાત વરતાય (ઘટમાં
જેને ચાખ્યા તેને અનંદ વરતાણા, પારસ મણી પરખાય;
અગમ નીગમ જેને આપ વરતાણી, નીરાકાર નુરમાં સમાય. ઘટમાં
ગુરૂ મળચા મને જ્ઞાની દલાલી, મુળ વચન વરતાય,
કુરણાદાસને ગુરૂ બેચર સ્વામીમળીયા, અકળ ખેલ ત્યાં ઓળખાયા
ઘટમાં અજબ કલા દરસાયા,

સાખી ૧૦

રામ રણુકાર રૂપમાં ભાળયો બ્રહ્મ વીલાસ,

સ્યામી બેચર પુરણ મળયા, આઠો પહોર ઉજાસ,

ભજન પદ (૧૦)

સંતોંભાઇ સુરા થસોતો સુખ થાય ઓગડ ઘાટ અજબ ઘેરાય,
સીલ સમસેરો તન તરવારો બરસી બંદુક બજાય
કટાર કમરમાં આપ કસીલો ધીરપ ઢાળ ઢળકાય. (ઓગડ ૧)
સુરા થઇને સનમુખ લડતા બાણુ બરસી બજાય;
મોહ ભરમકા મોરચા ઉડાયા, કામ કરોધ ઉડી જાય, (ઓગડ ૨)
કુડ કપટકુ પકડ પછાડા, દુલભ દરસન થાય:
અલક હવાયો ઉડી અગમથી, મોહ ભ્રાંતી મરી જાય. (ઓ ગડ૩)
માર દીઆ જેને મન મસ્તાના, અજબ કલા દરસાય:
સીલ સંતોકને સાન સબુરી, પ્રેમ અમલ પ્રગટાય. (ઓગડ ૪)
હુ તુ મારીને બધો જુગ ઘેરાયો, સીતલ સવાંતે સુખ થાય;
શ્યામી બેચર મને સાન બતાઇ, કુરણાદાસ ગુણ ગાય; (ઓગડ)

સાખી ૧૧

અનંદ અરૂપી આતમા. અગમ દેખ્યા અ ‘માન;
બ્રહ્માકાર ગુરૂ ભાળયા, અમાપ રહયા અનમાન.

ભજન પદ (૧૧)

આતો પુરણ બ્રહ્મ નીજ થાપ, ગુરૂ મેરા અગમ અગોચર
આપ ટેક.
નહી મોહ મુમતા માયા મસ્તાની તરૂ વધી નહી તાપ;

અરૂપ અપારા અગમ અગોચર ઠામો ઠામ રહયા વ્યાપ (ગુરૂમેરા)
ધરણુ અકાશ અગમ નીજ ધામા, પન્ડ બ્રમન્ડ નીપાર;
સરવંતરમા સમઈ રહયા, વાચ અવાચ નીરાકાર. (ગુરૂમેરા ૨)
નામ રૂપ ગુણ દીસે નહી, કુલ વરણુ નહી કાંય;
ભરા સમર ભરપુર ભરીયા નહીં આયા નહી જાય, (ગુરૂમેરા ૩)
પાંચ પચીસ પ્રકતી નહીં, મન પવન નહી માપ,
જાગ્રત સપન સસોપતી નાહી, તુરીયા આતીત આપોઆપ (ગુરૂ)
સર્વા અતીત સરવંતર છાયા, પટ તંતુ પટમાંય;
ચરાચરમાં સંગળે સાયા, નીરાકાર ગોંસાંઈ; (ગુરૂમેરા ૫)
સ્વામી બેચર સીતલ સંતોકી, ઘટોઘટ રહયો ઉજીઆલ;
કુરણાદાસ કહે બ્રહ્મ અગોચર વ્યાપી રહયા નીરાકાર.
ગુરૂ મેરા અગમ અગોચર આપ.

સાખી ૧૨

સંત સમાગમ સૂરતા લગી, નીરમલ થયા અંગ;
સ્વામી બેચર પુરણ મળયા, આપ ભયા સરભંગ;

ભજન ૫૬ (૧૨)

સંતોભાઈ ભજનકરેતો, બ્રમભડી, સેજે સેજે સુંરતા અગમપર અડી (ટેક.)

તુરત સુંરતકી નરણા કરીને, ગગન ઘડ જઈ ચડી;
વનવસ્તીમાં અલેક જગાયા, સુરતા સેજપર ગડી; (સેજેસેજ ૧)

ઇંગલા પીગલા તાર મીલાયો, સુખમણ સેજમાં મળી.
ધારા છુટી જેને ધુન મંડલથી સુખ સંધુમાં જઇ ભળી (સેજે)
ઘેરા ઘેરા સંધુ ઘોરાણા, સીતલ સ્વાત વરતાંણી,
અજર અમર અમીરસ ઝરીયા, પ્રેમ અનંદથી જણાણી, (સેજે)
મહા રસ ચાખ્યા તે ભયા મસ્તાના ધાર્યા ધુનપર ધણી;
રોમ રોમમાં રણુકાર રચીયા, અરૂપ સરૂપમાં સપાંણી. (સેજે)
સતગુરૂ મળ્યા સંત સંતોકી, બ્રહ્મ સંવાતમાં ખડી;
કુરણાદાસને ગુરૂ બેચર સ્વામી, મળીયા જ્ઞાન સંધુમાં જઇ અડી
(સેજે શેજે સુરતા અગમપર અડી).

સાખાં ૧૩

અગની સાથે લોહ તપાવ્યું, દુર કરયાં અજ્ઞાન;
બ્રહ્માકાર ગુરૂ ભાળીયા, કુરણાદાસ કહે મટયા માંન ગુમાન;

સાખા ૧૪

ભાણ ઉગ્યા બ્રહ્મથી, થીર વરતી સુખ થાય;
સ્વામી બેચર પુરણ મળ્યા; કુરણાદાસ ગુણ ગાય.

ભજન ૫૬ (૧૩) રાગ વરાડીના

હરે તમે ગુરૂગમ દેખો નીત આપ, સેજ સેજે સતગુરૂ મળી
યા (ટેક)
સતગુરૂ મળીયા સાંસા ટળીયા, એક સુર વરતાય;
દરસન કરી લો દેહારનાતો, અનુભવ દ્રષ્ટી થાય. (સેજેશેજે ૧)

ઝરમર ઝરમર નુર વરસે પ્રેમ તત્વ ઉજાસ;
ઘેરી ઘેરી નોબત ગાજી ગગનમાં, અરસ પરસ અજવાસ (સેજે ૨)
અગમ દસાની ધારા છુટી, છોળ્યા સંધું અપાર;
પન્ડ બ્રમન્ડમાં ભયા અજવાળાં, ભાણ ભાળયા નીરાધાર (સેજે ૩)
રણુકારની અગમ દસામાં, આઠો પહોર ઉજીઆસ;
અખીલ બ્રમન્ડમાં દીસે નીરાલા, અરસ પરસ વીલાસ. (સેજે૪)
સતગુરૂ સંતના ચરણે ભળીયા, નહી આયા નહી જાય;
આરંભપારા માંહીને બારા, નીરાકાર દરસાય. (સેજે સેજે ૫)
ઉગ્યા ભાણુને દેખ્યા નીરાલા, અન ભેહ આરંભપાર;
અરસ પરસ દેખ્યા દેદારા, ભાણ ઉગ્યા નીરાકાર; (સેજે સેજે ૬)
સુખની સેજમાં, સમાઇ ગયા, રહા ગુરૂકી હજુર;
ચંદા સુરજ એક મીલાયા. વરસે નીરમલ નુર (સેજે શેજ ૭)
અગમ કળા ગુરૂ કુચીઆલી, નીરમળ નરખ્યા સાંય;
અમીરસ ધારા નુર વરસે, પ્રેમ પ્રીત સુખ થાય. (સેજે ૮)
અગમ તમાસા ભયા અગોચર, ઘેરા ગંભીર ગોહ સાય;
કુરણાદાસને ગુરૂ બેચર સ્વામી. મળીયા પ્રગટ પકડી બાંય;
સેજે શેજે સતગુરૂ મળીયા.

સાખી ૧૫

કોટીક ભાણ રવી ઉગીયા, નરખ્યા નીજ ગોસાંય;
કુરણાદાસ કહે પ્રભાત ભયા, બાહીર ભીતર માય

ભજન પદ ૧૪

હરે તમે ભજન કરોતો સુખ થાઇ, પલકમાં પાર પોચાયા;ટેક.
પાર પહોચાયા તાંણે ગુરૂગમ ગાયા, ઉઠયા અજંપા જાપ;
અમર નગરમાં ધોમ મચાયા, હરદમ વળી એક છાપ. (પલકમાં)
સાસ ઉસાસ સમરણ કરી લો, લગ્યા અગમ નીરધાર;
ઓહન્ગ સોહન્ગની ધારા છુટી, નુર ઝરે નીરાકાર. (પલકમાં)
અરૂપ કળા અગમ દસાની ભાણ ભયા ભરપુર;
નીરાકારમાં નીરગુણ નારયા, અમીરસ વરસે નુર. (પલકમાં ૩)
ઓહન્ગ ઉલટયા શોહન્ગ સમાણા, અરસ પરસ પ્રકાસ;
જગમગ જગમગ જોત જલતહે, કોટીક ભયા અજવાસ. (પલક)
સુરતા ચાલી સેજપર, ઇંગલા પીંગલા સાથ;
સુખમણામાં શેજ બીછાઇ. અમર દડી લીધી હાથ. (પલકમાં ૫)
ગગન વેંધીને જેણે ધોમ મચાયા, ચડી ગયા અસમાન;
આરમપારા જેણે દેખ્યા દેદારા, ભયા તમાસા બ્રહ્મ તાન. (પલકમાં)
નામ બીના એક નગર બીછાયા, અરૂપી રહયા નીરાધાર;
પ્રેમ પીઆલા કોઈ સુરા સંતે, પાયા નીરમળ નીરખ્યા નીરાકાર (૭)
ઉલટી સલીતા સંધુની છાયા; નદી નામ ટળી જાય;
અરૂપ રૂપ નીરાળા માંહીને બારા,અકળ કળા વરતાય.(પલકમાં ૮)
ગુરૂ ખેચર શ્યામી નીજાનંદ મળીયા, ચોદસ થયે. ઉજીઆર;
કુરણાદાસકી ગુરૂ અગમ અપારા, અરસ પરસ નીરાધાર-
(પલકમાં પાર પહોચાયા)

સાખી ૧૬

અનંદ ઉલટયા ઉરમાં, ભાણ ભયા અપાર;
છે ચરાચર છાહી રહયા, જેને વરત્યા આરંભપાર.

ભજન પદ ૧૫

હરે મારે સદાએ હરીથી હેત, ગુરૂગમ વચન સંભાળો. (ટેક)
વચન સંભાળો દુરમતી ડારો, સુદ સરૂપ દરસાય;
અમુલખ હીરલા આપે ઓળખાયા, નુર કલા વરતાય. (ગુરૂજી ૧)
સાંન્તી દાંન્તી સમતા રાખી, આ દીનપણું કહેવાય;
એભેદ પદમી મહા સુખ માણ્યા, આતમ આનંદ દેખાય. ગુરૂજી
શેવા વંદગી સાધન સાચુ, ભાણ ભયા પ્રકાસ;
રણુકારમાં રમતા ભાળયા, અરસ પરસ અજવાસ. (ગુરૂજી ૩)
રામ નામથી રટણ રટો મહા દુખ મટી જાય;
સતગુરૂ ચરણે સીસ નમાયા, શેજે સાધન થાય. (ગુરૂજી. ૪)
આઠો પહોર જેને નુર વરશે, પ્રેમ તત્વ વીલાસ;
અગમ દસાની ધારા છુટી, ઘટો ઘટ રહયો પ્રકાસ. (ગુરૂજી.૫)
નીરાકારમાં જેને નેજા રોપ્યા, ડગે નહી લગાર;
અરસ પરસ જેને સતગુરૂ મળીયા, રોમ રોમ રણુકાર. (ગુરૂજી ૬)
સચરાચર ભરપુર ભરીયા, અનંદ થયો વીલાસ;
કુરણાદાસને ગુરૂ બેચર સ્યામી, મળીયા આઠો પહોર અજવાસ.
ગુરૂગમ વચન સાંભળો)

સાખી ૧૭

વીવેક જોઇ વીન્તી કરૂ દયા કરી ગુરૂ દેજો અલેહુપદ દાન;
ખરચી કાંઇ ખુટે નહી, નહી તેનો અનમાન;

ભજન ૫૬ (૧૬)

હરે તારે ભજન ઉપર ઘણો ભાવ પ્રેમ કરી પ્રીત લગાવો; ટેક.
પ્રીત લગાવો પ્રેમસુ, અરસ પરસ ઉજીઆસ;
ઝરમર ઝરમર ઝરે અગમથી, સુખ સવાંત વિલાસ. (પ્રેમકરી ૧)
સંતોની સાથે જેને શોભત લાગી, આઠો પહોર ઉદાસ;
અગમ અગોચર નુર નીરમલા, ચોદસ થયો પ્રકાસ. (પ્રેમકરી ૨)
ઓહુન્ગ અરૂપી શોહુન્ગ અપારા, વાચ અવાચ વરતાય;
નુર પેછારા નેણોમાં નરખો, અરૂપ આતમ દરસાય. (પ્રેમકઝી ૩)
સાસઉ સાસ જેને સુરતા સાંધી, બ્રહ્મ તમાસા થાય.
મન મેવાસી મોહકો મારા કુડ કપટ ઉડી ઉડી જાય. (પ્રેમકરી ૪)
દરસન પાયા દુલભ છાયાં, અનંદ કળા ઉરમાંય;
કારણુ ઉપાધી કપટ તોડયાં, અનુભવ દ્રસ્ટી થાય. (પ્રેમકરી૫)
સતગુરૂ મર્મ લેઇ ચાલે, મલકતા ગાંજી સકે નહી કોય;
અમર અરૂપી દીશે અપારા, જ્ઞાન સંતોકી હોય. (પ્રેમ કરી. ૬)
સંત સમાગમ સાધન સાચુ, કોટીક પ્રગટયા ભાણુ;
આઠો પહોર જેને અમીરસ ઝરીયા, નેણે નરખ્યા નીરવાણુ. (પ્રેમ)
સ્યામી બેચરના સીતલ વચન, ગુરૂગમ લીયા ઉઠાઇ;
ફુરગુાદાસ કહે ભરપુર ભરીયા, છે ચરાચર સાંઇ. (પ્રેમ કરી પ્રીત)

સાખી. ૧૮

ભેટ ટળી ભ્રાતીની સીતલ લીળા થાય;
ગુરૂગમ લીધી જ્ઞાનમાં, કુરણાદાસ ગુણ ગાય;

સાખી ૧૯ રાગ ઉથલાનો.

જીવ ચરીત્ર જાનવી, બુધીએ બનાયા ખ્યાલ;
પન્ડ બ્રમન્ડ જેને રચાવીચો, વીધ વીધ જાણા માલ;

ભજન પદ ૧૭

હરે જેને બ્રહ્મ ભરોસા સાચા, ઉગડી અગમ ઘરકી વાચા;(ટેક)
રણુકારની રમત જોઈને, અધર મહેલમાં આયા;
ગગન મંડળમાં જામા જણાયા, ચોદસ ઘોમ મચાયા. (જેને ૧)
વંક નાળની ધારા છુટી, નુર અમીરસ પાયા;
પ્રેમ પીઆલા લીધા અમલમાં, અરસ પરસ દરસાયા. જેને ૨)
ઉલટ સુલટ હરદમની ધારા, ત્યાં મેરા હંસલા નાયા;
તીરકુટીમાં તાર મીલાયા, સમજ અગમની લાયા. (જેને બ્રહ્મ)
ફુટાં ગગન ફેલાણા પાણી, તોડ દીઆ બ્રહ્મન્ડા;
તીરકુટીમાં તાળી લાગી, ધુન મંડલમાં જંડા. (જેને બ્રહ્મ ૪)
ઉગડી વાચ્યા અગમ દસાની મર્મ સુધા સુલ લાયા;
નીરાકારમાં નેજા રોપ્યા, અગમ દસાથી આયા. (જેને બ્રહ્મ) ૫
રૂડા રતન અમુલખ લાધ્યા, સ્વામી એચર દરસાયા;
કુરણાદાસ કહે સીસ નમાયા, અરૂપ સરૂપ દેખાયા.
(જેને બ્રહ્મ ભરોશો સાચો)

સાખી ૨૦

માયા સુલ વની વરખડી, પુટ્યા સેભેળનાં ફુળ;
અગનાન તુર ઉડીયા, નહી માયાનુ સુળ.

ભજન ૫૬ (૧૮)

હરેકે સમરણુ સુધ કરૂંગા હો. ઓગડ ઘાટ ઘેરૂગાજી; (ટેક)
નાભી કમલની નીરણા કરીને, હરદમ પકડયો હાલરે, ભાઇ,
ગગન મંડપમાં ધોમ મચાયા, દસમાં મેહેલે માલ. (સમરણુ૧)
આ દેસમાં હરદમ તાળી, પુરણુ બ્રહ્મસું લાગીરે ભાઇ,
અગમ અગોચર અનહદ તાલી, જોત નીરાકાર જાગી. (સમરણુ)
ઇંગલા પીંગલા દોર મીલાયા, તુર ઝરે નીરધારારે ભાઇ;
સુખમણામાં સમજ સમાઈ, આપ દેખ્યા દેદારા. (સમરણુ ૩)
ભમર ગફામાં અમીરસ મેવા, પીધા પ્રીત લગાઈરે ભાઈ.
રણુંકારમાં રમતા ભાળ્યા, અરસ પરસ વરતાઇ. (સમરણુ ૪)
આરંમપાર દીસે અપારા, નહી ગુપત નહી છાનારે ભાઈ;
કેહા દેખ્યામાં આવે નહી, અગમ દેસ દરસાના. (સમરણુ ૫)
વદેહી તણો જોગ બીરલા જાણે, કરોડોમાં કોઇ પાયારે ભાઈ,
ખેચર સ્યામી સીતલ છાંયા, કુરણાદાસ ગુણ ગાયા (સમરણુ)

સાખી. ૨૧

અગમ અરૂપી આતમા, ભાસી રહયા બ્રહ્મ છાંય;
અરસ પરસ રમી રહયા, બાહીર ભીતર માંય.

ભજન પદ ૧૯

સંતો ભાણુ ભયા સુરા, સબમે આતમ રહા પુરા; (ટેક)
પટ તંતુમાં પ્રગટ ભાળ્યા, ઠામો ઠામ નીરધારારે ભાઇ,
ઘટોઘટમાં આપ દરસાણા, અરૂપ રહયા અપારા. (સંતો ભાણુ ૧)
દધીમાં જેમ તુપ દેખાંણા, સતગુરૂ રહા ન્યારારે ભાઈ;
કાસ્ટમાંથી અગની પ્રગટી, ભરી રહયા ચોફેરા. (સંતો ભાણુ ૨)
સુખ સીંધુમાં સીતલ છાંયા, સબ તેરા વીસતારારે ભાઈ;
અરક ઘોડા રૂપ તમારા, બ્રહ્મ ભયા ચોધારા. (સંતો ભાણુ ૩)
લોહામાં એક અગની છપાણી. લાલ રંગ ભયા તોરારે ભાઈ;
કાલા કાટોડા કાટ દીઆ, નીરાકાર રંગ ન્યારા. (સંતોભાણુ ૪)
અરણીમાં એક રૂપ વરતાણા, અરૂપ સરૂપ થયા તોરારે ભાઇ;
ચંદ્ર તારા સરૂપ પ્રકાસા, નીરમલ વરસે નુરા. (સંતો ભાણુ. ૫)
સ્યામી ખેચર કલા તમારી, કળી સકે કોઇ પુરારે ભાઈ;
કુરણાદાસ કહે અગમ અરૂપી, દરસા નીજ દેદારા. (સંતોભાણુ)

સાખી ૨૨

અગમ આસનપર રમી રહયા, ગગન મંડળ ઘરમાંય;
ઓહંગ સોહન્ગની સેજમાં, જેને સીતલ વરતી છાંય.

ભજન પદ ૨૦

સંતો અગમ કરો ડેરા, સમજ કર ભેદ મીટે તેરા. (ટેક)
ભજન ભડાકા ધરનીધરકા, અગમ ચોટથી લાગ્યારે ભાઈ;

તીરકુટીમાં દોર મીલાયા, કામ કરોધ દુર ભાગ્યા (સંતો અગમ)
સુરતા ચાલી સેજ સરૂપમાં નોબત વાગે ઘેરી ઘેરીરે ભાઈ;
પરા પારથી પાર પહોચાયા, સમજ આઈ ચોહેરી. (સંતો ૨)
ધુન મંડલથી ધારા છુટી, ત્યાં લવ લાગી મેરીરે ભાઈ;
ઉલટી ગંગા નુર વરતાણા, સમજ સમજ છીન સેરી. (સંતો ૩)
ઉલટ સુલટમાં આપ સમાણા, પરાપાર પહોચાયારે ભાઈ;
દરસન કરી લો દેદારનાં તો, અગમ ઘર વરતાયા.(સંતો અગમ)
ધુંન મંડલમાં ધોમ મચાયા, પરાપારથી આયારે ભાઈ;
નહી ધરનીમાં નહી અસમાનમાં, અચરોત દેખી છાયા.(સંતો ૫)
સ્યામી બેચર સુધ બતાઈ, નીરાકારકુ ધાયારે ભાઈ;
કુરણાદાસ અગમ અગોચર, નહી આયા નહી જાયારે સંતો.

સાખી ૨૩

કોટીક વીગન મટી ગયા, તબ ચાલ્યા ગુરૂકી સંગ;
સ્યામી બેચર પુરણ મળ્યા, ઉલટ ચડગા જેને રંગ.

સાખી ૨૪

અંધારૂ આવરણથી પડયું, દુખ ભાળ્યું અપાર;
મોહ માયામાં ગુંચવાઈ મુઓ, ડુબ ગયો સંસાર.

ભજન પદ ૨૧

કોહી પીસે પ્રેમરશ પીઆલા, સતગુરૂ પ્રેમીજન એકતસારાહોજી
નાભી નેસાણે નાવ ચલાયા, ગગન મંડળમાં ઘોરાણા હો જી;

બીના વાદળથી અમીરસ ધારા, ઉલટ છે અપરમપારા; (સતગુરૂ
વંક નાળની ધારા છુટી, અજબ પેછારા તમારા;
કોટીક ભાણુમાંય ભયા ભણુકારા, દરસન પાયા દેદારા; (સતગુરૂ)
નીરાધારમાં નીરમળ ગંગા, ઉલટયા સમુદર છોળયા હોજી;
અનંદ ધુન ધારા લાગી, અગમથી સુંખ સંધુમાં શમાણા. (સત. ૪
અધર મહેલમાં આપ ઘોરાણા, પરાપાર ગુરૂ ન્યારા હોજી,
વચન વેદહી સતગુરૂ મળીયા, સતનતર છાયા તુમારા. (સતગુરૂ)
પુરા પ્રેમરસ સતગુરૂ પાયા, મગન ભયા મસ્તાના હોજી;
અનંદ મેળો જેને ઉરમાંમળીયો, તો પ્રેમનાપીઆલા ભરીપાયાં સ.
સ્યામી બેચરે મને સુખ બતાયા, અનંદ આર જમાયા હોજી;
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ લીલા તમારી, નીરગુણ નજીક ન્યારા. (સતગુરૂ)

સાખી ૨૫

દો પડાકી ભીતર, જગત પીલાણી જાય;
મોહ માયામાં વેંધાઇ મુઆ. કોહો સતો કેમ થાય.

ભજન પદ ૨૨

કોહી જાણે જાણણહારા, સતગુરૂ ત્રણ ભવનથી ન્યારારે હોજી; ટેક
સરવંતરમાં સ્યામી હમેરા, પાંચ તત્વથી ન્યારારે હોજી;
બાંધ્યું રૂંધ્યું સાકર મેલાયું, એ મર્મ છે ચાં ફેરા. (સતગુરૂ)
મુગા સાકર ગળી ગળામાં, મગન ભયા મસ્તાના હોજી;
અનંદ ઉરમાં વાદ ઘણેરો. સુખ ચરાચર છાંયા (સતગુરૂ ૨
ઝરણીમાં આપ રૂપ દરસાણા, બ્રહ્મ અરૂપ ભાળયા હોજી;

સુખ સાગર ભરપુર ભરીયા. વચનવદેહી જણાણા.(સતગુરૂ ૩)
નીરાકારથી નીરગુણ ન્યારા, બાવન અક્ષર બંબારા હોજી;
અરૂપી અપારા દીસે નીરમલા, નીરગુણ પદછે ચોફેરા. (સતગુરૂ)
ગુરૂ હમેશ ગુણના ભંડારી, કરાર કુરાણથી બારા હોજી;
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ દરસાણા, શ્યામી બેચર ચોધારા (સતગુરૂ)

સાખી ૨૬

પ્રેમ ખીલા જેને પકડ લીયા જ્ઞાન દ્રસ્ટી થાય,
સ્યામી બેચર સનમુખ રહયા, નીરાકાર વરતાય.

ભજન પદ ૨૩

અધર નીરધાર ધામ મચાયા, ઉલટા અગમ ઘેર આયા હોજી;
સતગુરૂ મેર. દીસે નીરમલા, પરાપાર પદ પાયા. (સતગુરૂ અમાપ રહા અપાર હોજી)
રણુકારની અણી અગરપર, સામા દેખ્યા સરદારા હોજી;
બાહીર ભીતર દીસે અપારા, કોટીક ભાણ અજવાળા, (સતગુરૂ)
નવી નવી રચના લીલા તમારી, રોમ રોમ રણુકારા હોજી;
અખંડ ગર્જના ગાજે ગગનમાં, ભાળયા બ્રહ્મ ચોધારા. (સતગુરૂ)
બીજમાં વૃક્ષ વૃક્ષમાં બીજ, સમાઇ રહયા કીરતારા હોજી;
દધાંમાં તુપ લીયા, બીલોઇ એમર્મ હમેશ. (સતગુરૂ૪
સ્યામી બેચર મેરા સુખના છાંયા, બ્રહ્માકાર ભળાંણા હોજી;
કહે કુરણાદાસ શાવસ ધીરા, નજીક નીરંતર ન્યારા. (સતગુરૂ)

સાખી. ૨૭

સુખ સંધુમાં સમાઇ ગયા; નીરમલ થયા જેના અંગ;
પ્રેમ અમીરસ ચાખીયાં, સાંમી બેચર સતસંગ.

ભજન પદ ૨૪

પ્રેમ વચન પીઆસી સાધુ, ચાલ્યા અગમ સુધ સેરે હોજી;ટેક
અધર મહેલમાં અજાબ તમાસા, સબ્દ ચાલે ચોધારા હોજી;
પેસંતી પલ નુર જમાયા, મધમાં ઘાટ લગાયા. સાધુ (ચાલ્યા ૧)
ઓહુંકારથી સબ્દ ઉલટયા, વીખરી સબ્દ વરતાણા હોજી;
સુન ધુનમાં સમજ સમાણી, પન્ડ બ્રહ્માન્ડ દેખાણા સાધુ (ચાલ્યાં ૨)
અરસથી એક અનુભવ ઉલટયા, નીરાકાર દરસાણા હોજી;
બાહીર ભીતર એકનીરંતર,તુરીયાતીત જણાણાન્યરા સાધુ.(ચાલ્યા)
મહા વાયકને મમ જાણીને, ચડીયા અગમ સુધ સેરે હોજી;
બ્રહ્મ ચરાચર દીસે નરાલા, કોટીક ભાણ અજવાળા સાધુ (ચાલ્યા)
ચીદાનંદ ચરાચર ભરીયા, સર્વા અતીત વરતાયા હોજી;
અક્ષરા અતીન આપ અરૂપી નહીં ગુપત નહીન્યારા સાધુ.(ચાલ્યા)
મુગે મર્મનો તોલ જાણીને, મગન ભયા મસ્તાના હોજી;
આપ અમાપે દીસે અપારા,આપો આપ ઓળખાના સાધુ.(ચાલ્યા)
મહા મર્મિ જન બેચર શ્યામી,મળીયા સતનતર છાંયા તુમારાજી
કહે કુરણાદાસ ગુરૂ ચોધારા, પરા અતીતથી પારા સાધુ. (ચાલ્યા)

સાખી ૨૮

ઓમ અખંડી આતમા બ્રહ્મ વીલસા આપો આપ;

કુરણુદાસ અનંદ ભયા, ખર અક્ષરને ખાપ;

ભજન પદ ૨૫

પાંચ તત્વમાં પ્રગટ બોલ, ત્રણ ગુણ તંત જગાયા હોજી;
રામ નામની રચના રચાવી, ભુલ ભ્રાંતી કુટાહી સાધુ.
અગમ :કળા ઉર આઇ હોજી. (૧)
સ્થુલ રચના કીરીયા સકતી, જાગ્રતથી એક જાયા હોજી;
વીશ્વા અભીમાની સાક્ષી છાયા, ત્રીસ તત્વ દરસાયા સાધુ. (અગમ)
સુખ સમ સરીરમાં કર્યા પેછારા, તેજીસ તાન મીલાયા હોજી;
બાવન અક્ષર બાંધી લીધા, જીવ ઈશ્વર મીટાયા સાધુ. (અગમ ૩)
જાગ્રત સપનકી દુરમતી ડારી, અનંદ ઉરમે આયા હોજી;
સસોપતીમા સીતલ વરતાણા, પ્રેમ સંતોક સુખ પાયા સાધુ.(અગમ)
ઓમ અગોચર આરંમપારા, બ્રહ્માકાર ભળાંણા હોજી;
તુરીયા સાક્ષી દીસે નીરાલા, વચન વદેહી વરતાયા સાધુ.(અગમ ૫)
કરાર કુરાણપર લખનાર નહી, વેદ નહી વીસ્તારા હોજી;
સ્વામી બેચરછે ચરાચર, કુરણુદાસ ન્હી બ્રહ્મ ન્યારા સાધુ.(અગમ)

સાખી ૨૯

બ્રહ્મ વીલાસ ભાણુ ભયા, ચોદસ પ્રગટયા નુર;
છે સતનતર છાઈ રહયા, રોમ રોમ ઉગયા સૂર;

ભજન પદ ૨૬

અગમ અગોચર રમત રચાઈ, ઓઘડ ઘાટ મેળાયા હોજી;

પાંચ તત્વ પચીસ પ્રકરતી, તીન ગુણ તાર લગાયા સાધુ.
ગુરૂ ફરમાયા ગુણ ગાયા હોજી. ૧ (ટેક)
દોર ઉપર એક નટડી ખેલે. સુરતામાં સાન મીલાયા હોજી;
દોર બીના બીજુ નજરોમાં નહીં, અવઘટ ઘાટ ઓલંડયા સાધુ.
(ગુરૂ ફરમાયા ગુણ ગાયા હોજી ૨)
ત્રણ તબકને તેર ચઉતરાં, બુધીએ ખ્યાલ રચાયા હોજી;
અખે મંડલમાં આસન કીધાં, સુરતાએ ધોમ મચાયા સાધુ (ગુરૂ)
ભ્રાંતી ભાગી જેને બ્રહ્મ ગડ તોડયા,અગમ દોર ચલાયા હોજી;
સુબ જ્ઞાનકા છુટયા ભડાકા, માર દીઆ મેવાસી સાધુ. (ગુરૂ ૪)
સીતળ સંધુમાં સુરતા રોલાંણી, એકા મેક વરતાયા હોજી;
અરૂપી આતમ નીરગુણ ન્યારા,અક્ષરા અતીત ઉર આયા સાધુ(ગુરૂ)
એકા મેકી મને સત ગુરૂ મળીયા, બ્રહ્મ સંધુમાં અળપાણા હોજી;
ઉલટા અમરત ભરી ભરી પાયા, અનંદ આતમ દરસાયા સાધુ.
(ગુરૂ ૬)
અનેક ભાણ માંય ઉગ્યા અપારા, વરત્યા નુર નીરાળા હોજી;
સ્યામી ખેચર રહયા ચરાચર, કુરણાદાસ ગુણ ગાયા (ગુરૂ)

સાખી ૩૦

અજરા અમર ઝરીઆ અસમાનથી, જેની અનંદ વૃસ્ટી થાય;
પ્રેમી જન પ્રગટ ભયા, મહા રસ પીવન જાય.

ભજન ૫૬ ૨૭

અમર પટા મારા ગુરૂજીએ, લખ્યા હુકમ હજુરનો લાયા હોજી;

ઘાર ઘેર પર ઘોર ઘંભીરા, સર ભંગી સમાયા સાધુ.

અખંન્ડ નીરંતર છાયા હોજી. ૧

સંત સમાગમથી સીતળવરતાણા, વીવેક વીચાર દરસાયા હોજી;
આનંદ ઉરમાં આયો અગોચર, સીતલ સંતોકી સુખ પાયા સાધુ.

અખંન્ડ નીરંતર છાયા હોજી. ૨

સત વચન ચોધારા છુટે, સરવણમાં સમાયા હોજી;
સૂરવીર થઇ ઝડપી લીધો, નાભીમાં નેસ મીલાયા સાધુ. અખંન્ડ ૩
એક વચન નીરંતર ઉલટયો, અનુભવઇએ ઓળખાયો હોજી;
વીવેક વચન જેને ઉરમાં માણ્યા, વીખરીમાં આનંદ વરતાયા સાધુ

અખન્ડ નીરંતર છાયા હોજી. ૪

વરેહ ઉલટી જેને આસ અસમાનરી, અખંન્ડ ધારા ધુન લાગીહેજી
રણુકારમાં રમતા ભાળ્યા, અરસ પરસ ઉર આયા સાધુ. અખન્ડ ૫
સીશ રહયા છોટા સતગુરૂ મોટા અજર અમર અપાર હોજી;
સ્યામા બેચર સેજ બતાયા. કુરણાદાસ સુખ પાયા સાધુ. અખન્ડ

સાખી ૩૧

પ્રેમ પીધા તે પુરણ થયા, સીતલ વરસે નુર;
સ્યામી બેચર રમ રહયા, ભાળ્યા છે ભરપુર.

ભજન પદ ૨૮

ભ્રાની ટાળીને મહા સૂખ માણો, પુરણ પદ નીજ પાયા હોજી;
એક અખંડી ઉરમાં લીધા, અલોકી આતમ વરતાયા સાધુ.

(અજર અમર ઘેર આયા હોજી ૧)

મહા રશ જાણ્યા તેની દુરમતી ડારી, અધુરીયાં કુટાણા હોજી;
ભવોભવમાં ફરે ભટકતા, અગનાની અનજાણા સાધુ. (અજર ૨)
જુની કલા જેણે ઝડપાને લીધે, સુખ સંધુમાં સમાયા હોજી;
દાલીદર ભવના દુર કરી ડાર્યા, અમર લોક પહોચાયા સાધુ.(અજ૦)
અમૃત મેમા સો સંતોને, અનુભવઇએ ઓળખાયો હોજી;
સંત કમાંણી ગુરૂ સેજ બતાઇ,પારસ મણી પરખાઇ સાધુ. (અજર)
સેજે સેજે સુખના સાગર છોળ્યા, ઉલટયા આનંદ ભરાંણાહોજી,
લગા ગુરૂગમ વચન વરતાણા,અનુભવી બીરલા પાયા સાધુ.(અજર)
ઉલટી લેહરી સુખ સંધુમાં સમાણી, એકામેકી વરતાણા હોજી
સત બેચર સ્વામી શમતા બતાઇ, કુરાણાદાસ ગુણગાયા સાધુ.
(અજર અમર ઘેર આયા હોજી.)

સાખી ૩૨

ભાળ્યા તેની ભ્રાંતી જઇ, અજ્ઞાન ઉડીયા દુર;
ચોદસ ચંદ્રમા ઉગીયા, નીરમલ વરશે નુર.

ભજન પદ ૨૯

નાભી કમલમાં નેસ ઠેહરાયા, ઉલટયા અગમ ઘર આયા હોજી;
તખત ચડીને જેને તંત જગાયા, આનંદ ઉરમાં સમાયા સાધુ.
(ગુરૂ પ્રતીજ પદ પાયા હોજી. ૧)
દોર ઉપર એક નટવા ખેલે, નવા નવા ખેલ રચાયા હોજી;
પાંચ તત્વ પચીસ પ્રકતી, સુરતામાં સેજ બીછાયા સાધુ. (ગુરૂ.૨)
ઘેરી ઘેરી ધુનામાં નોબત ઘોરાણી, પરાપર પહોચાયા હોજી;

અનંદ મેળો જેના ઉરમાં મળીયો, સરભંગી સમાયા સાધુ.(ગુરૂ.૩)
નવસે નવાંણુ નદી સેજમાં ઘોરાણી,સુખ સંધુમાં રોળાણા હોજી;
અરસ પરસ ગુરૂ આપ વરતાણા, સેજ સમજમાં સમાંણા સાધુ;
(ગુરૂ પ્રતીજ પદ પાયા હોજી. ૪)

પરાપાર એક નીરંતર બોલે, તોલ અતોલ દરસાયા હોજી;
સંગળ સુતરમાં પટ તંતુમાં સતગુરૂ સેજ દેખાયા સાધુ. (ગુરૂ)
પન્ડ બ્રહ્મન્ડમાં પ્રગટ ભાળયા, અરૂપ દેખ્યા આપારા હોજી;
નીરાકારમાં સતગુરૂ ન્યારા, બાવન અક્ષરથી બારા સાધુ. (ગુરૂ)
અરસ પરસ આપ વરતાણા, રોમ રોમ રણુંકારા હોજી;
બેચર સ્યામી દીસે નીરાલા. વદેહી પુરૂસ દરસાંણા સાધુ.
(ગુરૂ પ્રતીજ પદ પાયા હોજી. ૭)

સાખી ૩૩

નીરમળ નેણે ભાળીયા, ચોદસ પ્રગટ્યા નુર;
પુરણ સ્યામી બેચર મળ્યા, નહી ચંદા નહી સુર.

ભજન પદ ૩૦

સ્થુલ સરીર નહી વીખરી વાચા, ભાગ્યા બ્રહ્મ ચોધારા હોજી,
ક્રીયા ઉપાધી વીસે નહી અરૂપી, રહ્યા અપાર સાધુ.
(અમર હડી હાથ આઇ હોજી. ૧)

સુખ સમ સરીર સપનાની બાજી, સતગુરૂ તરત તોડાઈ હોજી,
જીવ ઇશ્વરનો ભેદ મીટાયો,અગોચર ગુરૂગમ આઇ સાધુ. (અમર)
જાગ્રત કીરીયા સપનાની લેહરી, કારણમાં જુ કાહીં હોજી;

આનંદ માણીને જેને ઉરમાં લીધો, સૂઝ સત્રાન વરતાઇ સાધુ
(અમર દડી હાથ આઇ હોજી. ૩)
જાગ્રત સપન સસોપતી નાહી, તુરીયા ઠામ ઠરાઇ હોજી;
તુરીયા સાક્ષી ભરપુર ભરીયો, ફરગઇ અલક દવાઈ સાધુ. (અમર)
હું તુ મટીન થયા અજવાળાં. ભાંણુ ભયા બ્રહ્મમાંઇ હોજી;
આતમ અરૂપી દીસે ચોફેર, જુની કરાના ગોસાંઇ સાધુ. (અમર)
ઉલટી સલીતા સંધુમાં સમાણી, હોગ અનંદના વાળયા હોજી;
કુરણાદાસને ગુરૂ બેચર સ્યાસી, મળીયા બ્રહ્મ ચરાચર ભાળયા સાધુ.
(અમર દડી હાથ આઇ હોજી.)

સાખી ૩૪

પાવ પાતાલ પ્રગટયા, સુસતક મેર સમાન;
અરસ પરસ રમી રહયા, જેને રોમ રોમ જ્ઞાન,

ભજન પદ ૩૧

પાંચ તત્વકા મહેલ બનાયા, બીચે પવનકા થંભા હોજી;
ત્રણ ગુણકી રચના રચાઇ; પન્ડ બ્રહ્માન્ડ એક ધાગા.
(સતગુરૂ ચૌદ લોકથી ન્યારા હોજી. ૧)
બાહીર ભીતર બગીચો તમારો, અનંદ લીલા વરતાણી હોજી:
રામા માલીએ તુર જમાયા, વીધ વીધ રચના નારી. (સતગુરૂ)
થાવર જંગમાં છે ચરાચર સમાઇ રહયા ચોધારા હોજી;
અરૂપી અગોચર દીસે અપારા, રોમ રોમ રણુંકારા. (સતગુરૂ ૩)
વાસના તમારી સીતળ સુગંધી, ભમર ગુંજારા મીલાયા હોજી;

અનંદ ઉરમાં વાધે ઘણેરા, સુરતા સુનમાં સમાણી. (સતગુરૂ ૪)
માંયને બારા દીસે અપારા, સબમે છાયા તમારા હોજી;
અમીરસ લાધ્યા નુર વરતાણા, બાવન અક્ષર દેખ્યા બારા.(સતગુરૂ)
ધરણ આકાસમાં ધામ હમેરા, પરાપારથી ન્યારા હોજી.
પન્ડ બ્રહ્મન્ડથી અપરમપારા, સાક્ષી સતગુરૂ ભાળયા.(સતગુરૂ ૬)
સોમે તોમે આપ અલોકી પુરણ થયા અજવાળા હોજી;
પ્રગટ ભાણ ભયા નીરમળા, પન્ડ બ્રહ્મન્ડ દરસાણ. (સતગુરૂ.૭)
સ્યામી બેચર જેને ભાળયા સરવંતર દેખો દેસે હમારા હોજી;
કુરણાદાસ કહે ભરપુર ભરીયા, પાતંત નીજ ન્યારા. (સતગુરૂ)

સાખી ૩૫

ડમકી દીધી અસમાનમાં ગયા એંડકી પાર;
સ્યામી બેચર સમાઈ રહા, કુરણાદાસ કહે નરખ્યા નુર અપાર.

ભજન પદ ૩૨

પુરણ બ્રહ્મ નીજ છાયા, સતગુરૂ અનંદ આપ વરતાયા હોજી;
બાવન અક્ષરથી બોલ અબોલા, નરખ્યા નીરગુણ ધારા.
(સતગુરૂ અનંદ આપ વરતાયા હોજી. ૧)
પવન પછારા કર્યા અસમાને, નીરાકાર વરતાણા હોજી;
કહયા દેખ્યામાં આવે નહી, આપો આપ દરસાણા. (સતગુરૂ ૨)
લોહા કાસ્ટકો સંગ કરોતો, ભીતર અગની વરતાણી હોજી)
અનંદ ઉરમાં દીસે ઘણેરો, એકા મેક મીલાયા. (સતગુરૂ. ૩
વડકા બીજમે વેરાટ રચાયા, પન્ડ બ્રહ્મન્ડ ઉપગારા હોજી

ખુશીના ખ્યાલમાં બાગ બનાયો.વીધ વીધ પ્રેમ પરખાણા(સતગુરૂ)
અગમ અગોચર લીલા તમારી, ચોદસ રમી રહા ન્યારા;
સ્યામી બેચર સતનતર ભરીયા, કુરણાદાસ ગુણ ગાયા. (શતગુરૂ)

સાખાં. ૩૬

નરખી લીધા નીજ આતમા, ઉલટયા શંધુ અપાર;
ભવશાગર ઓળન્ડયા, ગયા પરાની પાર.

સાખો ૩૭

ઇંડ પીંડકી પારહે, આપો આપ કીરતાર;
સ્યામી બેચર રમી રહા, અરશ પરશ નીરધાર.

ભજન પદ ૩૩ રાગ ઢાળનો.

ઓમ ગુરૂજી દુર કરો, દુભધ્યા શતગુરૂ મળીયાજી;
આદ પુરશ અપરમપારા, નીરાકારમાં રમતા ભાળયાજી;
અરસ પરશ થયા અજવાળા.
દુર કરો દુભધ્યા સતગુરૂ મળીયાજી. (ટેક.) ૧)
ઓમ ગુરૂજી ગગન વેંધાંને, અગમ ઘેર ચડીયાજી;
અરૂપ દશામાં ઓરાણા, સોહન્ગ શબ્દકા ભરા ટકોરાજી.
ભજન ભડાકા થયા ભણકારા,(દુર કરો દુભધ્યા શતગુરૂ મળીયાજી.
ઓમ ગુરૂજી ભાણુ ભયા; તાણે થયા ભણકારાજી;
ચોદસ ઉલટયાં અજવાળાં નીરાકાર નેણામાં નરખ્યાજી;
ઉલટ સંધુમાં સમાણા, (દુર કરો દુભધ્યા શતગુરૂ મળીયાજી. ૩)
ઓમ ગુરૂજી પરાપારથી, પ્રગટ બોલેજી;

વાચ અવાચ તાં વરતાણા, અગમ દશાથી વચન વછુટયાજી;
અરશ પરશ માંય દરશાણા. (દુર કરો ૪)
ઓમ ગુરૂજી અરાકારમાં, આપ રમી રહયાજી;
સમાઇ રહયા શતગુરૂ ન્યારા, કોટીક ભાણુમાંય થયા ઉજીઆળાજી;
નુર નીરાકાર અલશાણા. (દુર કરો ૫)
ઓમ ગુરૂ બેચર સ્યામી, દેખ્યા વચન વદેહીજી;
પન્ડ બ્રહ્મન્ડપાર પરખાણા, કુરણાદાસ કહે ગુરૂ જ્ઞાન મીલાયાજી;
મુળ વચનમાં મસ્તાના, (દુર કરો દુભધ્યા શતગુરૂ મળીયાજી)

સાખી ૩૮

શતગુરૂ શાચા શ્યામ હે. કુલ નહી કે કાય;
કુરણાદાશ કહેછે કે શું વીન્તી કરૂ. વરત્યા બાહીર ભીતર માંય;

ભજન પદ ૩૪

ઓમ ગુરૂજી અજંપાનો જાપ મેરા ઉરમાં લાગ્યોજી;
ઉલટ ચડીયા કોઈ અશમાના, ગગન મંડપમાં જામા જગાયજી;
અખેહ મંડળમાં હોમાણા. (ટેક) ૧ અજંપાનો જાપ મેરા. ૧
ઓમ ગુરૂજી નાભી નેણ નાંશકા જોત જગાઇજી;
દવા દસીમાં ઘેરાણા, અશન જુગમાં રહયા એકલાજી.
ઘોર ગંભીર માંય ગાજી રહા. (અજંપાનો ૨)
ઓમ ગુરૂજી પુટયા ગગન ફેલાણા પાણીજી;
રણુંકારમાં રમી રહયા, ઇંગલા પીંગલા ઉલટ જડ લાગીજી;
પરાપાર ગુરૂ વરતાણા, (અજંપાનો જાપ ૩)

ઓમ ગુરૂજી એકવી હજાર છસે હુઆ અજંપાજી;
ઓાહંગ સોહંગ શમરણ ન્યારા, નીરગુણ ધારા દીસે નીરાળાજી
કુલ વરણ ત્યાં નહી કાયા. (અજંપાનો જાપ ૪)
ઓમ ગુરૂજી ધીરપ દયાન ધુનમાં સમાયાજી;
અનંદ ઉરમાં દરશાણા, અજબ તમાશા થયા અજંપારાજી.
અકળ કળા જેને વરતાણા. (અજંપાનો જાપ ૫)
ઓમ ગુરૂજી અગમ ધારા માંહી અમીરશ વરસેજી;
ઉલટયા અમરત વરતાણા, મગન ભયા કોહી મહા મસ્તાનાજી
નીરાકારમાં ફોળાંણા. (અજંપાનો જાપ ૬)
ઓમ ગુરૂજી શ્યામી બેચર મેરા, શંગળે છાયાજી;
પટ તંતુમાં પરખાણા, અરૂપ સરૂપ રહા આપ અજાયા.
કુરણાદાશ સેજે સીતલ ભયા, (અજંપાનો જાપ)

સાખી ૩૯

અનુભવ દ્રસ્ટી ઉપન્યા, સુખ શંધુ અપાર;
ઝરમર ઝરમર નુર ઝરે, વરસે અમીની ધાર.

ભજન પદ ૩૫

ઓમ ગુરૂજી પ્રેમ કરીને, જેણે ગુરૂને પીછાણયાજી;
આદ અમલીયા હોઇ રહયા, આઠો પહોર જેને અમીરશ પીધાજી.
લેહેર લગનમાં લાગી ગયા, પ્રેમ કરીને જેણે ગુરૂને પેછાણયાજી.
ઓમ ગુરૂજી ઇંગલા પીંગલા, ઉલટ ઝડ લાગીજી;
સુખમણા સેજમાં શમાણા, અરૂપ ધુનમાં થયા અજંપાજી.

રણુંકારમાં રોંલાણા (પ્રેમ કરીને ૨)
ઓમ ગુરૂજી ભમર ગફામાં, ગુપત એક ભુંયરૂજી;
ત્યાં રહયા બ્રહ્મ રણુકારા, કોટીક ભાણુમાં થયા અજવાળાજી
અનંત કલા અપરમપારા, (પ્રેમ કરી ૩)
ઓમ ગુરુજી ગગન મંડળમાં ગુપત ધુન લાગીજી;
અંત્તર મહેલમાં એરાંણા ઉગ્યા, હુરસ અગમ અપારાજી.
રોમ રોમમાં રણુકારા. (પ્રેમ કરી ૪)
ઓમ ગુરૂજી નીરાકાર નેણોમાં નરખ્યાજી;
પડબ્રહ્મમાં રમી રહયા, અરસ પરસ જેને દેખ્યા દેદારાજી;
અનુભવ દ્રસ્ટી વરતાણા. (પ્રેમ કરી ૫)
ઓમ ગુરૂજી ઉલટી સલીતા સુખ સંધુમાં સમાણીજી;
સીનલ સંધમાં અજપાણા, અગમકલા સતગુરૂજીએ;
મર્મમાણો કોઇ મર જેવા. (૬ પ્રેમ કરી)
ઓમ ગુરૂજી બેચર સ્યામીને પુરણ મન મળીયાજી;
હુરદઉરદ બીચ રમીરહયા કુરણાદાસ કહે ગુરૂગમ આઇજી;
સમજ સેજમાં સમાણા. (પ્રેમ કરીને જેને ગુરૂને પેછાણ્યાજી.)

સાખી ૪૦

જોગી થયા જંગલમાં રહયા વીખયા કેરી હલાલ,
કાલ ચપેટી મારીયા દેખ્યા અચરત ખ્યાલ.

ભજન પદ ૩૬

ઓમ ગુરૂજી નીરાધાર નીસાંણે ચડીયાજી,

ઉલટી ગંગા ઉભરાણી ઝરમર ઝરમર અમીરસ ઝરીયાજી;
અનંદવરટી વરતાંણી. (૧ નીરાધાર નીસાણે ચડીયાજી;
ઓમ ગુરૂજી પ્રેમ કરીને, જેને ગુરૂજીને પરખ્યાજી,
દરસન દેદાર દરસાણા, નીરાકારમાં નીર ગુણ દેખાયાજી,
આપઅરૂપી અપરંમ પારા. (૨ નીરાધાર નીસાણે)
ઓમ ગુરૂજી સુન સખર ધડ સ્યામ ગયાજી,
સુરતા સેજમાં સમાણી, આપોઆપ મને સતગુરૂ મલીયાજી,
અસન જુગના ગુરૂ વરતાંણા. (૩ નીરાધાર નીસાણે)
ઓમ ગુરૂજી બ્રહ્મન્ડ ફોડીને, અગમ ઘેર ચડીયાજી;
કોટી ભાણુ ભાળયા અજવાળાં અકલકળા સતગુરૂજી આઇજી.
અરસપરસ નીરગુણ ન્યારા. (૪ નીરાધાર નીસાણે)
ઓમ ગુરૂજી નીજાનંદ ગુરૂએચર સ્વામી મળીયાજી,
પરાપાર રહયા અપારા કુરણાદાસ ચરણમાં આયાજી;
સુખસંધુમાં રોલાણા, (૫ નીરાધાર નીસાણે)

સાખી ૪૧

જટા વધારી બહુજરૂ, હરી રહયા જેને દુર,
જે જનુ નહી પારખ્યુ ઉલટયું વળગ્યું સુ,ળ

સાખી ૪૨

જોગી થયા જુગ અંધા, ઘરોઘર માંગી ભીખ;
કાળ ચપેટી લેઇયા ઉડાઇ દીયાં જેના શીસ.

ભજન પદ ૩૭ રાગ રાંમકલી.

નાભી કમલમાં ઘેરી ઘેરી નદીયાં, ઉલટી સુંલટી એમ ચાલે
ગુરૂએ મહાલે હોજી.
ઇગલાપીગલા દોર મીલાહી સુખ માણ્યા સેજથી રસવાળયા.
ગુરૂ નુર નાળયા હોજી. (ટેક) તાણે મારા ગુરૂજીએ અમીરસપાયા,
જેણે પીધા તેને બ્રહ્મ ભાઝયા સમુદ્દર છોળયા હોજી;
વંકનાળના મારગ ચડીયા ઝરમર ઝરમર નુર ઝરીયા,
ગુરૂ બ્રહ્મ ભરીયા હોજી.
અધર તખત પર અવીગત દેખ્યા. કોટીક ભાણ ભયાભણકારા,
ગુરૂનુરધારા હોજી. (તાણે મારા ગુરૂજીએ અમીરસ પાયા. ૨)
પ્રેમ પ્રીત કરી પ્રીત લગાઇ સામા દેખ્યા સરજણહારા પ્રયટપ્યાર
ભમરગફામે ભયા બ્રહ્મભેળા અરસપરસ નીરગુણ ભાળયા.
અનુભ છોળયા હોજી. (તાણે મારા ગુરૂજી ૩)
હરદઉરદ બીચ થયા ટકોરા ઓહુંગ સોહેગ સમરણધારા;
પુરણ નારા હોજી ગુરૂ અચલ અસંગી અગમ અગોચર
નંરાકાર અપરમ પાર ચોધારા હોજી (તાણે મારા ગુરૂજી)
રણકારમાં રમત મીલાયા તવેણીમાં તાર લાગ્યા. ગુરૂ રંગ
લાગ્યા હોજી,
ઘેરી ઘેરી ગંગાવાળી અગોચર નીરાધરમાં નુર ઝરીયા,
સ્નાન કરીયા હોજી. (તાણે મારા ગુરૂ ૫)

સખત ચડીને તંત મીલાયા પ્રેમપીયાલા પુરણપાયા, ગુરૂગમ
લાયા હોજી ।

માંહીને બાર દેખ્યા દેદારા સમજ સમજ નીઃગુણ ધાયા,
ગુરૂગુણ ગાયા હોજી. (તાણે મારા ગુરૂ)

ગુરૂ નીજાનંદ નરખે મળીયા સોહાનંદ સુખની છાયા, ગુરૂબ્રહ્મ
ભરીયા હોજી.

ભેચર સ્વામી મને કૃપા કીધી કુરણદાસ ચરણે આયા.
ગુરૂગમ ગાયા હોજી. (તાણે મારા ગુરૂ)

સાખી ૪૩

સંતચરણે કે રૂપમે બ્રમાકાર ભળાય,
આઠો પહોર નુર ઝરે જેને સીતલ શાંન્તી થાય.

ભજન પદ ૩૮

અધ્રમ ચડી જેને આસન કરીયા ઉલટયા અમીરસ પ્રેમપીધા,
સુરાસંત સીધ્યા હોજી.

અરસપરસ જેને થયા અંચબા ચરાચર ચેતન ન્યારા,
પુરણપ્યારા હોજી.

તાણે મારો સતગુરૂ છાયા સરંવતર ઠામોઠામ ગુરૂ વરતાણા;
ગુરૂ દરસાણા હોજી; (ટેક ૧)

ગગનમહેલમાંથી અમીરસ ઉલટયા જેને પીધા તેની પ્રીતલાગી,
ગુરૂ સંગ લાગી સોજી.

અમુલખ હીરલા લાધ્યા અગમથી નીરાકારમાં સુર વાળયા,
ગુરૂબ્રહ્મ ભાળયા હોજી.
(તાણે મારા સતગુરૂ છાયા સરવંતર ઠામોઠામ અવાજનારા.
ચાંફેરા હોજી; (૨)
દસમાં દવારે દરસન પાયા નહી આયા ગુરૂ નહી જાયા,
ગુરૂ સમાઇ રહયા હોજી.
ભરી રહયા એતો અગમઅપારા અરસપરસ નીરગુણ નાળયા,
પ્રગટ ભાળયા હોજી. (તાણે મારો સતગુરૂ ૩)
અગમ અગોચર ગુરૂજીની ગાદી આઠુ પહોર જેને રંગ લાગ્યા
ગુરૂ સંગ જાગ્યા હોજી.
સુખના સાગર અમીરસ ભરીયા પ્રેમ પીઆલા પુરણ પાયા,
ગુરૂ દરસાયા હોજી. (તાણે મારો સતગુરૂ ૪)
પાંચ તંતુમાં સકલ સર્વંતર અજરઅમર અધવીત સારા ગુરૂ
ધુનધારા હોજી.
છે ચરાચર નીરમળ ભરીયા વાચઅવાચ ગુરૂ વરતાણુ,
ગુરૂ પરખાણા હોજી, (તાણે મારો સતગુરૂ ૫)
કુરણાદાસ ગુરૂચરણાની છાંયા ભીતર ભાણુ થયા ભણુકારા;
ગુરૂ નીરધારા હોજી.
નીજાનંદ સેજાનંદ સુખની છાંયા સ્વામી ખેચર ભરપુર ભાળયા
ગુરૂબ્રહ્મ છોળયા હોજી. (તાણે મારો સતગુરૂ]

સાખી ૪૪

જોગકળા જે જન જાણે, જેમ અગંમ અવાજા થાય;

એકવી હજાર છસે દમ. ઉઠે મન પવનમાં સમાય,

ભજન પદ ૭૯

ઉંચા મંદીર મારા સતગુરૂ વસીયા આપ ખેલે છે નીરગુ ધારા,
ગુરૂ છે ન્યારા હોજી.
નુર નીરાકાર નેણામાં નરખ્યા પન્ડબ્રમે.ડગર પરખાયા.
ગુરૂ નરખાણા હોજી.
તાણે મારે આનંદ લાદ્યો ઉરમાં અનલે ભયા અધવીત છ યા
ગુરૂ દરસાયા હોજ. (ટેક ૧)
નાભી કમલથી ઉલટી ગંગા સુખ સંધુમાં સમાણી
ગુરૂ અળપાણી હોજી.
ઉલટી સુલટી સેજમાં સમાણી વંકનાળમાં નુર વાળયા
ગુરૂ રસ વાળાયા હોજી
(તાણે મારે આનંદ લાદ્યો ઉરમાં ૨)
નુક્રવાળીને જેને અમી રસ પીધા મગન ભયા મહાતરતા ।
ગુરૂ દરસાંના હોજી,
હરદ ઉરદ વીચ ઓહી ધુનં લાગી વાચઅવાચ ગુરૂ વરતાણા
ગુરૂ પરખાના હોજી,
(તાણે મારે આનંદ ૩)
માંયને બારા દીસે ચોધારા નહી ગુપ્ત કે નહી છાના.
ગુરૂ ગમસાના હોજી,
અરસ પરસ જેને નીરંતર નરખ્યા હામોહ.મ ગુરૂ હરી રહયા.

ગુરૂ ભરી રહયા હોજી, (તાણે મારે આનંદ ૪)
ગુરૂ બેચર સ્યામી સરણે તમારે પ્રેમના પ્રીયાલાની તોનીત પીધા
ગુરૂ સંત સીધ્યા હોજી,
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ જ્ઞાન સંધુંમાં સીતલ સંતોકમાં સમાઇ ગયા,
ગુરૂ રોળાઇ ગયા હોજી, (તાણે મારે આનંદ)

સાખી. ૪૫

ઓહુંગ સોહુંગ નીત ધાંનમાં પરોઈ લીધા બ્રામન્ડ,
સ્યામી બેચર હરસાઇ રહયા ખણુ ખાલી નહી ખંડ.

ભજન પદ ૪૦

મુગી વચનમાં ધારણુ ધરીયા ધ્યાન લગાયા સમરણુ સારા.
ગુરૂ ધુન ધાર્યા હોજી,
ગુનુના ભંડારી ગુરૂ દયા કરીને અભે પદ ગુરૂગમ આલો.
ગુરૂ સાંન આલો હોજી,
તાણે પારો સતગુરૂ ગાજે ગગનમાં આઠો પહોરને બાર માસી
ગુરૂ પ્રકાસી હોજી; (ટેક ૧)
મહેર કરીને ગુરૂ મારગ બતાયા સીતાળ સમજ સુખ પાયા.
લાયા ગુરૂગમ લાયા હોજી,
જગમગ જોત જળે ગગનમા બંકનાળથી રસ વાળયા,
ગુરૂ બ્રહ્મ ભાળયા હોજી, (તાણે મારો સતગુરૂ ર)
ભમર ગફામાં ઘેરી ઘેરી નહીયા નુર ઝર નીરાકાર.
નીર ગુણુ ધારા હોજી,

બંકનાળમાં વરસે નીરમળા જેને પીધા તેના પ્રેમ ન્યારા.

ગુરૂ દરસાણા હોજી, (તાણે મારો સતગુર ૩)

અગમ અગોચર આપ બીરાજા, નહી ગુપત કે નહી છાના;

ગુરૂ વરતાના હોજી.

ઘટોઘટમે રૂપ તમેરા ઓમ અરૂપી અપરંમ પારા,

ગુરૂ ચોફેરા હોજી. (તાણે મારો સતગુરૂ ૪)

મુગે સાકર ગજી ગળામાં નામ નહી નીસાના;

ગુરૂ પરખાના હોજી.

દધી તુપમાં રહયા મલાઈ અરસપરસ ગુરૂ પારખા વીધવીધ

ન્યારા હોજી. (તાણે મારો સતગુરૂ ૫)

સ્યામી બેચર ગુરૂ નીરગુણ ધારા સબ ઘટમાં પુરણ પ્યારા,

ગુરૂ ચોધારા હોજી.

કુરણાદાસ કહે ગુરૂ જ્ઞાન બતાયા, સીતલ સમજમાં સાંન પચ

ગુરૂગમ લાયા હોજી. (તાણે મારો સતગુરૂ)

સાખી ૪૨

નીત નીત વરતી ધ્યાનમાં; સમજ સાન મીલાય;

પારસમની ગુરૂ મળયા આઠો પહોર આનંદ થાય.

સાખી ૪૭

સ્વામી બેચરકે સરૂપમે, અનંદ લીલા થાય;

કહે કુરણાદાસ અનુભેહ ભયા ચોદસ નુર દરસાય.

ભજન પદ ૪૧ રાગ સોરઠનો

સતગુરૂજી બીના ચોગરદા અંધારૂ તમાનથી લવલેસ અજવાળું,
સતગુરૂજી બીના ચોગરદા અંધારૂં. (ટેક.)
મોહમાયામાં ગુંચવાઇ મુઓ, આવરણમાં અંજાણો;
ખરાબ ફોરે ભુલો પડીયો, દુખમાં દબાણોરે. (સતગુરૂ ૧
કામકરોધના પડેખ પડીયો, કલજુગમાં કુટાણો,
ધોળા દહાડે તારાં ધજા બંધાણી, અજ્ઞાનમાં અંજાણોરે;
(સતગુરૂજી બીના ૨)
અંધારામાં અળોરો ફરીયો, ભુલવણી ભટકાણો,
કામકરોધ તને ઝડપી લીધો, કાહર થઇ લુટાંણોરે,
(સતગુરૂ બીના ૩)
તીર પુસ્ટીમાં તાજે થયો, કસાઇ કપટ કરી કટયો;
ઘણુ અંધારે આ થડી મુઓ મોહમુમનાઓ ડાટોરે;
(સતગુરૂજી બીના ૪)
પારસમણી તારા પાછલ પડી, અંધારે અળપાણો;
લોહા કન્ચન કણુ નહી ભયા, પાપી થઇ પસટાંણોરે.
(સતગુરૂજી બીના ૫)
સાચા સ્વામી બેચર મળયા, પારસમણી પરખાઈ;
કુરણુદાસ ચરણે આયા, લાજ સરમ લુટાઇરે.
(સતગુરૂજી બીના)

સાખી ૪૮

સીતલ જ્ઞાનકી, ગોમટી નીરમલ વરસે નુર;
સ્યામી એચર નીજાનંદ મળીયા કહે કુરણુદાસ ભરી રહ્યા ભરપુર.

ભજન પદ ૪૨

જેને સતગુરૂ મળીયા આઠો પહોરે છે અજવાળું,
આતમ જ્ઞાન છે નીરમળુ જેને સતગુરૂ મળીયા આઠો પહોર અજવાળુ (ટેક)
દરસન કરી લો દેદારના સામા દરસાયા સ્યામી પ્રગટ વરતુ
પલમાં પાયા પ્રેમ પ્રીઆલા પામીરે. (જેને સતગુરૂ મળીયા ૧)
સર્વંતર એક રૂપ અરૂપા કોટીક ભાણુ વરતાણા;
હાનાઠામમાં વાસ તમરા નીરાકાર દરસાણુ.રે.
(જેને સતગુરૂ મળીયારે,)
તારા કા તેજમાં નુર વરતાયા ચંદ્ર સીતળ છાયા.
પારસમણી જેણે પલમાં લીધી દેદાર દરસન પાયારે,
(જેને સતગુરૂ મળીયા)
મહામણી એક મુંઘા મુલની સંત ઝવેરી જાણે,
કોટીક ભાણુમાંય થાય અજવાળાં બીરલા વસ્તુ માણેરે. જેને.
એચર સ્યામી નીજાનંદ મળીયા સમજ સમજ પરખાણા,
સુમ સંધુની સીતલ છાંય કુરણુદાસ સમાંણા રે.
(જેને સતગુરૂ મળીયા)

સાખી ૪૯

ભગવા રંગે ભુલવણી નહી જાય દમો રાતને દીન,
આઠો પહોર અંજાય રહા તબ રહી ભીન ભીન.

ભજન પદ ૪૩

અરે જેને પ્રેમ રસ પીધા અનંદ લીલા વરતાણી,
નર બે નામ છે નીસાણી,
જેને પ્રેમ રસ પીધા અનંદ લીલા વરતાણી, (ટેય)
બીના બાદ લીયે બીના વીજલીએ અમી રસ ધારા ઉલટી,
પ્રેમના પીઆલા ભ ભર પાયા જગમગ જોત્યો પ્રગટા રે,
(જેને પ્રેમ રસ પીધા અનંદ લીલા વરતાણી.)
અજાણા તે અત્ળા ફ્રીયા નહી અમી રસ ચાખે,
કાલકરોધ જેને ઝડપી લીધા દુભધા દીલમાં રાખે રે,
(૨ જેને પ્રેમ રસ પીધા.)
પારસમણી જેણે પ્રગટ લીધો, આતમ હીરલા પાયા.
સનમુખ થઈને સતગુરૂ મળીયા કામ કરોધ મીટાયારે,
(૩ જેને પ્રેમ રસ પંધા)
દાવા છોડીને દરસન કરીયા આપો અ૫ વરતાણા,
નીરાકારમાં નરભેહ ન્યારા અરસ પરસ દરસાણા રે.
(૪ જેને પ્રેમ રસ પીપા)
સંત ઝવેરી મળયા અગોચર પારસમી પરખાયા,

દુલભ દરસન મહા મર્મીજન ઉલટા પુરમાં આયા રે.

(૫ જેને પ્રેમ રસ પીધા)

નીજાનંદ ગુરૂ નીરમળ નરખ્યા, ગુણ કુરણાદાસ ગાયા.

સ્યામી બેચર પલપલ પરખ્યા. અરસપરસ દરસાયારે.

(જેને પ્રેમરસ પીધા.)

સાખી ૫૦

ભુલ પડી બહુ ભરમાણો, થાકો કેઇકાળા,

આથડીયો અરીધ્યામાં, જુડી હાંહી જંજાલ.

ભજન પદ ૪૪

કોડી નીરમલ નરખો, અગમઅગોચર નીજ ન્યારા;

ચોદસ ભયા અજવાળા, કોહી નીરમલ નરખો અગમ

અગોચર નીજ નારા,

તારાકા તેજમાં નુરવરતાયા ચદ્ર સીટીલ છાયા

પારસમણી જેણે પલમાં લીધી દેહાર દરસન પાયારે,

(જેને સતગુર મળીયા ૩) અગંમ ગોચર નીજ નારા

મહામણી એટ મુંધા મોલની સત ઝવેરી જાણે.

કોટેક ભાણમાંય થયા અજવાળાં ખીરલા વસ્તુ માણેરે,

(જેને સતગુરૂ મળીયા ૪)

નીજ ન્યારા (ટેક)

વંકનાળના મારગ નાળયા. ગગનમા ઘોરાણા,

ધુન મંડલની ધારા છુટી આપોઆપ વરતાણારે. (કોડી નીરમલ૧

જગમગ જોતી હીરના ઝળકે, ભાણુભયા ચોધરા,

રનીસકારમાં નરખા નાજ્યા આપોઆપ અપારારે,

(કોહી નીરમલ ૨)

સ્યામ સદા સુદ ચેતન ભરીયા પટ તંતુ પેછારા;

રોમરે.મમાં રમતા ભાળયા, દેખો દેખ અમારારે; પટ

(કોહી નીરમલ ૩)

કારીયા કારણુ લીન કરી કરીને અનુભવ દ્રસ્ટી લાયા,

વવીક વીચારકા કર્યા સત્રીસતારા આનંદ ઉરમાં આયારે;

(કોહી નીરમલ ૪)

અગમ દસાકી નીરમળ છાંયા, સંત ઝવેરી જાણે;

ઉરના આવરણુ દુર કરીને ઉલટયા અનુભવ માણેરે;

(કોહી નીરમલ ૫)

સ્યામી બેચર મહા મરમીજન પુરણુકળા બતાબાઇ,

કુરણાદાસ ચરણે આયા, સમજ સમજ સમાઈરે;

(કોડી નીરમલ)

સાખી. ૫૧

ઉરમા આનંદ ઉગ્યા, આઠો પહોર પ્રભાત;

રોમે રોમે રમી રહયા, સ્યામી બેચર સાક્ષસાત;

સાખી ૫૨

અલક તમાસા જ્ઞાનકા લાગ્યા રૂહીયા મંયકુ

સ્વામી બેચર સનમુંખ મળયા, બાહીર ભીતર છાંય;

ભજન પદ ૪૫ રાગ કનડાની કા.

મે ચલુગા ગુરૂ સંત કીડ્ડા રહે, મે ચલુગા હોજી. ટેક)

વચન વીવેકકા નાવ બનાયા; સુરતામાં ધોમ મચાઉગા;
સીતલ સંતોકકા છોડ પુરાવું, અમર લોક પહોચાઉરે.
(મે ચલુગા હોજી. ૧)

ચેતન ખારવા બેઠા ચો વટે; અગમ ધોમ મચાવુંગા;
હલકે હલકે વાણુ હલકારૂ; પારસમણી પદ પાઉરે;
(મે ચલુગા હોજી ૨)

હીરા માણેકમોતીના માલમી રતન મણી મે હોરૂગા,
અનદ ધારા ધુન ધોમ મચાવું, સીતલ સવાત સુખ પઉરે,
(મે ચલુગા હોજી ૩)

જાજ ભરીને મોતી લાવું પલ પલ ગુરૂગમ પાઉંગા;
પણુજારો થઇને વણુજ કરૂ તો વડો પેપારી કહાવુ રે;
(મે ચલુગા હોજી)

ગુરૂગમ લાભમે પલપલ પાઉ સીતલ સંતોકમે સમાઉગા;
મગન મસ્તાના મહા સુખ માણુ દેદાર દરસન દરયાવું રે.
(મે ચલુગા હોજી)

સ્વામી બેચર સનમુખ મળીયા જાઈ ચરણોમાં માલુગા;
કુરણાદાસ કહે મહા સુખ માણ્યા ઉલટ ભેદ સમજાવું રે.
મે ચલુગા હોજી)

સાખી ૫૩

જ્ઞાન લગયા જેરે ઉરમાં અતમ અનંદ થાય,
મન પવનના મોરચાં ઉલટ અસમાનેમાં સમાય.

જનભ પદ ૪૬

મે ખેલુગા ગગન મંડલ ઘરમાંયરે, મે ખેલુગા હોજી, ટેક)
ઉલટા સુલટા તાર મીલાયા અગમ ઘરજઈ ઘેરૂગા,
દસમાં દવારે ફેરી ફેરી દેના અગમ ચોવટે માલુ રે.
(મે ખેલુગા હોજી)

ઉલટયા આવે સુલટયા જાવે ઉલટયા ધોમ લગાવુગા,
હુરદ ઉરદ બીચ જામા જગાયા ધીરપ ધ્યાન મેલાવું રે,
(મે ખેલુગા હોજી ૨)

ભમર ગફાના ભોંયરામાં ઉલટી ગંગા ત્રાણુગા,
પ્રેમ પીઆલા ભરી ભરી પીધા મગન ભયા મસ્તાનારે.
મે ખેલુગા હોજી ૩)

જગમગ જગમગ હુરલા ઝાકે અગમ જ્યોત જગાવુગા.
પલપલ પુરણુ દરસન પાઉ એક મે મીલાવું રે.
મે ખેલુગા હોજી ૪)

ત્રણુ ભવનથી તાળી લાગી નહી આવુ નહી જાવુંગા,
સુખ સમુદર સીતલ ભરીયા આપોઆપ સમાવુરે.
મે ખેલુગા હોજી,

સ્વામી ખેચર સાન બતાયા એ ઘડઘાટ ઓલકુંગા,
કુરણાદાસ કહે પ્રગટ ભાળયા સમજ સમજ સાંન પાવું રે.
(મે ખેલુગા હોજી)

ભજન પદ ૫૪

ઉલટ ચડયા અસમાનમાં નીરમલ દરસ્યા સાંઇ
બ્રહ્મ સરૂપ ભળી રહ્યા પટતંતુ પટ માંઇ

ભજન પદ ૪૭

મે માલુગા હરી ગુરૂ ચરણોની માંય રે. મે માલુગા હોજી, (ટેક)
કપટ કલેજા તોડ દીયા સીતલ સંતોક સુખ પાઉગા.
થીર ધરતીમાં થાપન કરીયાં મોહ મુમતા ડોટાઇ રે.
(મે માલુગા હોજી ૧)

અગમ અગોચર અટપટી વસ્તુ સંત ઝવેરી જાણેગા,
પારસમણી જેણે પલપલ લીધી અજ્ઞાનાની અવળુ તાણેરે,
(મે માલુગા હોજી ૨)

સીધો ચંદેહસો સતગુરૂ માણે અજાણા કયા જાણેગા,
દુરમતી એતો દાવા બાંધ્યા અવળાં તરીલા તાણેરે;
(મે માલુગા હોજી ૩)

પુરા ગુરૂજીએ સમજ બતાઇ સમરણ શાન્તી આલેંગા,
આપોઆપ નીજ દેદાર દરસાણા અરસપરસ વરતાયા રે,
(મે માલુગા હોજી) ૪

સતગુરૂ મળીય સીધા કરીયા અગમ જ્ઞાન સમજાવેગા,
આત સતનંતર ગુરૂ હમેરા આપોઆપ વરતાયા રે. મે માલુગા
કુરણાદાસ કહે સમરણ સાચુ અરૂપ સરૂપ દેખાઉગા,
સ્વામી બેચર પલપલ પરખ્યા આપ ભયા અનંદારે. મે માલુગા

સાખી ૫૫

ભમર ગફા કે ગોખમાં પ્રગટ મણીકો પ્રકાસ,
કોટી કરવી ભાણુ ઉગ્યા અરસ પરસ અજવાસ.

ભજન પદ ૪૮

મે પીયુગા પ્રેમ અમી રસ ધારમેં પીયુગા હોજી (ટેક)
સાંમા પુર ચડે મર્મીજન ઓાટ અટકાવ નહી માંનુગા;
અગમ ધારામાં ઉલટા ચાલે પુરા મર્મીજન પામેગા. મેપીયુગા.
ગગન ઘેરીને ઘરમાં પેઠા વંકનાળ રસ વાળુગા,
નુર નીરાકાર અમી રસ ઝરીયા, પ્રેમ પીયાલા પાવુંગા.
હલમસ્તાંનો કુર અમલમાં અનુભવ ઉરમાં માંણુગા,
સુરા સંત કોઇ હુવા અનંદમાં ઉન મુની ધાંન લગાયારે,મે.
ઉન મુની મુદ્રા ચલે અગોચર ધારણ ધાંન લગાવુગા,
મુંગે સાકર ગળી ગળામાં સમજ સમજ સમાવુગા રે, મેં
પ્રેમ પ્રીત કરી લગાહી સુરતા સાચા સમરણ કરીએગા,
અગમ અગોચર ધારા છુટી સીતળ શાંતી વરતાવુંગા રે.મેં
બેચર સ્વામી અગમ અપારા કોટીક ભાંણુ દરસાવુગા,
કુરણાદાસ કે મફા સુખ માંહ્યા આનંદ ઉરમાં માણુગા. રે. મે.

સાખી ૫૬

ગગન મંડળની ધુનમાં ગરજ્જ ઘોર ગંભીર અરસપરસ,
રમી રહ્યા આપોઆપ પરણુ મીર.

ભજન પદ ૪૯

મે લીયુગા અગમ વચનકા તોલ રે, મે લીયુગા હોજી ટેક)
અરસપરસથી શબ્દ જગાયા સરવણુ સાંન મેલાઉગા.
દગેપાળના દાવા છોડી પ્રાપાર પોચાવું મે લીયુગા (૧)
નાંભી નીરંતર જામા જગાયા ઉલટા ઉરમાં ખેલુગા,
હરદમ વેગે ચલુ મીનસુ અગમ સમજ મેલાવુ રે. મેં.
કંઠ કમલમાં વીવેક વીચારા વીખરીયે વચન વરતાઉગા,
ભીતર તાલી લગી શબ્દની અરસપરસ દરસાવું રે. મે.
સુન સખર ઘટસેજ બીછાઉ પરાપાર પરખાઉગા.
સત શબ્દકા કરૂ સમાવેસ અનુભવ દેદાર પાઉ રે. લીયુગા.
કરટી સરટી દુર કરી આપોઆપ સમાઉગા.
ગુરૂ ગમ જ્ઞાન જેને સમજ સમાઈ થીર થાણા થપાઉ રે, મે.
સ્યામી બેચરદાસે ચોધારા વ્યાપી રહેલા દેખાઉગા,
દખીમાં તુપ રહયા મેલાહી કુરણાદાસ ગુણગાઉ રે. મેલીયુગા.

સાખી ૫૭

અખંડ ગર્જના ગાજે ગગનમાં પ્રેમ જ્યોત પ્રકાસ,
બંકનાળ રસ વાહ્મા કહી ગયા કુરણાદાસ.

ભજન પદ ૫૦

મે દેઉગા બ્રહ્મ વીધ્યાકા દાન રે, દેઉગા હોજી (ટેક)
વચન વીવેકી સતગુરૂ મળીયા જુના ભેદ બતાવેઉગા,
ઓંકારથી ઓહંગ ઉલટ્યા સોહંગ શબ્દ દરસાવે રે. મે.
મધુર વચનકા મીલાપ લગયા હરદમ જામા જગાઉગા,
એકવી હજારકા સતાગ મીલાયા સમજ સે ૪ બીછાઉ રે; મે.
અજપા પેછારા કીઆ સહેરમાં સમજ ગલીમાં મ'લુગા,
વચન વીવેકકા વેરા વણુજ સમજ સમજ સુખ પાઉ રે.
(મે દેઉગા ૩)
તીર કુટીમાં તાર મીલાયા; લહેર લગનમાં લાઉંગા,
અગમ અગોચર કરૂ પેછાણ જ્યોતમાં જ્યોત મીલાયા , મે.
અરસપરસ ઉગ્યા અપારા અનુભવ ભાણુ દરસાયાગા,
આપોઆપ એ દીસે ચોધારા એકા સુર વરતાયારે (મે દેઉગા ૫)
મે બલીહારી ગુરૂ વચનમાં અગમ અચંબા પાવેગા,
સ્વામી બેચર સનમુખ મળીયા કુરણુદાસ લવલાયા રે, મે.

સાખી ૫૮

દાલીદ્ર ગયા મેરે દીલકે ગુરૂ મળ્યા ગોસાંઈ
સ્વામી બેચર નીજાનંદ છાય રહા બાહીર ભીતર માંઈ,

ભજન પદ ૫૧

મે આવુગા અગમ દસાકી માંયરે, મે આવુગા હોજી, (ટેક
અધર મહેલમાં અજબ તમાસા સુન સખર જાઈ લાવુગા.

સુરત સુરતકા નીસાણુ મીલાવું પલપલ પ્રગટ ભાળુ રે, મે.
અગમ અગોચર ધુણી ધીખાઇ સુરતામાં સેજ ખાછાઉગા.
રોમેરોમે રમત મીલાઇ અગમ ચોવટે ગાળુ રે, મેઆવુગા
સીધો સંદેસો સતગુરૂ કર્યો અગમ નીસાણુ પરખાવુગા,
પરાપારથી પ્રગટ દેખ્યા સેજ સમજ સમાઉ રે, (મે આવુગા ૩)
નીજ આતમા અધર મહેલમાં અવઘટ ઘાટ ખોલંડુગા,
દેહી વીના જેને દેખ્યા દેદાર અરસપરસ મીલજાવુ રે, મે.
સાવ સધીરા સંત વીવેકી ચડી ચોટ ચલ જાવુગા,
મુલ મહેલમાં મર્મ મીલાયા સમજ સમજ છીન પાયા રે.
(મે આવુગા ૫)

અમર અરૂપી આદ અપારા સ્વામી બેચર લવલાવુગા,
કુરણુદાસ કહે ગુરૂગમ ન્યારી પ્રેમ અમીરસ પીઉરે. મે.

સાખી. ૫૯

આપના ગુરૂ હસ્ત વર્ષ્યા પ્રગટ પકડી બાંય,
સ્વામી બેચર પુરણુ મળીયા કુકરીત જોઈ નહીં કાય.

ભજન પદ ૫૨

હરેકે મેતો જાવુગા મુલ વચનકી માંયરે, મે જાવુગા હોજી, ટેક
ધીરપ કરીને ધ્યાન લગાવું અમર આસનપર આવુગા.
અધર તખત પર ગુરૂજી ન મીલાયા અનંદ ઉરમે પાવુંરે, મે.
ગુરૂ સમજ સેજ સીરના સાટે અરૂપી અદલ ગમ પાવુગા.
જ્ઞાન સમજ મુગે મીલાઇ અનુભવ હાટડાં પાયા રે મે.

સુરતા સવાગણુ ચલી સહેરમાં રૂડી રમત રમ જાવુગા,
આવન જાવન લે મીટાયા સમજ છીનમાં અપાવુ રે. મે.
અગમ દસાની ઉલટી છાંયા કોટીક ભાણુ વરતાવુગા. ઉજીયારા
સર્વંતરમાં અમીરસ ઝરીયા રોમરોમ દરસાયા રે, મે.
અગમ અગોચર ઉઘડી વાચા મુલ વચન ગમ માણુગા,
સતગુરૂ મળયા સમજ મીલાહી આપોઆપ સમાવુ રે. મે.
સરભંગી ગુરૂ સબકા સંગી સ્યામી ખેચર દરસાવેગા,
કુરણુાદાસ કહે અમર પીઆલા પુરા મર્મીજન પીયે રે. મે.

સાખી ૬૦

દીનમણી ગુરૂ મળયા ચોદસ ભયા અજવાસ,
તે ધન કદી ખુટે નહી કહી ગયા કુરણુાદાસ.

ભજન પદ ૫૩

મે પાઉગા ગુરૂ સમજ કીસાનરે; મે પાઉગા હોજી, (ટેક)
પ્રેમ અમાં રસ સુધા મોલના પુરા મર્મીજન માણેગા,
તુક લગનમાં લહેર લગાવુ બ્રહ્મ અમલ દરસાવુ રે. મે.
પ્રેમ અનંદ જેને લાગો ઉરમાં દરસન દેદાર પદ પાઉગા,
સાંન સણુરી સમજ મેલાવું અનંદ સેજમાં નાવુરે. મેપઉગા.
સુન સખર ગઢ ચાલી સુરતા અગમ નેસાંણે માલુગા,
અનંદ ઉરમાં સમજ સમાંણી નીરાકાર લવલાઉ રે. મે.
સત સમજની સીધી સેરીએ વચન વદેહી વરતાવુગા.
નીરાકારમાં નરખી લીધા એકા મેક દરસાવુ રે, મે પાઉગા

નીરાકારની નીત સમજમાં બાવન બહાર બતાવુગા,
વાચ અવાચ વચન પરખાવુ અનુભવ દરસ્ટ સમજાવું રે મે
ગુરૂ સમજ જેને લાગી ઉરમાં સાંમી બેચર સમજાવેગા,
અંથ અપારા લીયા અમલમાં કુરણાદાસ મર્મ પાયુ; મે,

સાખી ૬૧

તન મન ધન જેને સુપીયાં ગુરૂ ચરણુકે માંય,
સ્વામી બેચર સીતળ માળા જેને આનંદ વરતી છાંય.

ભજન પદ ૫૪

મે ઘાઉગા ધુન મંડળમાં ધાંમ રે, મેં ઘાવુગા હોજી ટેક)
નાભી કમમળની નરણુ કરી હરદમ વેગે આવુગા,
ઇગલા પીગલા અલોપ કરીને સુખ મણાં સેજમાં સમાઉરે,
મે ઘાઉગા હોજી (૧)

ગગન ગફાથી ધાગ છુટી વંકનાળ રસ વાળુગા,
તરવેણીના રંગ મેલમાં ઉલટ ચોવટે ખેલુ રે, મે ઘાઉગા
સોહંગ સમાધી લાગી ઉરમાં ગુરૂ વચન ગુણ ગાવુંગા,
પ્રેમ પ્રતો લાગી ઉરમાં અરૂપ આતમ દરસવુરે; મે ઘાલગા
તીન તખકુ ધેરા ગગનમાં તુરીયા તીર લગાવુંગા,
નુરત સુરતકા ધાંન મેળાયા, પારસમણી પલ પાયા રે, મે.
અગમ દસામાં મુકાંમ હમેરા જોતમાં જોત દરસાવુગા,
નાંમરૂપથી નારા ખેલુ અરસ પરસ મીલજાવુ રે મે ઘાઉગા
સઘર મુંરતી અધર સંગાસન , આપોઆપ વરતાવુગા;
સ્વામી બેચર પુરણ વવેકી કુરણાદાસ ગુણ ગાવુરે. મે.

સાખી ૬૨

સંત સાંમથી મુક્તા ફળ લાગી વચનની ચોટ,
કહે કુરણુદાસ સત વચનમાં થયા લોટ પોટ;

ભજન પદ ૫૫

મેતો માગુગા ગુરૂ વચનકા જ્ઞાન રે, મે માગુગા હોજી ટેક)
બીના મર દંગથી તાંન મેલાયા બીના તાંન તનતાવુગા,
બીના અવાજથી બચન વછુટા બીના મુખ ગુણ ગાવુ રે,
મેતો માગુગા (૧)
બીના દોરથી લગ રહી તાગી બીના પાંખ ચલ જાઉગા,
બીના સમજના શબ્દ મેલાવુ. એવા સુર વરતાવું રે. મેતો
બીના જુગતીથી જામા જગાયા બીના અર્થ સુખ પાઉગા,
એકા સુર માંય સમજ મેલાવું, મુળ વચન ઉર લાવુંરે, મેતો
બીના અક્ષર કરૂ વિનંતી સમજ સાંન લવ લાવુગા,
બીના ગુરૂએ સત સમજ લગાયા, વદેહી વચન અર્થ પાયારે;
મેતો મગુગા (૩)
અગમ અલોકી આપ દરસાંણા, અનુભવ ઉર સમજાવુગા.
સત સમજ નીસાંન મેલાઇ, સ્વામી બેચર સત પાઉ રે, મેતો
કુરણુદાસકે મુળ વચનમાં આપોઆપ ઝુકાવુગા,
અરસપરસ જેને દીસે દેદારા, આરંપાર ઓળખાવુ રે; મેતો.

શાખી ૬૩

અમર લોકના અગુવાન વચલાયાં હજુર,

સુખ સમુદરમાં ચાલીયાં માલ દેખા ભરપુર;

સાખી ૬૪

મુળ વચન મુધા મુલનો ❋નું મુલ નહી થાય,
આરંપાર રમી રહ્યા ઉલટ સુલટ દરસાય;

જનમ પદ ૫૬ રાગ પ્રજ.

મુળ કમળની માલમ કરીલો હરદમ પકડો હાલ,
સુન સખર ગઢ સુરતા ચાલી દસમા મેલે માલ.
તરકુટીમાં તાળી લાગી જ્યોત જેની નુરમાં જાગી રે.
નીરાકાર વરતી લાગી (૧)
ઈંગલા પીગલ તાર મેલાયો સુખમણા ઘરમાંય,
સુન સખર ગઢ સેજ બીસાવું અનંદ ઓસવ
થાય સમજી લોને સાંન સબુરી ગુરૂગમ વેનતી કી રે,
સુરતા મારી સેજમાં ઠરી (૨)
અગમ દવારે આસન કરીયાં તાળી લાગી તનમાંય,
એકવી હજાર છછ સેજમાં આવ્યા હરદ ઉરદ નહીં કાય
તાળી મારા ઉરમાં લાગી અગોચર જોયુ જાગી રે.
ભરાંતી મનની ભાગી (૩)
ગગન વેધીને ચડા અસમાંને ભંયુ ભાળા ભરપુર,
સ્વામી બેચર સુખની છાંયા, કુરષ્ણદાસ ચકચુર.
સમજ જને સેજની લીધી, ગુરૂએ કુરષ્ણા કીધી રે,
અવીચળ પદમી લાધી (૪)

સાખી ૬૫

ઉલટા ઉર વેરાગ સુખ સમુદર માંય, પ્રેમ અમીરસ,
જેને ચાખીયા તેને સીતળ શાંન્તી થાય.

ભજન પદ ૫૭

નાંભી કમલમાં નેસ મેલાયા ચડા સોહુંગની ધારા,
સુરતા જેની સેજમાં ચાલી હરદ પકડો તારા.
અગમની ધારા છુટી અ ાંચર ગંગા પુટી રે,
તનડના તરસનાં ટુટી (૧)
સોહુંગની ધારા શબદા છુટા હરદમ લગો ટંકાર,
ગગન ચડાને તાર મેળાયા તો તાગી લાગી તંતસાર.
વચનકા કરો વીચારા નેણે નરગાનુર આ ાા રે,
સમજે કોઇ સત્ર સધારા (૨)
નીરાકારમાં જેને નેજા રોપા, અગમ દસાની માંય,
પંડ ભરમંડ વેધી સુરતા ચાલી ચોદસ વરતા સાંય
રોમેરોમે રમતાં ભાળા નીરાકાર નજરે નાળા રે.
અગમનાં ઉઘડાં તાળાં (૩)
અરૂપ ધુનમાં આપ હોમાંણા લગી વચનની ચોટ,
સ્વામી બેચર કુરણાદાસને મળીયા, નારઈ કાંઇ ખોટ.
અજ્ઞાન જેનાં અળગા કીધાં, મુળ વચન કર્મનાં લંધાં રે,
અગોચર દર્શન દીધાં (૪)

સાખી. ૬૬

રતનાગરમાં રતન નેબજે ગુરૂ મુખકી માંય,
પારસમ ી પ ખો લેશે મહા મુકત જે હોય.

ભજન ૫૬ ૫૮

અગમની સેરીએ સુરતા પેઠી, ઓહુંગ સોહુંગ ટંકાર,
હુરદ ઉરદ ી બીચમાં દેખા તાળી લાગી રણુકાર.
ઘેરા ગરૂ ઘેર ગંભીરા આદ દેખા સતસધીર રે,
આપોઆપ અપારા (૧)
વંકનાળમાં અમીરસવાળા ઉલટા સોહંગની લાર,
ઝરમર ઝરમર અમીરસ ઝરે તરૂ વીધી તાપ નહી લગાર
નાંશકાર વરતી લાગી અગોચર જોયુ જાગી રે,
આપ માગ સત સવાહી (૨)
અમર પીયાલા સભર ભરીયા પાયા પ્રેમ નીધાર,
નેણાં ભરી નરખી લીધા, અનંદ ઉરમાં થાય સમજ
નીસેજ બોલાહો પુરુ વસ્તુ પ્રગટ પાહીરે;
આપોઆપ દેખા સાંહી (૩)
જાત ભગી જુગદ સતી ભયા છે ચરાચર છાંય,
સ્વામી એચર ભરપુર ભરીયા કુરણાદાસ ગુણ ગાય,
વચની વેનતી કરી ગુરૂ દેખા નીરાધારી રે.
સમજતો શાંતી નારી (૪)

શાખી ૬૭

નીર ગુણ ગુરૂ નીરાકાર હે, જાકુ આકાર ન હોય,
સ્વામી બેચર સાક્ષાત હે બાહર ભીતરમાંય

ભજન પદ ૫૯

નાર નેસાંને ચાલીયાં પુરણ લાગે। જેને પાસ,
હરદ ઉરદકી બીચમાં દેખા તાળી લાગી નીજપાસ
જોયુ મીતે। જરણા કરી સુરતા મારી સેજમાં ઠરી રે.
અંતરમાં દેખા હરી (૧)
સત બચનમાં સેજ બીછાવુ ઉરમાં આનંદ થાય.
સુગે સાકર ગળી અનંદમાં જમજ સમજ સમ તય.
વચન જેને મુળનાં લીધાં અનંદ મારા ઉરમાં કીધા રે,
પુરણ રસ પ્રેમનાં પંધા (૨)
અગમ દસામાં આસન કરીયાં ઉગા ઉરમાં ભાણ,
રોમેરોમે વરતી નારા નવે ખંડે જેની જાણ.
સોભા જેની સેજની ભાળી અંતરમાં જોયુ નાળી રે,
આઠુ પહોર લગ રહી તાળી (૩)
આનંદ ઉરમાં વાધે ઘણેરોં સમજ સમજ સમાય,
કુરણાદાસ કે ગુરૂ સેજમાં મળીયા સ્વામી બેચર સત છાંય,
અગોચર વરતા પુરા આપોઆપ મળીયા સુરા રે;
ધારા જેને સાવસ ધીરા (૪)

શાખો ૬૮

ભલી હોજો ગુરૂ મીલે પલક પલ્લો થાય.
બેચર સ્વામી કીરપા કરી કુરણુદાસ ગુણ ગાય,

ભજન પદ ૬૦

પાંચ તત્વમાં પ્રગટ દેખા ત્રણ ગુણ તન મય,
જાગ્રત વીસે વરતી લાગી શુળ શરીર વર્તાય.
નેત્રાંમાં નરણા કરી વાંખરી વાચા સરવણે ધારી રે;
વચનની રચના નારી (૧)
લીગની લારમાં ચાલીયો સપન દ્રષ્ટી પ્રમાણ
સુક્ષ્મ શરીરે સેજ બીસાહી અનેક માયા જાણ.
આવણુ તોરા અંગનાં લાગાં બ.વન તોરાં બાવડાં ભાગાં રે,
અજ્ઞાન તોરા મનમાં જાગાં (૨)
જાગ્રત સ્વપ્ન એક વરતાણાં સસોપતીમાં સમાય;
પ્રાગ વરતી જેને પુરણ લાગો અનંદ લેવા જાય,
સેજ છાંયા સમતા લાંધી નીધી નીત ગુરૂએ દીધ રે; કારણની
તુરોયા સાક્ષી બેચર સ્વામી ભરી રહ્યા ભરપુર,
કુરણાસા કે છે ચરાચર અનેક ઉગા સુર,
નારાકાર નર્ભનાર ગુરૂ દેખા આદ અપારા રે,
ચરાચર ભ્રમ ચોચારા (૪)

સાંખો ૬૯

જાત મટી જુગદીશ ભયા આપોઆપ કીરતાર.

સ્વામી બેચર પુરણુ મળોકા ટેક સુર પરકાસ.

ભજન પદ ૬૧

અગમ આસન જમા જગાયા શુન વેરાટ થંભાય,
વીસરે વીસવા નર આપ વર્તાયા અક મેરૂ દરસાય;
એક સુર બ્રહ્મ અપારા થંભી રહા આપ ચોધારા રે,
ચરાચર નરખાનારા (૧)
સુક્ષમ હુરેણુ ગર્ભ દીસે નહી નહીં માયાનુ મુળ,
સ્વપ્ન થતી નહીં વરતાણી નહી નહી કાયા કે કુળ.
અરૂપી આદ નીરાળા સમજે કોઇ સંત સધીરા રે, જાગી
કારણુ આવીયા કેત એકતા થાપી નહી સુરજ કે ચંદ્ર.
આપ હતા તે સમાયા આપ ભયા અનંદ અરૂપી અનલે છાંયા
ચરાચર સુખ વર્તાયા રે, અગોચર અનુભવ લાયા (૩)
તુરીયા અતીસ સર્વંતરમાં સર્વા અતી સત છાંય.
સ્વામી બેચર સ્હોમ અરૂપી ભાસી રહા બ્રહ્મ માંય;
કુરણુાદાસ નરખ્યા ન્યારા પંડ ભરમંડ દીસે ચોકેરા રે,
સમુદર ભરપુર ભરા (૪)

શાખી ૭૦

નવ લખ તારા નાંમ નહી નહી ચંદા સુર,
ધરણુ અંકાસ ઓમ નહી આપોઆપ ભરપુર.

ભજન ૬૨

પાંચ તત્વનાં પુતળાં બનાં મળીયાં આહું અંગ,

ત્રણ ગુણકા તાર રચાયા વવેકને વીચાર.
કેગુંથીને દોરે કાઢી અમર જડી હાથે લીધી રે,
વચનની વેની કીધી (૧)

ભુગ વેરાટ ભેદ વરતાણો ઉગા વડવંગ બીજ,
ઇંડ ઉદ વેખને સવેદ ઝરાયુ ચોરાશીની ખાણ;
માયા તારી મુળમાં રચી માંની લીધી દુખની કુચી રે,
ચડાઇ સુળીએ ઉચી (૨)

શુળ સુક્ષમને દુર કરી ઠારાં કારણમાં કુચ્છ નાહી,
ભુત ભાતીસનો ભેદ મીટાઓ આતમ અનંદ હોય;
અનુભવીએ ચાસન કર્યાં સેજમાં જેનાં મંડાણ ઠરાં રે,
અમીરસ ઉરમાં ભરાં (૩)

તુરીયા તનમાં આપ રમી રહ્યા અનલે દરટી થાય;
કુરણાદાસ કે ભરા અપારા સ્વામી બેચર સત છાંય.
જોયા જેને જુગ ઓધારણ આઠુ પહોર લાધાં સમરણ રે,
મટી ગયા જનમ મરણ (૪)

શાખી ૭૧

જુનો વચન જુગ દીસનો વીવેક લીયો ઉડાય,
મહા મુકતા ફળ લાધીયાં સીતળ શાંન્તી હોય.

ભજન પદ ૬૩

પાંચ પચીસકુ ઘેર લીયા તાણે ચોવીસ કયા ભાર,
ત્રણ ગુણકુ તીર લગાવુ મારૂં વચનકા બાંણ,

વેરાટ રૂપે વરત્યા પુરા ચડયા કોટી સાત સધી । રે, ધીર પલટે
સ્વપ્ન મટયા સુખ વરતાણા, આવરણુ અળગાં થાંય,
જીવ ઇશ્વરનો ભેદ મીટાયો આપોઆપ ઓળખાય.
જોરાવર જોરથી માર્યો અગોચર દીસે ન્યારોરે, અમીની વરસે ધારો
ધીરપ ધારણુ ધ્યાનમાં આનંદ લાગ્યો ઉર માંય,
શાંન્તી સંતોક હોય અનંદમાં પારસનો પ્રતાપ.
આરતી જેને ઉરમાં કીધી મુળની સુડીયો લધારે અગોચર ભકતી
તુહીયા તમાં વ્યાપી રહયા નજીક નીરાકાર,
સ્વામી ખેચર અપરંમ પારા રમી રહયા આદ શોકોર.
કુરણુદાસ સુખની ધારા રે, નીરમળ વરસે તુર અપારા (૪)

શાખી ૭૨

મહા બ્રહ્મ જોગમાં આતમ લીલા થાય,
ચોદસ સુર ઉગાયા ઘટો ઘટ દરસાય.

ભજન પદ ૬૪

અનંદ ઉલટયા ઉરમાં સંત સમાગમ થાય,
સેજમાં સતગુરૂ પુરણુ મળીયા વચનમાં વરત થ
વીવેક જેથી વસ્તુ જાગી, સમજ લેઇ સેજનાં માણી રે,
અંતરની આગ હોલાણી (૧)
અમુલ વચનથી વરતી લાગી તારા અંગમાં આનંદ થાય,
સંત સમાગમ કરતાં કરતાં વદેહી ગુરૂ દરસાય.

ચમજની સેજ બીછાઇ ચરાચર જુગતી જોઇ રે,
અરૂપી બહાર માંહી. (૨)
મીન તલે જેમ જલમાં અંગ લગે નહી ભાર,
અટ ાવ આવરણ દીસે નહી સમજી લીયા સુખસાર.
આનંદ મારા ઉરમાં આયો ચરાચર સીતલ છાંયો રે,
સમજ લેઈ બ્રહ્મ દેખાયો. (૩)
સંત સ-ાગમ સુરાંતણી જાણી સકે નહી કોઇ,
સ્વામી બેચર મુળ બતાયું સીતલ શાન્તી હોઇ.
કુરણાદાસ સાવ સધીરા વચન લીયા આપ અપારા રે,
ગુરૂજીએ જોગ સુધાર્યા (૪)

શાખી ૭૩

સંત સમાગમ સાનતી પ્રેમ પીઆલા ખસ,
સ્વામી બેચર પુરણ મળીયા અરસપરસ ભળયા

ભજન પદ ૬૫

સત વચનકી શાન્તી આઇ ગુરૂ મળયા ગુરૂ ઇસ,
મુળ વેરાગના મર્મ બતાયા જાણી લીધા જુગદીસ.
અનુભવ ઉરમાં કીજે સમજની શાન્તી લીજે રે,
અમીરસ જેજે પીજે (૧)
નીરાકારથી નાવ ચલાયા શબ્દતો હુંકાર,
ઓહંગ સોહંગ શબ્દ નીધાર' રમી રહયા રણુકાર,

શબ્દ મારા સરવણે લાગ્યો અગોચર અનભે જાગ્યા રે,
મુળ વચન મુળનાં લાધો (૨)
અનંદ ઉલટયો ઉરમાં નાભીમાં નરમાંય,
હરદ ઉરદકી બીચમાં દેખ્યા ઘટોઘટ વરતાય,
વીખરી જેની વીનંતાં કરી સુરતા મારી સુનમાં ઠરી રે,
અગોચર શાંતી ધરી (૩)
અરાકારમાં આપ રમી રહયા સ્વામી ખેચર ગોસાઇ,
કુરણાદાસ કહે બાહીર ભીતર વરતી સીતલ છાંય.
ગુરૂ ગમ નીરખ્યા ન્યારા સર્વંતર નુર અપારા રે,
અગમના મર્મ ચોધારા (૪)

સાખી ૭૪

અવીગત આતમ ઓળખ્યા જાણી લીધા જુગદીસ,
પન્ડ બ્રહ્મડ પરોઇ લીયા વરત્યા બીચો વીચ

ભજન પદ ૬૬

પ્રેમ પીઆસી પુતલી ચાલી શબ્દની લાર
સામા પુરે ઉલટી ચાલી અટકે નહી લગાર,
નેણો ભરી નરખી લીધા વચનના વઈવટ કીધા રે,
આનંદ જેને ઉરમાં દીધા (૧)
વંદન વીના વસ્તુ હોરે, સુખ કબી નહી થાય,
મોહ માંયામાં ગુચવાઇ મુઓ અધુરીયાં અંજાય.
કાહર થઇને બહુ કુટાણો આવી અધ વીચ લુટાણો રે,
અજ્ઞાની બહુ ભરમાણો (૨)

સત શબ્દની સીધી લઇને ઉડ ગયા અસમાન,
ગગન મંડલમાં નરખ્યા ન્યારા લાગી લગનની ચોટ.
પ્રેમ રસ પુરણુ પીધા લગનમાં લાવા લીધા રે.
અગોચર મહાસ દીધા (૩)
મર્મ લાધ્યો જેને મુળ શબ્દથી અગમનો વીચાર,
સ્વામી બેચર સાંન સમજાઇ ઉલટાયો વેરાગ.
ફુરણાદાસને કીપા કીધી અમર વસ્તુ ઝડપી લીધી રે.
નીરાકાર નીધાં લાધી. (૪)

શાખી ૭૫

રામ રમે રંગ મહેલમાં આઠો પહોર પ્રયાશ.
આનંદ ઉલટયા ઉરમાં ચોદસ ભયો અજવાસ,

ભજન પદ ૬૭

પાંચ પચીસકુ ઘેર લીયા જેને માર્યા જ્ઞાનનાં બાંણુ,
અગમ ગોળા છુટવા લાગ્યા તીન ગુણ. મટો ત્રાસ.
મેવાસી મનવો માર્યો રૂદ્રની ઉલટી ધારો રે,
અગોચર દરસે ન્યારો (૧)
માર દીયા મોહ મારૂડ મેલા ઉડ ગયો અહંકાર.
તીન તળકકુ ઘેર લીયા આપે કરે દવાઈ,
સમજની સેજમાં ચાલ્યા ગુરૂજીએ વચન આલ્યા રે,
સંતોના ચરથે માલ્યા (૨)
સુખ સમુદરમાં સેજ બીછાઈ આતમ ઉદે થાય,

નીરાકારમાં નરખી લીધા કોટીક ઉગ્યા સુર.
રોમેરોમે રમતા ભાળયા નીરાકાર નરભે નાગયા રે,
અગોચર સાગર છોળ્યા (૩)
તુરીયા સાક્ષી સભર ભરીયા નહી માયાનો માપ
આવન જાવન કુછ નહી દેખ્યા સ્વામી બેચર આપોઆપં,
કુરણાદાસે કીરતન કીધુ અગોચર વચ લધુ રે,
પ્રેમ રસ પુરણ પીધુ (૪)

સીખી ૭૬

જ્ઞાન કટારી મર્મની મારી રૂદીયા માંય.
ઘાયલ કીધા મારા ઘરમાં સુઆ મ.ટકે માંય,

સાખી ૭૭

પ્રેમ વચન મારી મને ભાલડી વેચાણા મારા પ્રાણ,
સ્વામી બેચર રમ રહયા પન્ડ બ્રહ્મન્ડ નીરવાણ.

જનભ પદ ૬૮ રાગ કાફીનો

હાજી મને અગમ ચડયાની હુસીયારી નેણોમા નુર મીલાહી
નેણામાં નુર મીલાહી (ટેક)
હાજી કોઇ અગમ દયાપર આહુી તેને ગુનસભર ઘડ છાંહી. ને.
હાજી કોઇ તખત ચડીને ગમ લાહી તેને અનુભવ દસ્ટી થાહી ને.
હાજી કોઇ આનંદ ઉરમાં હોહી તેને જોતમાં જોત દરસાહી ને
હાજી કોઇ હરદંમ નાદ બજાહી તેને નુરમાં નુર સમાહી, ને

હાજી કોઇ તત્વ બજાવે તંન માહી એતો અરસપરસ અળપાહી.
હાજી કોઇ અગમ ચમડી ન ગુન ગાહી એતો આપોઆપ પ્રેગટાહી
હાજી કોઇ સ્વામી બેચર બોલ્ય અબોલા કુરણાદાસ બ્રહ્મમાંહી ને.

શાખી ૭૮

જ્ઞાન સવાંતકી ગૌમટી ત્યા બેઠા મેરા સાંઇ,
ઓહંગ દોરી જેના હાથમાં સોહંગ સરૂપમાં સમાઇ.

ભજને પદ ૬૯

હાજી હુતો દરસન ગુરૂ ગમ લાહી મારી સુરતા આનંદમાં આહી.
મારી સુરતા અનંદમાં આહી (ટેક)
હાજી હુંતો શબ્દમાં સેજ બીછાવુ તાણે નેણોમાં નુર વરતાહી મા
હાજી મેરે બ્રહ્મ જળી ગંગા ઉલટી પ્રેમ અંદન પદ પાહી મા;
હાજી હુતો નીતનીત ગુરૂગમ પંવુ એતો જગમગ જોત મીલજાહી
(મારી સુરતા ૩
હાજી હુંતો હતી અગોચરછાંહી મીલ ગઇ મેરા રૂપ માંહી મા.
હાજી મેતો પ્રેમ કરી ગુરૂગમ પાહી જેને અનુભવ દરટી થાહી,
મારી સુરતા (૫)
હાજી હુંતો અરૂપી દેખા અપારા મારે નેણાં મા નુર દરસાહી
હાજી સ્વામી બેચરની જ ન્યારા કુરણાદાસકી બ્રહ્મ દેખાંણા,

સાખી. ૭૯

ગગન ગફા કે ગોખમે જગમગ જોતી થાય.
અમી રસે ધારા નુર ઝેર ગેબી ગર્જના વરતાય,

ભજન પદ ૭૦

હાજી હુતો તીરથ કરીને અથડાઈ મેતો ભમીભમીને ભટકાહી,
મેતો ભમીભમીને ભટકાહી, ભમીભમીને ભટકાહી (ટેક)
હાજી હુતો એગમ થઇને બેઠી જેને ભુલ ભ્રાંતી પેઠી, મેતો.
હાજી મેતો મુંઢ મનખો ગમ.યો જેને પડી કાળકી ફાંસી. મેતો,
હાજી મેતો દુખમે ઘણી વેધાંણી એતો કરટી પામીને કુટાણી. મે
હાજી મેતો મનખ્યો અમુલખ ખોયો જેને આતમ મણી વગોયો,
હાજી મેને ગુરૂજીએ જ્ઞાન બતાયાં મેતો સમજ સમજ વીસવાસી.
(મેતો ભમીભમી ૫)
હાજી મારા મનના માન્યા મીલ જાવે હુતો આઠો પહોર ઉદાસી.મે
હાજી મેતો સ્વામી બેચર સુખ પાયા કુરણાદાસ મર્મ પાહી; મેતો

સાખી ૮૦

બ્રહ્મ દરસા સરૂપ માંહી આઠુ પહોર અજવાસ,
પન્ડ બ્રહ્મન્ડમાં રમી રહયા ચોગદર થયા પ્રકાસ.

ભજન પદ ૭૧

હાજી મેતો સમજી રહુ છું ઉદાસી મને ગુરૂ મળયા અવનાસી.
મને ગુરૂ મીલે અવનાસી મને ગુરૂ ગુરૂ મીલે (ટેક)
હાજી મેતો ધરૂ ધ્યાન અંકાસે મને ગુરૂ મળયા પ્રકાસી મેતે,
હાજી મેતો ગુરૂ ચરણમે અપવાસી જેને આઠો પહોર અજવાસી.
હાજી જેને નુર તખતપર નરખ્યા પ્રેમ કરી પીઉ પલ પરખ્યા. મને

હાજી કોઇ અગમ દ્દોર પર આયા એતો ગગન મંડલમાં સમાયા.
(મને ગુરૂ મીલે ૪)
હાજી મને અગમ અચંબા થહી ગુરૂ અરસપરસ દરસાડી મને
હાજી મેલો નહી આવુ નહી જાવુ મેતો રૂપ અરૂપમે સમાવું.
(મને ગુરૂ મીલે ૬)
હાજી મને ખેચરસ્વામી મળયા ન્યારા કહે કુરણાદાસ.
ગુરૂ ગંમ ન્યારા (મને ગુરૂ મીલે ૭)

શાખી ૮૧

પન્ડ કોડી બ્રહ્મન્ડ ગયા ભાણુ ભાળયા અપારા,
સ્વામી ખેચર સનમુખ રહયા રોમરોમ રણુકાર.

ભજન પદ ૮૧

હાજી મને હરી મીલન હરથ પાહી મને સમજ સમજ સાંન થાહીં
મને સમજ સમજ સાન થાહી, મને સમજ (ટેક)
હાજી મેતો મીન તલે જલ આવે એતો સાંમા પુરણ ચલ જાવે;
(મને સમજ સમજ ૧)
હાજી કોઈ સુરા ચડે અસમાને તેને ઓટ અટકાવ કછુ નાહી,
(મને સમજ સમજ ૨)
હાજી કોઇ ચકોર ચીત લગાવે તેને સીતલ દસ્ટી થાહી; મ.
હાજી ત્યાં તો અમીરસ ધારા વરૂસે મેતો પ્રેમ પ્રીત સુખ પાહી,
(મને સમજ સમજ ૪)
હાજી મેતો આઠો પહોર રહુ લવ લાહાં તેને આવન જાવન
કુછ નહીં. (મને સમજ સમજ ૫)

હાજી મેતો નહી જોગી નહી ધ્યાની મેતા આપોઆપ સુખ છાંહી.
(મને સમજ સમજ ૬)

હાજી મને બેચરસ્વામી મળયા ન્યારા ગુન કુરણુદાસ ગુણુ ગાહી,
(મને સમજ સમજ ૭)

શાખી ૮૨

અરસ પરસ એક આતમાં સર્વંતર સમાય,
બાહીર ભીતર રમ રહયા પટ તંતુ પટ માંય.

ભજન પદ ૭૩

હાજી મેતો અગમ કરૂ પેંછારા ત્યાંતો અમીરસ વરસે ધારા,
ત્યાંતો અમીરસ વરસે ધારા. ત્યાં અમીરસ (ટેક)

હાજી મેતો ગગન મંડલ ગમ સાંના એતો અધર મહેલમા રહેના.
(ત્યાંતો અમીરસ ૧)

હાજી કોઈ અગમ ગંગા છુટી ત્યાંતો અમીરસ વરસે પુરા.
(ત્યાંતો અમીરસ ૨)

હાજી ત્યાંતો વેદ નહી વીસ્તારા, દીસે અગમ અગોચર ન્યારા.
(ત્યાંતો અમીરસ ૩)

હાજી મેતો પીઉ અમીની રસ પ્યારા એતો નુર જ ચોફેરા,
હાજી મેતો મગન ભયા મસતાના એતો અરસ પરસ દરસાના, ત્યાં
હાજી મેતો નહી આવુ નહી જાવુ એતો રચી રહયા ગુરૂ હમેરા. ત્યાં
હાજી મને ગુરૂ મળયા ચોધારા કહે કુરણુદાસ દેખ્યા કીરતારા,

સાખી ૮૩

મુલ વચનના મોરચાં કોઇ ચેડ એકડ મંડલ.

રણુકારમાં રોળાઇ ગયા કહે કુરણાદાસ કદી ઉતરે નહી અમલ,

ભજન પદ ૭૪

હાજી મેતો પ્રેમ પુતળી આહી સેજે સુખ સંધુમાં સમાહી,
સેજે સુખ સંધુમાં સમાહી, સેજે સુખ (ટેક)
હાજી કોઇ ભયા બ્રહ્મસુ ભેળા ત્યાંતો જલમ મરણ મટી જાહી.
(સેજે સુખ ૧)
હાજી મને મર્મ બતાયા ન્યારા ગુરૂ સમજ સમજ સાન થાહી. સે
હાજી મારી સુરતા રંગમાં રોલાણી ત્યાંતો ઉલટ સમજ સાંનપાંહી
(સેજે સુખ ૩)
હાજી મેતો નરખ્યા અગમ ધુન ધારા એતો છીનમાં
સમજ દરસાહી. (સેજે સુખ ૪)
હાજી કોઇ વીદેહી રહયા વીસ્તારા જેને દેખ્યા સર્વતર સાંહી. સે
હાજી હુંતો નહી આવુ નહી જાવુ એતો બ્રહ્મમાં બ્રહ્મ મીલાજાહી.
(સેજે સુખ ૬)
હાજી સ્વામી બેચર સુખ હોહી એતો કુરણાદાસ ગુણ ગાહી. સેજે.

શાખો ૮૫

હરદમ દોરથી હાલીયા ઉલટયા ચડા અંક.સ.
રોમેરોમે રવી ઉગ્યો સ્વામી બેચરકા પ્રકાસ,

ભજન પદ ૭૫

હાજી ગુરૂ મર્મ સમજાવો ન્યારા, રહુ ચરણુ કમલ તુમારા,

રહું ચરણ કમલ તુમારા. રહુ ચરણ મીલે (ટેક)
હાજી મેતો પ્રેમકરી આયા ઉદાસી મને ગુરૂ સુખવાસી
હાજી મેનો પ્રેમ કરી આયા ઉદાસી મને ગુરૂ મીલે ચોમાન ૨.
હાજી મોતો દેસો દેસ ફર આહી મને ગુરૂ મળ્યા ઘોસાંડી. રહુ
હાજી મેતો આઠો પહોર અપવાસી દેખ્યા આદ પુરૂષ અવનાસી ૨.
હાજી મને છેલ્લોસ દેહસો ગુરૂ કહેછે મારા સરજણેમાંશબ્દ પેછાર્યા
હાજી મેતો ગુરૂ વચન બલીહારી ભાળ્યા બ્રહ્મ અરૂપી ચોફેરા ૨.
હાજી મેને સ્વામી બેચર મલ્યા ન્યારાકુરણાદાસ અનદ અપારા,
(રહુ ચરણ ૭)

સાખી ૮૫

ગગન મંડળ જેને ઘેરીયાં ક્રોડ દાઆ બ્રમન્ડ,
સોન વેધી સમાઇ ગયા આપ ભયા અખંડ.

ભજન પદ ૭૬

હાજી મેતો ગુરૂ વચન બલીહારી એતો અગમ શબ્દ ધુન ધારી.
એતો અગમ શબ્દ ધુન ધારી. એતો અગમ (ટેક)
હાજી મેતો નાભીમાં નેસ લગાવુ મેતો અગમ શબ્દ પરવારી,
હાજી મેતાં ગગન ચડીને ગુન ગાવુ લુણ નીરમાં મોલ જાવું;
હાજી મેતો અગમ ચડીને ધડઘેરૂ એતો એકવી હજારસુનમાં સમાવુ
હાજી મેતો પન્ડ બ્રમન્ડ ગડ ઘેર્યા તેની સમજ ચલે ચોફેરી. એ.
હાજી મેતો ડગમગ ગુરૂ સાથે દોસ્રી મારે અગમચડી હુશીયારી.
(એતો અગમ ૫)

હાજી મેતો મન મુઆ તન માંહી દેખ્યા અરૂપ સરૂપ નીરધારી એ
હાજી મને સ્વામી બેચર સરદાર મીલે કુરણુદાસ ગમ ભારી.

સાખી ૮૬

સ્વામી બેચર કે સરૂપમે અનંદ લીલા થાય.
કુરણદાસ કહે શું વિનંતી કરૂ અરસ પરસ રહયા મીલાય,

ભજન પદ ૭૭

હાજી મેતો ઓહંગ ચડયા અસમાના ત્યાંતો સોહંગ શબ્દ સમાના
ત્યાં તો સોહંગ શબ્દ સમાના. ત્યાં તો સોહંગ. (ટેક)
હાજી મેતો ગુરૂ ગમ ભયા ગમ સાંના જેને અરસપરસ દેખાના
(ત્યાં તો સોહંચ ૧)
હાજી મેતો નહી ગુપ્ત નહી છાનાં ગુરૂ આપોઆપ વરતાના ત્યાં,
હાજી ગુરૂ રહયા ચરાચર જ્ઞાના જેને આસપાસ પીછાન્યા ત્યાં.
હાજી મને ગુપ્ત થયા ગંમસાંના એતો પન્ડ બ્રમન્ડે પરખાના.
હાજી મારે ભીનભીન ઉગ્યા ભાના એતો ઓમ અરૂપી જાણુંગા,
હાજી મને રૂપ અરૂપ દરસાંના એતો ઠામોઠામ ઠેરાંના. ત્યાં.
હાજી મને સ્વામી બેચર સમજાના એતો કુરણુદાસ બ્રહ્મ માન્યા,

શાખી ૮૭

પ્રેમ પ્રીત પીઆસો લગાં ગુરૂ ગમ સંગ,
સ્વામી બેચર સનમુખ રહ્યા કુરણુદાસ સતસંગ.

ભજન પદ ૭૮

હાજી મેતો સતગુરૂ જોયા રમતા ખેલુ અગમ શબ્દ અલમસ્તા
ખેલુ અગમ શબ્દ અલમસ્તા. ખેલુ અગમ (ટેક)
હાજી મેતો અગમ ચડીને ગુન ગાતા મને ગુરૂ મીલે બ્રહ્મ દાતા.
હાજી મેતો અગમ વચન પર વસતા જેના રહ્યા ચરાચર રસ્તા.
હાજી કોઇ અધર આસનપર આતા એતો આતમ લેક જગાતા,
હાજી મેતે નહી જ્ઞાની નહી ગાતા નહી તાલ મદંગ બજાતા.
હાજી તોરે માત પીતા નહી નાતા નહી કુલ વરણુ નહી ભ્રાતા.
હાજી મેતો વચન સરૂપી નીત રહેતા એતો ઠામોઠામસાં ઠરતા
હાજી સ્વામી બેચર રસ પાતા એતો કુરણાદાસ રૂમે પીતા, ખે,

સાખી ૮૮

સીતલ શાંતી સનમુખ થયા નીરમલ વરસે નુર,
સ્વામી બેચર આપ જ લોકાં કોસુટીક ભયા જેન સુર,

ભજન પદ ૭૯

હાજી કોઇ પુરા વીવેકી ગુન ગાવે એતો અગમ સમજ લવલાવે,
એતો અગમ સમજ લવલાવે એતો અગમ (ટેક)
હાજી કોઈ અધર આસનપર આવે એતો તીર કુટી તાર લગાવે,
હાજી કોઇ સુરતા ધ્યાનપર ધાવે તેતો અરૂપ શબ્દમાં સમાવે,
હાજી કોઇ આઠે પહોર નેન જુકાવે એતો તનમાં તાર માલાવે,
હાજી કોઇ ચડી ખુમારી સુખની મારી સુરતા અનંદમા મેલાવે,

હાજી કોઇ અરસ પરસ મીલજાવે એતો આપોઆપ બ્રહ્મ કહાવે,
હાજી જેને કોટીક ભાણુ વરતાવે એતો એકા મેક મીલજાવે,
હાજી મને સ્વામી બેચર સમજાવે એતો ગુણ કુરણાદાસ ગાવે.

શાખી ૮૯

ગુરૂ નીચો નમી કરૂ વેંનતી કરગર માનો કીરતાર,
પ્રેમ પ્રીત કરી ચરણે આયા ઉગારી લીયો નીરાધાર.

ભજન પદ ૮૦

હાજી કોઇ ગુરૂ બીના ગુન ગાયા એતો આઠુ પહોર ભટકાયા.
એતો આઠો પહોર ભટકાયા એતે આઠો (ટેક)
હાજી કોઇ સમજ બીના અથડાયા હાવા કરતા અંધાપા આયા,
હાજી કોહી બારોબાર અથડાયા, એતો કુડ
કપટમાં કુટાયા. (એતો આ૦ ૨)
હાજી એનો દુરમતી ચાંદબાયાં કઇ ઘણા અંધારે અંજાય.
હાજી તીએ દુખમાં દહાડા સૌ ખોયો એતો જલમ મરણ વગોવ્યા.
હાજી તારી મનની મુમતા મીટાવે તાણે અગમ આસન જગાયા,
હાજી તીએ બારમાસીમાં હીરલા ખોયા જેને આતમ જલમ
વગોયા (એતો આઠો ૬)
હાજી તુતો આવરણમાં અજાયા તતો બારે માસ ગમાયા,
હાજી સ્વામી બેચર સેજ છાંયા કુરણાદાસ સેજ સુખ પાયા.

સાખી. ૯૦

ભલી હોઆ મેરે ગુરૂ મીલે ઉતાર દીઆ ભવપાર,
સ્વામી બેચર કુરણા કરી પાયા પ્રેમ નીરધાર,

ભજન પદ ૮૧

હાજી કોઇ ચડે અગમની ધારા પીસે પ્રેમ અમીરસ ન્યારા,
પીસે પ્રેમ અમીરસ ન્યારા. પીસે પ્રેમ. (ટેક)
હાજી કોહી પેલાજ પીધા પ્રેમ ન્યારા મીરાંબાઇચાખ્યા નુર ધારા
હાજી મારી સુરતા શબ્દમાં સંધાણી જેને અરસપરસ દરસાંણા.
હાજી મારા ઉરમાં અમીરસ આયો તેને વરસે અનંદનીજ ન્યારા
હાજી મારી સુરતા આનંદમાં આહી દેખ્યા એકા મેક નીરાકારા
હાજી મેનો મુળ વચન મારો લાંણી એતો અગમ દેસમાં સમાણી
હાજી હુતો આનંદ ભય ઉર માંહી એતો કોટીક ભાણુ વીસ્તારા.
હજી ગુરૂ બેચર મીલેમેરા કહે કુરણાદાસ અગમ બીચારા.

સાખી ૯૧

પ્રેમ પ્રીત મને ગુરૂ મળયા ઉલટયો ઉરમાં રંગ
મુળ વચન મર્મ પીગયા હરી ગુરૂ સંતોની સંગ,

ભજન પદ ૮૨

હાજી પાંચ તત્વ પદ માંહી તેના તનમાં તુહી તુહી થાહી.
તેના તનમાં તુહી તુહી થાહી. તેના તનમાં (ટેક)

હાજી પચીસમાં લગ રહી તાલી તેના તનમાં તાન મીલાહી.

(તેના તનમાં તુહી તુહી થાહી ૧)

હાજી દસ પાંચકુ દોર મીલહ્યા સેજમાંસેજ મીલ જાહી તેના.

હાજી સુસમ સ્વપ્ન મીટાયા તો જીવ સીવ નહી કોહી,

હાજી તુરીયા આપોઆપ કહાવે ત્યાં તો હુતુ નાહી તન કોહી,

હાજી વીશ્વાસ તેજીસ પ્રાગ નાહી એતા આપોઆપ દરસાહી તે.

હાજી સ્વામી બેચર સર્વંતર ન્યારા એતો કુરણાદાસ બ્રહ્મ માંહી,

સાખી ૯૨

જોગી હોય તે જુગતી જાણે મુરખ આને નહી લગાર.
ગુરૂકા દરબારમાં ભટકી રહયા ગમાર.

ભજન પદ ૮૩

હાજી મારે અગમ વચન અજવાળા જેને અરસપરસ બ્રહ્મ ભાળ્યા.

જેને અરસપરસ બ્રહ્મ ભાળયા, જેને અરસપરસ ટેક

હાજી જેને ઉલટી અગમની ધારો તેને આઠો પહોર સવારા. જે,

હાજી કોઈ મીન તલે જલ માહી એતે સાંમાવુ રચલી જાહી,

હાજી કોઇ વંકનાળ વરસે ધારા તેને પ્રેમ પીધા છે ન્યારા

હાજી કોઇ મગન થઈ મર્મ માણે તેના આનંદ ઉર વરતાણા.

હાજી જેને રોમેરોમે રવી ભાળયા તેને આસપાસ અજવાળા.

હાઈ કોઇ સુખ સંધુમાં સમાણા તેના ઉરમાં આનંદ દરસાણા,

હાજી કુરણાસદાસ ભયા રણુકારા એતે સગાજ સમજ અપાણા

શાખી ૮૩

ગુરૂગમ થયા કુસ જાત નહીં આસપાસ અજવાસ.
આપોઆપ આતમ ભયા જેને ભાળયા બ્રહ્મ વીલાસ.

ભજન પદ ૮૪

હાજી હુતો ભજન ઉપર રહુ લેની મને મલી રહયા બ્રહ્મ જ્ઞાની
મને મલી રહયા બ્રહ્મ જ્ઞાની મને મલી રહયા. (ટેક)
હાજી હુતો સરણે ગુરૂના સમાણી મીલે આદ પુરસ એક ધ્યાની.
હાજી હુતો હતી આદુની એકેલી મને મીલે પ્રેમ મસ્તાની.
હાજી હુંતો રહુ ભજનમાં લેની મારા સંતગુરૂ ગુરૂગમ દેની.
હાજી મારે પુરવ વચનની નીશાની હુંતો સમજ સમજ સમાની,
હાજી હુંતો સુખસંધુમાં અળપાણી જેને આરંભ પાર મીલજાની.
હાજી મેતો ઉગમણી અળપાણી ત્યાં તો નુરમાં નુર મીલ જાની,
હાજી કુરણાદાસ કહે ગુરૂ જ્ઞાની સ્વામી બેચર ચરણે સમાની.

શાખી ૯૪

દરવેસ ભયા દલ દાગ રહયો મટાયા નહી મનકા મદાર,
સ્વામી બેચર જેને પુરણ મળયા તેને સુખ ભાળયા અપાર;

ભજન પદ ૮૫

હાજી મેતો નીગમ નીતી લાહી મને પારસમણી પરખાહી,
મને પારમણી પરખાહી મને પારસ (ટેક)
હાજી હુતો નાભીથી નાવચલી જાહી ત્યાં તો હરદંમ દોર લગાહી
હાજી મેતો અધર આસન પર અહી તેના નેણોમાં નુર મીલાહી,

હાજી અગમ તાળી લાગી તન માંહી ત્યાં તો સોહંગ ટકોરા થાહી
હાજી એતો હરદ ઉરદ વચે આહી એતો દવા દસીમાં મીલ જાહી.
હાજી મને સોહંગ સબ્દ દરસાહી એ આઠો પહોર મીલ રહી,
હાજી મને અરસપરસ વરતાહી એતો કુરણાદાસ ગુન ગાહી.
હાજી મને ગુરૂ મીલે ગોસાંઇ સ્વામી બેચર સ્વતંત્ર માંહી,

શાખી ૯૫

સેવડા મેહકે સુનમાં તેને અનંદ સુગધી થાય.
એ મર્મીજન સુધા સુલના સામા પુરે કોઇ જાય,

ભજન પદ ૮૬

હાજી એતો અગમ તમાસા જોયા જેરે ઉલટ સીધુ ખીલોયા.
જેને ઉલટ સીધુ ખીલોયા. જેને ઉલટ (ટેક)
હાજી કોઇ વીવેક વચન વરતાયા જેને નીરમળ નેજા રોપાયા.
હાજી એતો ગુરૂ ગમ જ્ઞાન લાયા માંય પુરણ બ્રહ્મ દરસાયા;
હાજી એતો અગમ સવાંસ લગાયા આતો નીરા ધાર મીલાયા,
હાજી કોઈ મર્મ માખણું પરખાયા જેને તુપ તત્વ મર્મ મીલાયા.
હાજી કોઈ ગુરૂ ગમ ગ્રથ જમાયા જેને અરસપરસ દરસાયા,
હાજી કોઇ ચેતન ગુરૂગ્રથ ગંમ ખાયા ચેતો છાછ જુગત ફરમાયા.
હાજી મને સ્વામી બેચર મર્મ પાયા એતો કુરણાદાસ ગુણ ગાયા.

શાખી ૯૬

સુખ સનાસી સીધુમાં થયા લગી ગુરૂ ગમ ચોટ,
અધર જલેચા વેધીયાં, જેને અનુભવ લીયા પ્રગટ,

ભજન પદ ૮૭

હાજી તારી મનની મુમતા જાહી તાણે ખળ વરતી ખોવાહી,
તાણે ખળ વરતી ખોવાહી. તાણે ખળ વરતી. (ટેક)
હાજી તારા અજ્ઞાન અળગા થાહી, તુતો સમજ સમજ મનમાહી,
હાજી તુતો મનની મુમતા મેલે તાણે આતમ અનંદ દરસાહી.
હાજી જેને સમજીને સમતા લીધી તાણે મહા મુગતા.
ફળ થાહી. (તાણે ખળ વરતી ૩)
હાજી તુતો સત વચન લે જ્ઞાની તાણે અનંદ ઉર વરતાહી. તા.
હાજી સ્વામી ખેચર મર્મ બતાવે તાણે અનુભવ આપ દેખાહી.
હાજી કુરણાદાસે ગુરૂ ગમ લીધી એતો આવન જાવન મીટ જાહી.

સાખી. ૯૭

બ્રહ્મા થયા ભ્રાંતી વધી રવડીયા આઠો પહોર,
ભુલવણીમાં ભમ તો ફરે કદી ન પામે ઠેર.

ભજન પદ ૮૮

હાજી મને અનંદ ઉરમાં આવે તાણે સમજસમજ ગમલાવે.
તાણે સમજ અગમ ગંમલાવે, તાણે સમજ (ટેક)
હાજી કોઇ લગી અગમથી તાળી તાણે વીવેકી વચન વરતાવે,
હાજી કોઇ તખત તીરવેણીમાં જાવે તાણે અનંદ ઉરમાં થાવે. તા.
હાજી મને સમજ સાન સુખ ભાવે એતો અગમ અરથ ગુન ગાવે,
હાજી કોઇ મર્મીજન મર્મ મીલાવે એતો સામાપુરે ચલજાવે. તા.

હાજી કોઇ સમજ ગુરૂગંમ ગાવે એતો ખડો વેપારી કહાવે. તા.
હાજી સ્વામી બેચર સાંન લગાવે તેમાં અરથ અપારા થાવે, તા
હાજી કોઈ ઉરમાં અનંદ દરસાવે એતો કુરણાદાસ ગુન ગાવે તા.

શાખી ૯૮

બ્રહ્મ સવાંતમાં જે જન ભળયા કરે નીરંતર ધ્યાન,
આઠો પહોર આનદમાં રહે જેને હોય નીરમલ જ્ઞાન.

ભજન પદ ૮૯

હાજી કોઇ અધર તખત પર ધાયા એતો સમજ અગમ નીલાયા.
એતો સમજ અમગ નીલાયા, એતો (ટેક)
હાજી કોઇ નટ્ડી દોર લગ'યા તાણે સુરતા સંગમાં મીલ જાયા.
હાજી દોર બીન નનમા નાહી એતો અગમ અરથ ઉર આહી. એ
હાજી કોઇ ભીંનભીન વચને વેધાયા જેને અરસપરસ દરસાયા એ
હાજી પન્ડ બ્રહ્મન્ડ દેખાયા એતો ઠામોઠામ સમાયા; એતો.
હાંજી કોઈ બાહીર ભીતર વરતાયા એતો અરસપરસ દેખાયા;
હાજી કોઇ અચળ અમર દરસાયા તેને અજબ તમાસા ઉર થયા,
હાજી સ્વામી બેચર સરદાર એતો કુરણાદાસ ગુન ગાયા. એ.

સાખી ૯૯

કોઇ સાધુ અંતકી સાંનમાં સમજે સુગ સંત,
સ્વામી બેચર સનમુખ રહયા આપ ભયા અનંદ

ભજને પદ ૯૦

હાજી જેને ગુરૂ ગમ સાંના આહી એતો થીર ડેકાના જ માહી,
એતો થીર ઠેકાના જમાહી એતો (ટેક)
હાજી કોઇ અજગર આર મીલાહી તેવી ગુરૂ ગમ સાંન્તી હોહી.
હાજી નીરમાં મીન સુખ પાહી તેને સંત સામથી થાહી. એતો.
હાજી કોઇ ચંદ્ર ચકોર ધ્યાન કગાહી એતો ગુરૂસમજ સાંનલાહી.
હાજી કોઇ છસી સુરા સમાહી તેતો બ્રહ્માકાર મીલજાહી. એ.
હાજી મારી સુરતા અનદમાં ઓરાહી એતો એકામેક અળપાહી,
હાજી સ્વામી બેચર ઉરમાંહી એતો અનંદ અમલીયો હોહી.
હાજી કહે કુરણુદાસ ગંમગાહી એતો ગુરૂ રહયા દરસાહી. એ.

શાખી ૧૦૦

ખટ દરસન બાર પંથમાં રમી રહયા ગોસાંઇ,
મોપે તોમે આતમાં બાહીર ભીતર માંઇ.

ભજન પદ ૯૧

હાજી કોઈ જ્ઞાની ધ્યાની ધાંન મીલાહી તેતો અગમ આસન
પર આહી. તેંતો અગમ આસનપર આહી ટેક
હાજી કોઇ ઉલટ આસનપર જાહી ત્યાંતો સુખ સંધુમાં સમાહી;
હાજી ત્રીકુટીમાં તુહી તુહી હોહી એતો નીતોનીત નુર વરતાહી.
હાજી મેતો ભમર ગફામાં જોઇ આહી ત્યાં છીનમાં સમાગ.મ પાહી
હાજી એકત્રી હજાર અજી પાહી એતો છસે સવાગ મીલાહી તો.

હાજી મેતો ગુરૂ વચન ગંમ થાહી એતો સ્વામી બેચર દરસાહી.
હાજી મને સાંન સમજ બતાહી એતો કુરણાદાસ બ્રહ્મ માંહી, તે.

સાખી ૧૦૧

પુરણ પલીતા જ્ઞાનકા લગ રહયા મેરા અંગ,
સ્વામી બેચર પુરણ મળ્યા છીનમાં મળીયા સતસંગ.

સાખી. ૧૦૨

પાંચ પચીસ ચેતન રયા આ ાંદ ઉરકી માંય,
નીરાકાર જે ન્યારા રહયા અરસપરસ દરસાય.

ભજન પદ ૯૨ રાગ મારૂ

હાજી કોઇ સમજી લેવે સવાગીઆને તીનીજ નામથી.
લગલાગી. (ટેક)
હાજી હરી ભજન મને ઉરમાં મીલ જાહી અમર વચન લુમાગી.
પ્રેમ પીઉજી મારી નજરાંમાં આયા તાણે સમજી લો સાંન વેરાગી,
(આ નેતીનીજ નામથી લવલાગી ૧)
હાજી સંતસમાગમમાં આયા પીઉજી નેણોમાં નરખ્યા નીતજોગી
ભુલ ભ્રાંતી મારી દુર કરી ડારી તાણે સેજમાં મળયા છે સવાગી,
પુરણ પ્રકાસો સર્વંતર છાયા અગમ ખેલછુ જુગ જાગી,
પ્રેમ વચનકા કરૂ વીચારા મારી સુરતા સખર ઘડ લાગી. આ.
હાજી અગમ અગોચર બેચર સ્વામી મળીયા કોટીક ભાણ બ્રહ્મરાગી
કુરણાદાસ કહે દેખ્યો દેદાર તાણે સંત મળયા અલોકી, આ.

સાખી ૧૦૩

પંચકોસથી પારહે ત્રણ ગુણથી તીત.
સ્વામી બેચર પુરણ ભયા કહે કુરણાદાસ નરખ્યા નીતોનીત,

ભજન પદ ૯૩

હાજી મને મહેર કરી મોરારી આ સુરતા જેની સુન સખર
ઘડઘેરી. (ટેક)
અધર તખત પર ચાલી મલકતી પ્રેમ પ્રીતની પ્યારી.
શ્વાસોશ્વાસ સમરણ કરી લેતો ભાણ ભાળયા નીરાકારી.
(આ સુરતા જેની સુન સખર ઘડઘેરી ૧)
હાજી સુનની સેરીએ સેજ બીછવુ ગુરૂ વચન બલીહારી.
ઓહંગ સોહંગકા ભયા ભણકારા મારી સમજસેજમાં સમાણી, આ
હાજી મન મગન થઇને મહા સુખ માણુ વદેહી વચન બીલહારી
અગમ સમજસેજ વરતાણી મારી દ્રસ્ટી ગુરૂ સાથ ધરી, આ.
હાજી અગમ અગોચર ભયા અજવાળા ગુરૂ ગમ સમજ હુમારી.
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ બેચર સ્વામી મળીયા મારી ભુલ ભ્રાંતી દુરકરી.

સાખી ૧૦૪

ધરણ અંકાસ કે ધામમાં ઓહંગ સોહંગ એકતાર,
પારસમણી ગુરૂ મળ્યા જેને નરખ્યા નીરાકાર.

ભજન પદ ૯૪

હાજી કોઇ સમજ સમજ નુર ન્યારા આ દરસ્યા કોઇ
રૂપ અરૂપ ચોફેરા (ટેક)

હાજી રવીના મંડલમાં અલક તમાસા અગમ દેખ્યા છે અપારા.
માહીને બારા દેખ્યા દેદારા નીરાકાર નરખા નુર ધારા,
(આ દરસ્યા કોઇ રૂપ અરૂપ ચોહેર. (૧)
હાજી તારે નહી મુળ કે કુળ માયા રમી રહયા રણુંકારા,
શબ્દ સનેહી સરૂપ તમારા આદ પુરસ બીમબારા. આ.
પન્ડ બ્રહ્મન્ડમાં ભયા તમાસા વાચ અવાચ વીસ્તારા,
ત્રણુ તળકમાં વન વસતીમાં સમાહી રહયા સમ ધારા. આ.
દેહ વદેહી બેચર સ્વામી મળયા બાહર ભીતર રણુકારા,
કુરણુદાસ કહે અસંગ અનામી વ્યાપી રહયા વીચારા. આ.

સાખી ૧૦૫

જોગ કલા જે જન જાહે ઉલટ ઓહુંગ અપાર
સોહંગ ટકોરા હો રહા દરસ્યા બ્રહ્માકાર.

ભજન પદ ૯૫

હાજી કોઇ સમજુ સમાગસ લાયા આ નેતીનીજ નુરમાં
નુર સમાયા. (ટેક)
હાજી પ્રેમ પ્રીત જેને મહા રસ પીધા અનંદ ઉરમાં આયા,
લગન મગનકા ભયા ભણકારા દરસન દેદાર દરસાયા
(આ નેતીનીજ નુરમાં નુર સમાયા ૧)
હાજી અનંદ આસણુ અખંડ તુમારા, ધામ અગોચર ધાયા,
વદેહી વચનકા કીયા વીસ્તારા અનુભવી મહા સુખ પાયા, આ.
હાજી મગન મસ્તાના થઈને મહા સુખમાણ્યા કોટીક બ્રહ્મદરસાયા

અરૂપ સરૂપ દીસે ગુરૂના સીતલ સંધુમાં સુખ પાયા. આ.
હાજી ગગા જમના ઉલટી અગોચર સ્વામી બેચર દરસાયા;
કુરણાદાસ કહે મીનનો માર્ગ પુરા પ્રેમી જન પાય. આ.

સાખી ૧૦૬

કુલમાં મેટી ખોડ રતન મણી ગમાયા,
એળે ગયો અવતાર કહાર થઇ કુટાય;

ભજન પદ ૯૬

હાજી કોઇ લગ્યા વીવેકી વીચારા આ વરહે મર્મ અખંડ,
અમીરસ ધારા (ટેક)
હાજી બીના વાદળીયે બીના બીજળીયે ઘોર લગાયા નુર નારા,
બીના અસમાને અમીરસ ઝરીયા નુરઝે છેછે ચોફેરા,
(આ વરસે મર્મ અખંડ અમીરસ ધારા ૧)
હાજી બીના ચંદ્રથી અમીરસ ઝરીયા ચકોર લગાશે ચોધારા,
બીના ધરતી મહા રસ પીધા આનંદ થયા અપાર, આવરસે ૨
હાજી પન્ડ બ્રહ્માન્ડથી અગમ ઘર ગાજા અનુભવ ભયા ચોધારા.
બીના અરથકા વચન બીચારા નીકલ ગયા આરંપ પારા. આ.
હાજી અમાપ અરૂપી બેચર સ્વામી મળીયા સમાઇ રહયા કીરતારા.
કુરણાદાસ કહે છાયા સર્વંતર નજીક નીરખે ન્યારા. આવરસે.

સાખી ૧૦૭

મહામણી મુધા મોલની સત ગુરૂએ આલી હાથ.

સ્વામી બેચર પુરણ મળયા કુરણાદાસ કહે ત્રણ ભવનનો નાથ,

ભજન પદ ૯૭

હાજી મને મુની મળયા છે મેવાસી, આવરત્યા ગુરૂ,
અરસપરસ પ્રકાસી. (ટેક)
હાજી પારસમણી પડી છે પાધરમાં અરૂપ રહયા અજવાસી,
દરસન દેદાર અરૂપ અપારા ચોદસ ભયા પ્રકાસી. આ.
હાજી રવીના મંડલમાં રૂપ તમારૂ અમલમાં રહુંછું ઉદાસી
નુરમાં નુર મીલે ગુરૂ દાતા છે ચરાચર સુખ વાસી. આવરત્યા,
હાજી અલોકી આતમ અનંદ અપારા નીરાધાર રહયા છે નીરાસી.
દેહી વદેહી દેખ્યા દેદારા રોમેરોમે અવનાસી. આ વરત્યા ગુરૂ,
હાજી નહી કુલ કરતવ કાયા તુમારે સ્વામી બેચર બ્રહ્માવાસી,
કુરણાદાસ કહે મધુર વચનમાં, રહું સંતોની નીત દાસી. આ,

સાખો ૧૦૮

મન તારૂ માને નહી એતો રહયો હરાયું ઢોર,
ભુલવણીમાં બહુ ભુલાવે એણે વગોયો અવતાર,

ભજન પદ ૯૮

હાજી જેની સુરતા અગમ ઘેર હાલી, આ મધરે મધરે,
પ્રેમ ગલીમાં જઇ માલી (ટેક)
હાજી મુળ કમળમાથી મુકામ ઉલટયા હરદમ વેગે જઉ ચાલી,
મન પવનના દોર મીલાયા તાણે ઉલટી અગમ ઘર ડાલી.
(આ મધરે મધરે પ્રેમ ગલીમાં જઇ માલી ૧

હાજી મુળ વચનનો મુકામ હુમારો સોહુંચ શબ્દ લવલાગી.
પાછે પીઆળે મુકામ અંકાસે ગુરૂ ભજન ચોર લાગી આ.
હ.જી સંત સમાગમમાં ફરૂ સુ ઉદાસી સ્વામી બેચર સાન અલી,
કુરણાદાસ કહે મુળ મર્મ જેની વરતી વચનમાં માલી, આ.

સાખી ૧૦૯

વચન સરૂપ વદેહી મર્મ ગુરૂ, લીયો ઉઠાય,
પ્રેમ પુતલી રમે રંગમાં જેને આતમ અનુભવ થાય.

ભજન પદ ૯૯

હાજી મને ગુરૂ સમજ લવલાગી, આ ભ્રાંતી જેની
મન મગરૂડી દુર ભાગી, (ટેક)
હાજી કર્મ કાંડ કરતવ માહે મન માયા ગુરૂ વચનથી સબ ત્યાગી
પારસમણી પલપલ જાણી અગમ અગોચર જોત જાગી.
(આ ભ્રાંતી જેની મન મગરૂડી દુર ભાગી ૧)
હાજી અધર આસનપર અનેક જગાયા જાણી લીયા છે સવાગી,
પરાપારથી ગુરૂ અપરમ પોતે અગમ શબ્દ ધુન લાગી. આ.
હાજી મે બલીહારી ગુરૂ ગમ વારી ચોદસ જોયુ જુગ જાગી,
અરસપરસ દીસે અપાર રોમેરોમે રમતા વેરાગી. આ
હાજી સ્વામી બેચર છાયા તમારી અખંડ અનંદ ઝડ લાગી,
પ્રેમ પુતલી રમે પાધારમાં કુરણાદાસકી ગુરૂ વચન લયું માગી

સાખી ૧૧૦

સત વચન સાંનમાં મર્મ લીયો મેળાય

અનંદ લ્હાદ્યો જેના ઉરમાં સીતલ સંતોક થાય.

ભજન પદ ૧૦૦

હાજી કોહી મુળ વચન લવલાવે, આ સુરતા જેની સોહંગ,
શબ્દમાં સમાવે. (ટેક)
અધર આસનપર જામા જગાયા પુરણ પ્રીત લગાવે,
દોર ઉપર નટડી ખેલ રચાયા દોર વીના તો નેણે ના આવે,
આ સુરતા જેની સોહંગ શબ્દમાં સમાવે, ૧
સંસાર સાગર બ્રહ્મ જળ ભરીયો સુરા સત જોગ કમાવે.
આઠો પહોર રહે અમલમાં સમજ સેજમાં ઝુકાવે. આ.
સુખની સેજમાં જામા જગાયા અનંદ ઉપમાં પાવે,
કોટીક ભાણુ દીસે નીરાળા અનુભવ મર્મ વરતાવે. આ.
નામ રૂપ ગુણ ત્યાં દીસે નહી અગણીત અરૂપ દેખાવે.
ગુરૂ ખેચર સ્વામી અગમ અપારા કુરણ દાસ ગુણ ગાવે. આ.

શાખા ૧૧૧

અજબ તમાસા જ્ઞાનમાં આઠો પહોર પ્રકાસ.
પંડ બ્રહ્મંડમાં છાય રહયા અરસપરસ અજવાસ.

ભજન પદ ૧૦૧

હાજી મને અગમ અર્થ દરસાયા, આ બ્રહ્માકાર અરસપરસ વરતાયા,
હાજી પટ તંતુમાં પ્રેગટ બોલે વચન વદેહી સુખ છાયા,
માપ અમાપ દીસે અપારા રોમેરોમે દેખાયા.
(આ બ્રહ્માકાર અરસપરસ વરતાયા ૧)

ધરણુ અસમાનમાં દીસે નીરાલા પન્ડ બ્રહ્મન્ડ પરખાયા,
મોમે તોમે ભાંતર ભેળા અરૂપી આપ દેખાયા   આ.
મધ્ય પ્રાધ ગણ્યામાં આવે, અગણીત દેખો અજાયા
વાચ અવાચ વચનમાં નાહી અવાચ સર્વંતર સાયા.
સ્વામી ખેચર દીસે નીરાલા નહી કુળ નહી કાયા.
સત સરૂપી છે સર્વંતર કુરણાદાસ ગુન ગાયા.   આ.

સાખા ૧૧૨

વરહે છુટી બ્રહ્મન્ડની ઉલટયા અનુભવ સાર.
નામ રૂપ ગુણ દીસે નહી વરત્યા આરંમપાર,

ભજન પદ ૧૦૨

અનંદ આરતી કરૂ તમારી. ગુરૂ વચન ગમ નારી   ટેક.
સંમદમ સરધા સેજમાં સમાણી હરદ ઉરદ ધુનધરી,
(ગુરૂ વચન અગમ લીયા બીલીહારી ૧)
સુરતા સવાગણ રંગમાં રોલાણી રેસએસ સમધારી,
અનંદ માણીને જેને ઉરમાં જમાયો સમજ સમજ જંવુ વારી,
અગમ દસામાં ઉલટી સમાણી નહી પુરસ નહી નારી.
અમર અજર આપ દરસાણા ગુરૂ સમજ બહુ ન્યારી, ગુરૂ.
સ્વામી ખેચર સમજ મીલાહી હધી તુપ ગ્રથ વારી,
કુરણાદાસકી લીયા બીલોઇ સમતા સમજમાં નરતડારી, ગુરૂ.

શાખાં ૧૧૩

સાચ કમાણા સાંનમાં ગુરૂ આલ્યા અભેટ પદદાન,

મહા મુક્તા હોઇ રહુયા મટયો માન ગુમાન.

ભજન પદ ૧૦૩

હાજી ગુરૂ અગમ વચન સુખ છાંયા. આ દેખ્યા કોઇ આપ
અરૂપી અજાયા (ટેક)
સંધુ એકને અનેક આ ભુસણુ તોરંગ પ્રપોટા રંગ લાયા,
માયા મુળ વીના ઉગી અળપાણી નહી આયા નહી જાયા.
(આ દેખ્યા કોઈ આપ અરૂપી અજાય. ૧.)
સોરણુ એક ઘાટ મીલાવે છાપ નામ ઠરાયા.
અનામી આતમાં સોરણુ સરૂપી અનુભવ અસલમાં આયા, આ
વૃક્ષ બીજમાં બીજ વૃક્ષમાં પુલ ફળ વરતાયા,
બીજ લઇ આગનમાં હોમાયા નામ નરખ્યામાં ચોઈ ના આયા,

શાખી ૧૧૪

જગમગ જોત અંક સમે બીન બાતી બીન તેલ.
સ્વામી બેચર ભરપુર ભરા કુરણાદાસ કહે અચરોત દેખ્યા ખેલ,

ભજન પદ ૧૦૪

હાજી કોઈ તત્વ તનમાં લગાયા આજાગી જોયું
સ્થુળય વેરાટ થીર થયા. (ટેક)
પાંચ પચીસે સ્થુલ ઉપાયુ તીસ તત્ર જાગ્રત જોયા,
વીખરી વાચા બ્રહ્મન્ડ ગાજે સ્થુલ વેરાટ નેણમાં થંભાયા;
(આ જાગી જોયું સ્થુલ વેરાટ થીર થયા ૧)

સ્વપ્ન ઉતપંતી બાર દસ તીસે બાવન બંગલા જમાયા.
સુખ સમ હીરણ ગર્ભ તે જીવ સુત્ર મુળ વચનમાં મીલાયા.
કારણ અવીદ્યા કૃત સસોપતી -હૃદય પ્રાગ રૂદ્ર સમાયા.
જાગ્રત સ્વપ્નકા કીયા નીસતારા અનંદ ઉરમે આયા, આ.
તુરીયા તંત છે સર્વંતર સક્ષી બ્રહ્મ સુધ લાયા.
કુરણાદાસ કહે બેચર સ્વામી ગુરૂ હમારા નહી કાયા કે માયા આ,

સાખી ૧૧૫

અજબ તમાસા જ્ઞાનકા કોટીક ભયા પ્રકાસ,
ચૌદસ રવી ઉગીયા અનુભવ હોય અજવાસ.

ભજન પદ ૧૦૫

હાજી કોઈ અગમ દેખ્યા ગુરૂ જ્ઞાના, આ ધરે કોઈ આદ
પુરસ એક ધ્યાના, (ટેક)
બાદીગર જેમ બંસરી બજાવે લોરંગ લગ્યા બીનતાના,
ગુરૂ કે વચનમે રહુ બલીહારી ગગન મંડલમાં સમાના,
(આ ધરે કોઈ આદ પુરસ એક ધ્યાના ૧)
ગુરૂ વીના કોઈ મર્મ નહી પાવે ઉલટા અંધારે અનજાના.
બમ્મીલ કુટીને જુગ ગમાયા કાહર અળગા કુટાના આ.
અજીત અરાકાર ઉરમાં જમાયા સમજ સંત નીરવાના.
ભાળયા બ્રહ્માકાર ભાણુ અપારા નીરાકારનો જ પરખાના. આ,
સમજ મીનની સતગુરૂએ આલી અગમ નહી અન માના.
કૃતામાં બેચર કાહુ કુળ નહી કાયા કુરણાદસે પ્રેમ પીછાના આ,

શાખી ૧૧૬

સમદમ સરધા શાંન્તી અનંદ ઉરમાં હોય,
સ્યામી બેચર પુરણ મળયા કુરણાદાસ કહે પલ્લા પકડે નહી કોય.

ભજન પદ ૧૦૬

હાજી દાતા મેરે દાન આલો તો સુખ થાહી. આ વરતી મારી,
થીર અનંદમાં થપાહી. (ટેક)
આ જરણા કરીને જામા જગાયા પુરણ પ્રીત લગાહી.
અખેહ મંડલમાં અગમ અવાજા ગાજી રહયા છે ગુસાહી.
(આ વરતી મારી થીર અનંદમાં થપાહી ૧)
અધર આસનપર આપ બીરાજ્યા ગગન મંડલમાં ઘેરાહી.
એકવી હજાર છસે અજંપા લાધ્યા એક મેક સલીતા સમાહી.
વંકનાળથી અમીરસ ઉલટા અનુભવ વરટી થાહી,
સુગ વચનમાં આપ રેલાણા ગુરૂ સમજમાં ઘેરાહી આ.
મહારસ પીધા ગુરૂભયા મસ્તાના સ્યામી બેચર મત છાંહી
કુરણાદાસ કહે રસકનુકા અગમ વચન લવલાહી. આ.

શાખી ૧૧૭

જ્ઞાન સંધુમાં ઘેરીયા સીતલ થયા અંગ.
અનંદ ધારા અમી ઝરે તેને ઉલટાં ચડયા રંગ,

જનભ પદ ૧૦૭

હાજી સુરા સત સખર ધડ હાલ્યા, જ્ઞાની ધ્યાની,
અગમ દસામાં જઇ માલ્યા. (ટેક

હુવે મસ્તાંના ફરૂ અનંદમાં હરદંમ દોરપર ચાલ્યા,
સોહંગ શબ્દકા સ્મરણુ કરીયાં અમુલખ હીરલા નેન આયા.
(જ્ઞાની ધ્યાની અગમ દસારૂાં જઇ માલ્યા ૧)
ઇંગલા પીગળા એક મીલાકી સુખમણુા સંગ રંગ રેલ્યા.
પ્રેમ પ્રીત અમીરસ પીધા એતો મહા મસ્તાના થઇ ચાલ્યા. આ,
ગુરૂકે વચનમાં આપ સમાણુા બ્રહ્મ સંધુમાં જઇ ભળીયા;
ગુરૂ હુમેશ ગુણુના ભંડારી અરૂપસરૂપમાં મેળાયા. આ.
ધણું હજુર જેને ધોમ મચાયા સ્વામી બેચર સંધુ છોળયા.
કુરણુાદાસ કહે સંત સમાગમ મુળ વચન મર્મ ખોળયા, આ.

સાંખી ૧૧૮

દીલ ભતીરના દેરી થયા ઉલટ ચડયા અંકાસ,
સસ્ટી દ્રષ્ટી દીસે નહી અનભેદ થયો અજવાસ.

ભજન પદ ૧૦૮

હાજી અર્થ અપારા ગુરૂ લાયા, આ શબ્દ સરવણે
ઉલટ જ્ઞાન જગાયા. (ટેક)
આગમથી અવાજ ઝડપી લીધો નાભીમાં નેસ જમાયા.
ઉલટ સુલટ સમરણુ કરીઆ પ્રેમ પીઆલા ભરી પાયા,
(આ શબ્દ સરવણે ઉલટ જ્ઞાન જગાયાા ૧)
મીનતલે જેમ જલમાં હરદંમ વેગે વેધાયા,
પરાપાર જેને નેજા રોપ્યા સમજ સાંનમાં ઘોરાયા આ.
સુન સખર ધડ નેજા લગાયા અરૂપ ધુનમા હોમાયા,
અજર અમર ગુરૂ હમારા અરસપરસ મીલ જાયા, આ.

ત્રણ તખકમાં લગ રહી તાળી પુરા પ્રેમી જન મર્મ લીયા,
કુષ્ણાદાસને બેચર સ્વામી મળીયા અગમ અચંપ. બ્રહ્મ ભર્યા.

સાખી ૧૧૯

દડી પડી મેદાનમાં કોઇ ચેતન રમવા જાય,
સુરા થઇને સનમુખ રહયા બાહીર ભીતર માંય,

ભજન પદ ૧૦૯

હાજી જેને અનંદ ઉરમાં જગાયા, આ સમરણ સીધી;
ગુરૂના વચનમાં વરતાયા. (ટેક)
પ્રેમ પ્રીતો લાગી મારા ઉરમાં ઉલટયા અસમાનમાં આયા,
અખેહ મંડલમાં આદમ પુકારયા જળહળ જોત મીલજાગા.
આ સમરણ સીધી ગુરૂના વચનમાં વરતાયા ૧
અધર મહેલની ઉલટી લહેરી અમીરસ ખીરલે પાયા,
વંકનાળની ધારા છુટી આપ અનંદમાં રોળાયા, આ.
ઉલટી સુલટી ચાલી અસમાને અલોકી ભાણુ બ્રહ્મ છાયા, આ.
ગુરૂ ગમ વીન્તી ઉલટયા અવાજા ચોદસ બ્રહ્મ દેખાયા,
સ્વામી બેચર દીસે નીરાળા કુરણુદાસ ગુન ગાયા. આ

સાખી ૧૨૦

દડી લીધી દોટમાં જ્ઞાન જોડીયા હાથ.
અગમ ચોવટે રમી રહયા જીત્યાં સંતકી સાથ.

ભજન પદ ૧૧૦

હાજી કોઇ જાણીને જુગ ગમાયા, આ મોટા મોટા મહી,
પતા અજ્ઞાનમાં અંજાયા, (ટેક)

ડાહપણુ કરીને ફરે મસ્તાનો, કુડ કપટમાં કુટાયા,
નખ સીખ જેને રોગ ઉચાર્યા, કદી સુખ નહી પાયા,
(આ મોટા મોટા ૧)
મન મેવાસી કરે પેછારા, રંગભોગમાં ઘેરાયા,
અંધ કુપમાં હાથે અંજાણુા, ખલકખાણુમાં તણાયા, આ.
ધીરપ ધ્યાનમાં ચડયા, વીવેકી પુરા પ્રેમ સુખ લાયા,
કાહર થઈને જે કુટાણુા, અધુરીયા અંધારામાં આયા. આ.
સાવ સધીરા ખેચર સ્વામી મજીયા કુરણુદાસકુ ચેતાયા,
અજંપાનો જાય લીધો, અમલમાં અનંદ ઉરમાં સમાયા. આ.

સાખી ૧૨૧

હીરા પડા બજારમે, અજ્ઞાની અવળા થાય
પારસમણી પાસે પડી, સંસાર ઠાલાં જાય,

ભજન પદ ૧૧૧

હાજી ઓહંગ દોરે ચડયા સધીરા, આ સોહંગ સમરણ,
રોમેરોમે રણુકારા (ટેક)
નાભી નેણુમાં મુકામ જમાયા અગમ, ભયા નુર ન્યારા.
હરદંમ વેગે હલ મીળાયા, સંત મીલાસ છે ચોધારા
(આ રોમેરોમે ૧)
પ્રગટ અજંપાના સ્મરણ, કરી લોતો ઉગ્યા અનંદ ચોફેરા.
હદ બે હદના ભયા રણુકારા, નરખ્યા બાવનથી બારા આ.

ઉલટ સુલટથી ઓઢી, ધુન લાગી પરાપારકી પારા,
સુન વેધીને ચડયા, અસમાને નહી સસ્ટી સંસારા. આ,
સ્વામી ખેચર સર્વંતર મળીયા, રમી રહયા રણુકારા,
ચરણુ અંકાસમાં ધામ તમારા, કુરણુદાસકી સમાહી રહા કીતારા.

સાખી ૧૨૨

જ્ઞાન ગોળા છુટીયા, સુરા લડવા જાય,
કામ કરધ જેને મારીયા, સીતલ શાંતી થાય.

ભજન પદ ૧૧૨

હાજી કોઇ અગમ ચડયા, સંત સુરા આ મારા જેને મન મગરૂડ,
કર્મ પુરા (ટેક)
તન તરવાર બરસી બંદુકો, કટાર કમરમાં કસે ધીરા,
સીલ સમસેરો ઝાલી અમલમાં, રણુવટ ચડયા રણુધીરા.
(માર્યા જેને મન મગરૂડ કર્મ પુરા ૧)
સુરા થઇને સનમુખ લડીયા, હુકમ હુઆ ચોફેરા,
જ્ઞાન ગોળા છુટયા અગમનાં ઓઘડ ઘડ જઇ ઘેરા, માર્યા.
સંત સુરા ચડયા અસમાને, કુડ પટકુ માર્યા
અનંદ હવાયો ઉડી અમલની, દીયા ગગન ઘડ ડેરા, મા.
જીત્યા જુગ જરણા કરીને; અનંદ હુઆ ભરપુરા;
સ્વામી ખેચરસીધી બતાઇ કુરણુદાસ કહે ગુરૂ મળયા સતસુગ મા,

સાખી ૧૨૩

જ્ઞાંન વેરાગકી ગોળીઓ, લાગી મેરે અંગ,

દીલ ભીતર રમી રહી; અનુભવ લગ્યા રંગ.

ભજન પદ ૧૧૩

હાજી જેની સુરતા સવાગણ ચાલી, આ વરતી જેની પ્રેમ,
ગલીમાં જઈ માલી (ટેક)
હરદંમ વેગે ચડયા અસમાને, પુરણ કળા ગુરૂ આલી,
સોહંગ શબ્દકા સમરણ કરીયા. નુર નીસાણે જઈ માલી.
(આ વરતી જેની ૧)
દોનુ દોરા લહી ચડયા સધીરા, ગુરૂ વચન ગમ ઝાલી,
પરાપાર પહોચ્યા મર જેવા લગી અગમથી તાલી. આ.
અરૂપ ધુનમાં આપ હોમાણા, ઉલટી ગંગા વાળી.
નીરાકાર જેને દેખ્યા નીરમળા, લીધા અમીરસ નાલી, આ.
સ્વામી ખેચર સીતલ સંતોકી, ગુરૂ ચરણાંમે ચાલી,
કુરણાદાસ સીતલ થયા, મને મુળની મુડીઓ આલી. આ.

સાખી ૧૨૪

સરભંગીકુ સંગ નહી, એકલ સંગી જાણ.
જ્ઞાન વેરાગી ચઢગયા મટ ગયા તાણ્યા વાણુ

ભજન પદ ૧૧૪

હાજી કોઈ સમજુ સમાગમ લાયા, આ સુરા પુરા સુનની,
સેજમાં સમાયા. (ટેક)
ગુરૂ વચનનો મર્મ ચોધારા, પુરા મર્મીજન પાયા,

અધર આસનપર અલેક જગાવું, તાણે અરસપરસ દરસાયા,
આ સુન પુરા સુનની સેજમાં સમાયા. ૧)
હાજી અધર મેલમાં ચડયા અસમાને, અનંદ ઉરમાં આયા,
ઓટ અટકાવ નહી તનમાં સંત સમાગમ પાયા. આ.
અરસપરસ દેખ્યા દેદારા, વચન વદેહી ગુન ગાયા,
ગુંગે સાકર ગલી અનંદમાં, સમજ સમજ મચકાયા, આ.
આદ અલોકી બેચર સ્વામી મળયા, સુખ સંધુમાં મીલ જાય
ફુરણાદાસ કહે દેખ્યા ચરાચર, સબમે સરખા છાપાયા. આ.

સાખી ૧૨૫

ચડી ગયા અસમાંનમાં જેને, ફોડ દીયા બ્રહ્મન્ડ,
સ્વામી બેચર પુરણ મળયા, નરખી લીધા નવ ખંડ.

સાખી ૧૨૬

નરખી લીધા ગુરૂ જ્ઞાનમાં, ભાળ્યા ભાણ અનેક,
કહે ફુરણાદાસ શું વિન્તી, કરૂ બેચર સ્વામીકા વીવેક.

ભજન પદ ૧૧૬ રાગ ઝુલણકો

હાજી મને ગુરૂજીએ ગુરૂ ગમ આલી, મારી સુરતા,
સખર ઘડ માલી. (ટેક)
નાભી કમળમાં ઘેરીઘેરી નદીયો અગમ દસાપર આહો;
આઠો પહોર જેને અમીરસ ઝરીયા, પ્રેમ પીયાલા પાહી રે,
(મને ગુરૂજીએ ગુરૂ ગમ આલી મારી સુરતા. ૧)

પ્રેમ પ્રીત કરી મહા રસ પીધા, સેજમાં સીતલ થાહી.
ઉગ્યા રવીને ભયા બ્રહ્મ જ્ઞાની, તીમરતરત ઉડી જાહી રે, મ.
ભમર ગફામાં ભયા બ્રહ્મ ભેળા, અમર અજર વરતાહી,
જગમગ જગમગ હીરલા, ઝળકે સમજ સુખ પાહીરે, મ.
અગમ વચનકા અર્થ ચોધારા, મગન થયા મન માંહી.
સુન સખર ઘડ સમજ સમાની અરસપરસ દેખાડી રે, મ.
સરણે તમારે મેતો આયા, પીરૂજી ઉલટી ગુરૂ ગમ છાંહી,
કુરણાદાસ કહે બેચર સ્વામી, મળીયા ભાજ્યા બ્રહ્મ ગોસાંહીરે. મ.

સાખી. ૧૨૭

આઠો પહોર દવ બળે, ઘરોઘર લાગી લાય,
હવે ગુરૂ કયાં ઉગરીએ જુગત પરલો થાય,

ભજન પદ ૧૧૭

મને નીરત્રતી વરતાણી મારી, સુરતા સબ્દમાં સમાડી. (ટેક)
વંકનાળમાં વરસે નીરાળા કોઇ પીસે પ્રીત લગાહી,
અગમ વચન ગુરૂ નીર ગુણ ન્યારા, સુરા સંતે લંયા ઉઠાહીરે, મ.
નાભી નેસાંણે જામા જગાયા, અવઘટ ઘાટ મીલાહી,
આઠો પહોર જેને થયા અજંપા, ઓહંગ સોહંગ રણકાહીરે,
ઉલટી લેહરી સુખ સંઘુ રોળાંણી, અરસપરસ ઓળખાહી,
ગગન મંડલમાં ઘોર લગાયા, જેને અનુભવ અર્થ થાહી રે, મ.
ઉગ્યા રવીને ભયા બ્રહ્મ ભાંણા, ઉદક લુણ મીલાહી.
સમજ સમજ કોહી ગુરૂગમ જ્ઞાન એકામેક મીલ જાહી રે, મ.
સ્વામી બેચર મેરે છીનમાં, સમાયા આરંમપાર વરતાહી.

કુરણુદાસ કહે કરવીના કાયા, અજર અમર દરસાહી રે, મ.

સાખી ૧૨૮

ગુરૂ વચનકી સાંનમાં, ચંદ્ર પ્રસ્ટી થાય;
અખંડ ધારા નુર ઝરે, પ્રેમ પીયાલા પાય.

ભજન પદ ૧૧૮

મને પારસમણી વરતાણી, મારી સુરતા અનંદમાં આહી. ટેક
ચંદ્ર સીતલ સુખ છાંયમે, સમાયા ચીપચકાર પદ પાહી,
અમીરસ ઝડપીને લીધા અગોચર નેણોમાં નુર દરસાડી રે, મ.
અનંદ લાધ્યો જેને ઉરમાં સમાણા તીર કુટીમાં તાર લગાહી,
તુરીયા તીત દેખ્યા નીરમલ, ન્યારા ભરા બ્રહ્મ ગોસાંહી રે, મ.
શબ્દ પીઉજીના નીતનીત, સંગમ, સુરતા સુનમાં ઝુકાહી.
મગન થયા કોઇ મહા મસ્તાના, પુરણ પ્રેમ સુખ હોહી; મ.
અનુભવ લાગ્યો જેના ઉરમાં અગમથી, નુરમાં નુર માંહી જાહી
પુરા મર્મ જને પાર પહોચ્યા એતો બાહીર ભીતર દેખાહી રે
(મને પારસમણી ૪)
અનંદ ભયા જેને સમજ સમાયા, ગુરૂ વચન ગમ થાહી,
કુરણુદાસ કહે ગુરૂ જ્ઞાન, વિવકી સ્વામી બેચર સુખ સાંહી રે મ.

સાખી ૧૨૯

ગુરૂ મળયા મને સાન કરી, ચાલ્યા સંતકી સંગ,
મહા મુક્તા ફળ લાધીયાં, સમજ લગાયા રંગ,

ભજન પદ ૧૧૯

કોઇ અલમસ્તાના હોઇ પુરા પ્રેમીજન પ્રીત લગાહી, (ટેક)

બંકનાળમાં આયા અગોચર અધર ધ્યાન મીલાહી,
અમીરસ ધારા ઉલટી અગમથી સુરા સંતે સમજ બતાહી.
(કોઈ અલમસ્તાના ૧)
એકવી હજાર છસે સોરંગ મીળયા સોહંગ શબ્દ રણુકાહી,
હરદ ઉરદ બીચ લગ રહી તાલી તીરકુટીમાં તાર મેળાહી; કો.
સુરા રણુવટ ચડયા અમલમાં, જમકી ફોજ હઠાહી,
ધારઘેરથી ઘેરો વન રાજા માર દીયા, મન મોહી રે. કોઈ.
સુર વીર થઈ સ્મરણુ કરીયાં, અગમ ધોમ મચાહી,
વરેહ છુટીને જેના વરમન્ડ ગાજ્યાં એકાસુર મીલ જાહી રે, કોઇને
નીગમ નેજા જેને રોપા અગોચર, વીના પાંખે ઉડી આહી,
સ્વામી ખેચર ગુરૂ મીલે ઓધારણુ, કુરણાદાસ ગુણુ ગાહી રે. કો.

સાખી. ૧૩૦

રામ રણુકારમાં ભાળયા બ્રહ્મ, વીલસા આસપાસ,
અગમ અમીરસ નુર ઝરે, ચોદસ થયો પ્રકાસ,

ભજન પદ ૧૨૦

મને ગુરૂ મળીયા બ્રહ્મ જ્ઞાની, નીસે લીયા ભીતરમાં માની ટેક.
કોઈ લોભી ચીત નવ કરે બંનસુ જેમ નીજ વચન વરતાહી,
મહા અમુલખ સત ગુરૂ મળીયા પ્રેમ, પ્રીત સુખ પાહી રે.
(મને ગુરૂ મળીયા ૧
ચીપ ચકોર ધ્યાન ધરે, અસમાને સીતલ વૃસ્ટી થાહી.
ચંદ્ર ચકોરકા મીલાપ લગાયા જડપ બુંદ લઈ જાહી રે, મને

આસ અસમાનરી સમુદર, રહેના પારસમણી પરમાહી,
સત વચનકા કીઆ વીસ્તારા, વીવેક લીચો ઉઠાહી રે, મને.
અધર આસન કરી સ્મરણ કરીયાં એતો મહા મસ્તાના હોહી.
અગમ અગોચર ભયા, અચંબા લગી રહા માંહીરે, મને.
સાંવામી બેચર બ્રહ્મ ભયા નીરાલા અરૂપ અંખડી છાહી.
ફુરણાદાસ કહે મુળ મર્મ દેખા, થયું નહી કાંઇ થાહી રે. મ.

સાખી ૧૨૧

મન તેરા ભુત ભયા, અનેક માયા જાળ,
આવરણ વેલામાં વેંટાઇ ગયો, કુટાણો કે કાળ

ભજન પદ ૧૨૧

હું તો પુરણ પદ નીજ પામી નીસે તત્વ વસ્તુ જામી ટેક
પાંચ તત્વકા કીઆ પેછાંરા, ત્રણ ગુન તંત લગાહી,
જાગ્રત સ્વપ્નકા કીઆ નીસતારા સેજે સેજે સુખ વરતાહી રે,
(હું તો પુરણ ૧)
વીસે ભુત વીખ નહી વીસતારા કુળ કર્મ નહી કાંહી.
આપોઆપ ગુરૂ રહયા અપારા તુરીયા તીત ગોસાંહી રે. હું.
સર્વાતીત સર્વંતર ન્યારા હુતુ નહી દોહી,
અરૂપ સરૂપ ગુરૂ દીસે ચોફેરા, એતો નહીં આયા નહી જાહી રે,
(હું તો પુરણ ૩)
અગમ અગોચર દેખ્યા અચંબા ગુરૂગમ લાભ કમાહી.
પન્ડ બ્રહ્મન્ડમાં સકલ સરૂપમાં રોમેરોમે રણકાર થાહી રે; હું.

હતા અગોચર નીરગુણ ધારા, કુરણાદસ સમાહી,
સ્વામી બેચર મેરા નીરંતર ભરીયા, સર્વાતીત સુખ સાંહીરે. હું

સાખી ૧૩૨

સીખ દેઇ દેઇ કયા કહું, માને નહી લગાર,
ધીક પડયો તારી જનુનીને, એળે ગયો અવતાર.

ભજન પદ ૧૨૨

મારા મનના માન્યા હોહી, આપોઆપ મળયા ગોસાંહી, ટેક
ધુની પાણીને ધન્ય તમારૂ, હું નહીં કછુ કાંહી.
તન મન ગુરૂજીને અળપણ કરીયાં, મોહ માયા ડેડી જાહીંરે,
(મારા મનના ૧)

મારૂ મારૂ કરતા ફરે દીવાને, તારૂ નહી તન ભાહી
અવસર તારો પલપલમાં અળપાણો, ખોયુ ખણુની માંહી રે, મા.
ગુરૂ બીના મુઓ ફરે મસ્તાનો નુગરા નરકે જાહી.
ભમીભમીને બધો જુગ ગમાવ્યો, તેનો પલમાં પરલો થાહીરે. મા.
ગુરૂ ચરણે કોહી પ્રીત લગાવે, સમજસેજ બીછાહી,
ભાવ કરીને ગુરૂ ચરણોમાં ખેલે તેને અનુભવ દ્રસ્ટી હોહરે. મા
ગુરૂ બેચર સ્વામી કિરપા કીધી, કુરણાદાસ મહા પદ પાહી.
સાંન સમજની સીધી બતવી, જેના ઉરમાં અનંદ થાહી રે. મા.

શાખી ૧૩૩

પારસમણી તોરે પાસ મેં અજ્ઞાનમાં અંજાય

આંખો મેચીને કરે અધંરૂ, પડીયા અધ કુંપમાંય,

ભજને પદ ૧૨૩

જેને ગુરૂ ગમ સાંના થાહી, પછી અનંદ આપ વરતાહી ટેક.
મારે ગુરૂ મળયાનો મેમા ગણેરો, અધર ધ્યાન લગાહી,
હરદ ઉરદકી છુટી હવાયો, માયા મસ્તાની મર જાહ રે,
(જેને ગુરૂ ૧)
અગમ દસારૂાં કોઇ ચડે અગોચર, જેન ઉલટ અજંપાં થાહી.
એકત્રી હજારના હુઆ ટકોરા, પારસમણી પરખાહી રે, જેને.
અજંપાનો જાપ અગમ ધુન લાગી, ઓઘડ ઘાટ ઘેરાહી,
સોહંગ શબ્દકા મુકામ હમેરા, સુનમાં સેજ બીછાહી રે, જે.
જુના જોગી કોઇ ચડયા અસમાને, જોતમાં જોત મીલ જાહી.
અરસપરસ જેને દેખ્યા દેદારા, કોટીઃ ભાણુ દરસાહી રે, જે.
માપ અમાપ ગુરૂ બેચર સ્વામી મળીયા, સીતળ સંધુમાં સમાહી,
કુરણાદ સ કહે ગુરૂ હતા અગોચર, અરૂપ અરૂપ
એક હોહં રે, (જેને ગુરૂ ૫)

સાખો ૧૩૪

પ્રગટ હીરો પડો મેદાનમાં, પ્રેમ લીયો ઉઠાહી,
સ્વામી બેચર સેજે મળયા, જેની સીતલ શાંતી થાહી.

ભજન પદ ૧૨૪

જેની સીંધુ બુધી હોઇ, તેને કળી સકે નહી કોહી. ટેક

દરીયાકી મીડક આઈ કુપમાં, પુસે પ્રીત લગાહી.
તેરા ઘરકા કહો વીસ્તારા, ચોડા કેતના સાંહી રે,
(જેની સંધુ ૧)

મેરા ગુરૂકા મર્મ અપારા, સર્વંતર રહયા સમાહી;
કુવાની મેડક તુને કળી સકે નહી, ભરા બ્રહ્મ ગોસાંહીરે. જે.
અજગર જેવા રહયા અગોચર, હસ્તાં ગીર કર ખાહી;
ગજરાજ બુધી કોઇ જ્ઞાની વિવેકી, અમાપ અરૂપ વરતાહીરે. જે.
નીરાધારી કોઇ નેણામાં દેખયા છે ચરાચર માંહી;
આસપાસ એતો રહયા અપારા, વચન વદેહી પર ખાહીરે. જે.
મગન ભયા કોઇ મહા મસતાના, કુરણાદાસ ગુન ગાહ';
સ્વામી ખેચર મને મળયા અગોચર, નીરભે નીરાકાર હોહ', જે,

સાખી ૧૩૫

અનંદ ભયો મેરા ઉરમાં, સીતલ શાંતી હોય;
પારસમણી ગુરૂ મળયા, તેને કળી શકે નહી કોય,

ભજન પદ ૧૨૫

મારા પુરા પ્રેમીજન હોહી, ભેળા મળયા આપ ગોસાંહી, ટેક.
નેણે ભરીને જેને નુર વરતાયા, પરખ્યા પ્રીત લગાહી.
ખીના વાદળીએ વીજો ચમક, અમીરસ મેવલા થાહી રે, મા.
ગાજ વીજ વીના ઘોર ગંભીરા, અલક તમાસા થાંહી,
અનંદ માણીને જેને અમીરસ પીધા, સીતલ સાંતી વરતાહી.
(મારા પુર ૨)

ઝરમર ઝરમર નુરજ વરસે, પ્રેમ પલીતા પ્રગટાહી;
ત્રીકુટીમાં લગ રહી તાળી, નીરાકાર પદ પાહી રે, મારા પુરા.
સમજ સમજ કોઇ સમતા લીધી, મગન ભયા મન માંહી,
વચન વિવેકકા કીઆ વીસ્તારા, પરાપાર પરખાંહી રે, મારા.
પુરા વિવેકી ગુરૂ ખેચર સ્વામી મળીયા, કુરણાદાસ ગુન ગાંહી,
નહી જમીનમા નહી અસમાનમાં અચરો દેખ્યા સાંહી રે, મા.

શાખી ૧૩૬

સંસાર સવાનકી પુછડી, વાંકી આઠો પહોર;
તુપ ભીંજોઇ ઘાલી જમીનકું કદી સીધી નહી ઠોર,

ભજન પદ ૧૨૬

મને સાંન સમાગમ લાગી, મારી ભુલ ભ્રાંતી ભાગી; ટેક
ભમરો ગુંજારા કરે અસમાને, પુરણ પ્રીત લગાહી.
સીતલ સુંગધી આઈ અમલમાં; સમજીને સીતલ થાંહીરે. મ.
અત્રળી કલામત સુરત લગાઈ, પુરણ પ્રેમની છાંહી,
અધર મહેલમાં આપ બીરાજ્યા, ગુરૂ મળા રહા ઉર માંહી મ
જુના માર્ગ ચડયા વિવેકી; નહી આયા નહી જાહી;
મુળ માયા નહી કુળ નહી કાયા, આપોઆપ રમી રહ્યા સાંહીરે,
ગુરૂ બીના કોઇ ઉગ્યા અળપાણા. પાપી પરલે હોહી;
મોહ માયાના પડખે પડીયા, પુરમાં તુર ઉડાં જાહી રે, મને.
દુરમતી ડારીને ચડયા અસમાને, નીરાકાર દરસાહી,
કુરણાસ કહે રવી ભયા નીરાળા; સ્વામી ખેચર વરતાહી;

સાખી ૧૩૭

આઠો પહોર દવું બળે, ઘરોગર લાગી લાય,
સતોક નહી સંસારને કદી સીતલ નહી થાય;

ભજન પદ ૧૨૭

કોહી હતી અગમની વાચા, મન સંત ગુરૂ મળયા સાચા, ટેક
શબ્દકા ગોળા છુટા અંકાસે, અગમ ગજના થાંહી,
ગગન મંડપમાં ભયા ભણુકારા, પન્ડ બ્રહ્માન્ડ ગરજાહી રે;
(કોહી હતી ૧)
શબ્દ સોરંગી રહે અસમાને, પાતળ પ્રેમની છાંહી;
આસપાસ ગુરૂ દીસે અપારા, નીરાકાર નીત દેખાહી રે, કો.
અર્થ અપારા વસે વચનમાં, સંત સમાગમ હેહી,
લીદેહી શબ્દકા કીઆ વીસ્તારા, અનુભવ પદમી પાહી રે, કો-
વચન વિવેકી રહયા અગોચર, અમાપ અવાજા થાંહી;
મુંગે સમજ સાંનમાં સમાહી, તેના અર્થ અપારા લેહી રે; કો.
શબ્દ સનેહી ગુરૂ હતા અગોચર, અરસપરસ વરતાહી,
દિરૂ બેચર સ્વામી દીસે નીરાળા, કુરણાદાસ ગુન ગાંહી. રે;

શાખી ૧૩૮

સાહેબકે દરબારમાં; અનંદ લીલાથાય;
ચરાચરા ગુરૂ ગાજી રહયા, પન્ડ બ્રહ્માન્ડકી માંય.

ભજન પદ ૧૨૮

કોહી મર જેવા ગુરૂ આયા, જેને ભીતર ભાંણુ વરતાયા. ટેક
ભવસાગરના ભેદુ હરીજન, નાવ નેસાંણે ચલાહી;
હલક હલક વાંણુ હલ કાર્યાં સમરણ છોડ પુરાહા રે;
(કોહી મર જેવા ૧ ૧
કોહી ધરે અગોચર ધ્યાન અસમાંને હુંતા ત્રીકુટીમાં સેજ બીછાહી
જેની વરતી વચનમાં વેધાણી પીઉજી; દેહી વીના રે.
દેખા વદેહી (કેહી મર જેવા ૨)
મુલ્લા તુલ્લા નહી પ્રકતી ગુરૂજી, વેદ નહી વીસ્તારા.
પરાપાર પુરા પર્મીજન દેખ્યા; નહી ગુપ્ત નહી ન્યારા રે. કો.
પરવીન પીઉ મેરા રહયા અપારા, અખંડ ગુરૂ સત છાંહી;
જરણાને જાપ જેને ઉરમાં મેલાયો સવાંત સુખની હોહીરે; કોહી.
જ્ઞાન ગંગામાં મેતો નાયા પીઉજી, નુરમાં નુર મીલ જાહી;
સ્વામી બેચર મર્મ અમુલખ; આલ્યો કુરણુદાસ સીતલ સાહીરે; કો

શાખી ૧૩૯

પ્રેમ પુરૂષકી પુતલી, રમી રહી મેરે અંગ;
બ્રહ્મ સવાંતમાં જઇ ભળી; સીંતલ થયા જેનાં અંગ;

ભજન પદ ૧૨૯

કોહી ગુરૂગમ લે મરજેવા તેના મટયા જલમના લેવા. ટેક
સામા પુરે કોઇ ચંડા મર્મીજન, ઓટ અટકાવ નહી થાહી.
સીધી સેરીએ ધ્યાન લગાયા; બ્રહ્માગાર મીલ જાહી રે, કો.

અધર મહેલમાં આયા ગુરૂજી; ત્રીકુટીમાં તીર લગાહી;
ધુન મંડલમાં અલેક જગાયા; અમર અમલીયા હોહી રે. કો.
ઇંગલા પીગલા દોર મીલાયા; સુખમણા ઘર માંહી.
વસ્તી છોડને ભયા બ્રહ્મ ભેળા; લેર લગનમાં પાહી રે. કો.
આઠો પહોર જેને ભયા; અચંબા અગમ ધોમ મચાહી;
રોમરોમમાં તુહી તુહી તનમાં; વરતી ગુરૂ ગમ છાંહીરે. કો.
સ્વામી બેચર ગુરૂ દેખા નીરાળા, કુરણાદાસ ગંમ થાહી;
આરંમપાર રવી ઉગ્યા ચોફેરા; ચોદસ નુર દરસાહી. કો.

સાખીં ૧૪૦

સીતલ શાંતતી નુર ઝરે, પાયા પ્રેમ પ્રસાદ;
સ્વામી બેચર પુરણ મળયા. આપ ભયા અનંદ.

ભજન પદ ૧૩૦

તારી થીર વરતી નીજ થાહી. પછે પુરણ પદ.
નીપજ પાહી. (ટેક)
નાભી કમલમાંથી નાવ ચલાયાં; ઘેરીઘેરી ગંગા નાહી.
થીર અનંદમાં આસનાં કરીયા; ગુણા અતીત ગુણ ગાહીરે;
(તારી ૧)
ઈંગલા પીગલા મળી અગોચર ગગન મંડળ ઘર માંહી;
હુરદ ઉરદ બીએ ભયા ટકોરા અખંડ ગર્જના હોહી રે;
લગ રહી તાળી અગમ ધુન લાગી ઓહંગ સોહંગ એક થાહી.
બીબખબાર દેખ્યા દેદારા ભાણુ ભયા બ્રહ્મ ગાંહી રે.
જુગતી મુગતી તાણો આણો એતે, આથ મણી અથડાહી;

દાત્ત કરીને રોટલી મલકતી ગુરૂ વીના ગોથા ખાહી રે;
ભલે મળયા સ્વામી બેચર હમેશા કુરણાદાસ ગુણ ગાહી;
પારસમણી ગુરૂ મળયા પાથરમાં તેની અનંદ લીલા વરતાહીરે;

સાખી ૧૪૧

મહોર છાપ મેરા ગુરૂની; લાગી રૂદીયા માંય;
આવન જાવન મટી ગયાં ભયા બ્રહ્મકી છાંય.

ભજન પદ ૧૩૧

જેની સમતા શાંતી થાહી પછે દુરમતીયા દબાહી ટેક.
ગુરૂના ચરણમાં પ્રીત લગાયા તારૂ અજ્ઞાન અળગુ હોહી;
આતમ અનંદ તેરા અંગ પીછાંણ્યા પ્રેમ પીઆલા ભર પાહીરે;
(જેની સમતા ૧)
જોગી થઇને જટા વધારે; અંગ ભભુતી લગાહી;
પુરણ બ્રહ્મતો પુઠે પડી રહયા એતો અજ્ઞાનમાં અળપાહીરે; જે.
હીરો પડયા પ્રગટ થયા અંધાપા; અજ્ઞાનાની અથડાહી;
સાચા ઝવેરીએ લીધો અમલમાં જેનુ મુલ અમુલખ થાહીરે,
જેની સમતા ૩)
મહા મર્મીજન ચડયા અસમાને જેના નેણામાં નુર વરતાહી
દ્રસ્ટી અદ્રષ્ટી કોઇ પુરા પ્રેમીજન; મળીયા રહા મર્મ માંહ્યરે;
સ્વામી બેચર મેરા મનના માન્યા ભરી રહયા ભરપુરા;
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ લીલા તમારી ચોગદ ઉગ્યા સુરા રે; જેની.

સાખી ૧૪૨

મનની મટ ગઈ મુમતા, ભાળયા બ્રહ્મ વીલાસ
સ્યામી ખેચર પ્રગટ મળયા, આપો આપ પ્રકાસ.

ભજને પદ ૧૩૨

મને ગુરૂજીએ ગુરૂ ગમ આલી, મારી સુરતા સખર ઘડ માલી. ટેકં
અગમ દ્વારે મેતો આયા અગોચર, ઓઘડ ઘાટ મીલાહી,
ઇંગલા પીંગલા તંત જગાયા, સુખમણા સેજ બીછાહીરે;
(મને ગુરૂજીએ ૧)
ભમર ગફામાં ભયા ભણુકારા, હદ ઉરદ મીલાહી;
એકવી હજાર છસે ભયા ટકોરા, અરસ પરસ દરસાહીરે. મને,
વંક નાળમાં અમીરસ વાળયા, અનંદ વરટી થાહી;
ત્રુક ચોકમાં તાર મીલાયા, પ્રેમ પીઆલા ભરી પાહીરે. મને.
બીના અર્થ એક હરદમ લાગા, ઓહંગ સોહંગ પરખાહી;
અનભ ઝાંનકા ભયા અજંપા, પન્ડ બ્રહ્મન્ડ વરતાહીરે; મને.
આપો આપ ગુરૂ રહ્યા એકલા, નુરમાં નુર સમાહી;
કુરણાદાસને ગુરૂ ખેચરસ્યામી મળીયા, અનંદ આરતી હોહીરે મ.

શાખી ૧૪૩

અરસથી દેખ્યા આતમાં, રહયા ચરાચર સાહી;
ખરા અક્ષર તો ખરે નહી, વાચ અવાચ ઉરમાંહી;

ભજન પદ ૧૩૩

મારી ભુલ ભ્રાંતી ડાલી, મને અમુલખ વસતુ આલ્રી ટેક)
ગુરૂ મળયા મને બ્રહ્મ જ્ઞાની, મુળ સમજ મીલાહી;
અનંદ ઉરમાં લાગ્યો અગોચર, જેની થીર વરતી થપાડ્રીરે,
(મારી ભુલ ૧)
મહા મોક્ષનો માર્ગ વતાયો, આવન જાત્રન મીટ જાહી;
દાવા છોડાને કોઇ દરસન પાયા, તેને અનંદ લીલા હોહીરે.મારી
દોર બીના એક નટડી એલે, નટવા નાચ કરાહી;
દોર બીના બીજુ નજરોમાં ના આવે,ખેલે ચોરાચોગાંનમાંહીરે.મા.
મહેર કરી ગુરૂ માર્ગ બતાયો, અગમ ઘર ઓળખાહી;
એકા સુર જેને ભયા અજવાળા ઉગંતાં રવી દરસાહીરે; મારી.
પુરણ બ્રહ્મ ગુરૂ પ્રગટ પરખ્યા. જોત જોત જગાહી;
સ્યામી બેચર સાંન કરી સીંધુંમાં, કુરણાદાસ સમાહીરે. મારી ૫)

સાખી ૧૪૪

રામ રંગ મજીઠનો, લગ રહયો મેરે અંગ;
સ્યામી બેચર સાંન કરી, આપ ભયા સરભંગ;

ભજન પદ ૧૩૪

જેને અમુલખ હીરલ્રા પાયા, ગુરૂ જ્ઞાન વેરાગમાં સમાયા; ટેક
અધર મહેલમાં આસન જગાયા, નાભીથી નેસ મીલાહી;
ઇંગલા પીંગલા ચડી અંકાસે, સુખમણા સેજ મીલ જાહીરે;
(જેને ૧)

બીના દોરથી તાર મીલાયા, બીના જંતર ગુન ગાહી;
બીના રાગથી લગ રહી તાળી, બીના મુખ મર્મ પાહીરે;જેને.
બીના બાદળથી વીજુ ચમકતી, બીના ઘોર વ્રસ્ટી થાહી;
બીના જીભથી અમીરસ ચાખ્યા, એતો મહા મસ્તાના હોહીરે.જે.
અગમ દસાપર અનહદ ગાજે, હુંતો અનંદ ભર્યો ઉરમાંહી;
કોટીક ભાણુ રવી ઉગયા નીરાળા, ચોગદ નુર દરસાહીરે; (જેને ૪)
સરભંગી સીંધુ ગેચર સ્યામી. મળીયા. હુંતો પુરણુ પ્રીત લગાહી
કુરણુદાસ કહે ગુરૂગમ છાયા, આપોઆપ રહ્યા ઓળખાહીરે; (જે

સાખી ૧૪૫

સરભંગી સુરા ચડયા, ફોડ દીયા બ્રહ્મન્ડ;
આકાસ વેંધી અગમ ગયા, અરૂપ દેખ્યા અખંડ.

ભજન પદ ૧૩૫

હુંતો સુરતા સવાગણુ હોઇ તેને, જાંણી સકે નહી કોહી;ટેક)
છીનમાં આવુંને છીનમાં જાવું, છીનમાં સીગી બજાહી;
છીનમાં સેજમાં સેજ બીછાવું, છીનમાં રહુ સમાહીરે. (હુંતો૧)
છીનમાં સુન સખર જોઈ આવુ, છીનમાં અમીરસ પાહી;
છીનમાં ગુરૂજીને સીસ નમાવુ, છીનમાં સાંતી થાહીરે; હુંતો.
છીનમાં બાગ બગલા બનાવું, છીનમાં રાજ કરાહી;
છીનમાં મુમતા ચલી ચોરાસી, છીનમાં આઘી અથડાહીરે. હું.
સબ્દ પીઉના સંગમાં ચાલુ, છીનમાં પ્રીત લગાહી;

અરથ અપારા કરૂ તમારા, અનુભવ ઉરમાં હોહીરે. હું તો,
છીનમાં ગુરૂ મીલનકું જાવુ, આપો આપ દરસાહી:
છીનમાં કુરણાદાસ ભયા અનંદા, સ્વામી બેચર સુખ છાંહીરે;

સાખી ૧૪૯

તોડ દીયા ત્રણ ગુણકુ, ભુલ ભ્રાંતી જાય;
સ્વામી બેચર પુરણ મળીયા, કુરણાદાસ ગુણ ગાય;

ભજન પદ ૧૩૬

કોહી અજબ કરે પેછારા, ત્યાં અમીરસ વરસે ધારા; ટેક)
નાભી કમલથી ઉલટી સુરતા, હરદમ દોરપર આહી;
ઈંગલા પીંગલાં લેહેરપર લાગી, સુખમણા ઘર માંહીરે;
(કોહી ૧)

નવ દરવાજા દસમે કો તાલા, ખોલ દીયા ખટકાહી;
ગુરૂગમ કુંચી લગી ગગનમાં, પારસપેટી ખુલ જાહીરે. (કોહી)
સોહંગ સબ્દકા સંગમ હમારા, પારસમણી પરખાહી;
અનુભવ જાણી જેને ઉરમાં લીધા,જોતમાં જોત મીલજાહીરે; કો
એકવી હજાર છસેં, સવાગ સમાયા, સુનમાં સોરંગ મંલાહી;
અરૂપ સરૂપમાં થયા અચંબા, આવન જાવન નહી હોહીરે;
સ્વામી બેચર ગુરૂ મીલે હમેરા. નેજાનંદ સુખ છાહી;
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ મીલનકુ આયે, બ્રહ્મમાં બ્રહ્મ સમાહીરે;
(કોહી ૫)

સાખી ૧૪૭

ઝરમર નુર ઝરે, ભીના વાદળ વરસાદ;
સ્યામા બેચર પુરણ મળયા, પાયા પ્રેમ સ્વાદ.

ભજન પદ ૧૩૭

મને સરભંગી સુખ પાયા, આપો આપ અનંદ વરતાયા; ટેક)
રૂજની મટી ને ઉગ્યા રવી ભાણા, તીમર તરત ઉડી જાહી;
હું તા અગોચર થયા ચોધારા, બ્રહ્માકાર રહયા સાંહીરે.
(મને ૧)
દધીમાં તુપ રહયા મીલકુ, અગની કાસ્ટમાં હોહી;
મીલ રહા ગુરૂ આપ અરૂપી, પટ તંતુ પટમાંહીરે. (મને ૨)
લેહેરી સીંધુથી અળગી થાહી, ઉલટી ત્યાં અલપાહી;
આપોઆપ ગુરૂ રહયા અપારા, બાહીર ભીતર એક છાંહીરે; મ.
તેરા સરૂપમાં મીલન આએ, રહયા ચરાચર તાંહી;
આસપાસ ગુરૂ મીલા અગોચર, રમી રહયા ગોસાંહી. મને.
ગુરૂ મીલે બેચર સ્યામી હમેરા, દ્રસ્ટ દેદાર દરસાહી;
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ મીલે અમલમાં, મહા મસ્તાના હોહીરે. મને.

સાખી ૧૪૮

પાયા અમૃત પ્રેમના, સતગુરૂ મળીયા અપાર;
સ્યામી બેચર રમ રહયા, બાવન અક્ષરની બાર;

ભજન પદ ૧૩૮

મને નીરગુણ નુર સવાહી, કોઇ પ્રેમ પીઆલા પાહી ટેક)
કોઇ હરદમ દોર લગાયા અગોચર, ગયા ગગન ઘર માંહી;
સુરતા સવાગણ સુરમાં આહી, તરવેણીમાં તાર મીલાહીરે.
(મને ૧)
કોઇ અધર તખતપર આયાઅસમાને,એતોસેજમાં સમજણીછાહો
વંક નાળની ધારા ઉલટી, જેને પ્રેમ લીયા ઉઠાહીરે. મને. ૨
અગમ ચડીન જેને આસન કરીયાં, કોટીક ભાણ મીલ જાહી;
મહા રસ પીને ભયા મસ્તાના, જેને અનુભવ દ્રસ્ટી થાહીરે.મને.
અનંદ કળા જેને આઈ અમલમાં, અગમ ચડી ગુન ગાઈ;
પરાપાર જેને દેખા અપારા, છે ચરાચર સાહીરે. (મને. ૪)
દરસ્યા દેસ ગુરૂ મીલે મગનમાં, સ્યામી બેચર દેખાહી;
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ સમજ પીછાણી, અરસ પરસ પરખાહીરે.
(મને ૫)

શાખી ૧૪૯

મછરી વેરાણી રેતમાં. હાથી ચુગને જાય;
કીટી હોકર ચુગલીયા, કુંજર કાયર થાય.

સાખી ૧૫૦

મુંગે સાકર ચાખી, મગન ભયા મનમાંય;
અનહદ લાગ્યો મેરા ઉરમાં, જેની વરતી સીતલ છાંય;

ભજન પદ ૧૩૯ રાગ કનડો.

કોહી જપે અજંપાનો જાપ, અપના ગુરૂ દરસાના; ટેક)
ગુરૂ દરસન લવ લાવે, પુરા પ્રેમી જન હેય.
(અપના ગુરૂ દરસાના ૧)
લત લેસ લગનમાં સુધ કહાવે, થીર નીચલ મન થાય; અપ
વીખરીમાં વચન વીચારે, ગુરૂ સમજ સાંન પાય. (અપના ૩).
ઓટ અટકાવ આવે નહી, નંત અજંપો હોય; (અપના ૪)
દરસ પાયા દવાદસીમાં, કોટીક ભયા નીજ ભાણુ. અપના,
ગુરૂ બેચર સ્યામી કૃપા કીધી, કુરણાદાસ સુખ માંય. અપના,

સાખી ૧૫૧

રામ રટણુ રંગમાં, પુરણુ લગે જેને પાસ,
અનદ ઉરમાં હોહી રહા, સીતળ સાંન નીવાસ,

ભજન પદ ૧૪૦

કોહી ચલો અગમકા ધાંમ, અપના દેખો દેદારા; ટેક)
નાભી કમળથી નાવ ચલાવે, બેઠા પ્રેમી જન માંય.
(અપના દેખો દેદાર ૧)
ગગન મંડલમાં જે જન બેઠા, સેલો સંદેહ સો ગાંય. અપ.
સુધા સુલનાં વચન સુણીને, મહા મુગતાફળ થાય; અપના.
અગમ વચનકા કાંયા બીચારા, વીવેકી જાને સાંન. અપના. ૫
સ્યામી બેચર અગમ અલોકો, કુરણાદાસ સુખ માંય, અપના.

સાખી. ૧૫૨

મર્મમાં મગન થયા, ભાળ્યા બ્રહ્મ વીલાસ;
સ્વામી બેચર સીતળ મળયા, અરસ પરસ અજવાસ.

ભજન પદ ૧૪૧

ભજન કરેથી થીર થાય, અપના મર્મ મીલાયા; ટેક)
ઓખદ્દીમાંથી રસ નીકાલે, હરી સમરણ સુધ હોય,
(અપના મર્મ મીલાયા ૧)
દુરમતીયાતો દુખમાં દબાણા, અજ્ઞાનમાં કુટાય. અપના ૨
કોઈ ધીરપ કરીને ધ્યાન લગાવે, પુરા પ્રેમી જન થાય. અ.
ગુરૂ મીલનકે આયે હરીજન, લુણ નીરમાં અળપાય; અપ.
અધર ધારા અગમ દસાની, પીધા પ્રીત લગાય (અપના ૫)
સ્વામી બેચર સાંન કરીતો, કુરણાદાસ ગુણ ગાય. (અપના ૬)

સાખી ૧૫૩

મે બલીહારી મેરે ગુરૂકી, આલ્યા અમર બોલ;
સ્વામી બેચર સનમુખ મળયા, ભાળયા બ્રહ્મ અતોલ;

ભજન પદ ૧૪૨

કોહી ગુરૂ મીલનકે જોવે. અપના રૂપ દરસાના; ટેક
પુરણ પદની ઈછા કરીને. અગમ દવારે ધામ.
(અપના રૂપ દરસાના ૧)
અધર મહેલમાં અગમ અવાજા, ઓહંગ સોહંગ વરતાય. અ.

હરદ ઉરદકી બીચમાં, નીત અજંપા થાય, (અપના ૩)
અગમ અગોચર જોત જગાઈ, કોટીક ઉગ્યા અમર ભાણ; અ.
રવી રમતા રોમ રોમમાં, પન્ડ બ્રહ્મન્ડ ઓળખાય. અપના.
સ્વામી બેચર છાંયા તમારી, કુરણાદાસ સમાય. (અપના ૬)

સાખી ૧૫૪

અતોલ રહયો મેરો આતમા, અરૂપ ભયા અખંડ;
સર્વંતરમાં સભર ભરા, વ્યાપ રહયા નવખંડ.

ભજન પદ ૧૪૩

ટોહી મધુર વચન લહો મર્મ, અપના દેવ દરસાના; ટેક)
ગુરૂ દેવ મેરા અગમ કહાવે, ધાવે ગગન ગઢ ધામ;
(અપના દેવ દરસાના ૧)
અધર મેલમાં સુરતા સાંધી, લીયા અજંપા જાપ; અપના. ૨
મગન ભયા સુળ વચનમાં, રોકયા અગોચર ધાંમ અપના. ૩
મન બુધી ત્યાં પહોચે નહી, કોટીક ભયા અનંદ ભાણ. અ.
અરઠ અજંપા હોઈ રહયા, દેખ્યા નીજ દેદાર. (અપના. ૫)
ગુરૂ બેચર સ્વામી આપ અલોકી, કુરણાદાસ બ્રહ્મ માંય. અ.

સાખી. ૧૫૫

નહી અક્ષર નીજ આતમા, ખર અક્ષર નીજ ખાપ.
છે ચરાચર રંમ રહા, આપો આપ અમાપ.

ભજન પદ ૧૪૪

પાંચ તત્વમાં પ્રગટી બોલે, ત્રણ ગુણ એક તાર;
અપના અનંદ વરતાના (ટેક)
વીખરી વીસ્વે તત્વ તીસ, સ્થુલ વેરાટ વરતાય; અપના. ૧
સુક્ષ હીરણ્યા ગર્ભ રહા મીલનકુ, બાત્રન વઇવટ વરતાયા.
(અપના ૨)
કારણ અવીયા કૃત સસોપતીમાં, સુત્ર રૂદ્ર સમ થાય, (અપના ૩)
અરૂપી આતમ અગમ અપારા, તુરીયા સાક્ષી સંત છાંય; અ.
પરાપારથી પ્રગટ બોલે, સર્વાતીત સબ માંય. (અપના ૫)
સ્વામી બેચર છે ચરાચર, કુરણાદાસ બ્રહ્મ માંય.
(અપના ૬)

સાખી ૬૫૬

જો જોયા જુગદીસને, રમી રહયા ઉર માંય;
સ્વામી બેચર સેજે મળયા, કુરણાદાસ ગુણ ગાય.

ભજન પદ ૧૪૫

કોહી વચન વીવેકી વરતાંના, અપના સમજ સમાંના; ટેક
સબ્દ પીઉની સેજમાં, નીત સમાગમ હોય;
(અપના સમજ સમાના ૧)
વચન વીદેહીકા કીયા વીસતારા, રોમ રોમ રણુકાર; અપના.
ભયા અચપા હરદ ઉરદ બીચ, સોહંગ સમરણ થાય. અપ.

નીશાકારમાં નરખે ન્યારા, મલી રહયા મર્મ માંય. (અપના ૪)
પ્રેમ પ્રીત કરી મહા રસ પીધા, નીરાકાર નરખાય; અપના,
અજંપાનો જાપ જપતાં, કુરણુદાસ ગુણ ગાય. (અપના ૬)

સાખી ૧૫૭

સસી સર્વંતર ઉગીયા, કોટીક ભયા પ્રકાસ
સ્યામી ખેચર પુરણ મળયા, આઠો પહોર અજવાસ.

ભજન પદ ૧૪૬

કોહી અગમ દસાપર એક, અપના આપ અપારા; ટેક)
નહી ધરણીમાં નહી અકાસમાં, અરૂપ અચંબા હોય;
(અપના આપ અપારા ૧)
ગુણ નહી નીરગુણ ન્યારા, ભરી રહયા પુરણ બ્રહ્મ, અપના
જીગર વીગરથી જુગ જગાયા, સમાહી રહયા સતસાંય. અપના
અધર મહેલમાં અજબ તમ સા, ગાજી રહયા ગોસાંય, અપ.
અચરોત અચંબા હોઇ રહયા, નહી ગુપત નહી દુર, અપના;
કુરણુદાસ કહે ખેચર સ્યામી, ભરીયા રહા બ્રહ્મ માંય અપના.

શાખી ૧૫૮

સુત વીત મંદીર સુંદરી, પડયો માયા કો ફંદ;
ભૂતકાળમાં આ ભરમાઇ ગયો, જેને આથમી ગયો ચંદ.

ભજન પદ ૧૪૭

કોહી ધરે અગોચર ધ્યાન, અપના અગમ અવાજ (ટેક)

અધર આસનપર સધર સુરતી, અમલ અચંબા થાય;
(અપના અગમ અવાજા ૧)
અરૂપ મહેલમાં સોહંગ ટકોરા, મગન થયા ગુલતાન; અપના ૨
સર્વાતીતથી સબ્દા છુટયા, પન્ડ બ્રહ્માન્ડ ભણકાર. (અપના ૩)
સ્થુલ વેરાટ એકતા થાપી, રહયા રણુકાર રામ, અપના ૪
કારણ અવીયા કૃત દીસે નહી, નીરગુણ ભર્યા નીરાકાર, અપના,
સ્યામી બેચર સુધ સરૂપી, કુરણાદાસ સુખ છાંય. (અપના. ૬)

સાખી ૧૫૯

દીલનો દીવસ આથમી ગયો, અંધો જુગ સંસાર
ચતુર્થ ખાણમાં ભમતો ફરે, ભુલ્યો મુઢ ગમાર.

ભજન પદ ૧૪૮

કોઈ રહયા સરવંતર સ્યામ, અપના ગુરૂ ગમસાના, ટેક
નીગમ નીસાંની ગુરૂ તણી, સંત સમાગમ થાય;
(અપના ગુરૂ ગમસાના ૧)
અનંદ ઉરમાં વાધે ઘણેરો, પુરણ લાગ્યો પ્રકાસ; અપના ૨
વીધ વીધના વચન વીચાર્યા, વીવેક લીયો ઉઠાય. અપના ૩
અરૂપ સરૂપ હો રહયા, અનુભવ દ્રસ્ટી હોય, અપના ૪
મહા મુગતાફળ લાધીયા, નરખ્યા નીજ ગોસાંય. અપના ૫
સ્યામી બેચર સાવસ ધીરા, કુરણાદાસ ગુણ ગાય. અપના ૬

શાખી ૧૬૦

બગડયો બર વાટથી, ધ્યા તને કયાંથી આવે.

ધીક પડચો અવતાર, અળે જલ'મ ગમાવે;

ભજન પદ ૧૪૯

તું તો જોન તમારૂ મુળ, અપના વીવેક વીચાર; ટેક

નીગમ ન્યારા હોઈ રહયા, ભરી રહયા બ્રહ્માન્ડ,

(અપના વીવેક વીચાર ટેક

દધી માંહી તુપ મીલીયા. લક્ષ કરી લીયા છે બીલોય;

(અપના ૨)

સેલડીમાંથી સાકર નીકાલી. મલી રહયા માંપો માંપ. અપ

મીનમાં નીર નીરમાં મીન; સરવાતીત ભીના ભીન; અપના ૪

સ્યામી બેચર સરખા સ'ગલે, કુરશુદાસ છીન સાંન, અપના પ

સાખીં ૧૬૧

સ્યામથી છેટે રહચો, શુરૂ ગમ કયાંથી થાય;

કોઇ મળે હીરાના માલમી. જેને સીતલ સાંન વરતાય,

ભજન પદ ૧૫૦

કોહી કરો વીવેકી ધ્યાન, અપના રૂપ દરસાના; (ટેક)

સુરતા એ સબ્દમાં સેજ બીછાહી, હરદ'મ લગ્યા રંગ તાર.

(અપના રૂપ દરસાના. ૧)

ગગન દોરીથી અગમ પેછારા, નીકલ ગયા આરમપાર, અપ,

સબ્દ સોર'ગી છુટ ગયા, રહા અગોચર ધામ (અપના.) ૩

ધારણુ ધરીયા ધ્યાનમાં, ભાળયા બ્રહ્માકાર; (અપના ૪)

રોમ રોમમાં રમી રહયા; પન્ડ બ્રહ્માન્ડમાં ભાણ. અપના. ૫
કહે કુરણાદાસ મહા મસતાના, ગુરૂ રહયા નીરાધાર અપના ૬

સાખી ૧૬૨

તપત વહી ત્રણ લોકની, ગુરૂ મળયા ગોસાંઈ;
સ્યામી બેચર સબર ભર્યા, જેની અનુભવ દ્રસ્ટી હોય.

ભજન પદ ૧૫૧

કોહી થીરની ચલ મન થાય, અપના પ્રેમ પીછાના; (ટેક)
શાવસ ધીરા ચાલ્યા સેરીએ, હરદમ લીયા ઉઠાય.
(અપના પ્રેમ પીછાના ૧)
હરદ ઉરકી બીચમાં નીત અજંપા હોય. (અપના ૨)
બીના બાદળીએ વીજો ચમકે, નુર ઝરે નીરાધાર અપના ૩
અધુરીયાને ઘણો અંધાપો, ભુલવણીમાં ભરમાય; અપના ૪
નુગરા નરકમાં ભુલ ગયા, પાખંડ પરલો થાય, (અપના ૫)
સ્યામી બેચર સેજે મળીયા, કુરણાદાસ ગુણ ગાય; અપના ૬

સાખી ૧૬૩

મન માયાનુ માયલુ, જેમ કાસ્ટ અગની ખાય;
કુડ કપટમાં કુટાઇ મુઆ, જગત પરલે જાય.

ભજન પદ ૧૫૨

કોઈ રમી રયા રગુરાય, અપના ગુરૂ પીછાન્યા; (ટેક)
તુહી તુહી તનમાં તેજ નીરાલા; ભયા અચંબા ભાણ.
(અપના ગુરૂ પીછાયા ૧)

દેખા દેદારા અગમ અગોચર, અરૂપ અવાજ્ઞ થાય. અપના ૨
પન્ડ બ્રહ્મન્ડ પરોઇ લીયા, વેધી લોધા વૃતમાન. અપના ૩
સરવંતરમાં સંગરે સાંયા, વ્યાપી રહયા સમતોલ. અપના ૪
જોગી જંગમ પહોચે નહી, અચરોત દેખ્યા એક ખાલ. અપ.
કુરણાદાસ કહે ગુરૂ બેચર સ્યામી, આપ અરૂપી નીરાધાર
(અપના ૬)

શાખી ૧૬૪

અંધા અંધા બહુ મળયા, ભુલ ગયા અવતાર;
ધુવાડ ચીબકને ચાકરૂ, પુર ખાપલાં ગમાર.

ભજન પદ ૧૫૩

કોઇ લગ્યા લગનકી લાર, અપના ખોલ્યા કપાટા; (ટેક)
નાભા નીરંતર વચન વછુટયા, ફોડયા અગગ ગડ ધામ.
(અપના ખોલ્યા રપાટા. ૧)
વંક નાળમાં નુર અપારા, વરસે અમીની ધાર; (અપના ૨)
ઓઘડ ઘાટ જે ઓલંડયા, ઉલટયા અગમની પાર, અપના ૩
તણુત બક જેને તોડ દીયા, પન્ડ બ્રમન્ડ પ્રકાસ; (અપના ૪)
અધર અનુભવ સધર સવાંયા, સુગા ભયા મસતાન; (અપના ૫)
સ્યામી બેચર સુખના છાયા, કુરણાદાસ સંરૂ થાંય. (અપના ૬)

સાખી ૧૬૫

મન મસ્તાંનની મોહની, જેણુ બાંધ્યો જુગ સંસાર;

અજાણ્યા ને આરોગીયા, જેણે વધારયો વેવાર.

ભજન પદ ૧૫૪

કોઇ સમજે સમજ સુખ સાંન, અપના મર્મ સંમજાંના; (ટેક)
ઉલટી સલીતા સંધુની છયા, નદી નામ ટળી જાય.
(અપના મર્મ સમજાંના ૧)
ઉગ્યા સુરજને તીમર તરાશ્યા, અલપ અંધારૂ જાય અપના
પારસ લોહા પ્રીત લગનકી, કચન કારજ થાય. (અપના ૩)
સસી ચંદ્ર મીલ રહા, મહા સુગતા જંન હોય, (અપના ૪)
સમજ સમાણી સુધ સરૂપમાં, ગુપત ગુરૂ ગાન થાય; અપના ૫
કુરણાદાસ કહે સકલ સરવંતર, મલી રહયા મર્મ માંય; અપના

સાખી ૧૬૬

નુર નેસાણે નેજા રોપીયા, ઘેર લીયા અસમાન,
અરસ પરસ જે રંમ રહયા, ભાળયા બ્રહ્મ વાન;

ભજન પદ ૧૫૫

ઉગ્યા અગોચર ભાણુ, અપના અનંદ પીછાન્યા, ટેક
મંદીર દીપક મીલ રહા, અરસ પરસ અજવાસ;
(અપના અનંદ પીછાન્યા ૧)
પારસ મણી કાં પારખાં; લોહા કંચન હોય; (અપના ૨)
બ્રહ્માન્ડ ભયા ભાણુ નીરમલા. નહી જાત કે ભાત; અપના ૩
વરણુ અવરણુ દો નહી, નહી કુળ કે કામ. (અપના ૪)

[ચોગ્રત ચરાચર ચેતન ભરીયા, વ્યાપી રહયા વીસતાર;અપના ૫
સ્યામી બેચર સમજ તમારી, કુરણાદાસ સમાય. (અપના ૬)

સાખી ૧૬૭

ઘડ ભીતરમાં ગાજી રહયા, અગમ નોબત થાય;
રોગ રોમ રણુકાર લગ્યો, કહે કુરણાદાસ વરતી સીતલ થાય

ભજન પદ ૧૫૬

કોઇ સમજ સમજ સમાય, અપના અગમ તમાસા; ટેક
અર્થ અપારા જે જન કરે, વીવેક લીયા વીચાર.
(અપના અગમ તમાસા ૧]
ગગમ ચડી કોઇ નટવા ખેલે, ભંગલ વીદાના ખેલ, (અપના ૨)
વચન વદેહી ગુરૂગમ આઇ, સુગ સબ્દનો માપ; (અપના ૩)
અગંમ અગોચર સબદા છુટયા, લગી રહયા ઉરમાંય; અપના ૪
મીન ચલી જેમ સામા પુર, આેટ અટકાવ નહી થાય; અપના ૫
સ્યામી બેચર સેજમાં મળીયા, ગુણ કુરણાદાસ ગાય, અપના ૬

સાખી ૧૬૮

અગમ અખાડા જ્ઞાનકા, હરદમ લીયો ઉઠાય;
પુરે પુરા ગુરૂ મળે, કુરણાદાસ સમાંય;

ભજન પદ ૧૫૭

કોઇ કરે અગમકી બાત, અપના સમજ સમાના (ટેક)

વીના તોલના વચન વછુટયા, મન પવન નહી માપ.

(અપના સમજ સમાનં ૧)

વીના વધીના વધ્યા વધારા, ખાલી ખલકના ખેલ, અપના ૨

સંધુ બુધી જેને સમજ મીલાહી, ભાણુ ભયા બ્રહ્માકાર. અપના ૩

નામ રૂપ ગુણ દીસે નહી, અરૂપી આરંમપાર. અપના ૪

ગુરૂ સમજ એક સાન બતાઈ પન્ડ બ્રહ્મન્ડ ગમસાંન. અપ.

અમાપ અરૂપી બેચર સ્વામી, કુરણાદાસ શુલતાન, અપના

સાખી ૧૬૯

મર્મ મસ્તાના મીન હે, સામા પુર ઉલટાય;
ઓટ ઓટકાત્ર જેને લાધેનહી, કુરણાદાસ કહે જળ રતી જાય

ભજન પદ ૧૫૮

કોઇ રણવંટ લડવા જાય, અપના અજબ તમાસા, ટેક
અનંદ ઉરમાં વાધે ઘણેરો, ફરે અમલ ભરપુર.

(અપના ૧)

ગુરૂ ગમ ગોળા હરદમ હુવાયો, છુટયા વચનકા બાણુ. અપના ૨

સાવસ ધીરા હોઇ રહયા, રણમાં ખેલ સાંચ. અપના ૩

કામ ક્રોધકુ ઘેર લીયા, માર દીયા મગરૂડ. અપના ૪

સુરા પુરા સનમુખ લડીયા, ફર ગઈ સમજ દત્રાઈ. અપના ૫

સ્વામી બેચર રણ ઉતાર્યા, કુરણાદાસ સુખ થાય, અપના ૬

સાખી ૧૭૦

હંડી અગની દો બળે, પાંપી પરલે જાય,

મન નરક જેના જાંમ ગયા, ઉલટ અતીઠ્યા માંય;

ભજન પદ ૧૫૯

કોઇ સુરા રણવટ જાય, માર્યા મન મેવાસી (ટેક]
કટાર કમરમાં ખેંચ લીયા, બરસી તન તરવાર.
(માર્યા મન મેવાસી. ૧)
માર્યા મોહના મોરચા,, ઉડ ગયાં અજ્ઞાન. (માર્યા ૨)
વચન હવાયો અગમ દસાની, તોડા અગમરા કોટ; માર્યા
પાધર રણમાં લડી ગયા, નીકલ ગયા મસ્તાન. માર્યા
તોડ દીયા જેને ત્રણ ગુણકુ, પાંચ પચીસ ઉડ જાય; મા.
સ્યામી ખેચરકા વચન વછુટયા, કુરણાદાસ જીત જાય. મ

સાખી ૧૭૧

પાપી પાખંડી ડુબ ગયા, ખલક પલ જાય;
અલપ જીવ અલપાઇ ગયા, સુવા મોહકે માંય.

ભજન પદ ૧૬૦

કોઇ ગગન ગફામાં જાય. અપના ધામ દરસાના; ટેક
વીવેકી વેરાગી સાત્વસ ધીરા, ચડયા અગમકી ધાર.
(અપના ૧)
નાભી નેણમાં વચન વછુટયા, તોડા અગમના કોટ. અપના
રોમ રોમમાં રમતા ભાળ્યા, પન્ડ બ્રહ્માન્ડકી પાર. અપના
તુંહી તુંહી તનમાં હોઇ રહ્યા, ગાજી રહ્યા અસમાંન, અપ.

ભમર ગફાના ભોંયરામાં, સમજુ સાન સમાય; અપના ૫
સ્યાંમી બેચર મેરા ઉરમાં માણ્યા, કુરણાદાસ સુખ થાય;
(અપના. ૬)

શાખી ૧૭૨

મોહ જાળમાં મોહી ગયો, ભુલ્યો જુગ અવતાર;
અંતર ભીતર અવીધ્યા લગી, ચડયો જમકી ધાર;

ભજન પદ ૧૬૧

ગુરૂ છેલો સંદેસો સાંન, અપના વચન સુનાવો; (ટેક)
મોંન તણે જળમાં, પુરણ પીયાસી હોય.
(અપના વચન સુનાવો ૧)
ઠગ મગ ડોલે જ્ઞાનમાં, ગુરૂ ગમ ગર્જના થાય; (અપના ૨)
મે બલીહારી ગુરૂ તણી, પુરણ લગ્યો જેન પાસ; અપના ૩
દાવા દવાર્યો તોડ દીયા, અરૂપી આતમ એક. (અપના ૪)
સંત સમાગમ છીનમાં પાયા, અનંદ ઉર વરતાય. અપના૫
ગુરૂ બેચર સ્યામી ક્રીપા કરી, દીયાં કુરણાદાસને જ્ઞાન; અપના

સાખી ૧૭૩

દીલની દુરમતી દુર કરી, નીરંતર વરસે નુર;
સ્યામી બેચર પુરણ મળયા, ભાળયા છે ભરપુર.

ભજન પદ ૧૬૨

કોઈ અગમ કરે પ્રવેસ, અપના વચન વીચાયા; (ટેક

મુળ મહેલથી સબ્દા છુટયા, વાગ્યા અગોચર બાણ.
(અપના વચન વીચાર્યા ૧)
ગગન ફોડીને ગયા અસમાને, રહયા પરાની પાર; અપના ૨
ઉલટા સુલટા હોઇ રહા, અગમ અચંબા થાય. અપના ૩
ઓહંગ સોહંગકી બીચમાં, અનંદ લીલા હોય. અપના ૪
ગુરૂ ગમ લાધ્યા લગન મગનમાં, મુળ વચનની માંય; અપના
કુરણાદાસ કહે સમજ પીછાની, સ્યામી બેચર સરદાર અપના

સાખી. ૧૭૪

પારસ મણીકે પ્રતાપ, લોહા હોત કંચન;
સાંમી બેચર મલી ગયા, લગાં મુળ વચંન.

સાખી ૧૭૫

મન તેરા મુગા રહા, આવ્યું નહી કાંઈ હાથ;
સંત સમજ પ્રતીજ નહી, કેમ કરી મળે નાથ.

ભજન પદ ૧૬૩ રાગ સામેરી

નાભી કમળમાંથી નાવ ચલાવુ, સુનમાં સેજ બીછાવુ,
ઉલટી ને સુલટી સેજ મીલાવુ, તો અનભે આસનવાળી બેસુ,
સમજ મન અંતરની ઓટ મીટાવું. (ટેક)
દસમા દવારે દેદાર દરસાવું, સમજ સમજ છીન પાવુ.
હું તું મારીને બધો જુગ ઘેરાવુ, તો અનંદ ઉરમાં સમાવુ
(સમજ મન ૧)

ઉલટી સલીતા સંધુમાં મીલાવુ, દુર મતી દુર હઠાવુ;
સુળ વચનમાં અનંદ સુખ પાવુ, ભીતરની આગ હોલાંવું સમજ.
ફાવા કરે તેને દુખમાં દબાવુ, અજ્ઞાનમાં અંજવું;
ભુલો ફરેછે તુ મન મસ્તાનો, તોરી જાત ભાત દુર ડારૂ. સ.
સ્યામી બેચર મને સુખ બતાયુ, કુરણાદાસકી ગુણ ગાવુ,
અગમ પીઆલા પ્રેમથી લાવુ, ભુલાને ભેદ બતાવુ, સમજ

સાખી. ૧૭૬

તનકી જનગી ભુલ ગયો, અવળો ફરે સંસાર;
લખ ચોરાસીમાં કુદ પડયો, દુખમાં ગયા અવતાર.

ભજન પદ ૧૬૪

પાંચ તત્વ કામે બગલા બનાવુ, ત્રણુ ગુણુ તાર મીલાવું;
પચીસ પ્રકૃતીકો લાર ચલાવુ, ચઉદ લોક ચેતાવુ,
બુધી તને અગમ ઘડ દેખાવું (ટેક)
ઓહુંગ ઉલટાવીને સોહંગ મીલાવુ, હરદ ઉરદ બીચ ધાવુ
ઉલટા પંખી અગમ ઘર પાવુ, છીનમાં સમજ મીલ જાવું
(બુધી તને ૧)
ગગન ઘેરીને અગમ જોઇ આવુ, નુરમાં નુર જમાવુ;
હું તું મારીને બધો જુગ ઘેરાંવુ, જળ હુળ જોત જગાવું બુધી
ચેતન થઇને ચડુ અસમાને. રૂપ અરૂપ દરસાવું;
નીરાકારમાં નેજા રોપાવુ, અધર સેજ બીછાવુ. બુધી તને ૩

તારા તુજમાં તુહી તંન તાળી, અનંદ ઉર વરતાવુ;
સ્યામી બેચરકી સમજ બતાહી, કુરણાદાસ ગુન ગાવું.બુધી ૪

સાખી ૧૭૭

મન પવનકા મોરચા લગ્યા, ફોડ દીયા બ્રહ્મન્ડ;
ઉલટ સંધુમાં સમાઈ ગયા, આપ દેખ્યા અખંડ.

ભજન પદ ૧૬૫

ભાવ કરીને ગુરૂ ચરણોમાં આવુ, સમજ અતોલ ગમ પાવુ
મન બુધી તોરી એક મીલાવુ, અમર લોક ચલ જાવુ;
ચીત તોરા ચાળા મટે તો ગુણ ગાવુ (ટેક)
નીજ નામથી નેસ લગાવુ, અગમ આસનપર આવુ;
સીતલ સાંતી સેજની છાયા; એકા મેક મીલ જાવુ;ચીત તોરા
દાવા કરે તુનો ફરે મલકતુ, ઉંધુ ચીત અથડાણું;
ચૌદ લોકનુ રાજ કરે તોય, થીર કબુ નહી થઇ આવું. ચી.
ઘડી પલકમાં અસમાન જોઇ આવુ, છીનમાં પાતાલ ઝુકાવુ;
છીનમાં સમુદ્ર વાણુ ચલાવુ, છીનમાં આગુ અથડાવુ.
ગુરૂ મીલન ગુરૂ ગમ પાવુ, સ્યામી બેચર સીખ લેવું.
કુરણાદાસ કહે અગમ ગુણ ગાવું, સુખ સંધુમાં સમાવું. ચીત

સાખી ૧૭૮

જ્ઞાંન વેરાગકા મોરચા, સુરતા લગી અકાસ;
અરૂપ ધુનમાં હોઇ રહી, કુરણાદાસ કહે અગમ થયો પ્રકાસ

ભજન પદ ૧૬૬

ઉલટી સુરતા સેજમાં મીલાવું, ઓહંગ સોહંગ ઘડ ઘેરૂ;
અગમ આસનપર જામા જગાવૂ ઉલટયા અસમાન ચલાજાવુ
માનતો મન મર્મ અચબા બતાવુ (ટેક)
જ્ઞાન ખડક લેઇ ચડયા અસમાને, મોહ મુમતા મીટાવું,
એક અદલકી અદલ ચલાવું તો ધુનમાં ધોમ મચાવુ.
(માનતો મન ૧)
સુનની સેરીએ સેજ બીછાવું, ગુરૂ વચન ગમ પાવુ.
ચોદસ ધારા અમીરસ ઝરીયા તો અગમ ચડી ગુણ ગાવું;
(માનતો મન)
મન પવનકુ ઠામ ઠરાવું, અગમ અર્થ લગાવું;
મન બુધો ચીત ચાળા મીટાવુ, અહંકાર ટુટતો સુખી થાવું.
(માનતો મન ૩)
અગમ અગોચર ધુની ધીખાવું, ઉલટ ગંગામાં નાવું;
સ્યામી બેચરના ચરણોમાં માલુ, કુરણાદાસ કહે ગુન ગાવું.
(માનતો મન ૪)

સાખી ૧૭૯

અદંન પ્રગટા ઉરમાં, કોટીક ભાણુ પ્રકાસ;
આઠો પહોર અનંદમાં ફેરૂ, અરસ પરસ અજવાસ;

ભજન પદ ૧૬૭

નાભીથી નાવ ચલાયા અગોચર, સુરતા ઉલટ ઝડ લાગી;

ઈંગલાને પીંગલા અગમ ઘેર આહી, સુખમણા બેઠા સવાગી;
જાણ્યા જેણે અગમ વચન લીયા માગી (ટેક)
અસમાન વેધીને કોઇ ચડયા અગોચર, કામ ક્રોધ બેહુ ભાગી;
આઠો પહોર મે ફરૂ અનંદમાં, મોહ માયા દુર ત્યાગી;
(જાણ્યા જેણે ૨)
ઉલટયા અવાજ થયા અસમાને, અગમ હજુર જોત જાગી;
છીનમાં સતગુરૂ મળયા અગોચર, આપ રહ્યા છે નીરોગી;
(જાણ્યા જેણે ૩)
મીનકો માર્ગ જાણે વીવેકી, સ્વામી બેચર સંગ લાગી;
કુરણાદાસ કહે દરસ્યા ચોફેરા; સમજ સમજ લત્ર લાગી;
(જાણ્યા જેણે ૪)

સાખી ૧૮૦

વરત્યા નીરમળ જ્ઞાનમાં, સતગુરૂ મળીયા સાંઈ;
અનંદ રહયો મેશ ઉરમાં, બાહીર ભીતર માંચ.

ભજન પદ ૧૬૮

પ્રેમ પેસારા કરૂ પલકમાં, ગગન ચડીને ગુણ ગાવું;
ઓહંગ સોહંગકા દોરપર અવું તો સુરતામાં સેજ બીસાવું
સુને તો તને અગમ બાત બતાવું, ૧
વંક નાળમાં અમીરસ વરસા, ઉલટા પ્રેમ રસ પાંવું;
સુન સખરગઢ સેજ બીછાવું, તો શ્યાયાકું સંગ કરી આવું.
સુને તો તન ૨

અગમ ચડી મેતો જોત જલાવું, ઉલટા દેદાર દરસાણું;
રવીના મંડળમાં રૂપ દેખાવું ,આપ અનંદ વરતાવું. સુનેતો તન
સસી સુરા સેજમાં સમાવું, સુખ સંધુમાં જઇ નાવું.
અમર નગરકા રાજ કરાતું તો, પ્રેમ ગલીમાં જીલાતું;
(સુને તો તન ૪)
છીન સમજ કોઇ સંત પીછાંણા, મીનનો મારગ જગાવું;
સામી બેચરકે સુન સાંસ બાંની, કુરણાદાસકુ ચેતાવું.
(સુને તો તન ૫)

શાખી ૧૮૧

નરખ્યા નુર અપાર, અનંદ લાગો ઉરમાંય;
સંત સમાગમ સેજની, વરતી સીતલ છાય,

ભજન પદ ૧૬૯

સુરતા ચાલી કોઇ અગમ દવારે, નાભીમાં નેસ મેલાઇ;
હુરદમ હવાયો ઉડી અગોચર, અધર ધાંન રચાઇ;
જોગી જેને જુકતીથી ધાંન લગાયા (૧)
અખંડ તાલ મરદંગ બાજે, જોત અગોચર જગાયા;
અધર મેલમાં આપ બીરાજાતો અગમ ચડાને ગુણ ગાયા;
જોગી જેને જુકતી (૨)
ધારા છુટી જેને અગમ દસાથી, હદ બેહદ બીચે આયા;
એકવા હજાર છછ દોર મેલાયા, ઓહુંગ સોહંગ જણકાયા
જોગી જેને (૩)

પરાંપારથી પરગટ બોલે, અરસ પરસ દેખાયા,
સબ્દ સનેહી મને સતગરૂ મળીયા, એકવીસ લોક ચેતાયા
જોગી જેને (૪)
હતા અગોચર પરગટ દેખા, રોમ રોમ રણુકારા;
કુરણાદાસ કે ગુરૂ હમેરા, સાંમી બેચર મીલ નારા.
જોગી જેને જુકતા (૫)

શાખી ૧૮૨

રૂડી રમત રાંમકી, પુરણ લગી જેને પાસ;
સામી બેચર સનમખ રહા, અહુ પહોર અજવાસ.

ભજન પદ ૧૭૧

મુળ વેરાગથી સુરતા ચલાહી, હરદમ દોરપર આઈ;
ઈંગલા પીંગલા એક ઘેર ચાહી, સમજ સુખમણામાં સાંહી;
ઉલટ જડ અગમ દસમાં આહી (૧)
સાસ્સ ધીરા ચડા અસમાને, ઓગડ ગઢ ઘેરાહી;
ભમર ગફામાં ભયા ભણુકારા, સુરા ચડા રણમાંહી, ઉલટ જડ
અમીરસ ધારા ઉલટી અગમથી, પુરા પરમી જન પાહી;
સીલ સંતોક જેને ઉરમાં જમાયા, પ્રેમ પરીત જુકાહી. ઉલટ
ઉગા રવી ને થયાં અજવાળાં, ચોદસ નુર વરતાહી;
પંડ બ્રહ્મંડમાં ભયા ભણુકારા, ચોગરત દેખા સાંહી. ઉલટ જડ.
સાંમી બેચર મેરા ઉરમાં. આયા સેજ સમજ સુખ પાહી;

ફુરણાદાસ કે દરસા સર્વંતર બાહર ભીતર માંહી. ઉલટ જડ.

સાખી ૧૮૩

આઠુ પહોર નુર ઝરે, છોળા સંધુ અપાર;
સાંમી બેચર સાંન કરી, પાયા પ્રેમની ધાર.

સાખી ૧૮૪

સત ગરૂ મેરે મેર કરી, દીયા અમર બોલ;
સાંમી બેચર ભરપુર ભર્યા, ભાગા ભ્રંમ અતોલ.

ભજન પદ ૧૭૧

અંતરમાંથી આવરણુરે ગુરૂજી મારાં દુર કરોરેજી;
નેણામાંથી નહી મેલુ નીરાકાર, રોમે રોમે ભાળરે રસીક વર રમી રહ્યારેજી.
નરખા મારા રૂદીયા કમળની માંય.
અંતરમાંથી આવરણ રે ગુરૂજી મારા દુર કરોરેજી (૧)
કર જોડીને ઉભીરે રૂડી મારી રેણુમાંરે આઠુ પહોર વંદન કરૂ હો કીરતાર;
ગુજ વચન સુડીરે મુજને બતાવજોરેજી. દાંન દેજો ખુટે નહી ખણુવાર. અંતરમાંથી (૨)
વચન વહેહી રે સતગરૂ મારા સાંન કરીરેજી, નરખા જેને રૂદીયા કમળની માંય;
સમજ બતાઈ રે ગુરૂ ગમ ગાંનનીરેજી, રમી રહ્યા રણુકાર માંય;
અંતરમાંથી (૩)

પ્રેમના પલંગરે હુંતો રમુ :સેજમાંરે જી, માંણુ મારા રૂદી કમ
ળની મોઝાર;
નીરાધારી નરખારે રહ્યા મેરા ઉરમાંરેજી, અનંદ ભયા આઠુ
પહોર આપાર. અંતરમાંથી (૪)
સાંમી બેચર મલીયારે, નરખા નીરાકારમાંરેજી;
અનંદ ઉલટો દરસા નીજ દેદાર,
કુરણાદાસ કેછે રે સંત મારા સીર ધણીરે જી;
માંની લીધા રૂદીયા કમળની માંય. અંતરમાંથી (૫)

સાખી ૧૮૫

નીરમળ ચંદર ઉગીયા, સીતળ ભયાં મેરાં અંગ;
સાંમી બેચર સનમુખ ભયા, ઉલટા સુરમાં રંગ;

ભજન પદ ૧૭૨

પ્રેમ રસ લાધોરે પારખુ નીજ નામનુરેજી,
હેત કરી લીધા અનંદ, ઉરમાંય;
નીરાધારી નરખારે ચરાચર છાંયનેરેજી. સેજે સેજે સીતળપણુ
કહેવાય પ્રેમરસ પીધાંરે.
ચંદર સીળા દીસરે વરતાયા નુર પ્રેમના રેજી;
નીજ નીરગુણ આપ વરતાય, અમીરસ ચાખ્યારે
શુરૂગમ ગાનનારેજી, ઝડપી લીયા આનંદ ઉરમાંય-
પ્રેમરસ ચાખ્યા (૨)

ધરૂં તી સંગાથેરે અસમાનેધ્યાન ધરૂરેજી, ગુરૂ સાથે હેત કરૂં અપાર,
રૂપમાં શેળાંણીરે નુરમાં નુર મળયારેજી, સદાય રહુ ચરણકમ-
ળની માંય; પ્રેમરસ (૩)
સમજ સમાંણીરે, સાંમી ખેચર સાંન કરીરેજી;
કુરણુદાસ હેતે ગુરૂના ગુણુ ગાય;
ચરાચર છાયારે સંગળ સમાઈ રહ્યારેજી;
મળી રહ્યા અરસ પરસ અપાર. પ્રેમરસ (૪)

સાખી ૧૮૬

સંત કમાંણી સાંનમાં, ગુરૂગમ લીયા ઉઠાય;
પારસમણી મને ગુરૂ મળયા, કુરણુદાસ ગુણ ગાય.

ભજન પદ ૧૭૩

પ્રેમની પરી તોરે લાગી મેરા અંગમાંરેજી;
ગુરૂજી મળીયા અગમ અગોચર દીનો ના
સરવંતર છાયારે ચરાચર સમીઈ રહ્યારેજી;
આપો આપ રમી રહ્યા કીરતાર.
નેણાં ભરી નરખારે બાહુર ભીતર આતમારેજી (૧)
સરવંતર પુરારે, રંગ સોહામણારેજી,
ભાળા જેને પંડ બ્રહ્મન્ડની પાર,
દધીમાંથી તુપરે, બાહર ભીતર ઇમ રહ્યારેજી;
દીપક મારા નેણામાં નીંસધાર; નેણાં ભરી નરખા (૨)

કાસ્ટ માંડી અગનીરે સગમાં સમાઈ રહીરેજી;
ઓખજી માંય ગુડ ઇમ વર્તાયા;
ઓમાં તેમાં મળીયારે પંડ ભરમંડ રચી રહારેજી;
ભરી રહા આપો આપ ભરપુર. નેણાં ભરી નરખા (૩)
અમર ભાણુ ઉગારે સર્વંતર છાહી રહારેજી,
તીમર ગયાં ત્રણ ભવનના તરત કાળ;
અરૂપ અપારારે બ્રહ્માકાર ભેળા રહારેજી,
સંઘળ છાયો રૂપ અરૂપ અપાર. નેણાં ભરી નરખા (૪)
અનુભવી હોસેરે સાંમી બેચર વદેહી મળારેજી;
પરાપાર નરમાઇ રહા નીશકાર,
બાહરને ભીતરરે ભરી રહા બ્રહ્મશુરેજી કુરણાદાસ હેતે કરી
ગુણ ગાય; (૫)

સાખી ૧૮૭

જાણી લીધા જુગદીસને, પંડ બ્રહ્મંડકી પાર;
પટ તતુમાં રમી રહા, આરંપાર અપાર.

ભજન પદ ૧૭૪

નાભીને નીસાનેરે ઓહુંગ તાંથી ઉલટારેજી.
નીરાધાર ધ્યાંનમાં મેળાય;
પ્રેમરસ પીધારે ગુરૂજીના ગાંન..રેજી;
એતો અનંદ ઉરમાં સમાય,
નુર તને સુરતેરે નરખા ગુરૂ જ્ઞાનમાંરેજી (૧)

અગમ ભાણુ ઉગારેનુર નીરાકારનારેજી, એતો અરૂપ અગોચરદરસાય
પંડને બ્રહ્મંડેરે પરકાસ તારા નુરનોરેજી, રમી રહ્યા વન વરતીની
માંય. નર તને સર તેરે (૨)
ગગન ગફામાંરે ઘેરા ગરૂ ગાજીરહ્યારેજી, રણુકારમાં દરસાછેદીનોનાથ
ધારા ધુન લાગીરે બ્રહ્મ ગુરૂ ભાળીયારેજી; નેણાં ભરી નરખી
લીધા નીરાકાર. નર તને સર તેરે (૩)
બ્રહ્મના ભરૂંસારે રાંમ રસ લાગી રહ્યારેજી, આઠુ પહોર નીત
અજંપા થાય;
સોહંગ ધારા છુટીરે સીતળ જેની છાંયડીરેજી;
તેતો મારા અંગમાં અનંદ થાય. નર તને સર તેરે ૪
આપને માપેરે આપો આપ સમી રયારેજી, ક્ષણુ માંહી ખાલી
નહી ભરપુર;
બાહર ને ભીતરરે ભરપુર ભાસી ગયારેજી;
અરસ પરસ ઉગા અગોચર સુર. નરત સર તેરે નેણાં (૫)
સુખના સાગર છોળારે, અમીરસ ઝરીયારેજી,
ખેચર સાંમી મળીયા આદ અપાર;
કુરણાદાસ કેછેરે બ્રાહ્મંકાર ભાળીયારેજી, મલી રહ્યા સાકરમાં
મીઠાઇ. નર તને સર તેરે (૬)

શાખી ૧૯૮

છે સરવંતર આતમા, ભાસી રહ્યા ભરપુર;
સાંમી ખેચર સેજે મળા, અનંદ વરતા ઉર,

શાખી ૧૮૯

ધન ધુવાડાના બાચકાં, વાવલાં વેરેંસુ થાય;
કોડી કોડી કરી ધન જોડીઉ, પલમાં અલપાઇ જાય;

ઘોળ (૧) ૧૭૫

પ્રેમ પરીત જેને સાહેબ જોયા જલમો જલમના ડાગજ ધોયા;
અનંદ અલમ દરસાયા હો, પ્રેમ પરીતે જેને સાહેબ જોયા ૧
આતમ જાણે તે અનુભવ માંણે કળા અગોચર નીરગુણ માંણ
નીરમળ નીરંતર નરખા હો, પ્રેમ પરીતે જેને (૨)
વેદ કુરાંનથી વસ્તુ છે ન્યારી, અગમ દસાની ઉઘડી છે બારી;
નીરાધાર નુર વરતાણા હો, પ્રેમ પરી તે (૩)
હમ બલીહારી તમપર વારી, નરખા અગોચર નુર નીરાકારી;
અરૂપ સરૂપ દરસાણા હો, પ્રેમ પરી તે. (૪)
અનુભવી હોસે કોઇ સેજ સરૂપી, નીરાકાર રૂપ આદ અરૂપી;
ઉરમાં અનંદ ઓળખાયા હો. પ્રેમ પરી તે. (૫)
બ્રહ્મ સવાંતમાંથી ગંગા ઉલટી, સીતળ સંધુમાં સુરતા પેઠી
સુખમાં રંગમાં રોળાણા હો, પ્રેમ પરી તે. (૬)
બ્રહ્મ દસાના ભેદુ હરીજન, અકળ અરૂપી આપ નુરીજન;
પંડ બ્રહ્મંડ દરસાયા હો, પ્રેમ પરી તે. (૭)
ગુરૂ કળા જેની ગુરૂઅમ નારી, અગમ અગોચર ઉઘડી બારી;
નીરાકાર નુરમાં સમાયા હો, પ્રેમ પરી તે જેને (૮)

અગમ કળા ગુરૂ બેચર સાંમી મળીયા, નીરમળ નીરંતર
નેણુાંમાં ભળીયા;
કુરણાદાસ ચરણે આયા હો, પ્રેમ પરી તે જેને (૯)

સાખી ૧૯૦

સુરખ ચલે બજારમાં, અગનાંન આડુ થાય;
પારસમણી પુંઠે પડી, અંધો જુગ ગમાય.

ધોળ બીજુ ૧૭૬

આતમ જાણાત્રીના અંધારામાં ફરસે, દુખના કુપમાં દબાઇને મરસે
અવીધા માયામાં અથડાંણો હો;
આતમ જાણા વીના અંધારામાં ફરસે (૧)
ચકર ફરે જણુઅર ઠ્ઠી ઘડીયો, મોહ મુમતા મદ માયામાં
આથડીયો; તેને રતનમણી વગોયો હો આતમ જાણા (૨)
મ્રગ ત્રસનાના જળમાં જુકયો, ભ્રાંતી ભુલમાં આતમ વગોયો
દોડી ધોડી જળ નહી પાયો હો. આતમ જાણા (૩)
કલપીત દેખાજેને સીપમાં રૂપા, કોડી કોડી માયાજોડી આદઅનુપા;
આવરણુમાં અજાણા હો. આતમ જાણા (૪)
કેસરી છાંયા દેખી કુપમાં પડીયા. ગજને તે જળના;
જુડજ જડીયા મરકટ છાંયામાં મરીયાહો, આતમ જાણા પ
કપટી જીવ કપટમાં ગુંથાણો, મોહ મુમતા મદ માયામાં વેટાણો
તેને મનખા જલમ ખોયો હો; આતમ જાણા (૬)

સીખ દેઇ દેઇને બહુ સમજાયા, વચન માંન્યાં નહીં;
મોહમાં વેધાયા કાયા ધરીને કુટાયા હો. આતમ જાણ્યા ૭
સમજ સમજ મનસાંન સમજાવું,સબદ માંનેતો તને સુખ બતાવું
પુરણ વચન પરખાવુ હો. આતમ જાણ્યા (૮)
સાંમી બેચરે મેરા તરકટ તોડા, તુરત સુરત કરી નરખે જોઇ;
કુરણાદાસ ગુરૂ ગમ ગાયા હો, આતમ જાણ્યા (૯)

સાખી ૧૯૨

તુ તારૂ તન તપાસ, પારકા મંદર સીદ જોય;
સુલાં તુલાંકી ગમ નહી, ફરતાં ગોથાં ખાય.

ધોળ ૩ (૧૭૭)

સંતાની કીરપા વીના, સામરતી નહી પામો,
રાત દીવસ તુતો ફરે છે દીવાનો;
ગુરૂ પરતીજ નહી આહી હો;
સંત કીરપા વીના સાંમરતી નહી પામો. (૧)
સુવંતાં સુવંતાં બાધો જલમ ગમાયો,
નીદ્રાના પુરમાં હાથેસુ અંજાયો. અનેક જલમ તુ સુતોહો.
સંત કીરપા (૨)
તરૂ વધી તાપ તારા તનમાં ભરીયા,
અતીધા ઉપાધીમાં જીવ આથડીયા;
કરટી પામીને કુટાંણુા હો, સંત કીરપા વીના (૩)

કારણ કરતવમાંમ નકપટાંણું વીખીયાના પુરમાં આવીને વેમાંણે
અનેક જલમ થયો અંધોહો. સંત કીરપા (૪)
રાવણ સરખા બહુ અહંકારી, અન અવીધા ઉપાધીમાં ગયોછે હારી
તેને કંચનકી લંકા ભેળાઇ હો. સંત કીરપા. (૫)
ક્રેમ કાંઠ કરીયા કર્મની કોટી, મોહ માયા તેતો માંની બહુ મોટી
ફોગટ ફંદમાં ફરીયો હો, સંત કીરપા, (૬)
પરગટ મણી તેરા હાથ નહી આવે, દેહ ધરી ધરી ધકા બહુ ખાવે
અનેક જલમ ગયો હારી, સંત કીરપા, (૭)
જુગ સુધારણ સતગુરૂ મળીયા, જલમો જલમના ટારજ સરીયા
અનુભવ ઉરમાં લાધા હો, સંત કીરપા (૮)
સાંમી ખેચર મને સેજ બતાહી, અખંડ આતમ બ્રહ્મ દરસાહી;
કુરણાદાસ ચરણે આવ્યા હો. સંત કીરપા (૯)

શાખી ૧૯૨

રામ રંગ મજીઠનો, લગો ઉર અપાર;
સાંમી ખેચર ગુરૂ મળા, પાયા અમરત સાર;

ધોળ ૧૭૮

સમજ સમજ મન દીન વહી જાસે, ભજન વીનાતોરે અંધારૂથાસે
વીખીયાના પુરમાં વેધાંણા હો,
સમજ સમજ મન દીન વહી જાસે (૧)
અવીધા ઉપાધી દુખમાં દબાંયો, તીરત વરત કરી ઘણો ભરમાયો
સાંસ અનેકને ધાયો હો, સમજ સમજ મન (૨)

સપનાની બાજીમાં જુગ પીલાણ્યો,લીંગ વાસનાના પુરમાં તાણ્યો
થાકી થાકીને રહ્યો હારી હો,   સમજ સમજ (૩)
સાચુ કહુતો સાચ નહી માણ્યે,અમીરસ નુર તું કબી નહી જાંણ્યે
એળ અવતાર વગોયો હો.   સમજ સમજ (૪)
કાસ્ટની પુતળી કરી રહી ચાળા, કળા ચાંપેને ફરેછે અપારા;
એતો ચેતનકા ગુણ નારા હો.   સમજ સમજ (૫)
જળમાં મીન ફરેછે ઉદાસી, કાળ ચપેટીમાં તને પકડી લેસે;
દુખની દાજમાં દટાણ્યો હો.   સમજ સમજ (૬)
કરીરે માંખીકુ ગુપ કરી દેવે. મન મરકુટ છાંયામાં ઘેરાવે;
જેને કાળે ઝડપ કરી લીયા હોં.   સમજ સમજ   (૭)
દુરમતી દુબદા દુર કરો ભાહી,સુખ સંતોકી મળાસતગરૂ સાંહી
ભ્રમના ભ્રાંતી ભાગો હો,   સમજ સમજ ૮
સાંમી બેચર મીલે દુરમતી કાપી,અમુલખવસતુ સતગરૂ આપી,
કુરણાદાસ પ્રેમ સંતોકી હો.   સમજ સમજ ૯

શાખી ૧૬૩

સુળ મરમ અસમાંનમાં, ચડા સુરા સંત;
બેચર સામી મહેર કરી, વરતા આપ અનંત.

ધોળ પદ ૧૭૦

ભુતકાળમાં બહુ ભરમાણ્યો, ગુરૂ વચન લેતે ઘણો સરમાણ્યો;
ધીક જનુનીએ જાયો હો.   ભુતકાળમાં બહુ ભરમાણ્યો. ૧

મનનો દોડાયો તુતો દોડીને દબાણો,
સપનામાં સુખ નહી જીવ ભરમાણો;
લખચોરાસી ફેરા ફરીયો હો. ભુતકાળમાં ૨
માયાની જાળમાં જલમ ગમાયો, અજ્ઞાંની જીવ અંધારે કુટાયો;
દુખના ફંદમાં ફસાયો હો. ભુતકાળમાં ૩
વલી વલી કહીને વચન સુણાવું, સબદ માને તેને સુખ બતાવું
અલક પુરસ ઓળખાવુ હો. ભુતકાળમાં ૪
આએલો અવસર તમે જાસો બધો હારી,
મુરખ મન તારૂ દુખ ઘણુ ભારી;
તમે સમજ ગુરૂજીની માંનો હો. ભુતકાળ (૫)
સાંકડી સેરીમાં આવી ઘણો ગુંચાણો,
હાથેથી બાજી ગઇ પુરો પસ્તાણો;
મોહ મદ માયામાં અલપાણો હો. ભુતકાળ (૬)
[: અગનીની જાળ તીએ મનમાંમાંણી,થીરવરતીતારીકણુ નહીજાણી
ચેતાપુરમાં તણાણો હો. ભુતકાળ (૭)
સુખની સરતે કોઇ મહારસ સોધો,
મોંહ મમતા તમે મુળમાંથી છેદો;
આતમ અખંડ વર વરીયો હો, ભુતકાળ (૮)
નીરમળા ગુરૂ મારા ભેચર સાંમી,મળીયા ભવસાગરનાફેરા ટળીયા;
કુરણાદાસ ગુરૂગમ પાયા હો. ભુતકાળ (૯)

સાખી. ૧૯૪

નીરાકારમાં નુર ઝરે, વરસે સીતળ છાંય
પુરા પ્રેમ ઉલટા, રામ રણુઝાર માંય;

ધોળ ૧૮૦

ચેતી લે અવસર તારો ફરી નહી આવે,
માંની લે સીખાંમણ સંત સમજ બતાવે;
ઉલટીઝાળામાં બળતો હો, ચેતી લે અવસર (૧)
અવીધા બાજીમાં બાધો જુગવેટાંણો, કાહર થઇને રણુમાં લુટાણો
ધણી વીના ધકા બહુ ખાયા હો. ચેતી લે અવસર (૨)
સુત વીત નારી તોરે લાજ લપટાંણી,
કણુધીના કોટ એતો માયાની નેસાંની;
દુરમતી દાવા કરતી હો. ચેતી લે અવસર (૩)
સંત સમજાવે સમજ મુજ ભાઇ,અગોચરવચનવાંહાંરો મનમાંહી
ગુરૂગમ ગુણુ તમે ગાઇ લો હો. ચેતી લે અવસર (૪)
સંતાં નીસાંન બીના સુખ નહી પાંમેં,
કાળ કરોધ તારે લગી રયો સામો; ગુરૂચણે સીસ નરતાવોહો.
પરગટ મણી તોરે હાથ નહીઆવે,ચોરાસી વારંવારફેરા ઘણાખાવે
લંપટ થઇને લુટાણો હો, ચેતી લે અવસર (૬)
કાળ માયાનુ નાટક બાંધુ, જંમકરકળીએ બાંણુજ સાંધુ;
સેંચાંણો અસમાનથી આવ્યો હો. ચેતી લે અવસર (૭)

માયાના જોબનમાંથી ચેતી લોને ભાઈ;
જરણાનો જાપ કરી લોમન માંહી.
સેજે સતગરૂ મળા છાંહી હો,   ચેતી લે અવસર (૮)
કુરણાદાસકી સીસ નમાયાં, ગુરૂ પરતીજ એક પલમાં પાયાં,
સાંમી બેચર સુખ બતાયાં હો.   ચેતી લે અવસર (૯)

સાખી ૧૯૫

ચુન ચુગાડી જ્ઞાનકી, બળતાં રાખ્યાં બાળ;
અહંકાર હરણાકંસ મારીઓ, મટગાં આળ પંપાળ;

ધોળ ૧૮૧

જાગોને જુગત કરી જલમ સુધારો,
આવ્યો અવસર તારો સમજાનો આરો;
અનંદ ઉરમાં માણો હો.
જાગોને જુગત કરી જલમ સુધારો. (૧)
આતમ જોત અંતરમાંથી જાગી, ભવો ભવ મારી દુરમતી ભાગી
સુખ સંધુ સમાંયા હો.   જાગોને જુગત (૨)
આદુના વચન જેને અગોચર દેખ્યા, પુરણ બ્રહ્મ ગુરૂ પરગટ પરખ્યા
નીરમળ નીરાકાર છાયા હો.   જાગોને જુગત (૩)
સરભંગાંમી સેજે સોબત લાગી, અખંડ જોત અગોચર જાગી;
નીરાકાર નુર વરતાયા હો.   જાગોને જુગત (૪)
તમ પદ તદ પદ તરસના કાપી, એસી પદમાં જેની લક્ષ લાગી;

બ્રહ્મ સરવાતમા ભળીયા હો.   જાગોને જુગત (૫)
જાગ્રત સપન સસોપતી ઘેરી, તુરીયા તીત અગમની સેરી;
અરસ પરસ દરસાણુ હો.   જાગોને જુગત (૬)
ગુણા અતીત એક નીરગુણ ન્યારા,
અગણીત દેખા જેને આદ અપારા;
નહી રુપ વરણ તેની કાયા હો.   જાગોને જુગત (૭)
ઓમ અરૂપી અગોચર મળીયા,સરગ મ્રતલોક પાતાળપાર ઠરીયા
અરસ પરસ દેખાણુ હો.   જાગોને જુગત (૮)
સતગરૂ મળા મને સુધસ રૂપી, ખેચર સાંમી દેખા બ્રહ્મઅરૂપી
કુશણદાસ મહા મર્મ માંણ્યા હો.   જાગોને જુગત (૯)

સાખી ૧૯૬

રાવણ રોઝાંણો રણમાં, કપટ કુભ કુમાર;
અજ્ઞાંન અંદર જીત તોડ દીયા, રાંમ રહયા રણકાર

ધોળ ૧૮૨

બ્રહ્મ ચરાચર ભરપુર ભરીયા, અખંડ ધારા જેને અમીરસ ઝરીયા;
ઓહંગ સોહંગ ઉર આવ્યા હો.
            બ્રહ્મ ચરાચર ભરપુર ભરીયા. ૧
કળા અકળ ગુરૂભાંણ વરતાણા, અનુભવી નીરંતર નરખે નેસાંના;
પ્રેમ સમુદર છોળા હો.   બ્રહ્મ ચરાચર. ૨
જુની કળા જેને બાહર જાંણી, અરસ પરસ થયાઅલકનીસાંણી

દેહી બારા દેખ્યા દેદારા હો. બ્રહ્મ ચરાચર ૩
નીરગુણ નીરાકાર નીરમળ નરખ્યા, સમાઈ રહાછે ચરાચર સરખા
એકમેક કરીને પીછાણ્યા હો, બ્રહ્મ ચરાચર ૪
જોગકળાની વાતો જોગેસર જાણે, અનંદ ઉલટા મર્મીજન માંણે;
સંત કળા સુખની છાયા હો. બ્રહ્મ ચરાચર ૫
સંત સંગત બડી સુખ સરૂપ, અરણી અસમાંનમાં રૂપ અરૂપ;
ચંદર સીતળ વરતાણા હો, બ્રહ્મ ચરાચર ૬
વચન વવેકી સંકળી સરૂપી, સમૂદર છોળી આદ અરૂપી;
રોમે રોમે રણુકારા હો. બ્રહ્મ ચરાચર ૭
અરૂપી અખી અધત્રીત છાંયા, ઘેરા ઘેરા ગુરૂ અમીરસ ઝરીયા
પુરણ પીયાલા ભરી પાયા હો. બ્રહ્મ ચરાચર ૮
અખંડ બેચર સાંમી મળા અલેકી, રહાસરવંતર આપે વવેકી;
કુરણાદાસ ગરૂગમ પાયા હો. બ્રહ્મ ચરાચર ૯

સાખી ૧૯૭

રાંમ ચલ્યા રણમાં, પથર બાંધી પાળ;
લંકાનો ગઢ તોડીયો, દુર કરી જંજાળ;

ધોળ ૧૮૩

પુરણ પરીત જેને સાહબ પીછાંણ્યા, અકળકળા ગુરૂ આપવરતાણા;
ઓગડ ઘાટ ઓળંડા હો.
સતગરૂ સંતે સાહબ પીછાણ્યા, ૧

નાંખી નેસાંને જેને દોર લગાયા, તરકુટીપર બેસીને દેદાર દેખાયા
સેજમાં સેજ મીલ રહ્યા હો. પુરણ ૨
ધુન મંડળની ધારારે ઉલટી, અગમ અગોચર મંગારે છુટી;
અંકનાળમાં નુર વાળા હો, પુરણ ૩
દોર ઉપર એક નટડી ખેલે, સાંન સમજ તેના ઉરમાં મેલે;
દોર બીના કસુ નેણે નાવે હો. પુરણ ૪
ચંદનકી બાસે આક ચંદન થાહી લુહાકુમણી લગી કાટકટાહી
સોવરણ સુધ દેખાયા હો. પુરણ ૫
સતગુરૂ સેવંત મહારસ લીધા, નુર નીરાકાર અમીરસ પીધા;
સુંરા સતે સુખ બતાયા હો. પુરણ ૬
હરીગુરૂ સંતે જેને સંધુ વલોયા, ઉલટા અમીરસ મર્મ વરતાયા;
અમર પીયાલા ભરી પાયા હો. પુરણ ૭
મે બલીહારી મેરે ગુરૂ નીવાજા, અમર વચન મેરારૂહીયામાં ગાજ્યા
અરસ પરસ અજવાસા હો, પુરણ ૮
કહે કુરણદાસ મને ગુરૂ મીલ્યા જાહી,
ખેચર સામી મળ્યા મને મર્મ બતાહી;
સરવા અતીત દેખાયા હો, પુરણ ૯

સાખી ૧૯૮

મરકટ ચલે મલકતું, દોડુ કેડે જાય;
મોહ માયાનુ માપલુ કબી નહીં ભરાય.

ધોળ ૧૮૪

સતગુરૂ મ'ળા મને ગાંન સરૂપી,સમંજ બતાઈ જેને અખ'ડ અરૂપી
પારસમણી પરખાહી હો.

સતગુરૂ મ'ળા મને ગાન સરૂપી ૧

પેહેલો પીયાલો મને સતગુરૂ પાયો; અનંદ ઉલટા ઉરમાં જઆયો
અમર અજર દેખાયા હો, સતગુરૂ ૨

બીજા પીયાલે કોંઈ બેહદ ચ ીયા, સુરા થઈને સનસુચ લડીયા;
કુડ કપટકુ ઘેરા હો. સતગુરૂ ૩

તીસરા પીયાલે તરકુટીમાં તાળી, અવળી કલામતે સુરતા વાળી
અમર આર'મી લાયા હો. સતગુરૂ ૪

ચોથા પીઆલે ચરાચર ઉગ્યા, અનુભવ ઉરમાં ગુરૂગમ લાગ્યા
રોમે રોમે પરહરીયા હો. સતગુરૂ ૫

પાંચમે પીઆલે જેની પુરણુ પ્રીતો,
ધરૂ સાથે ધાંન એવી ગુરૂ ગમ રીતો;
આઠુ પહોર લગ રહી તાળી હો, સતગુરૂ ૬

છઠે પીયાલે જેને સમજ મીલાહી; ગુરૂના વચનમાં રહુણુ સુકાહી
ઉન સુની ધાંન લગાયા હો. સતગુરૂ ૭

નહી તીન ગુણુ એક તુરીયાકી છાંયા,
ગુણુ અતી અગણી અજાયા,
સરવા અતીત સમાયા હો, સતગુરૂ ૮

કુરણુદાસ કહે ગુરૂ બેચર સાંમી મળીયા,
અરસ પરસ એક બ્રહ્મ સુખ ભરીયા;
બાહર ભીતર દેખાયા હો.

સાખી ૧૯૬

કુરમતી હાવા તોડીયા, આપ મગ્યો ત્રીલાસ;
સમજ સેજમાં સમાઈ રહી, અરસ પરસ ઉજીયાસ;

ધોળ ૧૮૫

ગુરૂ પધારા મને ગુરૂગમ આલી, સુન સખરગઢ સુરતા માલી
ભ્રમર ગફામાં ઘેરાણુ હો.

ગુરૂ પધાર્યા જેને ગુરૂગમ આલી (૧)

સુન સખરગઢ આસન કરીયા, બંકનાળમાં અમીરસ ઝરીયાં;
અગમ ધારા નુર વરસેં હો, ગુરૂ પધાર્યા (૨)
આઠુ પહોર જેને સમરણુ કરીયાં, નીરંતર નરભે ભરપુર ભરીયા
બાવન અક્ષર દેખા બારા હો. ગુરૂ પધાર્યા (૩)
મધુર વચન કોઇ મરમી જન, માંણે,
આખ્યા બીના તે બીજા કા બખાણે;
અંધા અંધાપામાં રહા હો, ગુરૂ પધાર્યા (૪)
સેજની સેરીએ સાધુ જન ચડીયા,
ગાંન હે માળીમાં મર્મી જન ગળીયા;
જેતાં નેણુ વેણુ પલટાંણુાં હો, ગુરૂ પધાર્યા (૫)

તણુ અંચળીમાં જેને સમુદર પીધો,
સુખ સત્રાંતથી અનુભવ લીધો;
દેહા અતીત દરસાયા હો, ગુરૂ પધાર્યા (૬)
ચડા નેસાંને કોઈ ગગન ઘોરાણા. સઘળે સુતરમાં ગુરૂ વરતાંણા;
સર્વા અતીત સરદારા હો. ગુરૂ પધાર્યા (૭)
પરા પેસંતી મધમાં છે વાચા, રોપ રોમમાં સતગુરૂ સાચા;
પરાપાર પરખાણા હો. ગુરૂ પધાર્યા (૮)
કુરણાદાસ કે જેને ગુરૂગમ આહી, અરૂપ સરૂપમાં સુરતા પોચાડી
ચડ ભરમંડે દરસાયા હો. ગુરૂ પધાર્યા (૯)

સાખી ૨૦૦

દયા ધરમકી ગાંઠડી, સતગરૂ ખોલણહાર;
કોઈ મલે હીરાનાં માલમી, પારસ પરખી અપાર;

ધોળ ૧૮૬

પ્રેમ રસ પાજો મારા હરી ગરૂ સંતો,
સરણે તમારા આવ્યો ગુરૂ રમતો;
ઉલટા અનંદ વર્તાયા હો.

પ્રેમ રસ પાજો મારા હરી ગરૂ સંતો (૧)
નાંભી કમળમાં નરખીને જોજો, પ્રેમના પીઆલા સંતોસમજીનેલેજો
હરખીને હરી રસ લીધા હે. પ્રેમ રસ પાજો (૨)
ભજન ભડાકા અગોચર લાગા, નુર તખતપર સબદ વાગા

અવગટ ઘાટ ઓળંડા હો. પ્રેમ રસ પાજો. (૩)
સકલ મંડપમાં સમતા સાંમળી, અધર તખતપર શુરતા ઘેરાણી;
ધુન મંડલમાં ધાયા હો. પ્રેમ રસ પાજો. (૪)
પુરણ પરીતો મને ગુરૂજીની લાગી, અક્ષર ધાંમથી સુરતા આવી;
નેણુંમાં નરખ્યા નીરાળા હો પ્રેમ રસ પાજો (૫)
જાગીને જોયુ ગુરૂ અગોચર ભાળા, બંકનાળમાં અમીરસ વાળા;
સીતળ સાંન વરતાણા હો, પ્રેમ રસ પાજો (૬)
મુંગે સાકર ગળી ગળામાં, મરમી મગનમાં થયા અનંદમાં;
અમલમાં ફરૂ અલમસ્તા હો. પ્રેમ રસ પાજો (૭)
પરાપારથી અપરમ પોતે, ખોજત ખોજત ગરૂ જડી ગયા જોતે;
અરસ પરસ વરતાણા હો, પ્રેમ રસ પાજો (૮)
બેચર સાંમી મળીયા અગમ અપારા, કુરણાદાસ કે નીરગુણ નારા;
ખંડ બરમંડ ભણકારા હો, પ્રેમ રસ પાજો (૯)

સાખી ૨૦૧

પરગટ પીઆલા પ્રેમના, પાયા પુરણ ભેદ;
સામી બેચરે મર્મ બતાયા, કાળ કંમકુ ખેદ.

સાખી

અનંદ ઉરમાં લાગીયોં, પ્રેમ ગુરૂનો પાસ;
રામ રટણ હોહી રહ્યા, આઠુ પહોર અજવાસ.

ઘે.ળ ૧૮૭

ચીપ સમુદ્રમાં રેતાંરે. અસમાનની આસકરી,

ઓંકાર થંભ મળીયોરે ધારા ધુન લાગી ઝડી (૧)
ચંદર સીતળ વરસારે, અમીની ધારા ઝરી;
બુદ અગોચર ઝીલાંરે, ગુરૂ ગમ સાંન મળી (૨)
સુખ સંધુમાં ભળીયાંરે, પારસમણી પાસ પડી;
જેને મહા મંતર લાધારે, અગોચર સુરતા ખડી; ૩
ગુરૂ સીસની સમસારે, સુગે સુઆ મર્મ જાણી;
જેને અનભે અપારારે, સમજ સેજમાં માંણે ૪
ધન ધન સંતાનેરે, અગોચર ધાંન ધરે;
જેને સુળ મેળાયાંરે, ખરચે ખોટ કંમ પડે ૫
જેને મહારસ લાધારે, ચીદાનંદ બ્રહ્મ ઝરે,
સાંમી ખેચર મળીયારે, કુરષ્ણદાસ લેર કરે. ૬

સાખી ૨૦૨

દુર દેસમાં દોર લગી, ઉલટા ગયા આકાસ;
તીન તખંક જેને વેધીયાં, ઉડ ગયા સવાસ;

ધોળ ૧૮૮

આવો સંતાને મળીએરે, પુરા પ્રેમ લાભ થકી;
નુર નેસાંણે ચડીયારે, સુરતા જેની સેજ ચડી; ૧
જેને મહા મંતર લાધોરે, ગુરૂજીની ગમ જડી;
પ્રેમ પ્રીતની પીયાસીરે, સુરતા જેની સેજે ખડી. ૨
આંણક મોતીને હીરલારે, અમુલખ વસતુ જડા;

જેને મહારસ પીધારે, અગોચર ધાંન ધરી ૩
સુખ સાગર ભરીયારે, ત્રકુટીમાં તાર લગી
જેને બ્રહ્મ ભરૂસારે, ગુરૂ ગમ જોત જાગી, ૪
સુંરતા સૂનમાં ઘોરાણીરે, ધારા ધુન ધોમ મચી;
કોઇ સુખની સરનેરે. અમર ઘેર પાર પોચી ૫
જેને વરતા અગોચરરે, ગગન ગડ ઘેરી દીયા;
કોઇ મહા રસ માણેરે, આનંદ ઉર લાભ લીયા ૬
ગુરૂ આપ બીરાજારે, અગોચર ભાણ ઉગા;
કુરણાદાસ કેછે રે; સામી ખેચર સગ લગા; ૭

સાખી ૨૦૪

અગમ દત્તારા કોડ દીયા, નહી ધરણી સવાસ;
જળ તેજ પવન નહી, આસ પાસ અજવાસ.

ધોળ ૧૮૯

સંતો સાંન્તી બતાવોરે, દાસી જાણી દયા કરી;
સંગત સાચાની કરીએરે, પારસમણી પલમાં જડી. ૧
જેને માહા મંત્ર માંણારે, સોભા જેની સરસ બણી;
સોહંગ સમરણ લાધારે, સુરતા સેજે રોળાંણી ૨
પાયા પ્રેમના પીયાલારે, રોમે રોમે વર્તાણી;
પીધા પેપા રોઇ દાસારે, મીરાબઈ જરણા કરી. ૩
પીધા સુખદેવ સરીખારે. મગન થઈ મનમાં રયા;

થયા અલક તમાસારે, ગગન ગઢ ઘેરી લીયા. ૪
પાયા અનંદ પીયાલારે. ગુરૂજીએ દાન દીયા
સુખ સાગર છોળારે, જ્ઞાંનમાં ગળી ગયા. ૫
નહી આવ્યાને જાયારે. સર્વંતર સમાઇ રહા
સાંમી ખેચરદા મળીયારે. ચરાચર દરસાયા. ૬
કુરણાદાસ કેછેરે. આપોમાપ માઇ રહા
પટતંતુની માંહીરે. સર્વંતર છાહી રહા ૭

સાખી ૨૦૫

ભમર ગફા જેને વેધીયા. નહી ધરણુ અંકાશ,
જળ તેજ પવન નહી. અરસ પરસ અજવાસ.

ધોળ ૧૮૯

પાંચ પચીસ ના ઝગડારે સુરા રણુવટ ચડીયા.
શીરપ ઢાલો જાલીરે ગગન ગડ ડેરા દીયા. ૧
જેની બરસી બંદુકોરે ગોળીમાં ઘેર લીયા,
જેને દલ કેરા દારૂરે પ્રેમના પલીતા કીયા ૨
આતો ભજન ભડાકારે સુરા રણુવંટ ભડીયા
જેને મુળ મંતર મારોરે આરપાર નીકલી ગયા ૩
કાંમ કરોધ ઘેરાયારે મોહ જેના મારી દીયા
કે [illegible]ઇ અમલ દબાયોરે હતા તેતો તેજ રહા ૪
જાણુા વચન વહેહીરે અનંદના ભોગ કીયા

ઉલટી સંધુની લેરીરે નીરાકાર દુર ભયા
સાંમી બેચર હમેશારે, સમજ નીસાંન આલી;
કુરણુંદાસ કેસેરે, ગુરૂગમ સાંન ઝાલી;

શાખો ૨૦૬

અજર આતમ બ્રહ્મ ભર્યા, સબદ સોરંગી સામ;
બેચર સાંમી અરૂપ ભયા, રચી રહા નીજ ઠાંમ.

ધોળ ૧૯૦

સંતો અગમની છાંયારે, સોભા જેની સરસ રચી;
ઉલટા અસમાને આવ્યારે, ધારા ધુસ ધોમ મચી. (૧)
સુરતા સેરીયે ચાલીરે, દેખાઇ ગરૂએ ગોકળપરી;
ઘેરા ઘેરા ઘોરાયારે, અમીની ધારા ઝરી (૨)
જેને મુળ મંતર લીધોરે; ઓહંગ સોહંગ લાર લગી;
ઉન મુનીમે લાઇરે, અગોચર જ્યોત જાગી. (૩)
ઇંગલા પીંગલા સુખમણા, અસમાંને ડેરા દીયા;
મન મેવાસી મારોરે, ગગન ગઢ ઘેરી લીયા. (૪)
ઉગા ભીતરમાં ભાંણુરે; ચરાચર લાગી રહા;
કોઇ વવેક વીચારારે, નારાકાર નરખે થયા. (૫)
લુણુ નીરમાં સમાંણુંરે, એકાએક લગી રહા;
સલીતા સંધુમાં આઇરે, નદી નામ મીટી ગયાં; (૬)
સાંમી બેચર સાચારે, ગુરૂગમ ગાંન દીયાં

કુરણાદાસ કેછેરે, અગોચર વચન લીયાં. [૭]

સાખોં ૨૦૭

દેહ કપુરકી પુતળી, અગની લગી અંગ;
નાંમ રૂપ ગુણ રૂસે નહી, સદાય પારસકો સંગ.

ધોળ ૧૯૧

સુરા રણવટ ચાલ્યાંરે, સીલં સંમસેરે જેને હાથ લીયા;
ટોપો બરસી બંધુકોરે, ગોળા માંય ડારી દીયા, (૧)
જરણા જામઞી, લાયારે, દયા દારૂ લાગી રહ્યા;
ઉડી અગંમ હવાયોરે, ગાંન ગોળા છુટ ગયા. (૨)
મારો મન મેવાસરે, કણુધીના કોટ તોડા;
લડા વચનાંના બળીયારે, સુરા પુરા સેજ ચડા; (૩)
જમકી ફોજ હઠાઇરે, જોરાવર મારી દીયા;
કોઇ અગોચર ચડીયારે, અગમ ઘઢ ઘેરી લીયા. [૪)
આપોઆપ બીસજારે, હુકમ જેના ફરી રહા;
સતગરૂ સબદના બળીયારે, આરંપાર નીકલી ગયા. (૫)
કુરણાદાસ કેછેરે, સાંમી બેચર રમી રહ્યા;
પંડ ભરમંડે ગમ્મરે, બાહેર ભીતર ભેળા થયાં; (૬)

સાખી ૨૦૮

કાસટ લો તપાવીયું, કાટ કટાતાં જાય;
સમણુ ધીખાંઇ ઝાંકી, ઉલટા અનુભવ થાય.

ધોળ ૧૯૨

કોઇ હરીજન હોસેરે, અગમની બાત કરી;
સુરતા સેજમાં ચાલીરે, ગગન ગઢ જઈને ઠરી, (૧)
સાસ ઉસાસ મેલીયારે, એકવીસ હજાર લારે રહા;
જેને અગમ અજંપારે, ઓહંગ સોહંગ લાગી ગયા. (૨)
ધરૂ ધુનમાં થપાણારે, વરતી જેની લાર લગી,
સોહંગ સમરણ કરીયાંરે, અગોચર જોત જાગી (૩)
બંકનાળની ધારારે, અમીરસ નુર ઝરે;
પીધા લગન કરીનેરે, અનંદ જેના ઉરમાં ઠરે. (૪)
સમજ ઉલટી ચલાઇરે, વરતી જેની જ્ઞાંન ગળી;
કપુરની કાયારે, અગની જેને ભેળી ભળી. (૫)
નામ રૂપ મીટાયાંરે, આપે ગુરૂ મલી ગયા
કુરણાદાસ કેછેરે, સાંમી બેચર સંગળે છાયા. (૬)

શાખી ૨૦૯

દુરમતી તારી દુર કરી, નીરગુણ નામ અપાર;
દ્રષ્ટ પદારથ દેખીયા, ભાળા બ્રહ્માકાર.

ધોળ ૧૯૩

ગુરૂ આપ બીશજારે, અંતરની વાત કરી;
સેજે ગુરૂગમ આલીરે, સુરતા જેની સેજ ચડી;
કોઇ ગગન ઘેરીનેરે, અંકાસેમાં વરતી લાગી.

ઓહુંગ સોહુંગ ચલાયારે, આઠુ પહોર જોત જાગી;
અનંદ ઉલટા અનમાંનેરે, નીરાકાર નરખી લીયા;
જેના ઉરમાં અનુભવરે, વચનમાં વધઇ ગયા,
નીરાકાર નરખારે, ચરાચર વાપી રહા.
સેજે સુખમાં સમાયારે, રણુકાર રમી રહા;
સાંમી બેચર વરતાણારે, અરસ પરસ દરસાહી રહા.
કુરણાદાસ કેછેરે, અગોચર વાપી ગહા;

કુરણાદાસના કકા લખ્યા છે

સાખી ૨૧૦

ગુરૂ કુરણા કરોતો કકા કહુ, ચરણ નમાવુ સીસ;
અલેપદ ગુરૂ આપજો, દાંન દીયો બખસીસ;
ગુરૂ નીસાંના સીતળ થાય, ઉલટા ઉર વેરાગ.
પ્રેમ અમીરસ ચાખીયા, હરદમ લીયા સવાગ;
સંત મળે તો સુખ બતાવે, પ્રેમ અનંદ વરતાય,
નીરાકારમાં રમી રહા, સેજ સમુદર સાંય;
સંતે આપી સમજણ સેજ, સદાય રહુ ચરણકી માંય.
આઠુ પહોર અનંદમાં ફરૂ, અકળ કળા વર્તાય;
ગુરૂ કુરણા મુજપર બહુ કરી, પાયા પ્રેમ પરસાદ.
અંતરની અવીદા ટળી, ભાળા બ્રહ્મ અનંદ;

કકા પદ ૧૯૪ રાગ આશા.

કકા કુરણા સંતાની જાણો, નીરમળ નીરંતર મહાપદ માંણો;
ભુલ ભરાંતી દુરડારી હોહોજી. અનંદ મેળો મારો સંતાનો મળીયો
ગુરૂ ચરણમાં આવીને ભળીયો, દુરમતી દુર કરી ડારી;
ગુરૂજી તેરા સબ્દ સંગળ છાયા હોહોજી. (૧)
કાયા દેખી તેરી કાછનો કુંપો, કાળ ઝડપ કરી દીધો તને ટુંપો;
વણસી ગયા વારંવારા હોહોજી, દેદાર જોઇને જલમ સુધારો,
રાંમ રમે છે સબથી નારો, સીતળ સંધુંમાં સમાયા;
ગુરૂજી તેરા સબ્દ સંઘળે છાયા. (૨)
સાંસા ટાળોતો તારી દુરમતી જાસે,આદ પુરૂસ ગુરૂ અનુભવી મળસે
જાત ભાત દુર કરી ડારો. હોહોજી,
પ્રેમ સંતોકના પાછળ વસીયા, ગુરૂ વચનના મારગ ચડીયા;
નરભે નેસાંને સુખ પાયા, ગરૂજી તેરા સબદ (૩)
ધરમ અર્થ એક મુગતીનો મારગ,પુરણ બ્રહ્મ સીતળ છાંયા પરીરંગ
બ્રહ્મ ચરાચર ભાળ્યા હોહોજી.
સત વચન સાંભી બેચર ઓચરીયા, કુરણાદાસના ફેરા ટળીયા;
કકા કુરણા સંતાની સેમાંણી. ગુરૂજી તેરા. (૪)

શાખી ૨૧૧

સંત કુરણા એક શુદ વીચાર, નીરમળ નરખા સાંચ;
બ્રહ્મ સરૂપ ભાળીયા, અરસ પરસ વર્તાય.

પદ ૧૯૫

ખખા ખલકો ખુબ બનાયો, પાંચ તતવ માંય તાર મેળાયો;
તીન ગુણુ તંત જગાયા હોહોજી.
નીરાધારમાં ધોમ મચાહી, અગમ અગોચર સેજ બીસાંહી;
પચીસકુ પાર પોચાયા ગરૂજી તેરા, સબ્દ સંગળે છાયા હોહોજી ૧
મન બુધી ચીત અહંકાર ખોહી, આદ પુરસકી ફરે દવાહી;
અગમ ધારા ધુન લાગી હોહોજી.
લગી ચોટ જેને નુર નેસાંને, ચડી ગયા કોઈ સંત અસમાને,
અગમ અરૂપ દરસાયા. ગુરૂજી તેરા. (૨)
પાંચ પરાણુ નહી પરકરતી માંયા, સર્વંતર દેખીએક બ્રહ્મનીછાંયા
અલોકી અનંદ વર્તાયા હોહોજી;
મેળેમળીને કોઇ મહા સુખમાંણો, અરસપરસ જેને દેદાર દરસાંણો
મહા અનંદ ઉર આયા. ગુરૂજી તેરા (૩)
ગુરૂ સંતોકી મને સુખ બતાયા, સુરા પુરા સંતે મહારસ પાયા;
અગમ કળા ઉર આહી હોહોજી.
સાંમી બેચર છીન સાંન બતાહી, કુરણાદાસકી ગુરૂગમ ગાહી;
ખખા ખલકો ખુબ ખેલાયો, ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૧૨

ખલકો ખાલ સંધુની છંય, ભરી રહા ભરપુર;
રોમ રોમમાં રાંમ હે, ઉલટા ઉગા સુર.

પદ ૧૯૬

ગગા ગોતો ગુરૂગમ દેદારા. આગેને પાસે એક અનુભવી નારા
વચક વચન વીચારા હોહોજી.
સત સબદકા સમરણ કરીયાં, અખંડ આતમ અમીરસ ઝરીયા
સીતળ સંતોક વરતાણા. ગુરૂજી તેરા સબદ સંગળે છાયા ૧
વવેકી વીરલા મર્મ ઓચરીયા, નીરમલ નીરંતર વચન વરતાયા;
અનુભવી સુખ માંસમાયા હોહોજી,
મોટા મોટા મૂનીવર મર્મ નહી જાણ;
છોટા છોટા સમતાની સમજણ માણે.
કોઈ ગુરૂ બીના ગમ નહી લાયા. ગુરૂજી તેરા (૨)
નીરમળ થઇને નીરગુણ નરખા, પુરણ ભરમ જેને પ્રગટ પરખા;
અરૂપ સરૂપ ઉર લીયા હોહોજી;
અગમ અગોચર અમીરસ વરસે, પ્રેમ પરીત કરી મહારસ
પીસે, સુખ સંધુમાં સમાંણા. ગુરૂજી તેરા (૩)
સુખની સરતે અમીરસ પીધા, પ્રેમ લગન કરી લેરમાં લીધા;
મહા અનંદ ઉર આયા હોહોજી;
સેજ સરૂપી મને બેચર સાંમી મળીયા, કુરણાદાસના સાંસાં ટળીયા
ગગા ગુરૂગમ આપે વર્તાણા. ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૧૩

બ્રહ્મ અગોચર આતમા, સીતળ થયાં જેનાં અંગ;

પંડ ભરમંડમાં રમી રહ્યા, બેચર સાંમી બહી રંગ.

પદ ૧૯૭

ઘઘા ઘર માંથી મુમતા ઉઠી, ઘરના ગોઠીએ લઈ પોતને લુટી
તારા મન માંથા મુળની ટુટી. હોહોજી,
મોહ મુમતા મદ માયામાં વેટાયો,મનખો જલમ તીએ આપને
ગમાયો, પાપી પરલે ગયા, ગુરૂજી તેરા શબ્દ (૧)
ઓખદ બુટી તોરે હાથ નહી આવે,ખાંળત ઢુઢત બાધો જલમ
ગમાવે, પાખંડી પુરા પસ્ટાણો હોહોજી.
સાંન સાચી સતગરૂજીની જાણો. ભુલ ભરાંતી તમે ભ્રમણાને હણે
સેજે સેજ મહા પદ માંણો, ગુરૂજી તેરા શબ્દ (૨
જરણા કરીને તમે જમડાને વારો. પંડ ભરમંડમાં નર ખોનારો
રોમે રોમે ભયા રણુકારા હોહે જી
આ અવસર તારો સમજાનો આરો મુરખ મન ગુરૂ આગે ધારો
પાપી પરલે જાસો ગુરૂજી તેરા શબ્દ (૩)
અંધા ગમાર તને ગુરૂ ગમ નહી, પ્રગટ વસ્તુ તેને સુજત નહી
ધીખ પડી જલમ ગમાયો હોહોજી
કુરણાદાસને ગુરૂ બે ચરસાંમી મળીયા. ક્રોધી હતા તેના કપટ
ટળીયા ઘધા ઘરની મુમતા ટુટી ગુરૂજી તેરા શબ્દ (૪)

શાખી ૨૧૨

સુમતા ઘટી મહા સુખ થયા. અનંદ વર્તી છાંહી

બ્રહ્મ કાર ભાસી રહ્યા બાહર ભીતર માંય,

પદ ૧૯૮

નાના નહી ગમ જન્મ ગમાયો. સપનાંમાંસુખ નહી
સુમતાનો ભરીયો. અનેક આવરણમાં વેટાયો હોહોજી
સુરો પુરા થઇને સમજણ હોરી. સીતળ સંધુમાં સુરતા રોળાંણી
અનંદ ઉરમાં આયા ગુરૂજી તેરા શબ્દ (૧)
અગમ હતા ગુરૂ આપે વર્તાયા પંડ બ્રહ્માંડ જેને નેનમાં ઠરાયા.
સંઘળ સુતર રહ્યા સાંયાં હોહોજી,
અગમ કળા ગુરૂ ઉરમાં ઠારો રાંમ રમછે સબથી નારો
અરસ પરસ અજવાળાં ગુરૂજી તેરા (૨)
છે સરવંતર છાંય તુંમારી, કોઇ રૂપમાં રોળાણી ગુરૂગમ નારી;
એકા મેક મીલી રહ્યા, ગુરૂજી તરા (૩)
સમજ પીછાંની કોઇ મર્મમાં મીલાયા,ઉદક લુણ જેનએક વર્તાયા
અરસ પરસ મીલ જાયા હોહોજી.
મીલે ગુરૂ મેરા બેચર સાંમી આપે, થાપ ઉથાપે કછુ નહીં થાપે,
કુરણાદાસ દેખા નીજ નારા. ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૧૩

અગમ ઘરની વાચા છુટી, ઉલટા વચન અઘાજ
પરા પાર રમ રહ્યા, અરસ પરસ અવાજ

પદ ૧૬૯

ચચા ચીત ચરીતર મેલો, પ્રેમ ગુરૂજીના ચરણુમાં ખેલો;
મનમાંથી દુરમતી ડારો, હોહોજી
ગુરૂ ચરણુ તમે સેવો મન ભાહી,આદુનો વચન સંભાળો ઉરમાંહી
ગુરૂ મળા ગોસાંહી, ગુરૂજી તેરા (૧)
અનંદ કળા જેને ઉર વરતાહી,ઓહુંગ સોહુંગ અગોચર થાહી
સેજે સેજે મલી રહા માંહી હોહોજી.
બ્રહ્મના ભરૂંસા અગમ ઘર પાયા, અરસ પરસ જેને દેદાર દેખાયા
સુખ સવાંતમાં સમાણા; ગુરૂજી તેરા (૨)
સંત મળા મને મહાસુખ આલે, ગાન વેરાગ મેરા ઉરમાં ડાલે
અખંડ આતમ વર્તાણા હોહોજી.
અજ્ઞાની અંધા એતા જુગો જુગ રહા,
મોહ મુમના મદ માયામાં ફરીયા;
તેને અનેક જુગ ગમાયા ગુરૂજી તેરા (૩)
ગુરૂ બેચર સામી મળા દલાલી, ચરણુ કમળમાં સુરતા માલી
કુરણાદાસ મહાસુખ પાય હોહોજી,
સતગરૂ સાથે જેને સુરતા સાંધી,બીના સમજ જેને મુમતા બાંધી
ચચા ચીત ચરીતર મેલો ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી. ૨૧૪

પ્રેમ પીયાલા ગુરૂ પાહી ગયા, જેને લાગા ઉર અનંદ;
ઝરમર જરમર નુરઝરે અનુભવ ઉગા ચંદ,

પદ ૨૦૦

છચ્છા સેજ સેજ સમતા લીધી, આદ પુરૂસકી પદમી લાધી;
ભુલ ભરાંતી દુર ભાગી હોહોજી,
અખંડ ગુરૂજીના ચરણુંમાં રીજે, અમીરસ પ્રેમના ભરી ભરી પીજે
સુખ સાંયામાં સમાયા. ગુરૂજી તેરા (૧)
હુરદ ઉરદ બીચે અનહદ ગાજે, તાળ પખાજ એક મરદંગ વાગે
અખંડ ધારા ધુન લાગી હોહોજી.
અકળ અરૂપી દેખી બ્રહ્મની છાંયા, આદઅંત મધ જેને નુર મેલાયા
ભાંણુ ભયા બ્રહ્મ માંહી. ગુરૂજી તેરા (૨)
ગુરૂ મળા મને બ્રહ્મ અખંડા, ભાંણુ ભયા જેને પંડ ભરમંડા;
સરવંતર થયાં અજવાળાં હોહોજી,
સમજ સમજ કોઇ સમજ મીલાયા, ગુરૂવચન જેનેમહા પદપાયા
સીનમાં સાંન મેલાહી. ગુરૂજી તેરા (૩)
ગુરૂ રમી રહા બ્રહ્મ વદેહી, નીરાકાર નરખી આપ સનેહી;
અકળ કળા ઉર આઈ હોહોજી,
એચર સાંમી મળા મુળ દલાલી, સતગુરૂ ચરણુંમાં સુરતા માલી
છચ્છા સંમતા કુરણાદાસ પાયા, ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૧૫

અગમ કળા જેને ઉલટી. લેહી લવમાં મેલાય;

સોહંગ સબ્દ એક રમી રહા, અરસ પરસ વરતાય;

પદ ૨૦૧

જગ્ગ જોગની જુકતી જાણી, બંકનાળમાં સુરતા રોકાણી;
જેમ સલીતા સંધુમાં સમાણી હોહોજી,
પુટ્ટા ગગન ફેલાંગ્રુાં પાંણી, હરદ ઉરદ બીચે રમત પીછાંણી.
સુખ સંધુમાં સમાયા. ગુરૂજી તેરા (૧)
ઉલટી લહેરી અનંદની છાંયા, રોમે રોમે રોમે આપ વરતાયા
આતમ દેદાર દરસાયા હોહેજી,
સતસરૂપી મારા સતગરૂ મળીયા, નીજ નીરાકાર નેણાંમાં ભળીયા
અનભ દેસમાં આયા. ગુરૂજી તેરા (૨)
ધીરપ કરીને જેને પ્રેમરસ પીધા; આ અવસરોએ કોઈ હરીજન
સીધા, બ્રહ્માકાર ભાંણ દેખાયા, હેહોજી,
ભજન કરીને જેને ભ્રાંતી ટાળી, અખંડ ધારા ધુન લગ રહી
તાળી; અગમ કળ ઉર આઇ. ગુરૂજી તેરા (૩)
સુખની સેજ કોઇ ઉરમાં માંણો, બ્રહ્મ સવાંતના પુરમાં સમાંણો;
અગોચર ગુરૂગમ આઈ હોહોજી,
સાંમી ખેચર સુખ સીધુની છાંયા, કુરણુદાસ કે ગુરૂગમ પાયા;
જગ્ગ જોગની જુગતી જાણી, ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૧૬

જોગ કળા કોઇ વીરલા જાણે, ચડે અગમની ધાર;

– રાંમ રણુકારમાં રાંમ રહા, આપો આપ નીરધાર.

પદ २०२

ઝઝા ઝરમર ઝરમર અમીરસ વરસે, પ્રેમ પીયાલા પુરાજન પીસે;
મહારસ ઝડપી લીધા, હોહોજી,
અનહદ મેળો મારા સંતાનો મળીયો. ગુરૂના ચરણુમાં આઈને
મળીયો, ગુરૂગમ છાંન વરતાંણી; ગુરૂજી તેરા (१)
પુરારસ જાણી કોહી સંત પધારા, જલમો જકમના કારજ સુધારા;
આતમ અનંદ સુખ પાયા હોહોજી,
ચંદર સીતળ ઘેરા સમુદર ઠરીયા, ગાજ ઘોરવીના પ્રેમરસ ઝરીયા;
સુગે અનંદ ઉર લીધા, ગુરૂજી તેરા (२)
પુરપની વાસના પવન લઈ આયા, તારૂ રૂપ તેના તનમાં દેખાયા
ગુરૂ ગમ ગાન ધુન લાગી હોહોજી,
અગમ સગમ અગોચર વાચ; બ્રહ્મ ચરાચર સતગરૂ સાચા;
તુરીયા તીત દરસાંણા, ગુરૂજી તેરા (३)
મધુર વચન મેરા સતગરૂ ભરીયા, ઠાંમો ઠાંમ ઠેકાણે ઠરીયા;
અરસ પરસ મીલ રહા હોહોજી,
સાંમી બેચર મળા બ્રહ્મ સનેહી, કુરણાદાસ કે ગુરૂ દેખા વદેહી;
ઝઝા જરણાથી જુગ જણાણા, ગુરૂજી તેરા (४)

સાખી २१७

ઝરમર નુર અગમની ધારા, આતમ વરતા છાંય;

શણુકારમાં રમી રહ્યા, બાહર ભીતર માંય;

પદ ૨૦૩

થયા અનંદ મારા ઉરમાં આયા, એક અખંડી અગમઘર ધાયા
દેખી ચરાચર છાંયા હોહોજી;
શુગ સાકર જેને ગળી ગળામાં, પ્રેમરસ હીરલા લીધા અમલમાં;
નુરને સાન વરતાંણા, ગુરૂજી તેરા (૧)
સુરજ ઉગ્યા અનંદ અગોચર, રોમ રોંમમાં વરતા સંતંતર,
તીમર તરત દુર હારા હોહોજી,
ગુરૂગમ ગાંન જેને ભયા અજવાળા, બ્રહ્મરસ દેખા નુર નીરાળા;
ઉલટા અગોચર નુરા. ગુરૂજી તેરા (૨)
અરૂપ ધારા અગમ ધુન લાગી જોત ગગનમાં ઝટપટ જાગી
સુરા પુરા સેજમાં સમાણા, હોહોજી.
નીરમળ નરખા નુર ચોફેરા, રોમ રોમ અગમની ધારા;
વરતા વચન વીસ્તારા. ગુરૂજી તેરા (૩)
ગુરૂ મળા મને સીતળ સંતોકી, પ્રગટ દેખા જેને સુદ વવેકી
અધવીત આપ વરતાણા હોહોજી
સાંમી બેચર મારા બ્રહ્મ સુખ ભરીયા, કુરણાદાસ ગુરૂ ચરણાંમાં
મળીયા; થયા અનુભવ આયા, ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૧૮

અલૌકી ધારા જેને ઉલટી, પીધા પ્રીત લગાય.
મહા મસ્તાના હોઇ રહ્યા, અરસ પરસ દરસાય;

પદ ૨૦૪

ટદ્યા તન મન ધન જેને અળપણ કરીયા,
સમતાના ઓટે જેને આસન ધરીયાં;
સીતળ સંવાતો વર્તાણી હોહોજી.
અનંદ સુખ અવીચળ છાંયા, અનુભવ આતમ બ્રહ્મ દરસાયા;
પુરણાનંદ પરખાણા. ગુરૂજી તેરા. (૧)
નીરમળ નીરંતર સાચ પીયારૂ, સંત મળેતો મારૂ મન સુધારૂ;
ખેલુ અનંદ ઉરમાંહી, હોહોજી.
સધીરા થઇને મહા સુખ માણો, અખંડ અનંદ મારા ઉરમાંમેલાણો
સીતળ સત્રાંત સુખ પાયા. ગુરૂજી તેરા. (૨)
નીરાધારમાં નટવા ખેલે, દોર ઉપર કોઇ સુરતા મેલે;
નહી ડગે લગી અસમાને હોહોજી.
સુરજ ઉગા અનંત પરકાસા, સંઘળે સુતરમાં ભયા અજવાસા
દેહી વીના દેખો દેદાર, ગુરૂજી તેરા. (૩)
પટ તંતુમાં ક્ષણુ નહી ખાંલી, સરવંતરમાં રહ્યા ગુરૂ માલી;
બાહર ભીતર વરતાણા હોહોજી;
સાંમાં બેચર દેખા અરૂપ અચંબા, કુરણુદાસ કે ગુરૂ ઘટોઘટ
થંભા. ટદાતાં તન મન ધન અળપાણા. ગુરૂજી તેરા (૪)

શાખી ૨૧૯

ત્રસના તુટી તનકી ભયા, બ્રહ્મ કે ગાંમ;
ગાંન હેમાળે ગળી રહ્યા, રોમ રોમ નીજ નાંમ.

પદ ૨૦૫

ઠઠા ઠરીને ઠેકાણે બેસે, મટી ગયો સર્વ કાળનો ફાંસો;
ઉરમાં અનંદ મેલાણો હોહોજી;
અમુલખ હીરો પડે‍ા પાધરમાં, સમજુ સંતે લીયો અમલમાં
સીતળ સાંન્તી આઇ, ગુરૂજી તેરા (૧)
રવીના મંડળમાં નવલખ તારા, ગુરૂના સરૂપ જેને દેખા અપારા
જ્ઞાન વેરાગમાં ઘેરાંણા હોહોજી.
વદેહી તણો જોગ વીરલા જાણે, અલોકી આતમ અનુભવ માંણે;
સુખની સેજમાં સમાણા. ગુરૂજી તેરા. (૨)
સંત મળા કોઇ વવેક વદેહી, નેણુંમાં નરખા બ્રહ્મ સનેહી
પરાપાર પ્રેમ સૂખ પાયા હોહોજી,
સંત સમાગમ સાધન સાચુ, સીતળ સંતોકી મારા ગુરૂજીને જાચુ;
જેને પુરણ દસા દેખાહી. ગુરૂજી તેરા. (૩)
ગુરૂ ગમ ગાયા અનંદ વર્તાયા, છ ચરાચર વદેહી અજાયા
પરાપાર પ્રેમ સુખ પાયા હોહોજી.
વચન વદેહી ગુરૂ બેચર સાંમી મળીયા, કુરણાદાસ બ્રહ્મસુ ભળીયા;
ઠઠા ઠરી રયા ઠાંમો ઠાંમ નારા, ગુરૂજી તેરા. (૪)

સાખી ૨૨૦

લવ લાગી લગનમાં આઠુ પહોર ટંકાર;
સબ્દ ગોળા છુટીયા નીકળા આરંપાર.

પદ ૨૦૬

ડડા ડંમકી સંધુમાં દીધી, ગુરૂગમ ધુન અગમ ગઢ લધી;
ગગન ગફુામાં ઘોરાણા હોહોજી,
સુરા સંત મેરા સાવસ ધીરા, ચઢી ગયા કોઈ પ્રેમના પીયારા;
ઉલટી ગંગામાં જહી નાયા. ગુરૂજી તેરા. (૧)
ચીપ ચકોર ધાંન ધરે અંકાસે, રમી રહ્યા કોઇ બ્રહ્મકી પાસે;
અમીરસ ઝડપીને લીધા હોહોજી.
સંત પારસ ગુરૂ ગાંન વર્તાયા, મુંઘા મુલના મર્મ પ્રખાયા.
તેને અમુલખ ગુરૂગમ આલી. ગુરૂજી તેરા. (૨)
પારસ મણી પુરા પરમીજન જ્ઞાંની, અગમ વચનકી મલી નીસાંની
અરસ પરસ ઓળખાયા હોહોજી.
ધીરપ કરીને કોઇ ધાંન લગાવે, અનંત કળા જેના ઉરમાં દેખાવે
ગુરૂગમ આદ ઓળખાયા. ગુરૂજી તેરા. (૩)
સુરતા ઉલટી સુનમાં લાગી, નુર નેસાંને નોબત વાગી;
સીતળ સંતોક સુખ પાયા હોહોજી.
સાંમી બેચરના સીતળ છાંયા, કુરણાદાસ પુરા પ્રેમમાં સમાયા
ડડા ડમકી સાગરમાં દીધી; ગુરૂજી તેરા. (૪)

સાખી ૨૨૧

ઉલટા ગયા અસમાંનમાં, લગી લગનકી લહેર;
લુણ નીરમાં સમાઇ રહ્યા, વરસા નુર અપાર.

પદ ૨૦૭

દ્રઢાં ધાંન હરીસુ ધરીએ, આઠુ પહોર જેહી સમરણુ કરીએ;
સુખ સત્વાંતમાં સમાંણા હોહોજી.
આંસા કલપના સતગરૂ કાપી, દુરમતી દુર કરી સાંન્તી થાપી
અખંડ અનંદમાં આયા. ગુરૂજી તેરા. (૧)
સમજ વીના કોઇ સુખ નહીપાયા, અવીધા ઉપાધીમાં જલ મગ્ન
આયા; ભુલ ભ્રાંતીમાં કુટા ા હોંહોજી;
સીધુ સમજ વીના સાંન નહી પાયા, રાત દીવસ જુગોજુગ ગમાયા
ભરાંતીમાં જીવ ભરસાણો. ગુરૂજી તેરા. (૨)
અહંકાર ધરીને અવીધામાં ફરીયા, સપનામાં સુખ નહી સુમતાના
ભરીયા; જુગ જનમારો ગમાયો હોહોજી.
સમજ વીના જુગો જુગ ફરે અંધા, રાત દીવસ તુ સુઓ કરી ધંધા
પાપી પરલે ગયા, ગુરૂજી તેરા. (૩)
ભુલ ભરાંતી મારા સતગરૂ કાપે, સીતળ સંતોક જેને સમજણ આપે
બળતાંમાંથી ઉગારા હોહોજી.
ઘટોઘટ ગુરૂ મને બેચર સાંમી મળીયા, કુરણાદાસના સાંસા ટળીયા
દ્રઢા ધાંન ધરૂમાં ઠેરાયા. ગુરૂજી તેરા. (૪)

સાખી ૨૨૨

ધાંન ધરા અસમાનરા, પોકી ગયા નીરવાંણ;
લુણુ મળ્યા જેમ નીરમાં, કોટક ભયા રવી ભાણ;

પદ ૨૦૮

ઘુણા રંણુકારસુ ધાંન મેલાયા, દોર ઉપર જેને ધોમ મચાયા;
અગમ ગુરાની ગમ આઇ હોહોજી;
નાંભી કમળમાંથી સુરતા હાલી, સુખમણા સેજપર ઉલટી ડાલી
ભાંણુ ભાળા બ્રહ્મ માંય. ગુરૂજી તેરા. (૧)
ઉલટી લહેરી સોહંગની સાથે, અકળ કળા દેખી ગરૂગમ જાતે
અરૂપી આતમ દરસાયા હોહોજી.
અગમ અગોચર ગાંન વરતાયા, અરસપરસ જેને દેદાર દે માય
પંડ ભરમંડ અજવાળાં, ગુરૂજી તેરા. (૨)
ચકોર ચીપ અસમાને ચાલી, રણુકારમાં સુરતા ડાલી;
અનંદ ઉરમાં મેલાયા હોહોજી;
સાંન સંતાની અગોચર લાધી, ગાંન ગરીબી જેની ગુરૂગમ નીધી
આતમ દેદાર દેખાયા. ગુરૂજી તેરા. (૩)
નુર નીરાકાર સાંન વરતાયા, બ્રહ્મ જ્ઞાંનમાં આપે હોમાયા;
અનંદ ઉરમાં પાયા હોહોજી.
ફુરણાદાસ ગુરૂ ચરણે સમાયા, સાંમી બેચર રહ્યા બ્રહ્મની છાંયા;
ઘુણા રોમે રોમે રણુકાર રહયા. ગુરૂજી તેરા. (૪)

સાખી ૨૨૩

રમત રમ કોઇ સંત સમાગી હરદમ દોર ઉઠાય;
એકવી હજાર છછ સવાગ લગા, અરસ પરસ મીલ જાય;

પદ ૨૦૯

તતા તુક ચોકમાં તંત જગાયા તરકુટી મેલમાં આસણુ લગાયા
સોહંગ સબ્દ રણુકાયા હોહોજી.
લગી ચોટ જેને ગુરૂગમ કુંચી, પ્રેમ ગલીમાં સુરતા પોચી;
સોહંગ સબ્દ લગા તાળી. ગુરૂજી તેરા. (૧)
નીરાધારમાં નેજા રોપાયા, ભરકુટીમાં ભાણુ દરસાયા;
નીરાકાર નુર વરતાણા હોહોજી.
ધુન ગગનની ધારા છુટી બંકનાળમાં ગંગા કુટી
ઉલટા અનંદ ઉભરાંણા ગુરૂજી તેરા (૨)
જુના જોગી કોઇ ગરૂગમ આલે દુરકરી દુરમતી સમતા ડાલે
અખંડ ધારા ધુન લાગી હોહોજી
અખ મંડળમાં ધોમ મચાઇ અગમ અગોચર ધુની ધીખાઈ
ફુટા ભરમંડ ભયા ભાંણા ગુરૂજી તેરા ૩
લગી ચોટ જેનાં બ્રહ્માંડ તોડાં નુર નેસાંણે નરભ જોડા
અનંદ ભયા અજવાળા હોહોજી.
સુદ સરૂપી એચરસાંમી મળીયા કુરણાદાસકે સીતળ ઢળીયા,
તતા તુક ચોક તંત મેળાયા ગુરૂજી તેરા (૪)

શાખી ૨૨૪

તંતવ દરટી તાર મેળાયા બ્રહ્મ દરટી ભણુકાર
સમ દરટી સીતળ છાંયા વર્તા આરપંપાર

પદ ૨૧૦

થથા થાકી થાકીને બધો જન્મ ગમાયો મુળ વચનનો મર્મ નહી
પાયો ધીખપડી જનુનીનો જાયો હોહોજી
મનખા જન્મતીએ અવતાર લીધો માંનગુમાંન દેહ દુખીયો કીધો
કુટુંબ કબાંલો તીએ ખોયો ગુરૂજી તેરા (૧)
મારૂ મારૂ કરી તુતો ફરે મલકતો અનેક જન્મનો હેડછે ભમતો
ફેરાફરી દુખમાં દબાણો હોહોજી
અનેકવાર તુતો જનુનીમાંઆયો અજુનીમાં અવતાર પારનહીપાયો
વીખીયાના પુરમાંવેંટાણો ગુરૂજી તેરા (૨)
મોહ મુમતા મદમાયામાં રવડીયો અંધકુપમાં મુરખ મન પડીયો
ધીખ પડી મહા મણી ખોયો હોહોજી
વગગી વરાધ તુતો દુખમાં ડટાંણો માયાનાકુપમાં આઈને અળ
પાણો જુગત જન્મ ગયો હારી ગુરૂજી તેરા (૩)
મુમતા બાંધીને તારૂ મન ભરમાંણુ કષ્ટ પાંમીને જુગોજુગ કુટાણુ
થથા યાકી થાકી થીર નહી થયો હોહોજી
પુરણ ખેચરસાંમી મળા વવેકી કુરણાદાસકે સુરાસંત અલોકી
પુરા ગુરૂ પાર પોચાયા ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૨૫

સુરા મળે કોઇ સંત સવાગી સીતળ વર્તી છાંય
અનંદ ઉલટો ઉરમાં બાહર ભીતર માંય

પદ ૨૧૧

દદા દરસન નીજ નીસાંણા, ધુન મંડળમાં આપ અળપાંણા
અલૌકી આતમ તંત પાયા હોહોજી
એકા સુર સુખ સમતાની છાંયા આદપુરૂસ ચરાચર દંયા
દેસો દેસ દસાયા ગુરૂજી તેરા (૧)
માયા બ્રહ્મનો મર્મ કોઇ જાણે નરભ નેસાંને મહા રસ માંણે
ચરા ચરા ચેતન દેખાયા હોહોજી
સતગુરૂ રહ્યા બાવનથી બારા નીરગુણ બ્રહ્મ સવંતર નારા
અરસ પરસ વરતાયા ગુરૂજી તેરા (૨)
બ્રહ્મા રૂદર જેવા ગુરૂગમ પાયા મોટા મોટા મુનીજન મર્મ બતાયા
સત ગુરૂ ચરણે સમાયા હોહોજી
ભાંણુ ભયાતાણે થયાં અજવાળાં, છે સર્વંતર આતમ નીરાળા
ઠાંમો ઠાંમ ઠીક થંભાયા ગુરૂજી તેરા (૩)
સાંમીખેચર મળા બ્રહ્મ સનેહી દેહ સતાંદેખા આપે વદેહી
કુરણાદાસ સુખમાં સમાયા હોહોજી
ઋષી જન હતાતેને પ્રેમ રસ પીધી હેતકરીને જેને અમીરસ લાંધા
અનંદ કળા વર્તાણી ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૨૬

પ્રેમ પ્રીતની પાછળ વસીયા અગમ ધાંમ અપાર
નાંરાકારામાં નરખીયા અખંડ જ્યોત અંબાર

પદ ૨૨૨

ધધા ધીરપ કરી ધાંન લગાયા ઓહંગ સોહંગના દોર મેલાયા
સુન ધુન સેજ બીસાયા હોહોજી
ફુટા ગગન ફેલાંણું પાંણી સુન સખર ગઢ સુરતા હોમાંણી
ભાંણુ ભર્યા અજવાળાં   ગુરૂજી તેરા (૧)
રણુકારમાં રહા અગોચર અધવીત ભરીયા આદ અમર વર;
ઠાંમો ઠાંમ ઠરાયાં હોહોજી
વહેહી તણી કળા કોક જન જાણે આદ અંત મધ અનુભવ માંણે
અગમ ગુરૂની ગતી નારી   ગુરૂજી તેરા (૨)
રાંમનંદ બ્રહ્માનંદ સુખાનંદ છાંયા કબીરદાસ રોહીદાસ પેપાદાસપાયા
સઉ સંતાંની સાન નારી હોહોજી
સંત કળા ગતી સાંન બતાયા અમુલખ હીરલા આપે દરસાયા
નરખે નેસાંને નનર ખાંણા   ગુરૂજી તેરા (૩)
નીત નીત મેમા અધેકો સનેહી બેચર ગાંમી મગીયા ભ્રહ્મ વહેહી
કુરણાદાસ ગુરૂ ગમ લીધા હોહોજી
સંતોક જાણીને કોઈ સંધુમાં ભગીયા અમીરસ ધારા નીરગુણુઝગીયા
ધધા ધીરપ કી ગુરૂ ગમ લીયા   ગુરૂજી તેરા (૪)

શાખી ૨૨૭

ધીરપ ધાંન અસમાંનરા આપે થયા પરકાસ
અગોચર નીગુણુ નુર ભયાં અરસ પરસ અજવાસ

પદ ૨૨૩

નના નીગમ નેસાંને ચડીયા બંક નાળમાં અમીરસ ઝરીયા
ગુરૂ ગમ દેસ વર્તાયાં હોહોજી
ગાંન હેમાળે કોઇ હાડ ગેળવીયાં ચડા નેસાંને નુરમાં ભળીયા
અનંદ આપ દરસાંણા ગુરૂજી તેરા (૧)
અધર મેલમાં નગર બીસાયા આયા ગમાંનના ફૂરા મીટાયા
અનંદ કળા વર્તાણી હોહોજી
સતગરૂની કુરણા નીરગુણ નારી પંડ ભરમંડની ઉઘડી બારી;
ગુરૂ મળા બ્રહ્મ સાંહી ગુરૂજી તેરા (૨)
સંત કવેકી કોઇ વદેહી વર્તાયા કોટક ભાંણ આપેઆપ દેખાયા
રોમે રોમે થયા રણુકારા હોહોજી
વદેહા ગતી મારા હરીજન જાણે ચાખા બીના બીજા કા બણાંને
અનુભવી મહા મર્મ માંણે ગુરૂજી તેરા (૩)
કુરણાદાસને ગુરૂ બ્રહ્મગાંની મળીયા સાંમી બેચરના ચરણામાં ભ
ળાયા સંધળે સુતર સમાયા હોહોજી
ગુરૂ ગમ ગાયા અગમ ઘર છાયા અમર ગલીમાં આપો આપ બ
તાયા નના નીરંતર નીરંતર ગુરૂ નારા ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી. ૨૨૮

ખખા કારમાં ખાલી નહી છે ચરાચર સાંય
અરસ પરસ આતમા બાહર ભીતર માંય

પદ ૨૨૫

પપા પ્રેમ ગલી પુરણ પીછાણો હરદ ઉરદ બીચે સમરણ નાંહી;
ઓહંગ સોહંગ ધારા લાગી હોહોજી
એકવી હજાર છછ એક દોર આવ્યા તરકુટી મેલમાં તાર લગાયા
પુરણ ભાણ વર્તાયા ગુરૂજી તેરા (૧)
સેજે સેજે સુખના સમુદર છોળા અમીરસ ઉલટા નુરના સાચુઃ
અરૂપ ધુનમાં હોમાણા હોહોજી
સુખ સંધુમાં જેની સુરતા મેલાણી આગેને પાસે નુર નેસાની
બ્રહ્માકાર ભયા નારા ગુરૂજી તેરા (૨)
મુગા મર્મ કોઇ મહા જન જાણે અનંત કળા મારા હરી જનમાંણે
રોમે રોમે ભયા રણુકારા હોહોજી
અખીલ બ્રહ્માડમાં એક રસ ભરાયા આરંપાર ઠામો ઠામ ઠરીયા
અકળ કળા ઉર આઇ ગુરૂજી તેરા (૩)
સેજેસેજે સુખના છાંયામાં સમાયા પરાપાર ગુરૂ આપ દેખાયા
દીસ નીરાકાર નારાહોહોજી
સાંમી બેચર મળીયા આપ વદેહી કુરણાદાસકે બ્રહ્મ સનેહી
પપા પરા પાર દેખાયા ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખીં ૨૨૬

પુરા ગુરૂ સાવ સધીરા આપ ભયા નીરવાણ
અંતરમાં સાહી રહા પંડ બ્રહ્માડ એક જાણ

પદ ૨૨૫

ફેફા ફકરના ફાકા જેને કરીયા અંતરજાની મને ગટાગટ મળીયા
નીરાકાર નુર વર્તાણા હોહોજી
ચ દર સીતળ ગુરૂસુખના ભરીયા નુર નેસાને કોઇ અમીરસ ઝરીય
ઉલટા અનંદમાં આયા ગુરૂજી તેરા (૧)
નીરમળ નીરાધાર સુખની છાયા આતમ દેદાર જેને અનુભવ પાયા
બાહર ભીતર ઝીલી રહા હોહોજી
ઓમ અલોકી અવીગત દેખા નીરાકાર ગુરૂ નીરમળ નીરખા
ગટાગટ ઝુરૂ રહા નારા ઝુરૂજી તેરા (૨)
વાચ અવાચ જેને આપે વર્તાણા પટ તંતુમાં દાસે નીરાળા
ચરાચર ચેતન સવાયા હોહોજી.
અનુભવી હોસેમારા સંત વવેકી,નાંમદાંમનહી એતો આદ અલોકી
સંઘળા સુતરમાં દેખાયાં ગુરૂજી તેરા (૩)
નહી તોરે કુળ કરમ નહી કાયા માત તાત નહી મુળ નહી માયા
આપો આપ રહા પુરા હોહોજી
બેચરસાંમી મળા કોટે પરકાસા કુરણાદાસકે ભયા અજવાસા
ફેફા ગુરૂ સબમાં ફેલાણા · ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૩૦

ગુરૂ ફરમાયા મહા સુખ પાયા નહી ચંદા નહી સુર
છે સર્વતર સાંઇ રહા ભરી રહા ભરપુર

પદ ૨૨૭

બબા બાવનથી બારા ગુરૂ બોલે ત્રણુ ભવનથી નારા ખેલે,
અલોકી હુવા અપારા હોહોજી
વેદીભેદી ને પંડીત પુરાણી જપી તપી ને ખાખી નીરવાણી,
ભુલા ભરાંતીમાંઇ ગુરૂજી તેરાં (૧)
મરજેવા સંતે કોઇ માહા મર્મ પાયા જ્ઞાન વેરાગથી ગુરૂ ગમ લાયા
સંતે મારા સાંસા મીટાયા હોહોજી
અસમાન અડાકોઇ રણુકાર રહા ઓહંગસોહંગ સુદ્દસમરણુ કરીઅરે
અકળીકળા ગુરૂ નારા. ગુરૂજી તેરા (૨).
મહા પદ લાગા અગમ ગઢ ગાજા ગાંન વેરાગથી અનુભવ જાગા;
તુર નેસાણુ વર્ત્તાણા હોહોજી
સીતળ સંતોકી મારા સત ગુરૂ મળીયા ચીદાનંદ ચરાચર ઝરીયા.
અગમ ભયા અજવાળા ગુરૂજી તેરા (૩)
સાગીએચર સુખ સંધુની છાંયા કુરણુદાસ સુંધા મહા મર્મ પાયા;
અનંત કળા ઉર આઇ હોહોજી
મહાધન લાગા જેને ભયા મસ્તાના અરસ પરસ ગુરૂઆપે દરસાના
બબા ગુરૂ બાવન અક્ષર બંબારા ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૩૧

બાવન અક્ષરથી સતગુરૂ નારા પંડ બ્રહ્મડથી પાર
ચરાચરમાં રંમ રહા આપો આપ નીરધાર

પદ ૨૨૮

ભભા બ્રહ્મની છાંયાદેખાણી અગમ અગોચર નરભે નેસાની,
જેમ અરણીમાં રૂપ વર્તાણા હોહોજી
અખીલ બ્રહ્મ બધો જુગ જમાયો પંડ બ્રહ્મ જેને ટીક થંભાયો
ગુરૂ ગંમ દેશમાં આયા ગુરૂજી તેરા (૧)
ભુત ભવીસ્ય વર્તમાન વર્તાયા અલોકી આતમ સંઘળ સમાયા;
ખખાકાર એમ દેખયા હોહોજી
ક્રીયા કર્ત કર્મ નહી કાયા તુરીયા તીત સંઘળ છાયા
ઠામો ઠામ નીરાકાર નારા ગુરૂજી તેરા (૨)
વદેહી તણો જોગ વીરલા જાણે, અગમ ગતી કોઇ પુરા જન માણે;
અરૂપી આતમ દેખાયા હોહોજી;
ધરૂ અમરીખ પેપો રોઇદાસ, આઠુ પહોર આપે રહ્યા ઉદાસા
આપોઆપ અનુભવ પાયા, ગુરૂજી તેરા
અસમાંન ગયા મારા સંત સધીર; મીલી રહ્યા માપોમાપમાં પુરા,
નહી આયા નહી જાયા હોહોજી,
સાંમી બેચર જેને સર ભંગી દેખા, કુરણાદાસ પંડબ્રહ્માંડ નરખા.
ભભા બ્રહ્મા કાર ભાંણુ વરતાણા. ગુરૂજી તેરા.

શાખી ૨૩૨

સંત મળા મને સાવ સધીરા અનભવ થયો વીલાસ;
પ્રગટ દેદાર દરસાવીયા, અરસપરસ અજવાસ,

પદ ૨૨૯

મમા મહાસુખ બ્રહ્માની લહેરી સુરતા સવાગણુ સુનમા ઘેરી;
પુરણુ પરીત ઉર લાગી હોહોજી;
અગમ કળા ગરૂ કુચી આલી; નરભને સાંને જેની સુરના માલી,
સેજે સેજે મહા સુખ પાયા. ગુરૂજી તેરા (૧)
અખીલ બ્રહ્મમંડમાં આતમ દેખાયા. મોહ સુમતા કાંઈ
મુળ નહી માયા;
આપોઆપ આપ અપારા હોહોજી,
છે સરવંતર બ્રહ્માકાર દ્રસા; તણુ ભવનમાં થયા તમાસા
પંડ બ્રહ્મંડે ગાજી રહા. ગુરૂજી તેરા
થાવર જંગમાં ઠાંમો ઠાંમ ઠરીયા, આદપુરસ સર્વંતર ભરીયા,
પટ તંતુમાં પરખાયા હોહોજી,
બાહર ભીતર રહા નીરગુગુનારા ગટોગટ ગુરૂ મેરા દીસે ચોફેરા;
સંઘળ સુરતરમાં સમાયા, ગુરૂજી તેરા,
અરણીરૂપ રહા આપ અજવાળા ચોદસ દેખા ગુરૂ નુર નીરાળા
ભેચર સાંમી વદેહી વરતાણા હોહોજી;
કુરણાદાસકે સતગુરૂ સાચા વદેહી તણી જેણે વરતી વાચા,
મમા મહા મર્મ જણાંણા, ગુરૂજી તેરા.

સાખી ૨૩૩

નીરગુણ નીરાકારમાં ઉલટા ઉરમાં ભાંણ,
પંડ બ્રહ્મંડમાં છાઈ રહા, અરસપરસ નીરવાંણ

પદ ૨૩૦

ચયા આતમ ધાંન હરીસુ ધરીએ તણુ ભત્રનમાં એકલા
ફરીએ પુરણુ પ્રીત ગુરૂ પાયા હોહોજી
અખીલ બ્રંહ્મમાં આપ અલોકી;
જુજવા રૂપ દેખા સુદ વવેકી અનુભવ દેસમાં આયા, ગુરૂ.
પવન તુ પાંણી તુ નીરગુણુ નીસાંની ધરણુ જળ તેજ;
ચેતો મુળમાં વેધાંણી, સગળ સુતર રહા છાહી હોહોજી,
વીધવીધ રચના આપ દેખાયા; પટ તંતુમાં પ્રગટ છાંયા,
રોમે રોમે ભાંણુ દરસાયા, ગુરૂજી તેરા (૨)
વેદ ભેદ જાણ નહી બ્રહ્મની છાંયા, આપોઆપ નીરકાર આપ
વરતાયા, અક્ષરા અતીત દેખાયા હોહોજી.
ગાંન સંધુમાં કોઈ સંત સમાંણા, પુરણુ પરકાસી નીતનેસાંણા
સ્થુલ સુક્ષમ નહી કાયા. ગુરૂજી તેરા (૩)
એચર સાંમી મને મળા દલાલી; અગમ કળામાં સુરતા માલી;
કુરણાદાસ સુખમાં સમાંણા હોહોજી;
માહા વચન જેને મર્મનો લીધો અનુભવ જાપ અગમનો,
કીધો યથા અરસપરસ દેખાયા ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૩૪

તુરીયા તીત આદ અરૂપી સંઘલ સુતર છાંય,
બાહર ભીતર રમી રહા પટ કંતુની માંય;

પદ ૨૩૧

રસરમી રહ્યા અકળ અપારા, બાહર ભીતર સંઘળ નારા;
અરસપરસ અજવાળા હોહોજી;
પ્રેમ પીયાસી જેની સોબત લાગી, ગુરૂગમ ગાંન અગમ જોત જાગી
દરસન દેહાર દરસાયા. ગુરૂજી તેરા (૧)
પ્રેમની પીયાસી જેની પ્રીત બંધાણી, અરૂપ ધારા ધુન,
સેજમાં સમાંણી મુળ વચન બોલાયા હોહોજી.
જોગ સુધારણ જુગ ઓધારણ, સતગરૂ મળા સર્વ
દુખ નીવારણ, પારસ મણી પદ પાયા, ગુરૂજી તેરા (૨)
અનંદ મેળો મારા ગુરૂજીનો મળીયો, સેજેસેજે સંતોના ચરણમાં
ભળીયો, હુ તુ મટી આપી દરસાયા હોહોજી,
નીરાકાર નુર જેના દીસે પ્રકાશા, ગટોગટ દેખા જેને ભાંણ,
અજવાસા છ ચરાચર છાંયાં. ગુરૂજી તેરા (૩)
આપને આપ વ્યાપી રહ્યા નારા, બાહર ભીતર દીસે બ્રહ્મ ચોધારા,
પટ તંતુમાં રહ્યા પુરા હોહોજી;
સાંમી બેચર મારા નેણાંમાં મળીયા; કુરણાદાસકે ભરપુર ભરીયા,
રરા રોમે રોમે રમતાં ભાળ્યા ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૩૫

ત્રણ ભવનમાં ટંકારા ભયા આઠુ પહોર અજવાસ;
બાહર ભીતર બ્રહ્મ હે ચોદસ ભયા ઉજીયાસ,

પદ ૨૩૨

લાલા લાવો લગનથી લીજે પ્રેમ, અમીરસ ભરી ભરી પીજે,
સીતળ સંતોક સુખ પાયા હોહોજી;
સંત સંતોકી ગુરૂ ગાંનમાં ઘોરાંણા;આપોઆપ દેખાયા નુરનીસના;
બ્રહ્માકાર ભાંણુ ભળા ગુરૂજી તેરા (૧)
અજબ તમાસા થયા અપારા, અગમ ઝરે જંબનીર ગુણુ
ધારા સીતળ સવાંત વરતાણી હોહોજી;
બ્રહ્માકાર દેખા જેને સુખની છાંયા, અરસપરસ દેદાર દરસાયા
રોમે રોમે ભયા અજવાળા, ગુરૂજી તેરા (૨)
પંડ બ્રહ્મંડથી નીર ગુણુ નારા, છે સતંતર છાંયા,
તમારો પટ તંતુમાં પરખાંણા હોહોજી;
ચરાચરમાં ખણુ નહી ખાલી ઉલટ સુલટ સંધુમાં
ડાલી ભાળા બ્રહ્મ ચોફેરા ગુરૂજી તેરા (૩)
રૂપ રંગ રેખ નહી આપ અલોકી; ગુરૂ મળા મને સંત
વવેકી સબદા અતીત સીતળ છાંયા હોહોજી;
પાવ પલકમાં બેચર સાંમી મળીયા કુરણાદાસ બ્રહ્માકારસું ભળીયા
લાલા લેહેર લગનમાં આઇ ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૩૬

અગમ ઘર આદ વરતાણા, નહી આયા નહી જાય,
પરાપાર સમાઇ ગયા એક મેક દરસાય,

પદ ૨૩૩

વવાત્રરતી બ્રહ્મ કમાહી, નરભેને સાને સાન સમજાદી
અલૌકી આતમ વર્તાણા, હોહોજી.
કોહી કુસંગનો સંગ નહી કરીએ, ભાવકરી ગુરૂ ચરણમાં રહીએ
સેજસેજ સાંન મેળાઈ ગુરૂજી તેરા (૧)
સંત સમાગમ કરો મન ભાઈ, પ્રેમ પ્રીત મહા સુખ થાઈ.
સુદ વચન લીધો ઉઠાઇ હોહોજી;
આદ અંતમાં ગુરૂ દેખા અજાયા, એક પલકમાં મહા પદ પાયા;
રોમેરોમે રણુકાર રહા ગુરૂજી તેરા (૨)
શાંન્તી પાંમાંને જેને સુદત્રી ચારા નોરગુણ દેખા જેન નુર
અપારા, મહા ધન લાધા ઉરમાહી હોહોજી,
લોભી ધન સંચનઝ લાગા નીજ વચન જેને ગુરૂગંમ માગા,
ગુરૂ સમજા સાંન પાયા ગુગજી તેરા (૩)
અતંગત દેખા અગમકી છાંયા, જાત ભાત નહી અરૂપ અજાયા,
અગમ કળા ઉર આઇ હોહોજી
સાંમીએચર દેખા સુખના છાંયા કુરણાદાસકે મર્મ મીલાયા.
વરા વંતી નીજ કમાહી ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૩૭

પારસ મણી પરતાપથી ધાતુ કંચન હોય
ગુરૂ મોલે આપ અલોકી તેને કલીશકે નહી કોય

પદ ૨૩૪

શશા સેજ સેજે સુરતા મીલાઇ.અગમ દોરીથી સંત ચલી જાંહી,
ગુરૂ ગમ લગી રહી તાજી હોહોજી,
વદેહી તણી જેને મતી છાંયા. અજબ તમાસા અગોચમ થયા;
રણુકાર રૂપમાં રોળાંણું ગુરૂજી તેરા (૧)
અખંડ અમર જેને વરસે નુરા આદ પુરસ ભયા ભરપુરા,
કોટેક ઉગા બ્રહ્મ સુરા હોહોજી
ચંદર છાંયામાં સીતળ દેખાયા. વીખ લોર ંગનાં દુર કરી ડારા,
સુખ સવાંત વર્તાણી, ગુરૂજી તેરા (૨)
સંત ચરણ મેરા ઉરમાં લાધાં. ભાવ ફરી જેને અમીરસ પીધાં;
સુન ધુન સેજમાં સમાયા હોહોજી
લુણ નીરમા એક મીલ જાયા. સાકર મીઠાઇ સવાંત દેખાયા,
ભલી રહા મહા મર્મ માંહી. ગુરૂજી તેરા (૩)
વદેહી તણી ગતી મહા જનજાણે સમજ સમજ કોઇ સેજ પીસાંણે
સુરા પુરા સંધુમાં સમાયા; હોહોજી
આદ વવેકી ગુરૂ એચરસ્વાંમી મળીયા.કુરણાદાસના અવગુણ
ટળીયા, શશા સેજે સેજ સુખ વર્તાણા; ગુરૂજી તેરા. (૪)

સાખી ૨૩૮

સેજ સમાધુ સુદ ભયા, આઠુ પહોર ટંકાર.
અગમ ધુન જેને લગી રહી. નરખ્યા નીરાકાર,

પદ ૨૩૫

ષષાં સંધળ સુતરમાં સતગુરૂ દેખા; અરસ પરસ પુરતું જેને પ્રખ્યા
ગુણા અતીન ગુણ ગાયા. હોહોજી,
નહી તોરે માત નહી તોરે પીતા, નહી કોઇ આતા નહી કોઇ જાતા
અક્ષરા અતીત દેખાયા. ગુરૂજી તેરા; (૧)
પંડ બ્રહ્મંડમાં દેખો તમાસા, સંધળ સુતરમાં બ્રહ્મકા વાસા'
સર્વા અતીત સમાયા,હોહોજી,
બાવન અક્ષરથી બારા બોલે, અગંમ દસાની ખડકી ખોલે;
અરસ પરસ દેખાયા, ગુરૂજી તેરા (૨)
પંચ કોસ નહી પંડકી માયા. પ્રાણ પ્રકૃતી નહી કાંઇ કાયા;
આપો આપ અરૂપ અજાયા. હોહોજી,
સંધળ સુતરમાં સાહેબ હમેરા. છે સર્વતર દીસે ચોફેરા;
બ્રહ્મ ચરાચર ભાળા. ગુરૂજી તેરા. (૩)
પંદ્ર તંતુમાં દીસે નીરાળા. અનેક ભાનુ માંય ભયાં અજવાળા,
આપો આપ દરસાયા. હોહોજી,
સામી ખેચર ગુરૂ દેખાનીજ નારા, કુરણાદાસકે સુખ અપારા,
ષષા સંગળ સુતરમાં સમયા. ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૩૯

બ્રહ્મ ગનાનકે સરૂપથી, કોટક ભયા પરકાસ;
નીરમળ નેણે કોઇ રહા, આસપાસ અજવાસ,

પદ ૨૩૬

સસા સમુદર સુખનાભરીયા. મહા અમીરસ પ્રેમના ઝરીયા,
અનુભે અનંદ વર્તાણા હોહોજી,
પુરણ પીયાલા ભરી ભરી પીધા. લગન મગનમાં પ્રેમ કરી લીધા,
અનંદ ઉરમાં મેલાયા. ગુરૂજી તેરા (૧)
નહી તોરે રૂપ નહી તોરે રેખા. જાત ભાત જુગ નહી સેખા,
વચન વદેહી વર્તાણા. હોહોજી,
સબદા અતીત ગુરૂ સધળે દેખાંણા.નીરાકારમાં આપે સમાણા,
પરાપાર પ્રગટ ભાળા. ગુરૂજી તેરા (૨)
સથુળ સુક્ષમ કારણ નહી. કાયા તુરીયા અતીત અખંડ દેખાયા;
બ્રહ્મકાર ભાણ ભગાંણા. હોહોજી,
આકાસ અરૂપી ગુરૂ વદેહી. અક્ષરા અતીત દેખા બ્રહ્મ સ્નેહી
પંડ બ્રહ્મંડથી નારા. ગુરૂજી તેરા (૩)
આદ અગોચર બેચરસાંમી મળીયા. કુરણાદાસ બ્રહ્મમાં ભળીયા
એકાસુર મીલી રહા નારા હોહોજી,
અગમ નીગમ કોહી વીરલા જાણે. વચન વદેહી મહા રસ માંણે;
સસા સમુદર છોળાં. ગુરૂજી તેરા (૪)

શાખી ૨૪૦

ઘેધાતા ધાંનમાં ચડા. ઓહંગની લાર;
સોહંગ સબદ હોઇ રહા. પોચા પરા ની પાર;

પદ ૨૩૭

હહા હરી ગુરૂસંગળ જોયા, પટ તંતુમાં આપે દેખાયા;
અગંમ ગુરૂની ગતી નારી. હોહોજી.
ઉગા ભાણુને ભયાં અજવાળાં. અનુભવ કળા મારા ઉરમાં દેખાણા
રોમે રોમે ભયા રણુકારા. ગુરૂજી તેરા (૧)
પાચ કોસ માંય પંડ નહી કાયા. વાચ અવાચ મેરા ઉરમાં દેખાયા
અગમ ગુરૂની ગતી નારી. હોહોજી,
તરધા નહી તીન ગુણુની માયા. ગાતા ગાંન નહી આપ દેખાયા,
પરાપાર રમીરહા નારા, ગુરૂજી તેરા (૨)
જીવ ઇશ્વર નહી મન મેવાસી. જોગીભોગી નહી નીરગુણુ નીવાસી
એકા મેક મીલ રહા. હોહોજી;
ચંદા સુરજ નહી નવલખ તારા. ગુરૂ રહા મેરા આર અપારા,
પંડ બ્રહ્માંડ ભરપુરા. ગુરૂજી તેરા, (૩)
આતમ અલોકી અરૂપ અવીનાસી. ગટોગટમાં ભયા પુરણુ પરકાસી
સાંમી બેચર વર્તાયા. હોહોજી,
કુરણુાદાસકે ગુરૂ સંધળે સમાયા. પરાપારમાં આપ દેખાયા;
હહા હરી હરી સંઘળે છાયા. ગુરૂજી તેરા; (૪)

સાખી ૨૪૨

નીરાધાર એક ધાંનમા. પરોઇ લીધા પરકાસ,
રોમ રોમ રવી ઉગીયા. ચોદસ ભયા અજવાસ,

પદ ૨૩૮

લગ્ના લાગી ઉલટી લહેરી. સુન સખર ગઢ સુરતા ઠેરી;
માહા પદ મર્મી જને પાયા. હોહોજી,
વેદ્દ ભેદ વીના વર્તી છાંયાં અનંદ ઉરમાં આપ મેળાયા;
સેજ સેજ ગુરૂ ગમ આઇ. ગુરૂજી તેરા (૧)
અમુલખ હીરલા લાધા લગનમાં. પ્રેમ રસ ચાખા જેને લીયા
અમલમાં અનંદ ઉરમાં જમાયા. હોહોજી;
ભેદ બ્રહ્મનાં ખોલે બ્રહ્મ તાળાં. પંડબ્રહ્માડમાં થયાં અજવા
અપરંપાર દેખાયા. ગુરૂજી તેરા (૨)
અગમ કળા મારા સંતે બતાઇ. પારસ મણું જેને પ્રગટ પાઇ;
મહા ધન મર્મીજને લીયા. હોહોજી;
આદ અંત મધ જેને સુખની છાયા. ગુરૂ ગમ ગાંન અગમ સુદઃ
લાયા. નીરાકાર નુર દરસાંણું, ગરૂજી તેરા. (૩)
અમર નીધી મારા ગુરૂજીયે આલી. અગમ શબ્દ હુતો લઇને
ચાલી, મુગે મુગા અર્થ મેલાયા. હોહોજી.
સાંમી બેચ સુદર બ્રહ્મ રસ ભરીયા કુરણાદાસના અવીધન ટળીયા
લવા લાભ અનુભવ આયા; ગુરૂજી તેરા (૪)

સાખી ૨૪૨

લાભ કમાંણી પ્રેમની. લીયા પ્રીત લગાય;
અંકાસથી જેમ બુદ ખરે. બપૈયા જળ ઉઠાય.

પદ ૨૩૯

અક્ષર અક્ષર અનુભવ પાયા. ઠામોઠામમાં ઠીક થંભાયા;
થાવર જંગમમાં ઠેરાયા, હોહોજી.
ગુરૂના વચનના થયા તમાસા, રોમે રોમે જેને ભયા પરકાસા,
આઠુ પહોર રહ્યાં અજવાળાં, ગુરૂજી તેરા. (૧)
વેદ ભેદ ગાંન નહી ગાતા. જાત ભાત નહી માત નહી પીતા,
આપો આપ સંઘળ સમાયા. હોહોજી.
ધરણુ જળ નહી જેને રહા પરકાસા સર્વા અતીત આપોઆપ,
અજવાસા. અકળ કળા ગુરૂ નારા., ગુરૂજી તેરા. (૨)
નીરાકાર દેખા બ્રહ્મ દેદારા. આગેને પાસે આદ અપારા,
બાહેર ભીતર બ્રહ્મ ભેળા, હોહોજી,
નહી કોઇ આયા નહી કોઇ જાયા. સર્વા અતીત સર્વતર છાયા,
પટ તંતુમાં પરકાસા. ગુરૂજી તેરા (૩)
પંડ બ્રહ્માડ ભરા ભરપુરા. ચોઅદ ઉગા સર્વતર સુરા,
અરસ પરસ પરખાણુ; હોહોજી.
સાંમી બેચર જેને દેખા વદેહી, જાત ભાત નહી બ્રહ્મ સનેહી.
કુરણુદાસ ગુરૂગમ ગાયા, ગુરૂજી તેરા (૪)

શાખી ૨૪૩

અનભે થયા જે રહા નીરાળા, નહી આયા નહી જાય
નીગમ નેસાંણુ હોઇ રહા, સમજ સમજ સમાય;

પદ ૨૪૦

જ્ઞાન ભરૂંસા જેને અંતરમાં ઉગાં વચન ગુરૂજીનાં નીરગુણ લાગી;
તન મન ગુરૂજીને સુંપા હોહોજી;
સવ્રંત ઓગણીસો સુખની છાયા, ક્ષર ક્ષર અનુભવ પાયાં,
વરસ અડસઠામાં ગુરૂગમ ગાયા; ગુરૂજી તેરા (૧)
તથી બીજ થાવર ઠેરાયા, પરાપાર એક અનુભવ છાંયા;
વચન વહેહી વરતીયા હોહોજી.
અંગમ અગોચર અનુભવ દીધાં, મુળ વચન જેને મરમના લીધા.
અનંદ ભયા ઉરમાંહી. ગુરૂજી તેરા, (૨)
અધીકારી હોય તેતો મહા રસ માંણે; સમજ સમજ કોઇ સેજમાં
પીછાણે; ગુરૂગમ વીરલા જાણે હોહોજી.
અલૌકી પુરસ જેને દેખા દેદારા, સંત સમાગમ લગ રહી ધારા
અજબ તમાસા તમેરા ગુરૂજી તેરા. (૩)
પાટણવાડો પ્રેમનો આરો, ગામ પીલવહી મુળ શબદ મર્યાં,
બેચર સાંમી જુગ સુધારા; હોહોજી;
ફૂરશુદાસ ચરણે સમાયા, પ્રેમના પીયાલા ગુરૂજીએ પાયા.
જ્ઞાન સાંન ગુરૂ ફરમાયા. ગુરૂજી તેરા. (૪)

સાખી ૨૪૪

સુખ સંધુમાં સમાઇ રહા, સીતળ સંતોક થાંય,
અનંદ લાગો મેરા ઉરમાં, નહી આયા નહી જાય,

કેરા લખ્યા છે કુરણાદાસ. ૨૪૧

પાંચ તત્વકા બના જેના પાંજરા,માંહુરે ભમરા લોભાયા હો સાધુ
ત્રગુ ગુણુકી રચના રચાઇ, માંયરે પવનકા થંભા હો સાધુ. ૨
ઉલટયા પવના ગગનમાં સમાયા, નીરાકાર નુર વરતાણા હો સાધુ
ગગન મંડળમાં જોત જલતહે,તો નુર ઝરેછે અખંડ ધારા. હો સાધુ
સુન ધુનમાં જામા જગાવુ, અરસ પરસ દરસાવુ હો સાધુ (૫)
ગુરૂજી મળયા ને જ્ઞાન બતાયા, અલક પુરૂસ ઓળખાયા હો સાધુ
સ્યામી બેચર સરવંતર દેખ્યા, કુરણાદાસ મહા સુખ પાયા;
હો સાધુ (૭)

સાખી ૨૪૪

સલીતા સોરંગ ચલી, સંધુ ભરા અપાર;
અરસ પરસ મીલ રહી, એક મેક નીરધાર.

કેરા પદ ૨૪૨

કાસ્ટકી પુતળી ચેતન કરે ચાળા; કળા ચોપે કીરતારા હો સાધુ,
લોહાકી મુરતી પારસ લગાઇ, સોરણ થયા સુતર ધારા હો સાધુ.
ચંદનકી બાસ આક ચંદનેહે પુસ્પમાં પ્રેમ વરતાયા હો સાધુ ૩
અરણીમાં રૂપ અગમ અપારા, છે ચરાચરમાં છાયા હો સાધુ ૪
કપૂરકી પુતળીકુ અગન લગાઇ, નામ રૂપ નહી દેખ્યા હો સાધુ
પારસમણી મને બેચર સાંમી મળીયા, એકામેક મીલાયા હો સાધુ
કુરણાદાસ કહે માંયને બારા, આરંપાર અપારા હો સાધુ (૭)

સાખી ૨૪૫

ધારા છુટી ધ્યાનમાં, ઓહંગ સોહંગ ટંકકાર;
ઝરમર ઝરમર નુર ઝરે, છોળયા સીંધુ અપાર.

કેરા પદ ૨૪૩

જરણા કરીને ચાલો મેરે હંસા, પ્રેમ કરી પ્રીત લગાવો હો સાધુ.
આ અવસરીયો તારો ફેર નહી આવે, જન્મ જાગો મતી હારો.
હો સાધુ (૨)
જોગી જતીને તપીયા સન્યાસી, ફેરા ફરીને બહુ થાકયા હો સાધું
પ્રેમી વેરાગી ગુરૂગમ પાયા, ગુરૂગમ .સુખ સંધુમાં સમાયા.હોસાધુ
બ્રહ્મ ચરાચર ભરપુર ભરીયા, ભરપુર અકાસુર વરતાયા હો સાધુ
કુરણાદાસને બેચર શ્યામી મળીયા, બેચર સ્યામી મળીયા,
અરૂપ ધુનમાં હોમાયા; હો સાધુ. (૬)

સાખી ૨૪૬

સુરદ ઉરદ કે ધ્યાનમાં પરોઇ લીધા પ્રકાસ;
રોમ રોમ રવી ઉગીયા, આઠો પહોર અજવાસ.

કેરા પદ ૨૪૪

નાભી કમળથી નાવ ચલાયા, નાવ ચલાયા,
ગગન મંડળમાં ઘોરાણા, હો સાધુ. (૨)
ઈંગલા પીંગલા એક મીલ જાઇ, એક મીલ જાઇ સુખમણા
સેજ બીછાઇ. હો સાધુ (૨)

ઉલટયા અમીરસ ભરી ભરી પાયા, ભરી ભરી પાયા;
અખંડ આતમ ઓળખ્યા, હો સાધુ (૩)
પ્રોતની પીયાસી સુખની સવાગી, સુખની સવાગી.
બ્રહ્મ સવાંતમાં રોલાણી. હો સાધુ (૪)
જેને ચાખ્યા તેને મહા રસ લાધ્યા, મહારસ લાધ્યા;
નેણોમાં નુર વરતાણા, હો સાધુ (૫)
સ્વામી બેચરે મને મહા સૂખ આલ્યાં, મહા સુખ આલ્યા;
અનંદ ભયા છે અપારા. હો સાધુ. (૬)

સાખી ૨૪૭

ઉલટી અગની દઉ બળે, જલીયો સબ સંસાર;
કહો ગુરૂ કેમ ઉગરીએ, દાઝે આ અવતાર.

ફેરા પદ ૨૪૫

હરદમ દોરી લાગી અંકાસે, લાગી અંકાસે, અખંડ ધારા
ધોમ મચાવુ, હો સાધુ. (૧)
ચડી સુરતા સેજ બીછાઈ, સેજ બીછાઇ, તો ચોદેસ ભયા
નીરાળા હો સાધુ. (૨)
અધવીત અરૂપ અખંડ દેખાયા, અખંડ દેખાયા તો,
દીસે છે આદ અપારા, હો સાધુ. (૩)
અગમ ચડીને આપ બીરાજ્યા, આપ બીરાજ્યા.
ગેરી ગેરી ધુનમાં ઘેરાણા. હો સાધુ. (૪)

ઉગીયા રવીને આપ પ્રકાસા, આપ પ્રકાસા તો
અરસ પરસ દરસાણા. હો સાધુ. (૫)
ગુરૂ મળયા જેને ગુરૂ ગમ આઇ, ગુરૂ ગમ આઈ તો
આપો આપ ઓળખાણા. હો સાધુ. (૬)
ખોળંતા ખોળંતા બધો ખલક ખોવાણો, ખલક ખોવાણો,
કુરણાદાસ કહે બેચર સ્યામી ભાળયા, હો સાધુ. (૭)

સાખી ૨૪૮

મુર્ખ મન માને નહી, કયા કહુ અંધ ગમાર;
કાયામાં કપટ કરે, ભટકી રહયા સંસાર.

કેરા પદ ૨૪૬

અંતર ધ્યાન અગોચર રચીયા, અગોચર રચીયા,
ધુન લગી એક ધારા. હો સાધુ. (૧)
નાભ કમળમાં નરખીને નાળયા, નરખીને નાળયા;
ભમર ગફામાં ઘોરાણા, હો સાધુ. (૨)
ગગન ગફામાં ઘેરા ઘેરા ગાજયા, ઘેરા ઘેરા ગાજયા;
સીતળ સવાંતો વરતાંણી. હો સાધુ. (૪)
સંગળે સુતર સમુંદર ભરીયા, સમુદર ભરીયા તો
ઘેરા ગુરૂ ઘોર ઘંભીરા, હો સાધુ. (૫)
ઝરમર ઝરમર અમીરસ ઝરીયા, અમીરસ ઝરીયા તો
સુંરા સંત સુખમાં સમાણા, હો સાધુ. (૬)

ઘરૂ અમરીખ પેપો રોઇ દોસા, પેપો રોઇ દાસા તો
પ્રેમના પીઆલા ભરી પીધા. હો સાધુ. (૭)
રણુકારમાં જેની સુરતા રોલાણી, સુરતા રોલાણી તો,
એકા મેક મીલાયા હો સાધુ, (૮)
કુરણુદાસ કહે બેચર સ્વામી મળીયા, બેચર સ્વામી મળીયા તો
આરંપાર દેખાયા, હો સાધુ. (૯)

શાખી ૨૪૯

સ્વામી થયામાં સુખ નહી, નીસ્ચળ મતે સંત;
ભવોભવમાં ભટકાઇ મુઆ, મોટા મોટા જંત.

પદ ૨૪૭

રણુકારમાં જેને રમત રચાઇ, રમત પાંચ પચીસ.
ઘેરાઇ. હો સાધુ. (૧)
ગગન ગફામાં ઘોર ગંભીરા., ગોર ગંભીર અહલકી;
હુડી બજાઇ, હો સાધુ, (૨)
ગુરૂ ગમ ગાંન પુરણુ પરકાસા, પુરણુ અગમ ભયા,
અજવાળ. હો સાધુ. (૩)
નરભ નેસાને ગગન ઘડ ઘેરા, ગગન અગમ થયા છે.
તમાસા. હો સાધુ. (૪)
અધર તખત પર આપ બીરાજ્યા, આપે સુખ સંધુમાં,
રોળાણા. હો સાધુ. (૫)

ભ્રમા જગાયા રણુકાર ધુનમાં, રણુકાર બંક નાળે;
રસ વાગા. હો સાધુ (૬)
આતમ દેદાર અનુભવ પાયા, અનુભવ પાયા તો નહી
કોઇ આયા નહી જાયા, હો સાધુ. (૭)
સાંમી બેચર મળા છે સંતોકી, મળાછે સંતોકીતો;
કુરણાદાસ સેજમાં સમાણા. હો સાધુ. (૮)

શાખી ૨૫૦

અંધે અંધા ભેગા મળા, કરે સુરજની વાત;
પારસ આડા પરદા રહા, કાં જડે તોરી જાત;

કેરા પદ ૨૪૮

ભડે ઉગા ભાંણુ અંધારા વરોધાં, અંધારાં નીરાકાર;
નીરંતર દેખા. હો સાધુ. (૧)
પારસ મણી લુહાકુ લાગી, લુહાકુ અગનાંનકા
કાટ ઉડાયા. હો સાધુ. (૨)
કપુરકુ અગની મેલાપ લગાયો. મેલાપ નામકી;
નીતી મીટાહી. હો સાધુ. (૩)
ઉલટી લહેરી સાહરમાં સમાહી, સાહર ભાસ ભરાંતી;
દુર ડારી. હો સાધુ. (૪)
ગગનકી લહેરમાં નુર વર્તાસા, નુર સુખ સંધુમાં;
સમાયા. હો સાધુ. (૫)

નીરાકારમાં અમીરસ ઝરીયા, પ્રેમ પરીત રસમાંણા. હોસાધુ;
કુરણાદાસકે ગુરૂ ચરણાંકી છાયા, સાતળ સવાંત વર્તાહી;હોસાધુ
સાંમા બેચર સર્વંતર છાયા. અરસ પરસ અપારા. હો સાધુ,

સાખી ૨૫૧

મર્મ જાણો મુગા તણો, પાયા પ્રેમ સવાદ,
અનંદ ભયો જેના ઉરમ, ચાખ્યા પ્રેમ પરસાદ,

કેરા પદ ૨૪૯

શત ગુરૂ મેરા ગાંન બતાયા, આતમ દોદર દરસયા હો સાધુ
ધરણુ અંકાસ એક ધડ ધામા; અખંડ અરૂપ અપારા; હોસાધુ
માયા બ્રહ્મમાં ભીન મત જાણો, અરણીમાં રૂપ દરસાણા હોસાધુ.
સંધુ લહિરી એક વર્તાણી, પાણીકા પીંડ રચાયા; હો સાધુ.
ધરણી એક આભુશણ અપારા,દીપી રહા નારા નારા; હોસાધુ
ઓમ અરૂપી આવરણ બહુ સોભે, બુધીના ખાલ વર્તાયા હો.
ફુલ્મ ચંદનમાંથી બાસ દેખાહી, બીના ચંદન કાંથી આહી હો
બાહર ભીતર આપ દેખાણા, માયા મર્મમાં અળપાણી હોસાધુ
આદ અરૂપી બેચર સાંમી મળીયા.કુરણાદાસકે એક મેકભાળા હે

સાખી ૨૫૨

બ્રહ્મ દરસા સીનમાં રમી રહા કીરતાર,
છે ચરાચર છાઇ રહ્યા, રોમ રોમ રાણુકાર,

ફેરા પદ ૨૪૯

ભ્રાંતીલો જીવ ભયો ભવ ભુલો, નખ સીખ રોગ ઉચારા હોસા.
મગ્ર બીનમાં નાદકુ મોયા, રવડી રવડી ને કુટાણા હો સાધુ
કરીર કપટ કરી મચ્છીકુ મારી, તેતરકુ બાજ ડબાયા; હોસાધુ:
સુળ વની મુમતા મગન થઇ બોલે, અચરોત કાળ આહીલાગે.હો:
કસાઇકે ઘર અજા લપટાણી, શીસ કાટીને દુર ડારા; હોસાધુ.
દુર મતી તારી દુખમાં દબાવે, અજ્ઞાનમાં અંજાયા; હો સાધુ.
આપણા ગુરૂજીએ સાંન સમજાયાં, અરૂપી આતમ ઓળખાયા;હો.
ગુરૂ ખેચરસાંમી મને મળ્યાછેવવેક, કુરણદાસ બ્રહ્મ સુખ પાય;હો:

સાખી ૨૫૩

અજબ તમાસા હોઇ રહા; અરસ પ્રસ એક ધાર;
સનમુખ સાંમી ખેચર મળ્યા, નીગમ નીરાકાર;

ફેરા પદ ૨૫૦

ઓહંગ દોરીથી અગમ ઘરપાયા, સોહંગ સેજમાં મીલાયા;હો:
ગગન મંડળમાં જગ મગ જોતી, ત્યાં મેરા હંસલા આયા;હો:
ધુન મંડળમાં જેને ધાંન ઠરાયા, અનભે આસણ વાળી બેઠા;હો
અખ મંડળમાં અગમ ધુન લાગી, ભમર ગુફામાં રોળાણા; હો:
નીરાકારમાં જેને નરખીને નાળા, અનેક ભાણુ અજવાળા; હો
નુરત સુરત જેને નરખીને જોયું, પરાપાર ભયા પરકાસા; હો:
અરસ પરસ દેખા અજાયા, ચરાચર માં આપે દરસાંણા; હો. સાધુ.

ગુરૂ બેચરસાંમી મળાછે વચેકી, કુરણાદાસ બ્રહ્મ સુખ પાયા; હો૦

શાખી ૨૫૪

જેમાં સાસ ઉસાસ રહા, પંડ બ્રહ્મંડ એક ધાર;
વાચ અવાચ વાપી રહા, એકવીસ હજારકી લાર;

કેરા પદ ૨૫૨

અમરપટો મારા ગુરૂજીએ આલ્યો, અઠ'લકી કુંડી બજાહી, હો સાધુ; (૧)
ગગન ગફામાં આદમ પોકારૂ, ધુંન ધારા ધોમ મચાવું; હોસાધુ
નુરત સુરતકા જામા જાગાઉ, સતોંસા ૧ સ'મસેરબજાવું; હોસાધુ.
સુન સખરગઢ ઘેરીને ઘાવુ, ઉલટા અસમાને જઇમાલુ; હોસાધુ
નવ ત્રણમે તુરી જનકુ મારૂ, પાંચ પચીસકા ગર્ભ ઉતારૂ; હો.
ભમર ગફામાં બ્રહ્મ સુખ પાયા, સંધુંમાંસેજઓસાઉ; હોસાધુ,
અરૂપ ધુનમાં અગીગત દેખા, ભાણ ભયા છે અપારા; હોસાધુ
બેચરસાંમી મળાસને મર્મ બતાયા, કુરણાદાસ ગુરૂગમગાયા; હો૦

સાખી ૨૫૫

દમ લગો મેરા દીલમાં, ઓહંગ સોહંગ ટંકાર;
પંડ બ્રહ્મંડ જેને ફોડીયાં, કુરણાદાસ ઊતરા આરપાર;

કેરા પદ ૨૫૨

જાગ્રત વેરાટ એક વર્તાયા, પંડ બ્રહ્મંડ દરસાયા; હો સાધુ.
સાગનથતી ઉતપંતી નંડી માયા, થાવર જંગમ થાંણુંથપાયાં; હો૦

કાચ્યુ અત્રીયાકત એક સરૂપ, તો થતી ઉતપતી થંભાહી હો.
કુરમ ચંદન બાસ વર્તાણી, સીતળ સુગંધી દેખાણી; હો સાધુ
તારૂણીમાં રૂપદીસે અપારા, જાહેર જાણ્યા જુગ ધારા; હોસાધુ
આરંપાર સંધળ નીરાળા, સેજ સેજ સુખ વરતાણા હો સાધુ.
ગુરૂ રહ્યા જેમ નીરમાં મીન, વાચ અવાચ વર્તાંણી; હો સાધુ
દધીમાંથી ગ્રુપ લીયાછે બીલોહી, દેખા જેને વચન વદેહી; હો
કુરણાદસકે ગુરૂ ચરણાની છાંયા, બેચરસાંમી નીરગુણ ભાળી;હો

સાખી ૨૫૬

વચન ગુરૂ કરી વીનતી, સુરણ લગો જેને પાસ;
આઠુ પહોર અનંદ ભયા, ચોથત દેખો પરકાસ;

કેરા પદ ૨૫૩

કાચના મંદરમાં સ્વાંન વર્તાયા, દેખી પોતાની સાંયા, હો
જુગો જુગ ભમી ભમીને ગમાયા, સંસેની દુખમાં દબાણો; હો
સુળવની સુમતા ઘરમાંથી ઉઠી, તેતરકુ બાજ દબાયા; હોસાધુ
બીનમાં મરઘા નાદસૂ મોયા, અંધા અજ્ઞાનમાં અંજાણા; હો
તુધરા જંગલમાં ભત્રોભત્ર ભુલા, મન આવરણમાં અથડાયા હો
પાંચ પ્રચીસ તર પુષ્ટીકુ ધાયા, બીન બીન ફરેછે અભાગી હોસાધુ
બેચરસાંમી મળા મને સાંન બતાઈ, કુરણાદાસ ગુરૂ ગચ પાયા;હો

સાખી ૨૫૭

અંતર ભીતર આતમા, વાપી રહા અપાર;

છે ચરાચર સાંનમાં, અરસ પરસ નીરધાર;

કેરા પદ ૨૫૪

કેરા ગુરૂ કુરણા જ્ઞાન બતાવો ભાઇ, સમતાની સાંન;
મેળાવો હો સાંધુ (૧)

સુગ વચનનો મર્મ બતાયો, અનંદ ઉરમાં લાવ્યા; હો સાધુ.
સુરજ એક પ્રકાસ અપરા, સર્વંતર દેખા નીજ નારા; હો સાધુ
કુરમચંદન સીતળ છાંય વર્તાણી, જેમ ગુરૂગમ ઉરમાં મેળાયા;હો
ઓમ અપારા દીસે નીરાળા, ઝડમાં ચેતન વર્તાણા; હો સાધુ.
આદ અંત મધ નીરગુણુ નારા, નહી માયાકે નહી કાયા; હો.
સગળ સુત્રમાં જેને રમતાં ભાળા, તો ભરી રહાછે નીજ નારા;હો
વદેહી વચન બેચર સાંમી મળીયા,કુરણાદાસ મહા રસ માંણા;હો

શાખી ૨૫૮

સહાય સેવા સંતકી, મેં સંતનકા દાસ;
કર જોડા કરૂવીનતી, જેને આઠુ પહોર અજવાસ;

કેરા પદ ૨૫૫

કાયા તારી કામની કુડ ઘણુ ભાગે, પરવરતીયે પાખંડ ચલાયાહો
ભુલ ભરાંતીમાં જીવ ભટકાણો, લીંગમાં મુઢ લપટાંણોં, હો
ત્રસના દુભદયા કપટ કછોટી. ભમીભમીને ભટકાંણો. હો સાધુ.
માયાની જાળમાં અંધો આવી પડીયો,ભવોભવ દુખમાં ડટાંણો.હો
આ સમૈયો તારો સમજાનો છાંયો, મુરખ મનમાં ગમાયો, હો.

પાંચ પચીસ તારાં નુર ઉતારે. કર્મના કલંક લગાયા, હો સા
ભ્રાંતીલા ભુલા જીવ જુગો જુગ અંધા ફરી ફરી અજ્ઞાનીમાં
આયા. હો સાધુ (૭)
બેચર સાંમી મળા મારી દુરમતી ડારી, કુરણાદાસ સધુમાં
સમાયા. હો સાધુ. (૮)

સાખી ૨૫૮

દંત કથાથી દુર થયો, પાયા નહી કછુ ભેદ;
મોહ જાળમાં બળી ગયો, મુઢ રહયો ન ખેદ.

કેરા પદ ૨૫૯

ભુલ ભરાંતી મારા સતગરૂ ડારી, પ્રેમ રસ પુરા સંત માણે, હો.
અધુરા અગનાંની આવરણમાં અંજાયા. તો ચોરાસીમાં ફરી
ફરી થાકા. હો સાધુ (૨)
માંન ગુમાંન મુઓ ભરાંતીમાં ડાલે દુખ દાવાંમાં દબાણો હો.
જેને લાધા ગુરૂ ગાંન ભરૂંસા, પ્રેમ સવાગી સુખ પાયા હો.
સંમ દ્રસ્ટી મને સતગરૂ મળીયા, બ્રહ્મ દ્રસ્ટી ભાંણુ દરસાયા હો.
દમ દ્રસ્ટી જેને દોર લગાયા. ગમ દ્રસ્ટીથી ગુરૂગમ પાઈ હો.
આઠુ પહોર જેને ધોમ મચાયા, સુરતા સવાંતમાં રોળાણી હો.
પુરણ બ્રહ્મ ગુરૂ બેચર સાંમીનારા, કુરણાદાસ ગુરૂગમ ગાયા હો.

સાખી ૨૫૯

દુલભ દરસન ગુરૂ તણાં, જેનાં અંતર સીતળ થાય;

સાંમી બેચર ગુરૂ મળયા, અરસ પરસ વર્તાય.

કેરા પદ ૨૫૭

અધર તખતપર અવીગત દેખા તો નાભીમાં નેસ ઠેરાયા;
હોસાધુ. (૧)
સુન વેંધી કોઇ સંધુમાં સમાયા, કોટક ભાંણુ પરકાસા હો.
નહી કછુરૂપ નહી કછુરેખા, આપ અલોકી દેખાંણા હો સાધુ.
પંડ બ્રહ્મંડ દોનુથી નારા. નહી ગુપત નહી છાના. હો સાધુ;
ગટાગટમા ગુરૂ આપ બોરાજા, છે સર્વંતર છાયા હો સાધુ. ૫
માંહને બારા ભીતર અવાજા, પંડ બ્રહ્મંડે પરખાંણાહો સાધુ.
બેચર સાંમી દેખા નીરગુણ નારા, કુરણાદાસ સુખમાં સમાયા. હો

શાખી ૨૬૦

ગુરૂ ગમ લખો નહી જાય, અલોકી એકા સુર;
વાચ અવાચ વાપી રહ્યા, ઠાંમો ઠાંમ ભરપુર.

કેરા પદ ૨૫૮

સતગરૂ મળા મારી દુરમતી ડારી. અનભે થયાં
અજવાળાં. હો. સાધુ. (૧)
વીખ વચન અમી કરી લીધાં, લગનમાં લહેર વર્તાણી; હો સાધુ
નીરગુણ વચન જેને નીસાં કરી લીધાં,રણુકાર ધુનમાં સમાણા હો.
બંક નાળમાંથી અમીરસ ઝરીયાં, નુર નીરાકાર ધારા હો. સાધુ
પંડ બ્રહ્મંડ ભાંણુ ભયાછે ચોફેર' ચોગ્રત દેખા પરકાસા હો.

આતમ અરૂપ દેદાર દરસાયા, એકામેક મીલીરહા હો સાધુ.૬
બેચર સાંમી મેરા આપે દરસાણા. કુરણાદાસ કે રમી રહ્યા નારા હો

સાખી ૨૬૧

વવેક વીચારની કંપની, જેને તોળાં ત્રણ ભવન;
આપો આપ હોઇ રહા. જેને ચોદસ ભયા અનંદ.

કેરા પદ ૨૫૯

ગુરૂજી મળા મને ગાંન બતાયા, અંતરની દુરમતી ડરી; હોસાધુ
નીરાકારમાં નેસાંણુ મેલાયા, સુખની સેજ જઇને માલુ હો.
પ્રીત કરીને જેને પ્રેમરસ પીધા. સીતળ સવાંત વર્તાણી હો.
આતમ દેદાર જેને આપ દરસાયા, અરસ પરસ ઓળખાયા હો
ઉગા ભાંણ તીમર તરાસા, પંડ બ્રહ્મંડે અજવાળાં હો. સાધુ.
સુગે સાકર જેને લીધી, અનંદમાં મહા મસ્તાના થ-
ઇને માલુ હો સાધુ. (૫)
સાંમી બેચર ભરપુર ભરીયા, ચરાચર દેખા નીજ નારા હો.
કુરણાદાસ કે ગુરૂ અરૂપ અજાયા, બાંન લખા લેખ લખાયા હો.

સાખી ૨૬૨

પુરણ બ્રંહ્મકી પ્રીત લગી, દ્રસાંણા દેદાર;
રોમે રોમે રવી ઉગીયા. પ્રગટા આરંપાર;

કેરા પદ ૨૬૦

પાંચ તત્વમાં પ્રગટ બોલે, પરગટ બોલે, તણ ગુણ તાર
મેલાયા, હો સાધુ. (૧)

ઓહંગ સોહંગ બીચ દોર લગાયા, ઉલટા અગમ ઘેર આવ્યા હો
ગગન ચડીને ધોમ મચાયા, નીરાકાર નેજારો પાયા હો સાધુ
પાવ નહી પોચે પપીએલ કેરા, સુરા સંતે ધોમ
મચાયા; હો સાધુ. (૪)
ધુન મંડળમાં અગમ ધુન લાગી, રૂપમાં ગુરતા રોળાણી હો.
હદ મેલીને બેહદ પર ચડીયા, અગમ અગોચર દેખા હો, સા.
ખેચર સાંમી મળીયા મારી ભુલ મીટાઇ, અગમ દસામાં આવ્યા હો
કુરણુદાસકે નીરાકાર નરખા, બ્રહ્મંકારા ભાંગુ ભળાણા હો સાધુ

સાખી ૨૬૩

સતગરૂ મેરા બંકા. માર દીયા મગરૂડ;
કલેસ કપટ તોડ દીયા, કાટ દીયા જળ ઝુંડ.

કેરા પદ ૨૬૧

નાભી નેસાંણે જેને નરખીને નાળા, દેખી અગમ ઘર
છાયા. હો સાધુ. (૧)
ગગન મંડળમાં નેસ મીલાયા, ધુનમાંથી ધારા છુટી હો સા,
પ્રેમ પરી તે જેને અમીરસ પીધા. અંતરની આજ હોલાણી, હો,
ઇંગલા ને પીંગલા એક મેલાઇ, સુખમણા સેજમાં સમાણા હો
ઉલટા અનંદ સમુદર છાળા, રોમે રોમે ભયા રણુકારા હો,
ખેચર સાંમી મળા મારા અંતર ઉજાળા; પ્રેમ અનંદસુ પોઢાહો.
કુરણુદાસ કે મહા સુખ છાંયા, એકામેક મેલાયા હો સાધુ,

સાખી ૨૬૪

માશં મોહનાં મોરચાં, ઉચારી લીયા રઘુરાય;
સાંમી ખેચર ગુરૂ મળા, જેને સીતળ સાંન્તી થાય;

કેરા પદ ૨૬૨

નાંભી નેસાને ઘોમ લગાવું, ઓહુંગ સોહુંગ ઘેરાવુ; હો સાધુ
બંક નાળમાં ઉલટા ચલાવું, પ્રેમના પીયાલા ભરી પાઉ; હો.
પ્રેમ કટારી અંતર ભીતર લાગી, આરંપાર મેલાંણી; હો સાધુ.
ગગન સંડળમાંથી ધારા ચલાહી, ઉલટા સમુદ્દર છોળા; હોસધુ.
રણુકાર ધુનમાં રમતા ભળા, કોટક ભયાછે નીરાળા; હો સાધુ.
પડ બ્રહ્મંડમાં હોના પરકાસા, અરસ પરસ અજવાળા; હોસાધુ
ખેચર સાંમી મળા મારે દુર વર્તાણું ફુરણાદાસ ગુરૂ ગમ પાયા;હો

શાખી ૨૬૫

બ્રહ્મ ભરૂંસા જ્ઞાનકા, પકડા હરદમ હાલ;
નીરાકારમાં નુર ઝરે, અમુલખ લીધા માલ;

કેરા પદ ૨૬૩

નાંમ ભજન અગમ ધુન લાગી, નીરાકાર ને સમે લાયા હોસાધુ.
તખત ચડી તાત્ર બજાવુ, સવાગ કોઇ નહી સુના; હો સાધુ
અગનાંની અંધા ભવોભત્ર ભુલા, મોહ માયામાં જઇને ડુલા;હો
સુરા થઈન સનમુખ ચડીયા, અસમાને ધુન લગાહી; હો સાધુ
ગગન ફોડીને અગમ ઘર ચડીયા, અજર અમર વર્તાયા; હો.

નટડી નગરમાં જેમ દોર મેલાવે, પલ પલ પ્રેમ સુખ પાયા; હો
રણુકાર ધુનમાં જામા જણાયા, નીરાકાર નુર દરસાંણા; હો સાધુ
સમતાની સેજમાં આસણ રચાયાં, સીતળ સંતોક સુખ પાયા; હે
કુરણાદાસ ચરણાંની દાસી, બેચર સાંમી ભાળા અપારા; હોસાધુ

સાખી ૨૬૬

પાંચ પચ્ચીસકા પાંજરા. તીન ગુણકા તાગ;
પંડ બ્રહ્મં રચાવીયા, માંય ભાળા બ્રહ્મંકાર.

સાખી ૨૬૭

પુરણ કટારી પ્રેમની, લાગી રૂદીયા માંય;
ઘાએલ કીધાં પાંજરાં, લગી કલેજામાં કાંય;

રવેણી પદ ૨૬૩ કુરણાદાસ કૃત.

રૂડી રવેણી એક ગુરૂ મળા સાંહી કોટક ભાંણુ રવી ઉગા
અંતર માંહી. (૧)

તમ પદ તદ પદ તનમાં દરસાહી, એસી પદ આપો આપ
દેખાહી. (૨)

તંમ પદ તનના તાર મેલાચા, અગમ દસામાં મારા ગુરૂ વર્તાયા
તદ પદ તનની તરસ ના કાપી, સીલ સાંમરતા મારા ગુરૂએ
આપી. (૪)

એસી પદ આપો આપ બ્રહ્મં દરસાંણા ઠામો ઠામ રહા
મેલાણા. (૫)

સાંમી બેગર આપ રહા અનંદા, બાહુર ભીતર દેખા જેને ચંદા તવ પદ તદ પદ એસી પદ નારા, કહે ફુરણુદાસ ગુરૂ મળીયા છે ચોફેરા. (૭)

સાખી ૨૬૮

સંત સમાગમ સાંન્તી સીતળ લીલા થાય;
પારસ મણુ ગુરૂ મળા, ફુરણુદાસ ગુણુ ગાય.

રવેણી પદ ૨૬૪

જરણા કરી સંત ગુરૂ મળનારા, નીરંતર નરખો નીજ દેદારા. (૧)

પ્રેમ રસ પાંધા તેન નુર વર્ત્તાયા, આઠુ પહોર ગુરૂ આપ દેખાયા, (૨)

પેપો પેળાજ અમરીક રોઇદાસા ગરૂડ ગોરખ સુખદેવ ઉદાસા જેને પીધા તેને પુરણુ છાંયા આપો આપ ગુરૂ મેરા આપ દેખાયા, (૪)

મૂળ વચન મર્મ લીયા ઉઠાઇ, પ્રેમ પીયાલા ભરી ભરી પાઈ મહા મર જેવા સંત સામા પુર ચાલ્યા, સુખ સમુદરમાં આ પો આપ માલા. (૬)

સુગા સાકર જેને ગળી છે ગળામાં, મગન ભયા એતો અપા અનંદમ: (૭)

પુરા ગરૂ મળા તાણે સમજ સમાંની નીરાકાર નરખા ગુરૂ ગાંની (૮)
સાંમી બેચરની સીતળ છાંયા. કુરણાદાસ કે અનંદ ઉરમાં આયા

સાખી ૨૬૯

ખોલ કપાટ પ્રેમનાં, નીરગુણ નુર અપાર;
સમરણ સુદ વીચારમાં, પાયા નુર નીરધાર;

રવેણી પદ ૨૬૫

રૂડી રવેણી મારા ગુરૂજીની ગાઉ, પહેલે પાવડીએ પ્રેમ લગાઉ
ભણે ભોમંકા એક ભેદ બતાયા, પહેલી ભોમકા જેને પ્રેમ જાગાયા
સેજે સેજે સતગરૂ સમરણ માહી. બીજે પાવડીએ પ્રીત લગાહી
કર્મ કાંડ ક્રીયા એક સેજમાં મેળાયા, તીજે પાવડીએ તંત જગાયા. (૪)
ચોથે પાવડી એક સંતકી છાંયા, બાહર ભીતર ગુરૂ ગાંન મેલાયા. (૫)
પાંચમા પાવડીએ ઉન મુંની માંહી, મુગા સાકર મર્મ અનંદ હોહી. (૬)
છઠા પાવડીએ પદાર્થ નહી આપોઆપ ગુરૂ મળા આપ ગોત્રાંહી
સાતમા પાવડીએ સતગુરૂ દેખા, તુરીયા તીત અનંદ અલેખા;
સાત ભોમંકા સાક્ષી અલોકી અનુભવી હુવા સુદ વવેકી. (૯)
સાંમી બેચર દેખા બ્રહ્મ ચોફેરા, કુરણાદાસ કે ગુરૂ સબથી ન્યારા

શાખી ૨૭૦

સપત ભોમી એક સાંનછે. આતમ ભયા અનુપ;
સર્વતરમાં છાહી રહા, અગમ અગોચર અરૂપ;

રવેણી પદ ૨૬૬

નમુ નમુ ગુરૂ ચરણોંની માંહી, કર જોડી કહું હો ગુરૂ સાંહી;
અગનીના સંગ લોહ તપાયા, સત ગુરૂ મળા મારાં અજ્ઞાન ઉડાયાં;
ચંદનકી છાંયા સીતળ વર્તાયા, વીખ વચન મારા ગુરૂએ કાટયાં;
સમુદર એક લહેરી વર્તાણી, ભાસ ભ્રાન્તી ખલકમાં ખેલાંણી;
પ્રથમી એક ઘટ અપારા, સત ગુરૂ દેખા નીરમળ નારા;
સેજે સેજે સતગુરૂ એક મીલાહી. પુરા ગુરૂ મળા ત્યારે પાર-
પોચાહી, (૬)
આદુના વચન લીયા ઉઠાહી, ભુલ ભ્રાન્તી જેની દુર કટાહીં;
રણુકારમાં રમી રહા છાંહી, પંડ બ્રહ્મમાં છાંના નાહી;
સાંમી ખેચર મળા મને, અરૂપ અખંડા;
કુરણાદાસ ખેલ, આપો આપ અનંદા;

શાખી ૨૭૧

અષ્ટ સીધી અગમની, હરદ ઉરદ એક તાર;
ગગન વેધીને ચાલીયા, ઉતરા આરંપાર;

રવેણી પદ ૨૬૭

સત ગુરૂ પુરા મળા જ્ઞાન બતાહી પ્રેમ પીયાલા ભરીભરી પાહીં;

પારસ મણી ગુરૂ પલમાં દેખાડી, અખંડ આતમ બ્રહ્મ દરસાહીં;
રૂડી રવેણી રૂડા રતન પદ ર્થ, આપ લાગા જેને અગમ લક્ષાર્થ;
અરૂપ અપાર ગુરૂ આપ દરસાંણા, નીરાંકારમાં જેનાં નુર વર્તાણા;
જુનીકળા જેને જાહેર જાણી, મુળ વચન દેખી બ્રહ્મ નિસાની;
અરસ પરસ ગુરૂ દીસે નીરાળા, સુખના સમુદર અનુભવ છોળા;
સેજે સેજે સાંન સુરત મેલાયા, આપો આપ એક બ્રહ્મ દરસાયા
ઘટો ઘટ રમી રહ્યા આપ ગોસાંહી, જુતી કળા જેના ઉરમાં દેખાડી. (૮)

ઉલટી સલીતા સંધુમાં સમાંણી, પાંચ પચીસ પલમાં પલટાંણી. (૯)

જીવ ચરાચર સતગરૂ મેરા, સાંમી બેચર દેખા બ્રંહ્મ ચોફેરા;
કુરણાદાસ ચરણે ચીત લગાયા, પુરા વચન પ્રમીજન પાયા. ૧૦

સાખી ૨૭૨

સુન મંડળથી ધારા છુટી, અખ મંડળકી માંય;
બંક નાળીમાં અમીઝર, પુરા પ્રમી જન પાંય;

રવેણી પદ ૨૬૮

જોગ કળા ગતી જોગ ઉચારા, અસ્ટ સીધી ચલી અગમકી ધારા;
મુળ કમળથી ઓહુંગ ઉઠાયા, હરદમ હાલા નુર નેસ મેલાયા
સેજે સેજે સુરતા ગગન ગઢ ઘેરા, અગમ અગોચર ગુરૂ દરશ" આદેસા. (૩)

અગમ દસામાં ભયા બ્રહ્મ ભેળા, કોટીક ભાંણ હુવા અજવાળા; બંક નાળમાંથી અમીરસ છુટા, પ્રેમ રસ પાધા જેને અનભ પ્રગટા. [૫)

સુખર ચડીને જેને અનંદ મેળાયા, સાંમી ખેચર ગટોગટ દરસાયા અનુભવ દસા કુરણાદાસ પાયા, આપો આપ નુરીજન નીરંતર દેખાયા, (૭)

સાખી ૨૭૩

અનંદ ઉલટયો ઉરમાં; ધીરપ ધાંન લગાય,
પરગટ પારસ ગુરૂ મળા, કુરણાદાસ ગુણ ગાય;

રવેણી પદ ૨૬૯

ફેરગર કરૂ તો ગુરૂ માંનો કીરતારા, ચરણાંકી દાસી હો નીરધારા. (૧)

ગુરૂ મળા મને આતમ બ્રહ્મ ગાંની, સીતળ સાંન્તી મારા ઉ. રમાં જાંની. (૨)

અસે પદ દાંન આપ્યો સતગરૂ દાતા, સમતાના છાંયામાં જ- ઇને સમાતા, (૩)

અગમ અગોચર દેખી બ્રહ્મકી વાચા, અનંદ ઉલટા અરૂપ રંગ સાચા, (૪)

સંધુંની છાંયા મળા મેરા સાંહી, બાહર ભીતર છાંના નહી આપો આપ ગુરૂ મને સેજ બતાહી; પટ તંતુમાં ગુરૂ ખા લી રહા નહી. (૬)

સાંમી બેચર સર્વંતર સાહી,પંડ બ્રહ્મંડમાં રહારે સમાહી;(૭)
કૃરણુદાસકે ગુરૂ કીરપા કીધી, અમુલખ વસ્તુ ગુરૂજીએ દીધી(૮)

શાખી ૨૭૪

નીધી નીત જ્ઞાંનકી, ખુટ નહી દીન રાત;
આઠુ પહોર જેને વાપરો, ખાલી નહી નીજ જાત;

રવેણી પદ ૨૭૦

ગુરૂ મળા આદ પુરસ સાંહી, બાહર ભીતરમાં છાંના નાંહી;(૧)
તુરી જન નીરાકાર દીસા નારા, ઉપના બ્રહ્મા વીષ્નુ શંકરાચારા(૨)
ધરણ અંકાસ જેને જંમા જગા, અદગર મેરૂગર જેને (૩)
થંભ ઠરાયા,
મુળ વચનમાંથી ઉગી એક માયા, કરીયા કરતા નાંમ ધરાયા;
ચઉદ લોકની આદ હોહીમાતા,થતી ઉત્પતીથી થાવર જંગમ થાતા
મુળ વની માયા તેને મંડાણ રચાયું, ઉગા અકુર જેને (૬)
રૂપ કહાયુ
માયા બ્રહ્મથી જોગ મેલાયો. પંડ બ્રહ્મ એક આદ થંભાયો ૭
સાંમી બેચર સર્વતર રહા વાપી, પંડ બ્રહ્મંડ જુગતી થાપી; (૮)
સાંમી બેચર સર્વતર રહા વાપી, પંડ બ્રહ્મંડ જુગતી થાપી; (૮)
કહે કુરણુદાસ ગુરૂ વીનતી મોરી, આઠુ પહોર જેને લગી દોરી;

સાખી ૨૭૫

હસ્ત જોડી કરૂ વીનતી, આદો અલેપદ દાંન;
મુરણ બેચર પ્રગટ મળા, મટાં માન ગુમાન;

રવેણી પદ ૨૭૧

સુળ મંડાણ સબદ ધુન લાગી,સુરતી સખ ગઢ ચાલી રહી આઘી
તરકુટી કમળમાં તંત મેળાયા, હરદ ઉરદ બીચે સબદ રણુકાયા;
સુન વેધીને સખરગઢ ઘેરા, અગમ અગોચર દીયા જેને ડેરા;(૩)
ઈંગલા પીંગલા સંધુમા મેલાહી, સુખમણ ઘરમાં સેજ બીસાહી;
ફુટા ગગન કોટક ભયા ભાંગ્યા. અરસ પરસ આપે જણાંણા(૫)
સલીતા સંધુમાં ઉલટ મેલાણી, ગુરૂ ચરણમાં સુરતા હોમાણી;
લુહા અગની કરા પેસારા, કાટ આવરણકા કરા નીસતારા;
ભસા બ્રહ્મકાર ખણુ નહી ખાલી. ઉલટી લહેરી સંધુમાં ડાલી;
એકા મેક ગુરૂ મેરા આપ દરસાયા, છચરાચર સર્વંતર છાંયા;
સામીબેચર મળા આપોઆપ સોહી, પટતંતુમાં છાંના કછુ નાહી;
કેહે કુરણદાસ ગુરૂ રહ્યાછે ચોધારા, છે સર્વંતર આપોઆપ ન્યારા;

શાખી ૨૭૬

જરરામાંથી જાળવો, બળતાં રાખ્યાં બાળ;
સાંમી બેચર સનમુખ રહા, મટી આળ જંજાળ;

રવેણી પદ ૨૭૨

સંત મેરા સીરધણી મેં સંતનકી દાસી ગુરૂના વચનથી નહીરૂપાસી
અભેપદ દાંન આલો મોરે સાંઈ,અમુલખ વચન મેરાઉરમા દેખાહી
ગુરૂ બોલે સીળી અમરત વાણી, તેરી સુરતા સમુદરમાં સમાણી;
અગમ અગોચર ગંગા છુટી, ગુરૂના વચનનો મળી જેને બુટી;

અમુલખ હીરે મેરા ગુરૂજીએ આલા, સુખસવાંતમાં મેજાહી માલા;
પુરણ વચન તુરીયા અતીત છાંયા, સાંમીબેચર આપોઆપદરસાયા;
કર જોડીને કુરણાદાસ ગુણગાયા, આઠુ પહોર ઉરમાંઅનંદમેળાયા;

શાખી ૨૭૭

મીરાંબાઇના ઝેરમાં, અનંદ અમરત થાય;
ઝેર ઉતારાં ઝરણા કરી, પીધા પ્રીત લગાય;

રવેણી પદ ૨૭૩

ભજનથકી જેની ભાવઠ ભાગી, અગમ અગોચર જેની સુરતા લાગી;
સુરતાએ કીધાં જેને અગમ પેસારા, આઠુ પહોર ગુરૂદેખા ચોધારા
હદ છોડીને કોઇ બેહદ ચલાયા, અક્ષરાઅતીત જેને બ્રહ્મ કહાયા;
મગન ભયા કોઈ આપે મસતાના, સીતળ સધુમાં જેને;
કર્યા અસનાંના (૪)
બાવન અક્ષર બારા ગુરૂ બોલે, કહે કુરણાદાસ બ્રહ્મ એકરતોલ;

સાખી ૨૭૮

પેપો પેલાદ પ્રેમ રસ ચાખીયા, રધુને રોહીદાસ;
કુરણાદાસ સીતળ થયા, પારસ ગુરૂકે પાસ;

રવેણી પદ ૨૭૪

ગુરૂમળા ગાની મુની આપ દયાલી, સેજે મારી સુરતા સનમુખચાલી;
ઇગલા પીંગલાકા દોર મેલાયા, સુખમણા સનમુખ સેજ બીસાયા;
અમર કમળમાં ગ્રઝ ઝુકાયાં, ગુરૂના વચનમાં આપ સમાયા;

સોહંગ સબદકી ઓહીધુન લાગી, એકવીસહજાર છછ ઉડઉડજાગી
અંક્રાસકા બુદ અધર મુખ લાયા, અગમઅગોચર અનંદ જગાયા;
જરણા કરીને જેને અમીરસ લીધા,ગુરૂના વચનમાં કેઈક સંતસીધા
સાચા ગુરૂમળા મને ગાંનીસુની દાતા,આઠુ પહોરમે હરી ગુણગાતા;
હરદ ઉરદ બીચે ઉધ્વમખ ધુની, સાંમી બેચરની જગા દેખી સુની;
આપ દેખા એક અનુભવી નારા, કુરણાદાસકે તેના વચન અપારા;

સાખી ૨૭૯

પ્રેમ અમીરસ ચાખીયા, ઉલટા અનંદ અપાર;
સાંમી બેચર છાહી રહા, વર્તા નીરાકાર;

રવેણી પદ ૨૭૫

દાવા છોડીને કોઇ દલમાથી જાગા, કામ કરોધ દુર જેના ભાગા;
સધીરા સીતળ થહી અમીરસ પીધા, સુખ સાગરમાં માર
હરીજંન સીધા
અગમ અગોચર અગમ ધુન લાગી. અરૂપી દેખા જેને આપસવાગી
અરૂપ ધુંનમાં આસણ કીધાં, આઠુ પહોર જેને સમરણ લીધાં;
સુગા મર્મ મેળાયા જેને ગુરૂ ગમ પાહી, સેજે મેરા ગુરૂ
મળા આપે ગોંસાંહી;
ચરાચરમાં ગુરૂ રહા નીરગુણ નારા. સાંમી બેચર આદઅપારા;
કહે કુરણાદાસ બ્રહ્મ કાર પુરા, આપો આપ ઝરી રહા નુરા;

સાખી ૨૮૦

સંધુ સીતળ શાન્તી નુર ઝર અપાર, પારસમણી ગુરૂ મળાઈ
કહે કુરણાદાસ, નરખ્યા નીજ દેદાર;

રવેણી પદ ૨૭૬

અગમ અગોચર સબદા છુટા, હતા સર્વંતર સરવણે ત્રુઠા; (૧)
નાભી નેસાને જામા જગાયા, સાસ ઉસાસે ઓહુંગ ઉઠાયા;
હરદા કમળમાં ધાટ મેળાયા, કંઠ કમળમાં વીવેક વરતાયા;
વીખરીમાવચન દેખાનીજગુરૂ નારા, ઓહંગઉલટા સોહંગઅપારા;
પટતતુમાં પુરણ સર્વંતર છાયા, ગુરૂ મળ્યા જેને જુગ જગાયા;
સાંમીબેચર આપોઆપ દેખાયા, કહે કુરણાદાસ મુગે સાકર ખાયા;
મર્મ ગુરૂગમ અગમથીલાયા, અનંદ ઉલટા ઉરમાં મીલાયા;(૭)

સાખી ૨૮૧

મહા મસ્તાના હોઇ રહા, સત શબ્દ લીયા ઉર;
પડ બ્રહ્મંડ વેધીયા, થઇ રહા ચકચુર;

રવેણી પદ ૨૭૭

ભલી હોજો મેરે ગુરૂ મળા સાંહી, શબ્દ સુનાયો બાહુરભીતર માંહે
દાવા છોડી મેતો દરસન પાયા. અકળ કળા જેને આપે દેખાયા;
જીન અજીત જોગી મળા મોહી, આઠુ પહોરમેં વેનતીકુ રોહી
સંત સીંધુ મેરે સમરત છાંહી, પારસ લુહા કંચન થાહી.
ચંદનકી ખાસે આક ચંદન બાહી, ઉલટી સલીતા સંધુમાં સાહી

નહી નામ મીટીયાં નીરગુણુ હોઇ, એકામેક જેને આપ મીલાહી
ગુણ નીરમાં મળુ કહુ નહી કાંહીં, એસારે ગુરૂ મને મળાછે ગોસાંહી
અગમ સમજ મેરા ગુરૂજીએ આપી, કહે કુરણાદાસ ગુરૂ
રહા છે અમાપી. (૮)

સાખી ૨૮૨

સેજ સમજમાં સમાઇ ગયા, નહી માયા કે મુળ;
અરસ પરસ હોઇ રહા, નહી કાયા કે કુળ;

રવેણી પદ ૨૭૮

નીરગુણ નીરાકાર નરખા નારા, ઉપના અરાકાર બીજ અપારા;
મુકતીકા કહુ મે એક વીસતારા, ઇંડ એક અગમ કરા પેસારા,
બ્રહ્માથી ભયા આદ ઉગારા, સષ્ટીકા કરા જેને આપ જમારા;
અરાકાર આપ નુરીજન દેખા, થતી ઉતપંતી પલ્લ પેખા ૪
મુકતી ઇંડ બીંબાં બોતેરાં, પાંચ પચીસ કરા પેસારા. (૫)
મુલ બીજ માયા ઉપાહી, બ્રહ્મામાં સેષ્ટી આપ રચાહી (૬)
મુક્તા તુત્તા પરકરતી હોઇ, પંડ બ્રહ્મંડ રચાયા મોહી (૭)
એચર સાંમી બ્રહ્મકાર રહા ભેળા, કહે કુરણાદાસ માયાબ્રહ્મસુમેળા

શાખી ૨૮૩

મુળ રહા માપમાં, અમાપ રૂપકી છાંય;
કહા દેખામાં આવે નહી ભીતર કહુ કે માંય;

રવેણી પદ ૨૭૯

રણુકાર કીયા આપ પેસારા, સરવંતર દેખા તીનાસબ વીસ્તારા ૧
સબ્દ સરૂપી સોહંગ કાઠાંમાં, ગટાગટ વાપી રહા દુરી જન ધામ
કુંભ ચક્કર બીંબ બનાયા, પ્રથવી સરૂપમાં ઘાટ મીલાયા ૩
કરીયા સગતી જોગ મીલાયા. કુદરત બાજી જુગ જમાયા. ૪
અરણી અરૂપથી થયાતા તમાસા, અગ્ની દેખી રૂપ પરકાસા
પવન પ્રગટ ભયા થઇરા ભુનેળા છુટ ગયા પવન ભયાબ્રહ્મસુ ભેળા;
ઓમ અરૂપી આભુસણ હોઈ, વષ્ટીમાંથી શ્રસ્ટી જમાહી ૭
ખેચર સાંમી સંધળ છાયા, કુરણાદાસ કે બ્રહ્મમાં બ્રહ્મ મીલા જાયા. (૮)

સાખી ૨૮૪

અંતર ભળા બ્રહ્મ હે, દુતીયા દુર ઉઠાઇ;
બાહર ભીત્ર મીલો રહા, મુળ મર્મ માંહી.

રવેણી પદ ૨૮૦

અગમ ચડીને કોઇ સમજ મીલાયા,અરસ પરસ દેખીસીતળ છાંયા
ગુરૂ મળા મને જ્ઞાંની મુની દાતા, રણુકારમાં રમી રહા અલમસ્તા
સમતાકી મછીયાં સીતળ હોઇ, અનંદ ઉરમાં લીયો મેલાઇ ૩
પ્રેમ પ્રીત કરી પીત્રન લાગી, ગુરૂગમ જોત ભીતરથી જાગી ૪
કોટક રવી નીરગુનુ વરતાંણુા, અરસ પરસ આતમા જણુાંણુા ૬
પંડ બ્રહ્મંડે ગુરૂ દરસાંણુા, આપો આપ નુરીજન જોગી જાણુા.

મુલા તુલા નહી મોહ મન માયા, સંગળ સુતરમાં આપ સમાયા
સોહી ગુરૂ બેચર સ્વામી નીરગુણુ નારા, કુરણાદાસ કે વાપી
રહા પરગટ પુરા (૮)

સાખી ૨૮૫

સુરજ સંગળ ઉગીયા, અચરીત ભયો પરભાત.
તીમર તરત તરાસીયા, સીતળ સુખ સવાંત.

રવેણી પદ ૨૮૧

અગમ અગોચર સબ્દા છુટા, સરવણે સોરંગ અવાજ ઘુંટા ૧
ગુરૂગમ આહી મુજે સાંન મીલાહી, પુરણુ વચન પ્રગટ પાહી
નીસાં કરીને જેને નેસ ઠરાહી. વદેહી શબ્દકા થંભા લગાહી;
હરદા કમળમાં થયા ટપોરા, વવેક વચનકા કર્થા વીચારા;
વીખરીમાં સમજ સીનગ હોઇ, મુળ વચન ચરાચર મોહી;
પરા પાર રહા રોમ રણુકારા, ગુરૂ મીલી રહા સુખ ચોફેરા;
અકળ અરૂપી આપ અરૂપ, સંધજે સુતરમાં બ્રહ્મ સરૂપ; (૭)
કુરણાદાસકે સર્તંતર ભાળા, પટ તંતુમાં રૂપ રેણા; (૮)

સાખી ૨૮૬

મોર મુગટ શીર ધર્યા, દીપા નીજ દેદાર;
આવરણુ તુર ઉડ ગયાં, ઉગા આરંપાર;

રવેણી પદ ૨૮૨

સમજ બુદ્ધી હોઇ ગુરૂ ગમ મોહી, વેદ ચાર સાત્ર પુરાણુ
અઢાર ખટ સોહી; (૧)

ખુદ્દખીકે મે અગમ કરૂ પેસારા, ધુન લગાવું મેરે ગુરૂ ગમ નારા;
જોગી મળેતો મેં જોગ લગાવું, અધર તખતપર ધુણી ધીખાવું;
ગાંની મળેતો ગાંન થપાવુ, સુરા મળેતો રણવટ જાઉં; (૪)
ચૌદ લોકના મેં રાજ કરાવું, અરૂપ તમાસા અદલ જોઈ આવુ
થાવર જંગમાં થાંણાં થપાવુ, પાંચ પચીસકા ભેદ બતાવું;
ત્રીસ મલીને જાગ્રત કહાવુ, સપન સસો પતી અધર ઉડાવું ૭
સાંમી ભેચર તુરીયા કહાવું, કહે કુરણદાસ એક મેક મેલાવુ;

શાખી ૨૮૭

વીધ વીધ વ્રતા લહેરમાં, સીતળ સંધુ સાંહી;
ગુરૂ ગમ લગા અનંદમાં, બાહર ભીતર માંય;

રવેણી પદ ૨૮૩

સુલા તુલાકી મુમતા હોઈ, અચરોત કાળ અધર લેઈ જાહી;
કરોડપતી મન દુનીયાંમાં દાયો, કર્મ કાંડ કીયા દુખમાંદઆયો
નહી આવે હાથ તુતો વંજાનો જાયો. રાજ કુળના હુકમ લેઈ
આ૦યો. (૫)
નહી ફરે કાંહી હુકમ દવાહી, વંજાકા પુત્ર કછુ નહી હોઈ ૬
સાંમી ભેચર મળા મન મીટાયા, કરાર કુરાંનપર રંગ લગાયા
ઉંચ નીચમાં આપ સમાયા, કુરણાદાસ કે બ્રહ્મમાં બ્રહ્મ મીલજાયા

સાખી ૨૮૮

મીલ રહા માપ અમાપ, સંગળે સુતર છાંય;

અરૂપ અખંડી આતમા, બાહર ભીતર માંય.

રવેણી પદ ૨૮૪

ચીત ચાતુરી ચકર જેસા ફરે, લોભની લહેરમાં સીચાંણો મારે
દાવા કરીને ડોલ દીવાંનુ, પચીસ પરકરતીમાં ચીત લપટાંણુ
જીવ પણામાં જેને જોર જણાયું, સપન ઉતપંતી મુળ મીલાયુ
સીપી રૂપા જીવ લપટાયા, ચીત ચાળામાં જુગ ભરમાયા. ૪
બીન બીન મરગ મુમતાકી રોહી. થાકી થાકી રણુમાં જુકાહી; ૫
ચીત ચાળા કરતુ જાહી, મોહ મરગો જંગલમાં મરાહી (૭)
કુડ કરતવ મુમતાથી બાંધ્યા, કાળ ચપેટીમાં અચરોત લીધા
સાંમી બેચર ભુલ મીટાહી, કુરણુદાસ કે સીતળ થાહી (૮)

સાખી ૨૮૯

ચીત ચીતારૂ ચોયદુ, અચરોત લાગી લાય;
મોહ જાળમાં ખસી પડુ, કાળ ઝપાટે ખાય.

રવેણી પદ ૨૮૫

અહંકાર ધરી તીએ ધુંળ ઉડાડી, પવનકા સરૂપ ભુતેળા થાહી
અચરોત સીંચાણો ચોટ લગાવે, પંડે તેતર ઝપટમાં ઝુકાવે.
મન મરકુટ થઇને થેપ લગાવે, ચાહ લોકકી ફાળ ભરાવે; ૧
ધનનાકા ધુળ ઉચાડી, કોડી કોડી કરી માય મગાહી;
ગાગડી ભેરંગ લીયા કંડમાંહી, બંબીલ છોડકર આયા બંધમાંહી;
ઉલટા અહંકાર ચાહ લોકઘેરાહી, રાંણા રાવણુજેવા રણુમાં રોળાઇ;

ધરી કરોધ પેળાજકુ ધાચો, કપટ હરણાકંસ કુડ કુટાયો; (૫)
થર થર કંપા થયા તમાસા, મારોઅસુર ભયા પરકાસા; (૬)
ગુરૂ મળા જેને મોહ મીટાયા, સત સમાગમમાં સીતળ પાયા;
સાંમી એચર મળા મુળ બતાયા, કુરણુદાસકે અનુભવી આયા;

સાખી ૨૯૦

મન ખુધી ચીત માંડવો રેપો મુમ ત માંય;
ગુરૂ મળા વચન પારખુ, આવરણુ દીયાં ઉડાય:

રવેણી પદ ૨૮૬

નીરાકાર ગુરૂ મળા નરભે નારા, વાપી રહા રણુકાર અપારા; (૧)
નહી ગુરૂ નેડે નહી ગુરૂ દુરા, આપો આપ ભરી રહા ભરપુરા;
વાચ વીના થયા અખંડ અવાજા ત્રણુ ભવનમાં રણુકારસુ ગાજા;
વીના વચને ગુરૂ ગમ જાંના વાપી રહા આસપાસ અનમ ના;
ઠાંમો ઠાંમ ઠરી રહા ઠાંમા, અધવીત રૂપ રમી રહા સાંમા;
અરણી રૂપ જેવા જેતા તેમાં, પટ તંતુમાં દરસા મોમાં તેમં;
લેખરંગ રાગ કછુ નહી હોતા, દેહા અતીત નીતોનાત જોતા;
સાંમીએચર સર્વા અતીત હોઈ, કુરણુદાસકે બાહર ભીતર માંય;

સાખી ૨૯૧

સબ્દ સરૂપી સુરતા, લગી ચોટ અસમાન;
મુળ વચન અમાપ હે, સમજ લગી બીન તાન;

રવેણી પદ ૨૮૭

મીનને મારગ મર્મી જન જાને, ચલા અસમ ને ગુરૂ ગમ સાને;
ઓટ નહી રહા આપ અસમાના, આવન જાવન કછુ નહી જાણા;
હું નહી તુ નહી દોહી, સંઘળ સુતરમાં વાપી રહા સોહી;
નીજ નીરાકાર બ્રહ્મ સરૂપા, રચી રહા ગુરૂ આદ અરૂપા; ૪
સુલા તુલા નહીં કછુ મોહી, આપો આપ ગરૂ આપમાં હોહી
ભરી રહા બ્રહ્મ અપારા, સંઘળે સુતરમાં રમી રહા નારા ૬
સુત્ર એક પટ ભયા પુરા, અનંત કળા ગુરૂ આદ ચોફેરા;
તું હીતનમાં ખેચરસાંમીઓાલે ફુરણાદાસકે બાહરભીતર રહાઅતોલે

સાખી ૨૯૨

મર્મ વચન વર્તાહી રહા, ગાજા ગોર ગંભીર;
દીન ઉગા રીનમાં, ભોર ભયા રણધીર.

રવેણી પદ ૨૮૮

ગુરૂ રચીરહા ચંદન સીતળ છાંયા,બાસ લગી જેને ચીત પરૌયા
કંચન હુઆ ગુરૂ વચનાંની મોહી, આવનજાવન દીસેનહી કોહી;
બ્રહ્મ સરૂપ રહા ગુરૂ જ્ઞાંની, અરસ પરસ જેને સમજ પીછાંની
ગુરૂ સમજમાં રહા સમાહી, વચન વદેહી આપ વર્તાહી. ૪
જેસો ઓાખજીથી ગુડ દેખાયા, એસી સમજ ગુરૂગમ પાયા,
સુરજ ઉગા સમજ ચોધાના, આસ પાસ દીસે અગોચર નારા,
સામી ખેચર બાવન અક્ષરથી બારા, વચન વદેહી વાપી
રહા નારા. (૭)

કહે કુરણાદાસ સીતળ છાંયા, બાહર ભીતર આપ દેખાયા, ૯

સાખી ૨૯૩

ઘોર ગંભીર ગાજીઆ, પ્રગટ પ્રેમ અપાર;
યોગરત રવી ઉગીયા, નીરમળ નીરાકાર;

સાખી ૨૯૪

બાહર ભીતર આતમા, રહા રણુકાર માંહી;
દ્રગમાં દીન ઉગીયા, ભોર ભયા ભ્રમ માંહી.

ભજન પદ ૨૮૯

અધાજ બુધી હોઇરે, અનુભવી આતમા;
સંધળ સરખા વાપી રહા, વર્તમાન જો.
અધાજ, બુધી હોઇરે અનુભવી આતમા (ટેક)
પટ તંતુમાં પુરારે, રોમે રોમે દેખીયા.
દીસે નહી કાંઇ ચંદ્ર સુરજ નહી હોય જો.
ધરણુ અંકાસ આદ નહી ધાંનમાં,
રમી રહા આપો આપ અલંગજો. અધાજ બુધી હોઇરે. ૧
દેહી વીસે નહીરે વદેહી રમી રહા,
સરખા દેખા સોનામાં જણ સાપજો;
વીધ વીધ રચારે મુગ મર્મ જાણીયા;
દ્રગ દીસા પંડ બ્રહ્માંડ નીજ વાપજો. અધાજ બુધી. ૨
હું નહી દેહીરે નહી માયા મુળમાં,

એતો છીન છીન સીધુ ભર્યા અપારજો;
વાચ અવાચ નારારે ભરાભર ભરી રહા,
ખણુ માંહી ખંડીત નહી કહેવાય જો. અધાજ ણુધી, ૩
માત તાત તાર તુ નહી તનમાં,
વીના મુળ બ્રહ્મ ભર્યા અપાર જો;
પટ તંતુમાં પુરારે ભરપુર મળી રહા,
થાવર જંગમાં વાપી રહા વદેહ જો. અધાજ ણુધી. ૪
મુલ્લા તુલા આયારે મુંળમાંથી ખેદીયાં,
વાદળ નહી ચરાચર દીસે ચંદજો;
હુ તુ મારૂ રે મુળનું ખેદીયું,
રહુ નહી હું મારૂ મન અનમાંન જો. અધાજ ણુધી. ૫
અધવીત બ્રહ્મ ભર્યા રે ધવીત નહી ધાંનમાં;
ધવીત અધવીતથી સાંમી બેચર બંબારજો.
મીનનો મેમારે ગુરૂ ગમ ગાંનમાં;
કુરણાદાસ ગાતા નહી કે ગ્નાંન જો. અધાજ ણુધી ૬

સાખી ૨૯૫

મુળ વચન માગુ મર્મનો, દયા કરો દીયાળ;
સમજ બતાવો સાંનમાં, મટે આળ જંજાળ;

ભજન પદ ૨૯૦

મુળ સબ્દથી ઉઠારે રણુકારની ધુનમાં,

સેજે સેજે સુખમાં સીતળ થાય જો;
મુળ સબ્દથી ઉઠારે રણુકારની ધુનમાં. (ટેક)
અગમ દવારે આયારે ઓહંગની દોરીએ,
ઇંગલા પીંગલા એક દોર મીલ જાય જો;
સુખની સેજરે સીતળ સાંના પાંમીયા,
અનંત કુળા આઠુ પહોર વર્તાય જો. મુળ સબદથી. ૧
અનુભવી દેખારે નીરાકરની સેરીએ.
લાગો મારા રૂદીયા કમળમાં સવાદજો,
પુરણ પરકાસી હોઇરે સુખની સેજમાં.
અનભે થયો મુળ દસાની માંયજો, મુળ સબ્દથી ઉઠારે ૨
એકવી હજાર છછરે સવાગ મીલી રહયા માપમાં.
ઓહંગ સોહંગ આઠુ પહોર ટંકારજો.
હરદ ઉરદની માંચેરે બ્રહ્માકાર ભાળીયા;
રોમે રોમે અરૂપ અચંપા થાયજો, મૂળ શબ્દથી ઉઠારે (૩)
બંક નાળની સેરી'મહા રસ વાળીયા.
વીના વાદળીએ અમીની ધારા હોયજો,
અનંદ ઉર લાધોરે માહા રસ માંણીયા.
વચન વદેહી બ્રહ્મ સરૂપ દરસાયજો, મુળ (૪)
સાંમી બેચર મીલારે અરૂપી આતમા.
કોટક ભાંણુ બાહર ભીતર માંયજો,

આઠુ પહોર રહ્યારે ગુરૂના સંગમાં.
કુરણાદાસ અણુસતા ગુણ ગાયજો, મુળ (૫)

સાખી ૨૯૬

સમજ લીયા સાનમાં, વદેહી તણો વચન;
અનંદ ભયા જેના ઉરમાં, પ્રેમ ઉદાસી જન;

ભજન પદ ૨૯૧

વેદ વીના ભેદરે ભરી રહ્યા બ્રહ્મમાં.
દીસે નહી બુધીનું બળ કાંયજો,
વેદવીના ભેદરે ભરી રહ્યા બ્રહ્મમાં (ટેક)
ચાર વાંણી વીનારે ચરાચર ભાળીયા.
પરા પેસંતી નહી જુગ જોવાયજો,
આપો આપ દીસેરે ઠમોઠામ થીરમાં
સંધળ સુતર સરખા રહાછિ અમાપજો, વેદવીના ભેદરે ૧
છીન છીન ભયારે રણુકાર રૂપમાં
સમમાંહુ તુંતો દીસે નહી કછુ કાંયજો,
વેરાટ રૂપ રહારે અરૂપી આતમા.
વીના મુળ આપ રહા અળંગજો, વેદ વીના ભેદરે (૨)
અનુભવી જોયારે વાપી રહ્યા સમમાં.
સંધળ સરખા છેદ વીનાઅછેદજો,
પંડ બ્રહ્મંડ દીસેરે એક મેક ધાંનમાં.

અણુ માત્ર ખાલી નહી જોવાજો. વેદ વીના ભેદરે (૩)
વીધ વીધ નાસરે નીરાકાર જાણીયા.
પરટવીસે વાપી રહ્યા પરકાસજો,
તરૂણીમાં ત્રતરે ભાળા ગુરૂ જ્ઞાંનમાં.
આર'પારા દીપી રહ્યા દેદારજો વેદ વીના ભેદરે (૪)
રેન વીના સસીરે સ'પુરણ ઉગીયા.
બાહર ભીતર ભાળો બ્રહ્માકારજો,
રોમે રોમે ઉચ્ચારે ભરપુર ભરી રહયા.
સ'ઘળા સુતર એકામેક વરતાયજો વેદ વીના ભેદરે (૫)
સુર વણુ સરખા છાંહીરે.
આભુરણુ અ'ગનાં તેનુ' રૂપ તુજમાં વરતાયે
ઘાટ વીના દીસેરે ગુરૂ એમ ગાંનમાં.
શબદાંમાં છાયા ઓમ અરૂપી અપારજો, વેદ વીના (૬)
અસ'ગી દીસેરે ગુરૂ મુજ એકલા.
નહી તોરે વીખ બુદ્ધીકે હાણુજો
આપ અમાપ હોહીરે સાંમી ખેચર છાહી રહ્યા.
કુરણાદાસ મળી રહ્યા મર્મ માંયજો, વેદ વીના ભેદરે (૭)

સાખી ૨૯૭

સુળ સ'ગ મર્મનો, વચન લગો ઉરમાંય;
ખાસ ચડ્યો જેને પ્રેમથી, કહી મુળ નહી જાય;

ભજન પદ ૨૯૨

વીના મુ'ળ રચારે અનુભવી આતમા.
સંઘળે સરખા વાપી રહ્યા વર્તમાનજો,
વીના મુ'ળ રચારે અનુભવી આતમા, (ટેક)
થુળ સરીર નહીરે નહી તીન પાંસમાં.
પચીસ પરકરતી કીયા નહી કહેવાયજો,
વીસવા અભીઆંની નહીરે જાગ્રત નહી નેનમાં.
આપોઆપ જણાઇ રહ્યા સંઘળ છાંયજો, વીના મુળ (૧)
સુક્ષમ શરીર નહીરે નહી સપન સુળમાં.
જ્ઞાનાંન વીધનાંન ગાતા નહી દે ગેઇજો,
હુ પરકાસી પુરણ રહો સબ એકલો.
આરા વીસે વીસેસણ નહી કહેવાયજો, વીના મુળ (૨)
કારણ માયા નહીરે નહી હુતો નેહમાં.
સંઘળે સુતર સરેખો રહો ભરપુરજો,
તીન અવસ્થાનો સાક્ષી ચેતન જાણવો.
આરે વીસે કહ્યુ નહી કહેવાયજો, વીના મુળ (૩)
તુરીયા કહુ'તો દીસે નહી ઉરમાં.
મુળ વીના ભરી રહ્યા છે ભરમંડજો,
થંભ બીના થંભારે સંઘળ સુતર સરખા.
ખર અક્ષર ખર નહી ખણુ વારજો, વીના મુળ (૪)

સર્વો અતીત સાચારે ચરાચર ભરી રહ્યા.
કહેવા લેવામાં આવે નહી કશુ કાંયજો,
અનુભવી હોઇરે સબ જુગ જાણીયા.
દેહ છતાં દીસેછે વદેહજો' વીના મુળ સ્યારે અનુભવી (૫)
ગુરૂ ગમ સાંનારે મુગા મર્મ જાણીયા.
અધવાંત ભાળ્યા બેચરસાંમી અમાપજો,
કુરશુદાસ કહેરે અમલ જેના ઉરમાં.
ગુરૂ મળ જબ સંધળે સરણા સાંહુજો, વીના મુળ (૬)

સાખી ૨૯૮

પ્રભાત ભયા ગુરૂ ગ્નાંનમાં, અનુભવ ઉદે હોય;
ગુરૂ મળે મને સીર ધણી, કળી સકે નહી કોઈ;

સાખી ૨૯૯

સુત્ર યેક પટ વીસે, વાપી રહયા નીરધાર;
સીન સીનમાં સાહી રહ્યા, દરસા નીજ દેદાર;

રાગ કાફી ૨૯૩

કોઈ તતવ સમજ બતાવે તેને વીવેકી સંત કહાવે (ટેક)
મુલ્લા તુલ્લાકી મુમતા મુરીરે, જીવ ઈશ્વર બોર જનાવે;
સાંયા મુજે તતવ સમજ બતાવે, (૧)
પાચ પચીસ કોહડી મુળ થંભાવેરે, બાગનકુ બોર જનાવે સાંયા
ચોદ ઇન્દ્રી ચોકસ મીદાહીરે, તે બસ મુત્ર સમાવે; સાયા

પ્રાણુ ઉપાનની જુકતી જાનીરે, ભાવનકુ ભુલ મીટાવે; સાંયા
સસોપતીમાં સીધા રમીએરે. અનંદ ઉરમાં દેખાવે; સાંયા
સાંમીબેચર ગુરૂ તુરીયા હોઇરે, કુરણુદાસ કુરછ નહી કહાવે;
સાંયા મુજે તતવ સમજ બતાવે.

સાખી ૩૦૦

બશ સબર બરમંડમાં, નીરાકાર ગોસાંહી;
રોમ રોમ રમ રહા, આસ પાસ ઉર માંહ;

રાગ કાફી ૨૪૯

કોઇ છુટી વરમંડની છાંયા મુજે કળા દેખી અનંદની ટેક
બુદ ખરૂને ભયા અચંબારે, પરપોટાકુ હાઉસ પલકા છાંયા ૧
જલમાં મીન ગણુ મસારારે, પારખી આવીને પકડી છાંયા
કોઇ ગુરૂ મીલનકુ રહા અમલમાંરે, સુરતા લગી સમજરી; ૩
સુરતા ઉલટી સંધુ મીલનકુરે, જેની સમજ સેજમાં સમાની;
ગુરૂ બેચરસાંમી વરતા નારારે, અભપદ મી અનંદની છાંયા;
કુરણુદાસકે મુળની સુદીયોરે, સમજ બતાઇ જેને સેજની;

સાખી ૩૦૧

સંત દીરપા મુજ પર કરી, સમજ બતાઇ સાન;
આઠુ પહોર અમી ઝરે, રહા નીરગુણ ધાન;

કાફી ૨૯૫

કોઇ દીયા ગગનપર ડંકા, છાંયા કોઇ સુરા ચડા ગડ વંકા; ટેક

સુખની સેરીએ ચઢી ગગનમાંરે, રોમે રોમે ગુરૂ રંગકા
છાંયા; કોઇ દીયા ગગનપર ઢંકા. (૧)
ઝરમર ઝરમર હીરલા ઝળકેરે, મરોઠ પાયા જેને મરમકા
છાંયા; કોઇ દીયા ગગનપર ઢંકા, (૨)
સંત અમલીયા સેજમાં ચડીયારે, દેદાર દરસા તેને દીન
કા છાંયા. કોઇ દીયા ગગનપર. (૩)
ત્રણ ભવનથી લગરહી તાલીરે મોહ છુટા તનમનકા છાંયા. કો.
દુર નેસાંણે બ્રહ્મસુ ભળીયારે, ચોળા છુટી જા ચેતનકા છાંયા. કો
સામી ખેચરની છાંયામાં સમાંણુારે, કુરણાદાસ ભયા ગુરૂ
ગાનકા છાંયા. કોઇ દીયા. (૬)

સાખી ૩૦૨

ગુરૂ વચનકી સાંનમાં, સીતળ વરસે નુર;
અમીરસ અગમાં ઉલટાં, ભયાં અમરત ભરપુર;

કાફી ૨૯૬

કોઇ સુરા સનમુખ જીલે છાંયા, મુજે મુળ વચનમાં
ખેલે. (ટેક)
સાંમા પુરમાં સનુમુખ ચડીયારે, જેની સાંન સમજમાં મેલ
સાંચા મુજે સુરા સનમુખ જીલે. (૧)
નીરાકારમાં ડંમકી દીધીરે, સુખ સંધુમાં જઇ ઝીલે છાંયા;
જે સુરા સનમુખ જીલે. (૨)

ગુરૂ સમજ જેની સીતળ છાંયારે, ઘટોઘટ ગુરૂ મેસ બોલ્લે
છાંયા મુજે સુરા સનમુખ; (૩)
ઝરે અમીરસ નીરગુણુ ન્યારે, પુરણુ પીયાલા પીલે છાંયા;
મૂજે સુરા સનમુખ, (૪)
બંકનાળની ઉલટી લહેરી, પુરણુ પ્રેમ રસ જોઇલ સાંયા;
મુજે સુરા સનુમુખ, (૫)
કુરણુદાસ કે લગી લહેરોરે, મુળ મર્મના તોલે છાંયા;
મુજે સુરા સનુસુખ. (૬)

શાખી ૩૦૩

બીન મારગ એક ગાંનકો, ચલા વવેકી સંત;
ઓટ અટકાવ માંને નહી, સાંમા પુર વસંત.

કાફી ૨૯૭

કોઇ કરે વચન અસમાંનકા, છાંયા મુજ દોર લગાય ગુરૂ
ગુંમકા. (ટેક)
હરદમ વેગથી સુરતા હાલીરે, દમ દીયા જેને જોરકા છાંયા
મુજે કરે વચન અસમાંનકા, (૧)
સૂરતાં સોહંગકા સંગમ હોઇરે, પટ લીયા જેને પ્રેમકા
છાંયા. મુજે કેર વચન (૨)
એબી ગરજના લગી ગગનમારે, સુરા છુટા મેરા છાંયકા;
છાંયા મુજે કરે વચન અસમાનકા. (૩)

સુળ સબદ લઇ મનવો મારોરે, ગોળા વાળા શુરૂ ગાંનકા;
છાંયા મુજે કરે વચન અસમાનકા. (૪)
જાગીનજોયુ જેને બેચરસાંમી ભાળારે,કુરણાદાસકે એમા વચનકા
છાંયા મુજે કરે વચન અસમાનકા. (૩)

સાખી ૩૦૪

શબ્દ છુટા અસમાનથી, રોમ રોમ ટંકાર;
પંડ બ્રહ્મંડમાં હોઇ રહા, આરંપાર અપાર;

કાફી ૨૯૮

મર્મ જાના જેને ગાંનમાં છાંયા, મુજે પ્રેમ પરોયા-
નીજ ધાનમાં, (ટેક)
નાભી કમળથી નટવા છુટારે, પાર લગાયા અસમાનમા;
છાંયા મુજે પ્રેમ પરોયાં નીજ ધાંનમાં. (૧)
ધુમાં જેસી ધારમાં લાગ.રે, બ્રહ્મ દેખાણા જેને દશમાં;
છાંયા શુજે પ્રેમ પરોયા નીજ ધાંનમાં. (૨)
ઝરમર ઝરમર નીરગુણ ઝરીયારે, પીધા પીયાલા નીજ પુરમાં;
છાંયા મુજે મર્મ જાણા. (૩)
ઓહુંગ આવે સોહુંગ સમાયારે, એકવી હજાર છઠે સંગમાં;
છાંયા મુજે મર્મ જાણા (૪)
ઉગા રવીને તીમર ઉડાયારે, ભયા પરભાત ભજનમાં;
છાંયા મુજે મર્મ જાના. (૫)

સાંમી બેચર મને મુળ બતાયુંરે, કુરણુદાસ રમી રહા અનંદમાં
છાંયા મુજે મર્મ જાના.

સાખી ૩૦૫

ગાંન વેરાગમાં સમાઇ રહા, ઉલટા સંધુ અપાર;
નારાકાર નીજ રૂપમાં, સાંમી બેચર નીરવાણ;

કાફી ૨૯૯

કોઇ અગમ સમજ પ્રધાવુ છાંયા મુજે સુરતા સણદમાં મીલાવુ
સેજ ચડીને જેના સંગમાં લગારે, મેતો શુન અગોચર ગાવુ;
છાંયા મુજે અગસ જોગ કરાવુ. (૧)
પુરણ બ્રહ્મથી લગ રહી તાળીરે, મેંતો એકાસુર મીલજાવું
છાંયા મુજે અગમ જોગ કમાવુ. (૨)
ગ્રહ છુટી જેને ભરપુર ભાળારે, અરસ પરસ દેખલાવું
છાંયા મુજે અગમ જોગ કમાવું. (૩)
હીંદુ મુંસલમાન દોનુ નોતારે, તાં પુરવ દેસ દેખાવું
છાંયા મુંજે અગમ જોગ કમાવું.
વાચ અવાચ વરતા નારારે, નીરાકાર નૂરમાં સમાણુ;
છાંયા મુજે. (૫)
સામી બેચર જેને દિનઅતમાં જાનારે, કુરણુદાસ કે સીસ ન
માવુ છાંયા મૂજે. (૬)

સાખી ૩૦૬

પ્રીત લગી જેને પ્રેમથી નીરગુણ નરખા છાંય;

અરસ પરસ રમ રહા, પંડ ભરમંડકી માંય;

કાફી ૩૦૦

કોઇ માયાના પુરમાં ચડીયા છાંયા જેને અમૂલખ હીરલા ખોયા (ટેક)

ધનના કાજે ધોડવા લાગોરે, કોડી કોડી ધન જોડીયા;
છાંયા કોઇ માયાના પુરમાં ચડીયા. ૧

કરોડપતી જીવ તુતો કેવાંણોરે, સાથે નહી આવે એક કોડીયા છાંયા કોઇ (૨)

સપનાંની માયા તારે હાથ નહી આવેરે, એતો વાવલાં વેણુનેમરીયા છાંયા કોઇ માયાના. (૩)

ભુલવણીમાં ભુલો ફરીગોરે, દુખમાં દાડા ગમાયા, છાંયા. કોઇ માયાના (૪)

સંત સીખાંમણ સવળી માંને રે, તારા જલમના સાંસા ટળીયા. છાંયા મૂજે. (૫)

સાંમી બેચર મારી ભુલ મીટાઇરે, કુરણાદાસ મહા પદ પાયા છાંયા કોઇ માયાના પુરમાં ચડીયા. (૬)

શાખી ૩૦૭

સમજી લે સાંન સંતકી, કરી લે અગમકી બાત
આ અવસર ફરી નહી આવે, મટી જાય તારી જાત.

કાફી ૩૦૭

કોઇ અમુલખ હીરલા હોરે, છાંયા મુજે મુળની મુડીયો;
સંભારે. (ટેક)
સેજે ચડીને કોઇ સમરણ કરીઆરે. અહલકી અદલ ચલાવે
છાંયા મુજે અમુલખ હીરા હોરે; ૧
ઓહંગ સોહંગ કરૂ પેસારારે, લગી લગનકી લારે છાંયા.
કમળકી મુળમાં ઇંદુર રહેવેરે કહી સૂગંદ નહી લેવે, છાં.
અધર આસનપર સુરા ચડીયારે, સેજમાં સુરતા ઝુકાવે છાં
ભમરા કમળમાં કરે ગુંજારારે એતો સીતળ સુગંધી પાવે;છાં.
અચર સાંમી મલી રહ્યા મનસાંરે, કુરણાદાસ ગુન ગાવે.છાંયા

સાખી ૩૦૮

કાં તમારા ગુરૂ આવું, નીરગુણ નીજ રૂપ:
ચરાચરમાં રમી રહ્યા, આપ રહ્યા અરૂપ;

કાફી ૩૦૨

કોઇ સમજ સેજમાંબતાવે છાયા મુંજે અગમચડી ગુનગાવે ટેક
વેપારી થઇને સત ગુરૂ આયારે, એતો ગુરૂ ગમ મુંડાયો બતાવે
સાંયા મુંજે અગમ ચડીને ગુણ ગાવે. (૧)
અમર વચન જેને મુંળનો લીધોરે એતો સેજમાં બોજ કમાવે
સાંયા મુંજે અગમ ચડીને ગુણ ગાવે. (૨)
ઝગમગ જોત અગોચર ઝળકેરે, કોટક રવી કહાવે; સાંયા ૩

મુલ્ક તુલ્કાકી મેં મીટાઇરે, અજબ અચંબા થાવે; છાંયા ૪
તોડા તરફ્ટ નીરગુણ નરખારે, વેરાટ રૂપ વર્તાવે; છાંયા; ૫
બેચરસાંમી મેરા રમી રહા નારારેઃ કુરણાદાસ મર્મ પાવે;
છાંયા મુજે અગમ ચડીને ગુણ ગાવે. (૬)

સાખી ૩૦૯

પેપો પેલાદ મીરાંબાઇ, નુર આખ્યા ભરપુર;
રહા હજુર ગુરૂ તણા, કુરણાદાસ ચકચુર;

કાફી ૩૦૩

કોઈ મનની ઓટ મીટાયા, છાંયાકોઇ બેગમ દેશથી આયા ટેક
મસરીકા સંતો મુલા બનાયારે, સુહોર ગાયકા પાંજરા;
છાંયા મુજે મનની ઓટ મીટાયા. (૧)
બીબાં લઇને જળમાં બોળાંરે, એકામેક મીલાયા; સાયા
કાછના મંદરમાં સવાન આયારે, ભસીભસી જલમ ગમાયા;
મગ્ર બીનમાં જલકુ ઢુંઢેરે, થકી થકી કાહુર કુટાયા છાંયા;
સત ગુરૂ મળીયા ડાગ મીટાયારે, વદેહી દેસમા સમાયા;
સાંમી બેચર સીતળ છાંયારે, કુરણાદાસ વદેહી દેખાયા છાયા

સાખી ૩૧૦

મેં મટી જેને મનની, આપ રહા અરૂપ;
છે સતંતર આતમા, રોમ રોમ સરૂપ;

કાફી ૩૦૪

જેને પંડ ભરમંડ વલોયા છાંયા મુજે અનુભ દેસમાં આંયા ટેક
દધી દુધના જામા જગાયારે, મહી માખણ વર્તાયા;
છાંયા મુજે પંડ ભરમંડ વલોયા. (૧)
જ્ઞાંન ગોળી સુરતા લગાહીરે, મર્મ માંકડી લગાહી; છાંયા.
નીરગુણ નેતરાં ગાંન રવાયોરે, અનુભવંતુપ નીકાલીયા. છાં.
કાષ્ટ શ્રથ તવાયાંરે તતવ તાવણ લગાયા. છાંયા.
તારા તુજમાં તુહી તુહી બોલેરે, જબ અનભવ અસણ
ઠરાયા, છાંયા મુજે પંડ બ્રહ્માંડ (૫)
સાંમી ખેચર સુખ સંધુ ભરીયારે, કુરણાદાસ ઉરમાં સ-
માયા. છાંયા મુજે પંડ ભરમંડ. [૬]

સાખી ૩૧૦

સીજા ચંદર ઉગીયા, અગમ દસાકી માંય;
અજર અમીરસ નુર ઝરે, પ્રેમ સરસ મરણ છાંય.

કાફી ૩૦૫

જેને વચન અગમ અર્થકા, છાંયા મેતો સબદ સુણા ગુરૂ
ગમકા (ટેક)
ઓહંકારથી સોહંગ ઉલટારે, હલમસ્તાંના હરદમકા છાંયા
જેને વચન અગમ અરથકા. (૧)
મરા પારથી પુરણ પ્રગટારે, સરવણુને સલગાયા. છાંયા, ૨

સણદ સેજમાં પેસંતી પોઢરે, રણુકાર રહ્યા સારંગકા; છાં.
હરદ ઉરદ બીચે કરા પેસારારે, ઘાટ લગા સમરણકા છાં,
તુરીયા સાક્ષી સમજ મીલાયારે, વાગ્ર અવાચ્ય અરૂપકા છાં.
સાંમી બેચર ભરપુર ભરીયારે, કુરણાદાસ સરૂપ પ્રાક્ષકા છાં.

સાખી ૩૧૧

સીતળ સુગંધી સાંનમાં, વચન લીયા ઉઠાય;
પારસ મણી ગુરૂ મળા, અરસ પરસ વરતાય.

કાફી ૩૦૬

દોઇ આપે ભયા અમરતકા છાંયા, મુજે સમજ લીયા ગુરૂ ગમકા. (ટેક)
કાષ્ટમાં જેમ અગની લાગીરે, ધુવા સેલી ઉડનકા છાંયા મુ-જે સમજ લીયા ગુરૂ ગમકા, (૧)
અજ્ઞાંન ઉડાં જેની ઠણુપીકુ તોડીરે, અરૂપ સરૂપ અનંદકા છાંયા મુંજે. (૨)
દધીમાંથી તુપ નીકાલાંરે, સમજ લગાયા ગુરૂ ગાનકા સાંયા
સાંમીબેચરની સેજમાં રમીએરે, કુરણાદાસ લગા લગનકા; ચાં

શાખી ૩૧૨

જ્ઞાંન વેરાગમાં ઘોરાઇ રહા, સમરણ સીધ થાય;
પ્રેમ અમલીયા પી ગયા, પંડ ભરમંડ વરતાય;

કાફી ૩૦૭

કોઈ મહા મસ્તાના મગનકા છાયા મુંજે લગા વચન વદેહકા ટેક
બ્રમ દસાના હરીજન લોગીરે, પરકાસ ભયા રવી ભાણુકા;
છાંયા મુજે લગા વચન વદેહકા (૧)
ત્યાગી વેરાગી બ્રાન્તીમાં ભુલારે, જેને જોગ પહેરાછે જંગમકા;
જુનીકળા ઝીણા હરી જન જાણેરે, રંગ લગા મજીઠકા; છાં
સુરા સંતે સમજ મીલાહીરે, પાસ લગા ગુરૂ ગાનકા; છાંયા
સાંમા પુરમાં હરીજન આયારે, મર્મ લગાયા મરોડકા; છાં
કુરણાદાસકે ગુરૂ ગાંની વવેકીરે સાંમી બેચર મીલનકા; છાં

શાખી ૩૧૩

મીલી રહા માપમાં, આપ દેખા અમાપ;
સંધળે સુતર છાય રહા ઠાંય ઠાંમ નીજ થાપ;

કાફી ૩૦૮

જેને શાન્તી આહી સમજકી છાંયા મુજે ચોટ લગી અગમકી ટેક
તરકટ તોડીને ગગનપર ચડીયારે, ધુન લગી નીજ ધાંનકી;
છાંયા સુજે સાંન્તી આહી. (૧)
હરદંમ દોર સુરા ચડીયારે, ચોટ મીલીછે ભજનકી; છાંયામુજે
અધર તખતપર કરા પેસારારે, જોત જલીછે જોગનકી; છાયા
ધુન મંડળની ઉલટી ધારારે, સુરતા પોચીછે પીવનકી; છાંયા
મહા અમરફળ મુળનાં લાગારે, લીધી સમજ અગમકી; છાંયા

સાંમી ખેચર મને પાર પોચાયારે, કુરણુદાસ સમજ સંતન
નહી છાંયા મુજે સાંન્તી. (૬)

સાખી ૩૨૪

સંત સમજકી સેરીએ, કોઈ ચલા સુરા સંગ
મહા મુકતા જે ન હોઈ ગયા, ભાળા બ્રહ્મ અનંત.

કાફી ૩૦૯

જેને સુરતા ચલી અસમાંનમાં, છાંયા કુજે આપ રહા અ-
નંદમાં (ટેક)
તખત ચડીને કોઇ તાર મીલાયારે, આપ ભયા અનંદમાં
છાંયા મુજે સુરતા ચલી અસમાંનમાં. (૧)
ખુટા ગગન ફેલાંણું પાંણીરે ભંણુ ભયા છે ભજનમાં છાંયા.
તરકુટી મેલમાં લગ રહી તાલીરે, એતો રમી રહા રણુકારમાં
છાંયા મુજે (૪)
અવઝી કલાંમતે ઓઇ ધુન લાગીરે, અગોચર ફરૂ મે વ્રનમાં.છાં.
ખેચર સાંમી મેરા સુખના છાયારે, કુરણુદાસ ભયા
ભજંનમાં, છાંયા મુજે. (૬)

શાખી ૩૨૫

અનંદ પરોયા જેને ઉરમાં, લગી લગન એક તાર;
આઠુ પહોર નુર ઝરે, વરસે અમીની ધાર;

કાફી ૩૧૦

પુરણ પીયાલા પાયા પ્રેમસુ, છાંયા મુજે સુરતા ચલી સાંમા
સુરસુ. ૧

અખે મંડળમાંથી ગંગા છુટીરે; પ્રભા છુટો ગુરૂગમસુ છાંયા.
બીના વાદળાએ અમીરસ ઝરીયારે, મગન થયા ગુરૂ ગાંનસુ. છાં.
ગુરૂ સમજ જેને છીનમાં જાનીરે, તાળી લાગી છે સબદસુ
ગુરૂગમ કુંચી ખોલ ગયાં તાળાંરે, માલ જડા મુધા મર્મસુ છ.યા.
નીરાકારમા નટવા ખેલેરે, દોર લગા હરદમસું, સાંયા મુજે.
સાંમીએચરના સંગમાં મળીયારે કુરણાદાસ રમી રહા મીનસું.

સાખી ૩૧૬

શીતળ સંધુ છોળીયા, વરસે અમીરસ નુર;
મહા મુકતાફળ હોઇ રહા, કોટ્ક ઉગા સુર;

કાફી ૩૧૧

જેને મન મેવાસીને મારો સાંયા મુજે લગી અગમની ધારો ટેક
સમજ ગોળા છુટનેકુ લાગારે, ચક્કર ફરેછે ચોધારો; સાંયામુજે
ગેબી બાણ જેને છુટા સમજનારે, કપટ કુડકુ ઘેરો છાંયા ર
સત ગુરૂ મેરા સુરમાં લડીયારે, ચોદસ થયો ટંકારો; છાંય,
ઉગા રવીને મટાં અંધાર.રે, હવે નહી આવે આચો વારો. સ
સામી બેચર મેરા ઉરમાંઆવ્યારે કુરણાદાસકી મટો જનમનો ફેરે

સાખી ૩૧૭

કુડ કપટ જેને કાપીયા, દુર કરાં અજ્ઞાન;
સમજ બીસાહી સાનમાં, ઉલટા બ્રહ્મજ્ઞાન;

કાફી ૩૧૨

કોઇ અગમ કરે પેસારા છાયા મુજે દોર લગા રણુકારા (ટેક)
ઉલટી સુરતા સેરીએ ચાલીરે, સોહંગ ભયા ભણુકાર;છાંયા ૧
ગગન મંડળમાં ધોમ મચાયારે, લગી પ્રેમ નીજ ધારા; સા.
સમદ્ર સોરંગી સત ગુરૂ મળીયારે, રોમે રોમે ભણુકારા; સાયા
થયા અચંબા આતમ જ્ઞાનકારે, પંડ ભરમંડ દરસાના સાયા
વદેહી વચન અનુભવ મુળનોરે, પરાપાર વર્તાણા સાયામુજે (૫)
ચોગરદ ગુરૂ મોહી ભરપુર ભરીયારે કુરણાદાસકી દીપી રહાનારા;
સાયા કોઇ અગમ કરે પેસારા. (૬)

સાખી ૩૧૮

દીપા દેદાર નીજ જ્ઞાંનમાં, અનુભવ ઉલટા અપાર;
સુખ સાગર જેના છોળીયા, રોમ રોમ રણુકાર;

કાફી ૩૧૩

કોઇ આપે ફરેછે દીવાનાછાંયા તેને કદી નહી આવે સાંના ટે
મોહ માયામાં ફરે મસ્તાનારે, એતો નહીરે કાળથી છાંના;
છાયા કોઇ આપે ફરે. (૧)
કસાઇકા ઘેર અજા લપટાણીરે; સીર કાટા છે તેના તનના; છાં
નેકુલ ભોરંગકુ પકડ પછાડારે, અહાર કરા તેના અંગના; છાં

જોજો સંતો જુગની રેનીરે, કાળ તણા અચંબા; છાંયા મુંજે ગુરૂ મળા જેને મોહકુ મારારે, સમજ ગોળા વાગા જ્ઞાંનના; સા સામી બેચર સેજે મુળ બતાયુરે, કુરણાદાસ દમ દીયા ધુનના;

સાખી ૩૧૯

મુળ મંડાણથી ચાલીયા, શબ્દ ભયો ટંકાર;
ત્રણ ભવન જેને તોડીયા, ગયા અસમાનકી પાર;

કાફી ૩૧૪

જેને સેજમાં સમજ બતાયા છાંયા મુંજે પુરબ દસાપર આવ્યા ટેક
મીનનો મારગ સમજ મીલાહીરે, ધુન મંડપમાં ધાયા સાંયા મુંજે પુરબ દસા પર (૧)
ગગન મંડળથી ઘેરા ગરજારે, ઝરમર મેવલા ઝરીયા; સાંયા ૨
પંડ બ્રહ્મંડ જેના સુરમાં રણકારે, અવાજ અગમથી લાગા; સાં
અરસ પરસ ગુરૂ રહા એકીલારે, કોટક રવી વર્તાયા; સાંયા ૪
ઉદક લુણ એક મીલાહીરે, ગુરૂ ગમ સમજ ઉઠાયા; સાંયા(૫)
સીરધણી મને બેચરસાંમો મલીયારે, કુરણાદાસ ગુરૂ ગમ ગાયા, સાં

સાખી ૩૨૦

ગુરૂ સમજકે સરૂપમાં, પંડ બ્રહ્મંડ પરકાસ;
અરસ પરસ હોઇ રહા, ચૌદસ હુઓ ઉજીઆસ;

કાફી ૩૧૫

કોહી પુરવ ચડીને કરે ધાંમા છાયા મુંજે સનમું દરસા સાંમા ટેક
મુળ મંડાણથી સુરતા ચાલીરે, અગમ કરા છે મુકામા

છાંયા મુજે સનમુખ દરસા સાંમા. (૧)

સાવસધીરા મેરા હરીજન ચડીયારે,અતો ગગન ગફામાં રહા ધાંમા

ભમરહસામાં સુરતા લાગીરે, જગમગ જલક સાંમા; છાંયા મુજે

ઓહુંગ આવે સોહુંગ સમાયારે, એકવીસ અઝાર એક ઠાંમા

વદેહી વચન જેને સાંન મીલાહોરે પુરણ ગુરૂ ગમ પાંમાં; સાંમા

સાંમાંબેચર મુજે બ્રહ્મ દેખાયારે, કુરણાદાસ સુખમાં સમાના; સાં

શાખી ૩૨૧

ત્રણ ભુવન જેને તોડીયા, શબદ ચલા અસમાન;

ઓહુંગ સોહુંગ હોઇ રહા, ઘટ ભીતરમાં જ્ઞાન;

સાખી ૩૨૨

પાંખ વીના પંખી ઉડીયાં, ચોગ્રત ચાલ્યાં જાય;

બ્રંડ ભરમંડ જેને વેધીયાં, રહા રણુકાર માંય;

ભજન ૩૧૬

પરારેપારથી સવાગ ઉમટા ગુરૂગમ નારે કુચી લગીસરવણ માંહરે

અરસ પરસ વચન લાગીયાં નાભીનેસરે નાભી સીતળ સંતોકરે

અનંદ ઉલટો મારા અંગમાં સીતળ છાંયારે

વચન વદેહી ગુરૂ છે નારારે અપરંપારારે નીસે નીરખા ચોધારારે

પવનવેગ શબ્દ ચાલીયા નીરગુણ નરખારે

નીરગુણ વર્તા ઘટ માંયરે

વીખરીમાં વચન વર્તાઇ રહા આસે પાસે રે

આસપાસ અપરંપારારે નીત નીરંતર ગુરૂ ભાગીયા નીજ દેદારારે

વચન વદેહી ગુરૂછે નારારે અપરંપારારે નીસે નરખા રે (૨)
સંઘળ ગુરૂ મેરા સાઇ રહા પટમાં પુરારે
પટમાં પુરા કાસારે જીવ ચરીતર જેતું નહી
આપોઆપરે અધવીત બ્રહ્મસંઘળ સાંયારે ચરાચર ગુરૂસાહીરહાં
વદેહી વર્તારે વચન વદેહી ગુરૂ છે નારા. (૩)
બાહર ભીતર ગુરૂ ભાળીયા સાંમી મેરા રે
સાંમી બેચર વર્તાણારે અરસ પરસમાં રમતા પટમાં પુરારે,
કુરણાદાસ સમાંયરે સંઘળ સુતર ગુરૂ સાહી રયા
માંહને બારારે વચન વદેહી ગુરૂ છે નારારે અપરંપારા ૪

સાખી ૩૨૩

ભીન તલે જળ નીરસુ, સાંમાપુરમાં જાય;
બાહર ભીતર રમી ગયા, જેને થીર થાંણું થપાય;

ભજન ૩૧૭

ઓહંગ હરદમ વેગે હાલીયા, સોહંગ સેજ રે;
સોહંગ સબદ રણુકારારે, નીરાકારમાં જોતા જળહળી;
ઉગા ભાંણારે, કોટક રવી પરકાસરે; ચોગ્રત ચેતન ગુરૂ દેખીયા,
નીસે નારારે, નાસે નારા નીરાકારરે, ભાંણુ ઉગા અરૂપ ધુનમાં,
ગુરૂ ગમ નારે વચનાંની વેનતી મેં સુનીરે સાધે
સુની દીસે બાવન બારારે (૧)
ઇગલાને પીંગલા સમાઇ રહી, સુખની સેજેરે.
સુખની સેજમાં અળપાયેરે વર છુટી વ્રત માંનમાં

નીસે નરખારે વચનાંની વાચા મેં સુનીરે
સાધે સુની હીસે નીરગુણુ નારારે
સલીતા સંધુમાં સમાહી ગહી, સુખની સેજેરે
સેજ સમરણુ થાહીરે નીરાકાર નીસાં ભાળીયા આરંપારારે
આરંપારા અવાજરે મુગા અનંદમાં રમી રહા સમજ સૂરારે
વચનાંની વાચા મેં સુનીરે સાંધે સુની. (૩)
નીસાં તખત પર નીરમળા જેને ભાળાહે
રવી રૂપમાં વર્તાયરે, પંડ ભરમંડે પરગટ ભયા
ખેચર સાંમીરે સાંમી રહા સંઘળ સાયરે
કુરણુદાસકે વાપી રહા વદેહી નારારે વચનાંની વીનતી (૪)

શાખી ૩૨૪

સબદ ઉલટા સેરીયે, ચાદસ કરા પેસાર;
ઘટ ભીતરમાં રમી રહા, દરસા નીજ દેદાર;

ભજન ૩૧૮

નાભીરે કમળની નરણા કરી, હરદમ વેગેરે.
હરદમ વેગે ચલા જાયરે ગગન મંડળથી ધારા ચલી
નીરગુણુ વરસારે નીરગુણુ વરસાછે નુરારે
પુરા પુરણ ગુરૂને ભાળીયા અનંદ ઉરમાંરે ગુરૂ ગમ સીધી
મેં સુનીરે સાધે સુની થયા અનંદ અપારારે (૧)
અખંડ ધારા ઉરમાં ઝરીયા પુરણુ વરસારે,
પુરણુ અમીરસ નારારે અખ મંડળ જોતા જળહળી

કોટક ભાંણુરે કોટક રવી પરકાસારે
છરે સર્વતર વાપીં રહ્યા વદેહી જ્ઞાનીરે
ગુરૂ ગમ સીધી મેં સુનીરે સાધે શુણી થયા અનંદ (૨)
ચોગ્રત પરકાસ ચેતન બ્રહ્મ છે આસપાસેરે
અરસ પ્રસ રણુંકારારે પટતંતુમાં વાપી રહ્યા ખણુ ખાલીનહી
ખણુ ખાલી નાહીરે ગુરૂ રહ્યા ઘટ મઠમાં સંગળ સરખારે;
ગુરૂગમ સીધી મેં સુનીરે સાધે દીઘી થયા અનંદ (૩)
સાંમી એચરના પરતાપથી આતમ ચીનારે
આતંમ દેખા ઉરમાંયરે ગુણ કુરણાદાસ ગાઇ ગયા
આઠુ પહોરારે આઠુ પહોર હલમસ્તા
મહ છુટી વરમંડની સીતળ છાંયારે
ગુરૂ ગમ સીધી મેં સુનીરે (૪)

સાખી ૩૨૫

જગમગ જોત જ્ઞાનકી, અગમ રહ્યા પરકાસ;
રોમ રોમ રવી ઉગીયા, થંભા વચનકા અજવાસ;

ભજન ૩૨૯

મુળ કમળકુ બંધન કરી હરદમ હેરારે
હરદમ પકડા છે હાથરે ગગન વેધીને આઘા ચાલીંયા
દીયા હેલારે દીયા હેલા અગમ ધાંમારે
એકવીહજાર હરદમ લાગીયા સોહંગ ધારારે
અજબ અજંપા મેં સુનારે, અવાજ સુના,

થયા અગમ ટકોરારે (૧)

સુરતા સબદ સંગ ચાલીયાં લગી તાળીહે

લગી તાળી તન માંયરે વચન વદેહી ગુરૂ નાળીયા

નીરગુણ વરસારે નીરગુણ ઝરા નીરાકારરે

વીના વાદળીએ નુર ઝરે ધારા છુટીરે

અજબ અજંપા. (૨)

અમર વચનાંમાં હોમાઇ ગયા લાધા હીરારે

લાધા ગુરૂ ગમ જ્ઞાંનરે સૂખના સંધુમાં સીતળ થયાં

બ્રહ્મનુ ભેળારે લુણ મળ્યા ઉદક માંયરે

મગન મસ્તાના હોઈ રહા ઉર માંહારે

અજબ અજંપા. (૩)

પ્રેમ પુરસ પરગટ ભેટીયા સંઘળે છાયારે

સંઘળે બાહર ભીતર માંહીરે સાંમી બેચર વર્તાઇ રહા

આપો આપરે આપો આપ એકામેકરે

કુરણાદાસકે સીતળ સાંનમાં અનુભવ આવ્યારે

અજબ અજંપા. (૪)

સાખી ૩૨૬

ચોટ લગી અસમરી, સુરતા ચડી અંકાસ;

સોહંગ ટકોરા હોઇ રહા, રવી રહા પરકાસ;

સાખી ૩૨૭

ગગન મંડળમાં જોત જલે, અરૂપ સરૂપ અપાર;

અગમ અવાજા હોઇ રહા, નરખંઠ નીજ દેદાર;

ભજન પદ ૩૨૦

હે ગુરૂ જલી જલી જોત અસમાન મેરા ગગના
સુખ સમુદરમાં ભયા મન મગના હોજી
હે ગુરૂ ઉલટી સૂરતા અગમ ઘેર આહી
ઇગલા ને પીગલા દોર મીલાહી હોજી (૧)
હે ગુરૂ સુખમણા સેજમાં લગ રહી તાળી
ભમર ગફામાંથી ગંગાને વાળી હોજી (૨)
હે ગુરૂ સર વીના સુંકતી પીવન લાગી
અગમ જોત અસમાને જાગી હોજી (૩)
હે ગુરૂ આસંક મસ્તાંના અનંદમાં રહીયા
નીરાકારમાં પુરણ રસ પીયા હોજી (૪)
હે ગુરૂ સાંમી ખેચરના ચરણે આવ્યા
કુરણાદ.સ અગમ ગુણ ગાયા હોંજી (૫)

સાખી ૩૨૭

તણુ તખક જેને તોડીયાં, સબદ ચલીયા અસમાન;
ઓહંગ સોહંગ હોઇ રહા, ગઢ ભીંતરમાં જ્ઞાંન;

ભજન પદ ૩૨૧

હેગુરૂ વીના વાદળીએ અમીરસ ઝરીયાં.
સેજે ચડીને જેને સમરણ કરીયાં હોંજી (ટેક)
હેગુરૂ ગગન ગફામાં ઘેરા ઘેરા ગાજે

અખંડ નોબત અગમ ધુન બાજે હોજી
હે ગુરૂ વીના વાદળીએ અમીરસ ઝરીયાં
સીતળ સંધુમાં જેને આસણ કરીયાં હોજી (૧)
હે ગરૂ પરાપારથી પરગટ બોલે, સેજે ચડી મારી સુરતા
ડોલે હોજી; હે ગરૂ વીના (૨)
હે ગરૂ અખંડ અરૂપી ભયા, અગધુતા સુત સખર ગઢ
સતગરૂ સુતા હોજી. હે ગરૂ (૩)
હે ગરૂ મહા મસ્તાંના મગન થઇ રહીયે,
પ્રેમ કરીને મહા રસ પીજે હોજી; હે ગરૂ (૪)
હે ગરૂ સાંમી ખેચર મને સેજમાં મળીયા,
કુરણાદાસકી પુરણ રસ લીયા હોજી. હે ગરૂ વીના (૫)

સાખી ૩૨૮

પાંખ વીના પંખી ઉડીયા, અસમાંન ચલ્લાં જાય;
પંડ ભરમંડ વેધીયાં, રહા રણુકાર માંય;

ભજન પદ ૩૨૨

હે ગરૂ સુંન મંડાંણ સબદ ધુન લાગી,
ચડી અસમાંને અગમ જોત જાગી હોજી; ટેક.
હે ગરૂ સુરતા સવાગણ સેજે ચાલી,
પ્રેમ ગલીમાં સમજ લઇ ડાલી હોજી, હે ગરૂ સુંન ૧
હે ગરૂ પુરણ પીયાલા ગુરૂજીએ પાયા,
ઉલટી ગંગામાં અસનાંન કરી આયા હોજી. હે ગરૂ સુળ ૨

હે ગરૂ સીસ નમાયાં ગુરૂજીને આગે,
મહા અરથને મેતો મેમા માગે હોજી. હે ગરૂ મુળ, (૩)
હે ગરૂ ભયા ભાંગુને થયા તમાસા;
અરસ પરસ જેને રહ્યા અજવાસા હોજી. હે ગરૂ (૪)
હે ગરૂ કુરણાદાસ કે પુરા ગરૂ ભાળા;
સામી બેચર જેને નેણાંમાં નાળા હોજી. હે ગરૂ (૫)

સાખી ૩૨૯

નેન ભર્યાં નીરમલા, જેની કાન્તી નુર કળાય;
સમજ લીયો સેજમાં, અમરત વર્ષા થાય,

ભજન પદ ૩૨૩

હે ગરૂ લાગી ચોટ મુળ મંડાંણા,
ચડા ફોજ અગમ નીસાંણા હોજી, ટેક.
હે ગરૂ ખમીયા ખડક ધીરપ ઢાલો,
ગુરૂ ગમ જમૈયો કમરાંમાં ઘાલો હોજી. હે ગરૂ લાગી ચોટ ૧
હે ગરૂ બરસી બંધુકો, ગુરૂગમ ગોળી,
છુટા સબદ મારા મોહ કોળી હોજી; હે ગરૂ લાગી ૨
હે ગરૂ મહા ભારથના ભાથા ભરીયા,
સોલ સંતોકના સાથે ચડીયા હોજી હે ગરૂ, ૩
હે ગુરૂ મહા મોહના સગરાંમ કરીયા,
કાળ કરોધકા કુટંમ ઉડાયા હોજી. હે ગરૂ (૪)
હે ગરૂ પાંચ પટોલ માંય પુરા મારા;

પચીસ ગરાસીયા ઝટપટ ઘેરા હોજી હે ગરૂ (૫)
હેગુરૂ પંડ બ્રહ્મંડ જેને ઘેરીને લાયા
કુરણાદાસને ખેચર સાંમી મળીયા હોજી (૬)

શાખાં ૩૩૦

મે રહ્યા રૂાપમાં, અરૂપી દેખો અમાપ;
છ સર્વંતર છાહી રહા, ખર અક્ષર નીજ ખાપ;

ભજન પદ ૩૨૪

હે ગરૂ સાંન સગુરી સમતા લીધી ગુરૂ ગમ સમજ
અમલથી પીધી હોજી (ટેક)
હે ગુરૂ સુરત સુરતનાં નીસાંન મેલાયાં
ઇંગલાને પીંગલા એક દોર આવ્યા હોજી
હે ગુરૂ સાંન સગુરી સમતાની સાંચાં, (૧)
મુળ વચનમાં નેસ મેલાયાં હોજી
હેગુરૂ સુન સખર ગઢ આસન કરીયાં
સુખમણા સેજ અમીરસ ઝરીયા હોજી (૨)
હેગુરૂ વંક નાળના મારગ ચડીયા
બ્રહ્મ સત્રાંતમાં ભેળા ભળીયા હોજી હે ગુરૂ (૩)
હેગુરૂ સીર વીના સુરતા પીવન લાગી
અખંડ જોતો અગોચર જાગી હોજી હે ગુરૂ (૪)
હેગુરૂ મીલી રહા મેરા રૂપમાંહી છેચરાચર છાંના નહી (૫)
હેગુરૂ સાંમીખેચર રહા સઘળે સુરા

ક્રુરણાદાસ કે ભયા બ્રહ્મ પુરા   હાંજી હોગુરૂ   (૬)

સાખી ૩૩૧

નીરગુણ નીરાકારહે, આપ ભયા અનંદ;
સંઘળે સરખા સાહી રહ્યા, ભરી રહા ભરમંડ;

ભજન પદ ૩૨૫

હેગુરૂ નીરાકારમાં નહી કોઈ આવ્યા
સંત સધીરા વચનમાં વેધાયા   હોજી   (ટેક)
હેગુરૂ અરૂપ અપારા રહા નીરધારા
અરસ પરસ દીસે ચોકેગ   હોજી   (૧)
હેગુરૂ અગમ દસાથી સબદા સુટા
અનુભવ ઉલટા ગુરૂ ગમ સુટા   હોજી   (૨)
હેગુરૂ નહી તોરે માતા નહી તોરે પીતા
અગમ્ ચરાચર સત ગુરૂ રેતા   હોજી   (૩)
હે ગુરૂ સાંમી બેચર વદેહી વર્તાણા
ક્રુરણદાસ સમજમાં સમાણા   હોજી   (૪)

સાખી ૩૩૨

સમજ લીયા સાંનમાં, આવરણ ગયાં જંમ દુર;
અર્થ અપારા હોઇ રહા, ગુરૂ મીલા ભરપુર;

ભજન પદ ૩૨૬

હે ગરૂ પોચી વધાહી ગુરૂ ગમ લાગી,

સમજ ગલીમાં સુરતા જાગી. હોજી ટેક
હે ગરૂ તણુ ભવન પાર નોબત વાગી,
અગમ દસાપર આવી ગઇ આધી હોજી. ૧
હે ગરૂ પુરવ દીસામાં સાંધા રમીએ,
સુખ સીધુમાં એકીલા ફરીએ હોજી ૨
હે ગરૂ મહા રસ પીતે અનંદ ઉર આવ્યા;
આવન જાવનના ફેરા મટાયા હોજી ૩
હે ગરૂ સુણી વચનમાં ભયા મસ્તાંના,
વવેક વીચાર ગરૂ ગમ સાંના હોજી (૪)
હે ગરૂ વદેહી પુરસ મને સતગરૂ મળીયા;
કુરણાદાસ કે બ્રહ્મંકાર ભાળયા હોજી. (૫)

સાખી ૩૩૨

આવરણ ગયાં ઉરનાં, ગુરૂ મીલા અધાજ;
સીતળ સંતોક હો ગયા વર્તા વાચ અવાજ,

ભજન પદ ૩૨૭

હે ગરૂ બાવન અક્ષરથી બારા દેખાયા,
છે ચરાચર સીતળ છાંયા હોજી ટેક,
હે ગરૂ ત્રણ ગુણથી નારા ખેલ, ઘટોઘટમાં સતગરૂ બોલે હોજી;
હે ગરૂ પંડબ્રહ્મંડ પરાપાર દેખા છે સતંતર સંધળે સરખા હોજી
હે ગરૂ આપોઆપ રહા અપારા,
વદેહી દેખા ગરૂ નીરગુણ નારા હોજી (3)

હે ગરૂ અણુ અસમાંનમાં રહ્યા રણુકારા,
વાચ અવાચ નંરાકાર ધારા હોજી. ૪
હે ગરૂ સાંમી બેચર બાહર ભીતર બોલે
કુરણુદાસ વદેહી અણુતોલે હોજી. ૫

સાખી ૩૩૩

સીતળ સીંધુ ભરી રહ્યા, ગુરૂગમ આપ અતોલ;
સુદસમાં ગંમ હોઇ ગઇ રહ્યા બોલ અબોલ;

ભજન પદ ૩૨૮

હે ગરૂ નહી તોરે રૂપ નહી તોરે રેખા છે સતંતર સતગરૂ
દેખા હોજી ટેક
હે ગરૂ ઓમ અરૂપી ચરાચર રહ્યા,સોહંગ સરૂપી સંઘળ છાયાહોજી
ગુરૂ પટતંતુમાં દીસે નારા અરસ પરસ ભરા ચોફેરા હોજી (૨)
હેગુરૂ દધીમાં તુપદેખા ભીતરમાંઅરણીથી રૂપ રહ્યાઅમલમાંહોજી
હેગુરૂ ભરી રહ્યાછે ભરપુર પુરા ચોદસ ઉગા પ્રગટ ભાળા સુરા હોજી
હે ગુરૂ સદાહી બેચરસાંમી સંઘળે મળીયા કુરણુદાસ કે
લુણ નીરમાં ભળીયા હોજી (૫)

શાખી ૩૩૪

મલી સમજ છીનમાં, કુરણ કરી કીરતાર;
અભેપદ દાન ગુરૂ આપીયાં, થયા અગમ ટંકાર,

ભજન પદ ૩૨૯

હે ગુરૂ વાચ અવાચ નીરાકાર નારા ભરા સંધું દીસે અપારા હોજી

હેગુરૂ ચંદર સંતોકી સીતળ છાંયા ઉલટાઆનંદ અનુભવ પાયા હો
હેગુરૂ વદેહી તણો જોગ અનુભવી જાણ્ ભરા સંધુસેજે સુખ માણે
હેગુરૂ મળી રહા અમાપ અપારા લુણ નીરમાં એકામેક
નારા હોજી (૩)
હેગુરૂ સંગત સુતરમાં સરખા રહા બાહર ભીતર ભરપુર ભરીયા
હેગુરૂ વદેહી પુરસ બેચરસાંમી પુરા કુરણાદાસકે અગમ ઉજા સુરા

સાખી ૩૩૫

રોમ રોમ રવી ઉગીયા, અરસ પરસ અજવાસ;
પ્રભાત ભયા ગુરૂ ગાંનકા, ચોદસ થયો ઉજીયાસ;

ભજન પદ ૩૩૦

હે ગુરૂ થાપ ઉથાપ કછુ નહી થાપે મળી રહા એનો માપ અમાપે
હે ગુરૂ ધરણ અસમાને દીસે નહી માયા
જીગર વીગરએક જામા જગાયા હોજી (૧)
હે ગુરૂ સુળ મંડાણ માયા નહી દીસે કુંળ કર્મકાયા નહી સીસે હે
હેગુરૂ બ્રહ્મા વીસનુ રૂદ્ર નહીરહાસંધળસુતરમાં રણકાર ભરીયાહોજી
હે ગરૂ થાવર જંગમ સેષ્ઠીનાહી આપોઆપ ભયા બ્રહ્મમાંહી હોજી
હે ગરૂ નેજાનંદ બેચરસાંમી મેરા, કુરણાદાસકે બાવનથી બારા

સાખી ૩૩૬

વીધ વીધ રચનાં ગુરૂ તણી. જેમ અરણીમાં રૂપ,
સંધળી સુતર હોઈ રહા, આપ ભયા અરૂપ;

ભજન પદ ૩૩૧

હે ગરૂ દેહ વદેહ દીસેચોફેરા,રમી રહ્યા રણુકાર ભેળા હોજી. ટેક.
હે ગરૂ પંડ બ્રહ્મંડથી પરગટ નારા,બાવન ઉપર રમીરહ્યા બારાહોજી
હે ગરૂ સત સરૂપી સરવંતર રહ્યા તુરીયા,
અતીત ચરાચર ભરીયા હોજી. (૨)
હે ગરૂ સંધળે સુતરમાં સાહેબ મેરા,
બાહુર ભીતર દીસે ચોફેરા હોજી, (૩)
હે ગરૂ ઓમ અજર રહ્યા રણુકારા,
વચન વદેહી ગુરૂ નીરગુણ નારા હોજી. (૪)
હે ગરૂ સાંમી બેચર નેજાનંદ મળા,કુરણાદાસ કે ભયા બ્રહ્મભેળા.૫

સાખી ૩૩૭

સબદ સનેહી સુર ઉગીયા, વીધ વીધ રહ્યા વીસ્તાર;
પટ તંતુમાં પુરણ ભયા, રોમ રોમ રણુકાર.

સાખી ૩૩૮

ડાબર ડીબર રેત હે, સરોદાકી સાંન;
સ્રુ સાંમુ ધારણ ધરે, છ છો મહીના અનમાંન;

સમાપ્ત.

આ પુસ્તક મગાવનારને સૂચના

આ પુસ્તક મળવાનાં ઠેકાણાં.

જાલમજી મઘાજી ઠે. અમદાવાદમાં દીલ્લી

દરવાજે લુણસાવાડે.

બારોટ. બખારામ ડુંગરજીને ત્યાંથી મળશે

ઠે. સાબરમતી ઇસ્ટેસન.